

SARASVATĪ BHAVANA GRANTHAMĀLĀ

Vol. 103

General Editor

DR. BHĀGĪRATHA PRASĀDA TRIPĀTHĪ 'VĀGĪŚA ŚĀSTRĪ'

Director, Research Institute,

Varanaseya Sanskrit Vishvavidyalaya,

Varanasi.

KALKIPURĀNAM

for the first time critically edited by

PROF. DR. ASOKE CHATTERJEE ŚĀSTRĪ

M. A. (Double), Ph. D., D. Phil., D. Lit., Dip. Ger., Vācaspati,

Kāvya-tīrtha, Vedā-tīrtha, Purāṇa-tīrtha, Navyasṃtī-tīrtha,

Prācīnasṃtī-tīrtha, Mahopādhyāya, Griffith Prizeman

(Double), Umeshchandra Vidyāratna Prizeman.

Professor and Head of the Department of Purāṇetihāsa

Varanaseya Sanskrit Vishvavidyalaya,

Varanasi.

VARANASI

1972

Published by :
Director, Research Institute,
Varanaseya Sanskrit Vishvavidyalaya,
Varanasi 2.

सरस्वतीभवन-ग्रन्थमाला
(१०३)

प्रधानसम्पादकः
डॉ० भागीरथप्रसादत्रिपाठी 'वागीशः शास्त्री'
अनुसन्धानसंस्थानसञ्चालकः
वाराणसेयसंस्कृतविश्वविद्यालयस्य

कल्किपुराणम्

सम्पादकः
डॉ० अशोक चटर्जी शास्त्री
एम. ए. (द्वितयम्) वाचस्पतिः, पी-एच्. डी., डी. फिल्., डी. लिट., डिप्. जर्.,
महोपाध्यायः, काव्यतीर्थः, वेदतीर्थः, पुराणतीर्थः, नव्यस्पृतितीर्थः,
प्राचीनस्पृतितीर्थः, ग्रीफिथ प्राइजमेन (द्विवारम्), उमेशचन्द्र-
विद्यारत्न प्राइजमेन ।

प्राध्यापको विभागाध्यक्षश्च पुराणेतिहासविभागे,
वाराणसेयसंस्कृतविश्वविद्यालयस्य, वाराणसी

Printed by—
Ghanashyam Upadhyaya
Manager,
Varanaseya Sanskrit Vishvavidyalaya Press,
Varanasi.

वै० सं० २०२९

वाराणस्याम्
१८९४ तमे शकाब्दे

ई० १९७२

भूमिका

भारतीय वाङ्मये वेदानामनन्तरं महद्गौरवभाञ्जि पुराणानि । कथोपकथनरूपा संवादरूपा वा तदीया सरणिर्मनोहरा । वेदेष्वपि दृश्यते सेति नार्वाचीना । पुराणानां प्रतिपाद्यं पुरातनकालसंबद्धमिति तदीयेन नामैव ज्ञायते । अत एव भविष्यादिपुराणेषु भविष्यत्कालिकयो घटना भूतकालिकक्रियाभिरपि वर्णिताः ।

यद्यपि महापुराणान्यष्टादशसंख्याकानि, उपपुराणान्यपि तथा प्रसिद्धानि, तथापि महापुराणानां नियतसंख्यावन्नेयत्तोपपुराणानाम् । उपपुराणेष्वन्यतमं विवेच्यमानं कल्किपुराणं भविष्यपुराणवर्तनीमनुकुरुते । भागवतधर्मविषये श्रीमद्भागवतपुराणमनुवर्तते ।

भागवतः कल्केरवतारवर्णनं भविष्यभागवतपुराणाम्यां पूर्वमेव महाभारते (वन० १९०-१९१) दृश्यते । तत्र हरिवंशे (१, ४१) ब्रह्मवैवर्तपुराणे (१४०) च कल्क्यवतार-स्थापनादिकस्योल्लेखः । महाभारते (शान्ति० ३४८) मत्स्यपुराणे (४७, २४८-२४९) भागवते (१, ३, २५) च कल्केर्जनको विष्णुयशा इत्यभिधः । महाभारते (सभा० ५०; वनप० १९०) तु विष्णुयशा इति नामधेयं कल्केरेवोल्लिखितम् । कल्किपुराणे (२, ४) तु—

शम्भले विष्णुयशसो गृहे प्रादुर्भवाम्यहम्

इति जनकस्यैव नामधेयं विष्णुयशा इति । एवमेव कल्किदेहवर्णनसंबन्धेऽपि वैमत्यम् । महाभारतस्य मत्स्यपुराणस्य च वर्णनानुसारेण कल्किदेहवर्णो हरितपिङ्गल इति । कल्किपुराणानुसारेण तु मेघश्यामः—

नीलजीमूतसंकाशं दीर्घपीवरबाहुकम् ।

किरीटेनार्कवर्णेन स्थिरविशुन्निभेव तम् ॥ इति

(३१, ४)

कल्किभविष्यपुराणवर्णनतुलना

यद्यपि कल्किपुराणस्य प्रत्यध्यायान्तं पुष्पिकायाम् 'इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये' इत्युल्लिख्यते, तथापि भविष्यपुराणीयकल्किकथया कल्किपुराणकथा नैकरूप्यं भजते । भविष्यपुराणे (प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थखण्डे पञ्चविंशोऽध्याये) कल्क्यवतारकथाऽष्टभिः श्लोकैरुपवर्णिता । तत्रायं सारांशः—

Am
PK3121
K3
1972b

Am
PK3121
K3
1972b

प्रातिस्थानम्—
प्रकाशनविभागः
वाराणसेयसंस्कृतविश्वविद्यालयः
वाराणसी-२
मूल्यम् १८) रूप्यकाणि

विषयसूची

भूमिका	क
Preface	i
कल्किपुराणम् (मूलम्—१-३५ अध्यायाः)	१-१८७
समीक्षणम्	१८९-१९१
हस्तलिखितपुस्तिकापरिचयः	१९७-१९९
ग्रन्थपञ्जी	२०१-२०७
शब्दसूची	२०९-२१२
श्लोकानुक्रमणिका	२२३-२४९

(ख)

संभलग्रामे विष्णुयशा ब्राह्मणो विष्णुकीर्तिरिति च तत्पत्नी । स कृष्णलीलामयं ग्रन्थं जनान् श्रावयिष्यति । नन्दिनो म्लेच्छास्तं द्विजं गृहीत्वा दृढैर्निगडैर्बद्ध्वा सपत्नीकं दृढायसे कारागारे निपातयिष्यन्ति । तत्रैव कारागारे निशीथे मार्गकृष्णाष्टमीदिने कल्किर्भगवान् अवतरिष्यतीति ।

कल्किपुराणे तु जनकग्रामादिनाम परित्यज्य सर्वथा भिन्ना कथा । तथा मातापित्रोर्निगडबन्धो नोदीरितः । जन्मसमयश्च—

द्वादश्यां शुक्लपक्षस्य माधवे मासि माधवः ।

जातं ददृशतुः पुत्रं पितरौ हृष्टमानसौ ॥ इति
(२, १५) ।

कल्किपुराणे कल्केर्मातुर्नामधेयं सुमतिरिति न तु विष्णुकीर्तिरिति ।

भविष्यपुराणे (प्रतिसर्गापर्वणि चतुर्थखण्डे षड्विंशोऽध्याये)—

तदा स भगवान् कल्किः पुराणपुरुषोद्भवः ॥

दिव्यं वाजिनमारुह्य खड्गी वर्मां च चर्मधृक् ॥

म्लेच्छांस्तान् दैत्यभूतांश्च हत्वा योगं गमिष्यति ॥ १ ।

षोडशाब्दसहस्राणि तद्योगाग्निप्रतापिता ।

भस्मभूता कर्मभूमिर्निर्जीवा भविता ततः ॥ २ ।

ततोऽनुयोगं जनितो मेघो भूत्वा लयङ्करः ।

प्रलयप्रेण सा भूमिर्जलमध्ये गमिष्यति ॥ ३ ।

तदा कालयुगो घोरो बलिपार्श्वं गमिष्यति ।

गते कलियुगे घोरे कर्मभूमिं पुनर्हरिः ।

कृत्वा स्थलमयीं रम्यां यज्ञैर्देवान् यजिष्यति ॥ ४ ।

कल्किनो वदनाज्जातो ब्राह्मणो वर्ण एव हि ।

बाह्वोः क्षत्रं विशो जान्वोः शूद्रो वर्णस्तदङ्घ्रयोः ॥ ६ ।

इति वर्णानुसारेण कल्किहते म्लेच्छादिगणे भूरियं जलमध्ये गमिष्यति, कल्केः

सकंशाच्च पुनः सृष्टिर्भविष्यतीति । कल्किपुराणे त्वेतादृशं किमपि वर्णनं नास्तीति पुराण-

स्यास्य पुष्पिकोक्लिखितेन 'भविष्ये' इति पदेन भविष्यपुराणानुगमस्य तात्पर्यं नास्ति ।

कल्किपुराणमेव भविष्यत्कथानुवर्णनाद् भविष्यपुराणमिति तदाकृतं विशेषणतया ग्राह्यम् ।

श्रीमद्भागवतपुराणवर्णनेन प्रायः साम्यं कल्किपुराणवर्णनस्य—

(ग)

'यशोऽर्थे धर्मसेवनम्'

(श्रीमद्भाग० १२, २, ७)

इत्थं भागवतपुराणश्लोकांशः कल्किपुराणेऽविकलः (कल्कि० १, ३०) दृश्यते । कल्किपुराणस्य प्रथमाध्यायगतकलिप्रभावितानां जनानां वर्णनमाधिक्येन श्रीमद्भागवतस्य द्वादशस्कन्धीयवर्णनेन सादृश्यं विभर्ति । श्रीमद्भागवते (१२, २, ४)—'पाण्डित्ये चापलं वचः' । कल्किपुराणे (१, ३१)—'वाचालत्वं च पाण्डित्ये' इति । श्रीमद्भागवते (१२, ३, ३८) कलौ शूद्राणां वर्णनम्—

'शूद्राः प्रतिग्रहीष्यन्ति तपोवेषोपजांविनः' इति ।

कल्किपुराणे तु—

'प्रतिग्रहरताः शूद्राः परस्वहरणादराः'

(१, ३०)

इत्येवमस्ति वर्णनं श्लोकांशोक्तोऽष्टत्रिंशत्तमश्लोकपर्यन्तम् ।

रचनाकालः -

भविष्यपुराणे यत्र कल्क्यवतारवर्णनं तस्मिन्नध्याये ततः पूर्वं च पुष्पिकासु 'कलियुगीयेतिहाससमुच्चये' इति कलियुगीयेतिहासः । अन्यत्र तु पुराणसादृश्यं पुष्पिकासु । तत्र कल्क्यवतारवर्णनातोऽव्यवहितपूर्वं द्वादशखीस्ताब्दात् सप्तदशखीस्ताब्दान्तानां भूपादीनां चरितं संदग्धम् । वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदीकारस्य भट्टोजिदीक्षितस्य, गीतगोविन्दकारस्य जयदेवस्य, श्रीरामानन्दस्वामिनः, रैदासस्य, अकबरस्य, सूरदासस्य, पुराणनिपुणस्य कवेस्तुलसीशर्मणः, मीरायाः, सलीमस्य, वानरानानां गुरुण्डानां (आङ्गलदेशीयानां) चोल्लेखस्तस्यात्यन्तमाधुनिकत्वं प्रख्यापयति । कल्किपुराणे यद्यपि तादृशं किमपि वर्णनं नास्ति, तथापि तस्य कथोपकथनविन्यासशैल्या सांप्रदायिकानां तिलक-(४, १९-२०)-तीर्यादिवर्णनभङ्गं भविष्यपुराणकालात् तदीयं प्राचीनत्वं न सिद्धयति ।

कल्किपुराणगतेतिहाससामग्री

संभलग्रामे कल्किवतरिष्यतीति प्रसिद्धथा ग्रामोऽयं जनैरन्विष्टः । तत्र मरुदेवापी रान्बानौ कल्किः स्थापयिष्यतीति तयोर्वंशपरम्परामालोच्य तत्कालविचार आवश्यकः । कल्केवतारसमये विशाखयूपो नाम नृप आसीदिति किन्तु तस्य वंशपरम्परोल्लेखो नास्ते-

स्मिन् पुराणे । भगवतः परशुरामात् कल्किना शिक्षा प्राप्ता, तस्य चिरजीवित्वात् । बौद्धान् म्लेच्छांश्च हत्वा कल्किर्देवापि मरुं च स्थापयिष्यति । भविष्यपुराणे तु—

विकटान्वयसंभूता गुरुण्डा वानराननाः ।

वाणिज्यार्थमिहायाता गौरुण्डा बौद्धमार्गिणः ॥

इति वर्णनेन गुरुण्डानां बौद्धमार्गित्वं दृश्यते । एवं च तादृशाः सर्वे बौद्धमार्गावलम्बिनो भवेयुः संप्रति । कल्केर्विष्णवतारस्वेन तद्भक्ताः सर्वे वैष्णवा इति विशाखयूपोऽपि वैष्णवो जातः (३, २८) । यज्ञोपवीततिलकादिवर्णनं (४, १६-२०) कालनिर्णयाय भवेत् ।

पद्मायाः स्वयम्बरे समागतानां भूपानां नामानि पर्यालोचनीयानि—रुधिराक्षः, सुकर्मा, मदिराक्षः, दृढाशुगः, कृष्णसारः, पारदः, जीमूतः, क्रूरमर्दनः, काशः, सुधांशुः, वसुमान्, कङ्कः, क्रथनः, सञ्जयः, गुरुमित्रः, प्रमाथी, सञ्जयोऽक्षमश्चेति ।

कल्किर्गुरुडादिकं विमानं वा परित्यज्य तुरगमारुह्यासिना शत्रून् संहरिष्यतीति वर्णनं तुरगवाहनप्रधानकालमिङ्गति, न तु साम्प्रतिकं विज्ञानप्रधानं यन्त्रयुगम् । पुराणेऽस्मिन् भुशुण्ड्यादिचर्चाऽपि कृताऽस्ति ।

कीरद्वारा सिंहलराजपुत्र्याः पद्माया अनुरागं ज्ञात्वा कल्केस्तत्र गमनं विवाहश्च । इदमपि वर्णनं तं कालं प्रति संकेतयति, यस्मिन् कपोतादिकाः पक्षिणः संदेशहरत्वेन नियोज्यन्ते स्म । अष्टमेऽध्याये विष्णुपूजाविधिः पर्यालोचनीयः ।

तव चञ्चुयुगं पद्मारागादरुणमुज्ज्वलम् ।

रत्नसंघट्टितमहं करोमि मनसा प्रियम् ॥ ८, १६ ।

कन्धरं सूर्यकान्तेन मणिना स्वर्णघट्टिना ।

करोम्याच्छादनं चारुमुक्ताभिः पक्षति तव ॥ १७ ।

पतत्रं कुङ्कुमेनाङ्गं सौरभेणातिचित्रितम् ।

करोमि नयनानन्ददायकं रूपवत्तमम् ॥ १८ ।

मुक्तागुच्छमणिव्रातघर्घरेणातिशब्दितम् ।

पादयोर्नूपुरालापनादितं त्वां करोम्यहम् ॥ १९ ।

इत्येतादृशं वर्णनमपि तादृशं समयं सूचयति । शुकस्य पक्षिणः किं खाद्यमास्वाद्यं वा प्रियं भवतीत्यपि विवेचनीयतामर्हति । इह तु (८, ३२) 'पयः पानेन तर्पयन्' इति जलपानेन दुग्धपानेन वार्थः । कीराणां तु फलानि भवन्ति रुचिरखाद्यानि ।

सिंहले स्त्रीत्वमापन्ना राजानः कल्केराज्ञया रेवायां स्नात्वा पुंस्त्वमापन्नाः (१०, १८) । सिंहले रेवाया अभावात् स्थानादिकस्य पर्यालोचनमपेक्ष्यते । पुंस्त्वमापन्नै राजभिः कृतायां स्तुतौ कल्किर्बुद्धावतार इति संकीर्तितम्, किन्तु तत्रैव 'अधुना कल्किकुलनाशावतारो बौद्धपाषण्डम्लेच्छादीनां च वेदधर्मसेतुपरिपालनाय कृतावतारः' इति दृश्यते ।

कल्केऽथो भ्रातरः—कविः, प्राज्ञः, सुमन्वश्चेति । पद्मायां कल्केर्द्वौ पुत्रावभूताम्—जयो विजयश्चेति । रमायां च द्वौ पुत्रौ—मेघमालो बलाहकश्चेति । अश्वमेधयज्ञप्रसङ्गे सेनागणैः परिभूतः कल्किर्दिविजयाय प्रयातः । तत्रादौ वेदधर्मबहिष्कृतं बुद्धालयं क्रीकटं पुरं गतः । तस्य शासकस्य मगधराजस्य बौद्धस्य जिनस्य तस्यानुजस्य शुद्धोदनस्य चैतिह्यं विचारणीयम् । स जिनो वृषभमारुह्य योद्धुमागतोऽसिपाणिः । कल्किना संबोधिता जिनसेना सनातनधर्मिणां बौद्धानां च शास्त्रार्थं स्मारयति—

रे बौद्धा मा पलायध्वं निवर्तध्वं रणाङ्गणे ।

युध्यध्वं पौरुषं साधु दर्शयध्वं पुनर्मम ॥ (१४, ३)

दीनपुत्रा अतिदीना हीनस्वबलपौरुषाः ।

वैष्णवाः साधवो यद्बुद्धं बौद्धैर्नाम तिरस्कृताः ॥ इति (२०, १६)

बौद्धैः सह युद्धे प्रवृत्ते पुराणकर्ता तान् 'म्लेच्छागान्' इति स्मरति (१५, १) । तृतीये श्लोके तेषां नामान्तीत्यम्—कपोतरोमा, काकाक्षः, काककृष्णादय इति । वस्तुतो गुरुण्डा बौद्धा इति कृत्वा म्लेच्छरूपं संबोधनम् ।

कुम्भकर्णस्य पौत्र्याः कालकञ्जस्य महिष्या विकञ्जस्य च जनन्याः कुयोदर्या विकञ्जं स्तनं पाययन्त्यां सुखं सधैनिकः कल्किः प्रविष्टः । ततः—

योनिरन्ध्राद् गजरथास्तुरगाश्चाभवन् बहिः ।

नासिकाकर्णविवरात् केऽपि तस्या विनिर्गताः ॥ (१६, ३६)

वर्णनमिदं गुलीवरकथां स्मारयति । कृष्णकथासाम्यं दर्शयता च कविना सर्परुपाक्ष-सस्योदरं प्रविष्टस्य सगोपस्य कृष्णस्य कथाऽनुकृता । मृतायां राक्षस्यां पञ्चवर्षीयः स्तनंधयः शिशुः कल्किना तत्सैन्येन च युद्धयति ।

अष्टादशेऽध्याये देवापिना कथितायाः स्ववंशावल्या अनुशीलनेन कालनिर्धारणं सुकरम् । ययातिवंशीयप्रदीपकपुत्रोऽयं देवापिरिति । मथुरायां शय्याकर्णान्, उग्रमुखान्, एकजङ्घान् विनोदरांश्च पुत्रान् हत्वा देवापि हस्तिनापुरपत्तनेऽभिषेक्ष्यति कल्किः (१८, २५-२६) । यथान्यपुराणादिषु खशकाम्बोजकशबरवर्बरादीनामुल्लेखस्तथैवेहापि (२०, ३१) परम्परा-

(च)

निर्वाहमात्रमिदम् । एवमेव देवापिनापि चीनैर्बर्बरैः, विशाखयूपेन च पुलिन्दैः श्वपचैः सह युद्धमकारि (२०, ४१) । अग्रेऽप्येतेषां पराजयचर्चा द्रष्टव्या (२१, ११-१२) । क्लोक-
विक्रोको दानवावश्यं पर्यालोचनीयौ । तौ वृकासुरस्य पुत्रौ शकुनेश्च नष्टारवास्ताम् । गार्ग्य-
भार्यविशालसुमन्त्रादयः कल्केर्योद्धारो निषादान् पारदांश्च विजिग्युः ।

दिग्बिजयप्रसङ्गे भल्लाटनगराधीशेन शशिध्वजेन सह समजनि जन्मं घोरम् । पर्यन्ते
कल्किभक्तायाः सुशान्ताया आग्रहेणात्मनः कन्या समुद्राहिता । कल्किर्जामाता जनतस्त्रयोः ।

महेन्द्रशिखरात् समागतं स्वशिष्यागुरुं परशुरामं पर्यङ्केऽमृत्यवस्त्राढ्ये शाययित्वा
कल्किर्मुदं ययौ । तस्यैव चाशिषा जातः पुत्रलाभः । परशुरामस्य पर्यङ्के शयनवर्णनमसां-
समनैतिहासिकमपि ।

यद्यपि केषाञ्चिन्मतेन चर्चितानां देशकालराक्षसादीनां नामानि कल्पनामात्रम्,
तथापि विद्वद्भिः पुराणानां पर्यालोडनपूर्वकं पर्यालोचनीयानि ।

कल्केरवतारचरितसमीक्षा

भारतीये वाङ्मये सिंहासनमधिरुह्य ब्राह्मणकृतस्य राज्यशासनस्य परिचालनविषये
नोपवर्णनम् । यद्यपि भगवता परशुरामेण भूजिता, तथापि सिंहासनमारुह्य शासनं न कृतम् ।
कल्किपुराणे ब्राह्मणेन कल्किना राज्यं कृतमित्यस्मिन् पुराणे नावीन्यम् । भविष्यपुराणे
परशुरामवदेतकृतो भूविजयस्ततश्चास्मादेव सृष्टिर्वर्णिता, न तु कल्किपुराणवर्णितकल्किकृत-
राज्यशासनवर्णनम् (३०, ४५) ।

चिरजीविनः परशुरामस्य सकाशात् कल्केः शिक्षाप्रापणम् । तद्दृश्यमागम्य चामृत्य-
वस्त्राढ्ये पर्यङ्के शयनमस्य पुराणस्य वैचित्र्यं प्रकाशयति । महाभारतकालानन्तरं द्वापरे
कलियुगारम्भे वा चिरजीविनः परशुरामस्य सनीडात् केनापि कापि शिक्षा प्राप्ता भवेदित्ये-
तादृशं वर्णनं नोपलभ्यते । पृथिवीराजचौहानेन तस्माद् धनुर्विद्या समधिगतेति कर्णाकर्णिकया
श्रूयते । परमतपस्विनो ब्राह्मणस्य महाहै पर्यङ्के शयनमप्यस्य पुराणस्य नूतना कल्पना ।

शिवाराधनेन कल्किर्वरूपेणाश्वसिं शुक्रं चासादितवान् । केवलश्वरूपवाहन-
कल्पनाप्यनितरसाधारणी । पुराकाले कस्यचिद् विशिष्टस्य पुरुषस्य रथाद् विच्युतं केवल-
मश्वमारुह्य युद्धादिकार्यवर्णनं नासाद्यते । मुगलकालप्रभावोऽयम् । धनुर्वादि त्रिहाथ केवले-
नासिना योधनमपि नवीनमेव । सन्देशहररूपेण शुकस्योपयोगोऽपि मुगलकालिककपोतादेः
संदेशहरत्वेन प्रेषणवन्नवीनमेव । भगवता रामेण सीतासकाशं प्रेषितो हनूमान् । श्रीकृष्णेन

(छ)

गोपिकासकाशं प्रेषित उद्ववः । एवमेव कल्किना भाविन्याः पत्न्याः पद्मायाः सकाशं प्रेषितः
सर्वज्ञः शुकः ।

यद्यपि श्रीकृष्णवदैश्वर्यप्रदर्शनं चतुर्भुजरूपादिदर्शनं श्रीकृष्णचरितमनुवर्तते, तथापि
सर्वत्र निर्वाहो न जातः—

मुष्टिभ्यां वज्रकल्पाभ्यामवधीत् कल्किमोजसा ।

स कल्किस्तत्प्रहारेण पपात् भुवि मूर्च्छितः ॥ इति (२३, १५)

कृष्णस्योपवर्णनं पदे

कल्किपुराणे कल्केस्तत्चरितस्य वा सादृश्याय यदि केनाप्युपमा दृश्यते, तदा
भगवता कृष्णेनैव नैवान्यैरवतारपुरुषैः । यद्यपीन्द्रशिवाभ्यां सहावश्यमुपमा (१, २७),
तथापि तथोरवतारपुरुषाभावः । कल्केर्जन्मदिने वसुधा स्वकीयां पयःसुधाम्, मातृका च
मङ्गलवचः कृष्णजन्मदिन इवादाताम् (१, १७) । भक्तिभक्तमाहात्म्यनामके षड्विंशोऽध्याये
'यथावतारः कृष्णस्य तथा तत्सेविनामिह' इति द्रष्टव्यम् । एवमेव—

कृष्णे भावमनन्यमेवममलं हैयङ्गवीनं नवं
लब्ध्वा संसृतिनाशनं त्रिभुवने श्रीकृष्णतुल्यायते ॥

(२६, २८)

अतोऽहं कल्किरूपाय कृष्णाय परमात्मने

(२७, ३४)

मन्ये न भौतिको देहो वैष्णवस्य जगत्त्रये ।

यथावतारे कृष्णस्य सतो दुष्टनिपीडने ॥

(३०, २०)

व्रतादिप्रसङ्गेऽपि नास्ति सीताव्रतोल्लेखः । एकत्रिंशत्तमेऽध्याये 'कल्केरभिमतं
शात्वाकारयद् रुक्मिणीव्रतम्' इति रुक्मिणीव्रतनिरूपणमेव ।

दर्शनम्

मायादर्शननामक एकादशाध्यायेऽनन्तमायानिरूपणस्य द्वादशे चाध्याये सृष्टिः
(१२, १३-१४), मायास्वरूपम् (१२, १२), संसारकारणरूपोऽहङ्कारः (१२, १५),
तन्मात्राणि महाभूतानि (१२, १६) वर्णितानि सन्ति । मायाया वशेनात्मविस्मृतिः
(१२, १८), मायाया बलवत्त्ववर्णनं च हृदयस्पर्शि । मायाया मोहवशाद् जीवपुरुष
आत्मानं विस्मरति (१२, १९) । इन्द्रियनिग्रहेण मनोनिग्रहः स्वाभाविकः । इन्द्रिया-
धिष्ठातृदेवानां नामानि वर्णितानि ।

कल्किपुराणगता भक्तिः

गुरौ प्रसन्ने भगवान् प्रसीदति । वाङ्मनोबुद्धीन्द्रियगणैः सह पूर्वोक्तं ध्यात्वा एकान्त-
भावविद् विद्वान् आत्मानं हरावर्पयेत् । सेव्यसेवकभावेन भक्तिरनुष्ठानीया (२५, ३७-४४) —

सेव्यः कृष्णः सेवकोऽहमन्ये तस्यात्ममूर्त्यः ।

कृष्णमतिर्मनस्यास्तां भक्तकल्याणकारिणी ॥ ३७ ।

भक्तस्यापि हरौ द्वैतं सेव्यसेवकवत् तदा ।

नान्यद् विना तमित्येव क्व च किञ्चन विद्यते ॥ ३८ ।

नृत्यत्युद्धतवद् रौति हसति प्रैति तन्मनाः ।

विलुण्ठत्यात्मविस्मृत्या न वेत्ति कियदन्तरम् ॥ ३९ ।

एवंविधा भगवतो भक्तिरव्यभिचारिणी ।

पुनाति सहसा लोकान् देवदानवमानुषान् ॥ ४० ।

भक्तिः सा प्रकृतिर्नित्या ब्रह्मसंपत्प्रकाशिता ।

शिवविष्णुब्रह्मरूपा वेदाद्यानां वरापि वा ॥ ४१ ।

उच्छिष्टमवशिष्टं वा पथ्यं पूतमभीप्सितम् ।

भक्तानां भोजनं विष्णोर्नैवेद्यं सात्त्विकं मतम् ॥ ४४ ।

षड्विंशोऽध्याये तु दृष्टभक्तिफलोदया भक्ता भागवतीं मायामाश्रित्य प्रमुदासभावेन
पुष्कलं सुखं लभन्ते —

यदि विष्णुः स सर्वत्र तदा कं हन्ति को हतः ॥ ११ख ।

हन्ता विष्णुर्हतो विष्णुर्वधः कस्यास्ति तत्र चेत् ॥ १२क ।

अतो भागवतीं मायामाश्रित्य विधिना यजन् ।

प्रमुदासभावेनैव सुखं लभते पुष्कलम् ॥ १४ ।

मोक्षं न कामयन्ते ते दृष्टभक्तिफलोदयाः ।

मुक्त्वा लभन्ते जन्मानि हरिप्रेमविकाशकाः ॥ २३ ।

निर्ममो निरहङ्कारः सर्वतो विरतो भव ॥ (३०, ३९ख)

इति वैष्णवसंप्रदायोचितभक्तिप्रतिपादनम् ।

पुराणस्यास्य वैष्णवधर्मः

चक्राङ्कितो वैष्णवो वैकुण्ठं लभते (२५, १२-१३) —

चक्राङ्कितं शिलागङ्गाभरणादपि तत्क्षणात् ।

ज्योतिर्मयविमानेन सद्यो भूत्वा चतुर्भुजौ ॥

प्राप्तौ वैकुण्ठनिलयं सर्वलोकसुखावहम् ।

मन्त्राक्षरलेखनेन ज्वरादिनाशोपायः सप्तविंशोऽध्याये वर्णितः —

समुद्रस्योत्तरे तीरे द्विविदो नाम वानरः ।

ऐकाहिकं ज्वरं हन्ति लिखनं यस्तु पश्यति ॥ १७ ।

इति मन्त्राक्षरं द्वारि लिखित्वा तालपत्रके ।

यस्तु पश्यति तस्यापि नश्यत्यैकाहिकज्वरः ॥ १८ ।

पर्यन्ते वैष्णवधर्मस्य दिग्दर्शनम् (२९, २) —

त्वं वैष्णवो न्यासशिष्यः स राजा हरिसेवकः ।

यावत् कथा हरिकथा सात्रोच्या वाग्विशुद्धये ॥ इति ।

सप्तमेऽध्याये दशमश्लोकान्ते नारायणस्तवादौ 'ओं नमो नारायणाय' (स्वाहा) इति
वैष्णवानाम् अष्टाक्षरमन्त्रोच्चारणं पद्यया कृतम् ।

कल्किपुराणगता देवादिस्तुतयः

महापुराणेषूपुराणेषु च भक्तैः कृता देवादीनां स्तुतयः स्तवा वा नूनं विशिष्टो
निधिः । श्रीमद्भागवतपुराणे वेदस्तुतिर्निकामं महनीया । कल्किपुराणे सप्तसंख्याकानां
स्तवानां वैशिष्ट्यम् । ते चैतन्म —

१. कल्किकृतः शङ्करस्तवः (३, १४), २. पद्माकृतो नारायण- (कल्कि)-स्तवः
(७, ११-३०), ३. स्त्रीभावप्राप्तराजभिर्विहितो गद्यमयः स्तवः (१०, २१), ३. सुशान्ता-
कृतकल्किस्तवः (२४, ८), ५. शशिध्वजकृतमायास्तवः (२९, ६-१२), ६. देवै-
र्विहिता कल्किस्तुतिः (३३, ८), ७. ऋषिभिः कृतो गङ्गास्तवश्च (३४, ४-१२) । मनो-
हरेषु सर्वेष्वेतेषु स्तवेषु गङ्गास्तवो मनोहरतमः ।

व्रतादिविधानम्

कल्किना पुत्रलाभाय पृष्ठो भगवान् परशुरामो रुक्मिणीव्रतमुपदिदेश (३१, १) ।
द्रापरयुगस्थया रुक्मिण्यास्तद्व्रतं त्रेत्रयुगस्थया सीतयापि (३१, ४०) समनुष्ठितम् ।
कल्पान्तरीयकथात्वेन समादधति पण्डिताः । व्रतप्रसङ्गे पट्टसूत्रं करे बद्ध्वा बहवो द्विजा
भोजनीयाः (३१, ४३) इत्येतादृशं विधानमर्वाचीनमेव ।

पुराणस्यास्य साहित्यिकं गौरवम्

देवादिस्तवेषु कमनीया काव्यच्छटा सातिशयं मनोहारिणी । अलङ्कारेषूपमा भूयिष्ठतया
समाश्रिता । द्वित्रस्थानेषु रूपकोऽलङ्कारोऽपि दृश्यते । 'गजः प्रतिमजेनेव दन्ताभ्यां सगदा-
धुमौ' (१४, ३१) इति युध्यतोर्वर्णनम् । विधता योद्धारः संन्यासिवद् दृश्यन्ते स्म (१५, ७)—

भस्मना गुण्ठितमुखा रक्तवस्त्रा निरावृत्ताः ।

विकीर्णकेशाः परितो भान्ति संन्यासिनो यथा ॥

इत्यत्र 'विकीर्णकेशाः' इति विशेषणं संन्यासिनामप्रायोगिकम् । यदि सकेशानां
विशिष्टानां संन्यासिनां विशेषणत्वम्, संन्यासित्वं न घटते तदीयं तदा ।

रूपकस्योदाहरणं द्रष्टव्यं संभोगक्षतयोषारूपसेनावर्णनरूपम् (१४, २)—

सेनाङ्गनां तां रतिसङ्गरक्षतीं

रक्ताक्तवस्त्रां विधृतोरुमध्याम् ।

पलायतीं चारुविकीर्णकेशां ॥

विकूजतीं प्राह स कल्किरायकः ॥ इति ।

पद्माकल्किसाक्षात्संवादात्मको नवमोऽध्यायः साहित्यिकदृशा हृदयावर्जनीयः । तत्र
सखीभिः सह पद्माकृताया जलक्रीडायाः प्रसङ्गे—

तासां मुखामोदमदान्धशृङ्गा विहाय पद्मानि मुखारविन्दे ।

लम्बाः सुगन्धाधिकमाकलय्य निवारिताश्चापि न तत्यजुस्ते ॥

इत्येतादृशाः श्लोकाः कालिदासवर्णनपद्यानुकारिणः । यद्यप्यध्यायान्तेऽप्येवमेव
सरसाः श्लोकाः, तथापि पद्मां प्रति भगवता कल्किना प्रयुक्ता भाषा नौचिल्यमावहति । तत्र
'जगाद कामाकुलितः स कल्किः' (२५), 'समागमस्ते कुशलाय मे स्यात्' (२६),
'कामाहिददृश्य विषातुरस्य' (२७), 'रम्भोरु सम्भोगसुखाय मे स्यात्' (३१), 'कामाहि-
दृश्य ममास्तु शान्तये' (३२) इत्याद्युक्तयो भगवतो मुखनदुद्भवन्त्यो न शोभन्ते । अन्ये

श्लोकाः काव्यच्छटां विकिरन्तो मनोहारिणः । यद्यप्येवमेव पद्माराम्यां पुत्रोत्पत्त्यन्तः
कल्किरासवर्णनात्मकेऽध्याये रसोद्भावः, तथापि 'कार्यमन्यन्न बुद्धे लौणश्च कामलम्पटः' (८)
इति कल्किदृष्टे लौण-कामलम्पटादिविशेषणानि कथञ्चित् पुत्रोत्पत्तेः पूर्वं भूषणान्यासन्, न त्
पुत्रोत्पत्त्यन्तरम् ।

छन्दांसि

यथा पुराणानि प्रामुख्येनानुष्टुप्छन्दसि लिखितानि दृश्यन्ते, तथात्रापि निर्वाहः ।
मध्ये मध्ये वसन्ततिलका, उपजातिः, शार्दूलविक्रीडितम् इत्यादीन्यपि छन्दांसि प्रयुक्तानि ।

भाषा

पुराणस्यास्य भाषा सुललिता प्रसन्ना च । कश्चित् क्वचिद् वाक्यबन्धो विश्लेषः
(१६, १३)—

'श्वलन्तीं वीक्ष्यते सर्वे स्तम्भिताः विस्मयान्विताः' । इत्यत्र 'चलन्ती वीक्ष्यते सर्वैः
स्तम्भितैर्विस्मयान्वितैः' इति, आहोस्वित् 'वीक्षन्ते स्तम्भिताः सर्वे चलन्तीं विस्मयान्विताः'
इति वा रीत्या श्लोकनीथ्यासीत् । 'चकार उररी निजम्' (१७, २९) इत्यत्र व्यत्यस्तता ।
'मरणोऽभूदिति शत्वा' (२७, ३५) इत्यत्र लिङ्गातिक्रमः । 'लप्स्यामि' (३०, २४)
इत्यत्र पदक्रमः । 'मिष्टान्नम्' (३१, ३२) इत्यत्र 'मृष्टान्नम्' इति भाव्यम् । 'पाणिपादौ'
(७, ६) इत्यत्र च 'दन्द्रश्च प्राणितूर्यसेनाङ्गानाम्' इति पाणिनीयेन नियमेन 'पाणिपादम्'
इत्युचितम् ।

संक्षिप्तं विवरणम्

अनुसन्धानकार्यदक्षा जानन्त्येव निबन्धलेखनादौ संक्षिप्तस्य विषयविवरणस्य महि-
मानम् । वाल्मीकीये रामायणे भगवता वाल्मीकिना मूलरामायणरूपेण रामायणस्य
संक्षिप्तं विवरणमादावेव संद्वन्धम् । इह पुराणे तु पर्यन्ते पञ्चत्रिंशोऽध्याये समुपन्यस्तं तद्
दर्शयति कामपि नव्यताम् । अन्ते पुराणान्तिमं श्लोकमुद्धरन्नुपसंहरामि—

सजलजलददेहो वातवेगैकवाहः

करधृतकरवालः सर्वलोकैकपालः ।

कलिकुलवनहन्ता सत्यधर्मप्रणेता

कलयतु कुशलं वः कल्किरूपः स भूपः ॥

प्रस्तुतं संस्करणम्

यद्यपि नेदं पुराणं प्रथमतया प्रकाशमानीयते, तथापि प्रकाशितचरैः संस्करणैस्त्रिभिर्हस्तलेखैश्च सह पर्यालोचनपूर्वकसंपादितम् आलोचनात्मकं संस्करणमिदं सर्वतः प्रथमं श्रीमतां करसरोरुहयोरुपायनीकुर्वतो मे जाजायते महान् प्रमोदः । संस्करणस्य संपादकप्रवरः पुराणेतिहासविभागाध्यक्षः प्राध्यापकश्च ३३० अशोकशास्त्रिमहाभागः सहार्दमभिनन्दनार्हः । तदीयेनैवानारतेन श्रमेण लघु भवदन्तिकमुपेतं संस्करणमेतत् । ईक्ष्यसंशोघनादिकमपि सर्वं कार्यं शास्त्रिमहोदयेनैव संपादितम् । तत्परितेन सत्स्वपि विविधेषु लेखनादिकार्येषु, कार्यालयीयकार्यव्यस्तेनापि चत्वार्येव दिनानि मया रचितेयं भूमिकति भूयो भूयः साधुवादाहो महानुभावो मन्ये, अन्यत्रापि महार्हः पुष्पाञ्जलि शारदाचरणसरोरुहयोरर्पयिष्यतीति ।

श्रीकृष्णजन्माष्टम्याम्
२०२९ वैक्रमान्दे
वाराणस्याम्

भागीरथप्रसादत्रिपाठी 'वागीशः शास्त्री'

संचालकः

अनुसन्धानसंस्थानस्य

वाराणसेयसंस्कृतविश्वविद्यालये

PREFACE

KALKI-PURĀṆA, an important one among the UPAPURĀṆAS, is, now, for the first time being critically edited. Although it has been published several times by different publishers at various places of the country, none of which can unfortunately claim to be critical. In thirty-five chapters the heroic exploits of KALKI, said to be the latest incarnation of God among the Hindu pantheon, have been described. He put an end to the advancing attempt of the KALI age which has a disastrous effect on the society. In fact, the wretched condition of the people and the society under the evil influence of KALKI has been painted in the very first chapter of it. In order to get rid of KALI's evil influence and purge the society of the gross misconduct and injustice, and save the earth from total annihilation, the Lord paid heed to the mass prayer of the Gods, took his birth in the village of ŚAMBHALA, set on a religious march, defeated antagonists including the Baudddhas and others and reestablished DHARMA. All other good things such as sacrifice, benevolence, penance which were completely demolished by the advent of KALI, came to be revitalised and the people who served the ŚŪDRAS, sold Vedas, carried on merchandise of liquid thing, meat etc., came into contact with wives of others became the bubbles that burst out at the first contact.

Although this PURĀṆA can be regarded as more or less a Vaiṣṇava-purāṇā, examples are not rare where attempts have been made to incorporate it some verses or even one entire chapter wherein hands of the Śaivas are visible. A few verses in apotheosis of ŚIVA, the entire fourth chapter which describes a boon granted by ŚIVA may be referred to in this connection to substantiate this contention. The Vaiṣṇava supremacy, however, continued to dominate over others and the devotees being eager to propagate their tenets have brought forth

several passages—the seventh chapter entitled “HARIBHAKTI” requires special mention in this regard, the integrity of which may be questioned.

The fourth chapter which has been designated as the “War against the Bauddhas” and the fifth chapter termed as the “Annihilation of the Bauddhas and the Mlecchas” are most important in determining the age of the KALKI-PURĀṆA. These two vividly narrate the victorious march of the vedic Hindu DHARMA—the fact clearly refers to the advent and propagation of the Hindu DHARMA by ŚANKARĀCĀRYA—and the DIGVIJAYA of KALKI in this connection reminds one of the DIGVIJAYA of this great savant. It was ŚANKARĀCĀRYA who had given the death blow to the Bauddhas and other antagonists of the vedic DHARMA. The suggestive similarity between these two incidents lead one in all probability to infer the influence of ŚANKARA’s attempt on establishing the vedic DHARMA on KALKI’s similar attempt recorded in the KALKI-PURĀṆA. The other limit of the date of its composition is not very difficult to ascertain. The twentieth chapter deals with an allegorical combat between KALKI and KALI which resulted in an ultimate defeat of the latter. But the participants on both sides were none other than some abstract qualities personified. As for example, Contention fought with Greed, Truth with Pride. Thus there were characters, namely, Fearlessness, Happiness, Health, Appeasement, Memory on KALKI’s side and similarly Fear, Sorrow, Ill-health, Exhaustion and Infirmity sided with KALI. Moreover, in the very first chapter one meets with such characters as Falsity, Conceit, Covetousness, Anger, Violence, Fear, Death, etc. who are said to belong to the family of ADHARMA. It is not very difficult to conjecture that some of the Sanskrit allegorical dramas of the later ages may probably be indebted to the KALKI-PURĀṆA so far as the naming of the different characters used in these dramas is concerned. In PRABODHACANDRODAYA of KRṢṆAMIŚRA such typical characters as Faith (श्रद्धा), Compassion (करुणा), Tranquility (शान्ति), Friendship (मैत्री), Endurance (ध्म) and Indis-

crimination (क्राम), Anger (क्रोध), Covetousness (लोभ), Pride (अहङ्कार), Conceit (दम्भ) are found. KRṢṆAMIŚRA is supposed to have flourished in the eleventh century A. D. Then in all probability the KALKI-PURĀṆA may have been composed during the ninth and tenth century A. D. The lateness of its composition may be corroborated by the apparent silence of the different digest writers of the DHARMAŚĀSTRAS who have never referred to the KALKI-PURĀṆA.

Dr. R. C. Hazra believes the KALKI-PURĀṆA to be a product of Bengal because all the manuscripts of it are written in Bengali script. Unfortunately, he has jumped to that conclusion without carefully examining all its available manuscripts. One of the manuscripts used by me has been written in Devanāgarī script and not in Bengali script. The detailed description of the manuscripts used by me and the chapter-wise analysis of the contents of this PURĀṆA have been given in my SAMĪKṢAṆAM written in Sanskrit.

It is a pleasure to record my heartfelt thanks to the members of the publication committee who have been kind enough to include it in the Sarasvati Bhavana Granthamālā series

I am indebted to my wife Sm. Jharna Chatterjee and my son Sri Kunal Chatterjee who have all along helped me in getting the edition prepared with as much perfection as possible.

I crave the indulgence of scholars for the short-comings and other printing mistakes which could not be avoided in spite of my best efforts.

Varanasi
Śrīkrṣṇajānmas̥tmi
31. 8. 1972

Asoke Chattejee Śāstrī
Department of Purāna
and History

कल्किपुराणम्

प्रथमोऽध्यायः

सेन्द्रा देवगणा मुनीश्वरजना लोकाः सपालाः सदा
भात्मकमंसुसिद्धये प्रतिदिनं भक्त्या भजन्त्युत्तमाः ।
तं विघ्नेशमनन्तमच्युतमजं सर्वज्ञसर्वाश्रयं
वन्दे वैदिकतान्त्रिकादिविविधैः शास्त्रैः पुरोवन्दितम् ॥ १ ॥
नारायणं नमस्कृत्य नरञ्चैव नरोत्तमम् ।
देवीं सरस्वतीञ्चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ २ ॥
यद्दोर्दण्डकरालसर्पकवलज्वालाज्वलद्विग्रहा
जग्मुः सत्करवालच्छण्डदलिता भूपाः क्षितिक्षोभकाः ।
शश्वत् सैन्धववाहनो द्विजजनिः कल्किः परात्मा हरिः
पायात् सत्ययुगादिकृत् स भगवान् धर्मप्रवृत्तिप्रियः ॥ ३ ॥
सर्वं सूतवचः श्रुत्वा नैमिषारण्यवासिनः ।
शौनकाद्या महाभागाः पप्रच्छुस्तं कथामिमाम् ॥ ४ ॥
हे सूत सर्वधर्मज्ञ लोमहर्षणपुत्रक ।
त्रिकालज्ञ पुराणज्ञ वद भागवतीं कथाम् ॥ ५ ॥

१. ख स्वतन्त्राः	२. क ख स्व स्वं
३. ग ×	४. ख + ओम्
५. क ख नेशुः	६. ग क्षितिप्रोडकाः
७. ग नित्यं दुःखदा	८. ख पर्याय
९. क + कलिभ्यालविषज्वालादग्धं धर्माङ्गसन्धयम् ।
निरीक्ष्याभृतपूर्णात्मा कल्किः प्रादुर्भविष्यति ॥	
१०. क ख इति	११. त्रिकालज्ञां
१२. पुराणज्ञां	१३. ग कलाम् !

'कः कलिः कुत्र वा जातो जगतामीश्वरः प्रभुः ।
कथं वा नित्यधर्मस्य विनाशः कलिना कृतः ॥ ६ ॥
इति तेषां वचः श्रुत्वा सुतो ध्यात्वा हरिं प्रभुम् ।
सहर्षपुलकोद्भिन्नसर्वाङ्गः प्राह तान् मुनीन् ॥ ७ ॥

सूत उवाच

शृणुष्वमिदमाख्यानं भविष्यं परमाद्भुतम् ।
'कथितं ब्रह्मणा पूर्वं नारदाय 'विपृच्छते ॥ ८ ॥
नारदः प्राह मुनये व्यासायामिततेजसे ।
'स व्यासो निजपुत्राय 'ब्रह्मभावाय धीमते ॥ ९ ॥
स चाभिमन्युपुत्राय विष्णुराताय संसदि ।
प्राह भागवतान् धर्मानष्टादशसहस्रकान् ॥ १० ॥
तदा नृपे लयं प्राप्त सप्ताहे 'प्रश्नशेषितम् ।
मार्कण्डेयादिभिः पृष्ठः प्राह पुण्याश्रमे शुभः ॥ ११ ॥
तत्राहं तदनुज्ञातः श्रुतवानस्मि याः कथाः ।
'भविष्याः 'कथयामीह पुण्या भागवतीः शुभाः ॥ १२ ॥
ताः शृणुष्वं महाभागाः समाहितधियोऽनिशम् ।
गते कृष्णे स्वनिलयं प्रादुर्भूतो यथा कलिः ॥ १३ ॥
प्रलयान्ते जगत्स्रष्टा ब्रह्मा लोकपितामहः ।
ससजं 'घोरं मलिनं पृष्ठदेशात् स्वपातकम् ॥ १४ ॥

१. क स कल्किः, ख कः कल्किः
२. ख तत्तु
५. ख च संसदि
७. क ब्रह्मरताय, ग ब्रह्मराताय
९. ख भविष्यः
११. क मलिनं घोरं

२. ग सत्यधर्मस्य
४. ग उक्तं च
६. स चाभि
८. क प्रश्नशेषितान्, ख प्रश्नभाषितम्
१०. क कथयामास

'स 'चाधर्म इति ख्यातस्तस्य वंशानुकीर्तनात् ।
'श्रवणात् स्मरणाल्लोकः सर्वंपापैः 'प्रमुच्यते ॥ १५ ॥
अधर्मस्य प्रिया 'रम्या मिथ्या मार्जारलोचना ।
तस्य पुत्रोऽतितेजस्वी दम्भः परमकोपनः ॥ १६ ॥
'स मायायां भगिन्यान्तु लोभं पुत्रश्च कन्यकाम् ।
निकृतिं जनयामास तयोः क्रोधः 'सुतोऽभवत् ॥ १७ ॥
स हिंसायां भगिन्यान्तु जनयामास तं कलिम् ।
वामहस्तधृतोपस्थं तैलाभ्रकाञ्चनप्रभम् ॥ १८ ॥
'काकोदरं करालास्यं लोलजिह्वं भयानकम् ।
'पूतिगन्धं द्यूतमद्यस्त्रीसुवर्णं कृताश्रयम् ॥ १९ ॥
भगिन्यान्तु दुःखत्यां 'स भयं पुत्रश्च कन्यकाम् ।
मृत्युं स जनयामास तयोश्च 'निरयोऽभवत् ॥ २० ॥
यातनायां 'भगिन्यान्तु लेभे पुत्रायुतायुतम् ।
इत्थं कलिकुले जाता बहवो 'धर्मनिन्दकाः ॥ २१ ॥
'यज्ञाध्ययनदानादिवेदतन्त्र'विनाशकाः ।
'आधिव्याधिविराग्लानिदुःख'शोकभयाश्रयाः ॥ २२ ॥
कलिराजानुगाश्चेह'यू'धशो लोकनाशकाः ।
सभूवुः कालविभ्रष्टाः क्षणिकाः कामुका नराः ॥ २३ ॥

१. ख अधर्मस्तस्य नाम स्यात् विख्यातं वंशकीर्तनम् २. ग स्मरणात् श्रवणात्
३. ग विमुच्यते ४. ग चार्वी
५. सभाययाम् ६. क सुतो भवेत्, ग सुतश्चाभूत्
७. क कालोदरम् ८. क पूतिगन्धद्युतमद्यस्त्रीसुवर्णस्य प्रियाश्रयम्
९. ख प्रियाश्रयम् १०. ग हि
११. क निरयो भवेत् १२. ख भगिन्यां च
१३. ख धर्मनिन्दकाः, ग सत्यनिन्दकाः १४. ग इज्या
१५. ख ग विमर्दकाः १६. ग क्षोक
१७. ग ताप १८. ख यथा गोलोकनाशका

दम्भाचारदुराचारास्तातमातृविहसकाः ।
 वेदहीना द्विजा दीनाः शूद्रसेवापराः सदा ॥ २४ ॥
 कुतर्कवादबहुला धर्मविक्रयिणोऽधमाः ।
 वेदविक्रयिणो ब्राह्म्या रसविक्रयिणस्तथा ॥ २५ ॥
 मांसविक्रयिणः क्रूराः शिशुनोदरपरायणाः ।
 परदाररता मत्ता वर्णसङ्करकारकाः ॥ २६ ॥
 ह्रस्वाकाराः पापसाराः शठा मठनिवासिनः ।
 षोडशाब्दायुषः श्यालबान्धवा हीनसङ्गमाः ॥ २७ ॥
 विवादकलहक्षुब्धाः केशवेशविभूषणाः ।
 कलौ कुलोना धनिनः पूज्या वाद्धुषिका द्विजाः ॥ २८ ॥
 सन्न्यासिनो गृहासक्ता गृहस्थास्त्वविवेकिनः ।
 गुरुनिन्दापरा धर्मध्वजिनः साधुवञ्चकाः ॥ २९ ॥
 प्रतिग्रहरताः शूद्राः परस्वहरणादराः ।
 द्वयोः स्वीकारमुद्वाहः शठे मैत्री वदान्यता ॥ ३० ॥
 प्रतिदाने क्षमा शक्तौ विरक्तिः करणाक्षमे ।
 वाचालत्वञ्च पाण्डित्ये यशोऽर्थे धर्मसेवनम् ॥ ३१ ॥
 घनाढ्यत्वञ्च साधुत्वे दूरे नीरे च तीर्थता ।
 सूत्रमात्रेण विप्रत्वं दण्डमात्रेण मस्करी ॥ ३२ ॥

१. स दम्भचौर
 २. क X
 ३. स वर्णसङ्करकारिकाः
 ४. क षोडशाष्टायुषः
 ५. क स ग नीचसङ्गमाः
 ६. क वाद्धुषिका जनाः
 ७. स सन्न्यासी च
 ८. स ग व + तर्जयिष्यन्ति पितरः प्रहरिष्यन्ति वे सुताः ।
 भ्रष्टं भ्रष्टुरकं वध्वः पति स्त्रीजारमाश्रिताः ॥
 ९. स ग + कुतर्कसंजलमुखा महाहङ्कारमत्सराः १०. स ग + समाजिऽधर्मवादिनः
 ११. स ग + तपोवेशधराः शूद्राः परस्वहरणादराः १२. क मुद्वाहे
 १३. शास्त्रे मैत्री वदान्यता, स शठधर्म १४. स दूरनीरे

अल्पशस्या वसुमती नदीतीरेऽवरोपिता ।
 स्त्रियो वेश्यालापसुखाः स्वपुंसा त्यक्तमानसाः ॥ ३३ ॥
 परान्नलोलुपा विप्राश्चण्डालगृहयाजकाः ।
 स्त्रियो वैधव्यहीनाश्च स्वच्छन्दाचरणप्रियाः ॥ ३४ ॥
 चित्रवृष्टिकरा मेघा मन्दशस्या च मेदिनी ।
 प्रजामक्षा नृपा लोकाः करपीडाप्रपीडिताः ॥ ३५ ॥
 स्कन्धे भारं करे पुत्रं कृत्वा क्षुब्धाः प्रजा जनाः ।
 गिरिदुर्गं वनं घोरमाश्रयिष्यन्ति दुर्भंगाः ॥ ३६ ॥
 मधुमांसमूलफलैराहारैः प्राणधारिणः ।
 एवं तु प्रथमे पादे कलेः कृष्णविनिन्दकाः ॥ ३७ ॥
 द्वितीये तन्नामहीनास्तृतीये वर्णसङ्कराः ।
 एकवर्णाश्चतुर्थे च विस्मृताश्च्युतसत्क्रियाः ॥ ३८ ॥
 निःस्वाध्यायस्वधास्वाहावौषडोङ्कारवर्जिताः ।
 देवाः सर्वे निराहाराः ब्रह्माणं शरणं ययुः ॥ ३९ ॥
 धरित्रीमप्रतः कृत्वा क्षीणां दीनां मनस्विनीम् ।
 ददृशुर्ब्रह्माणो लोकं वेदध्वनिनिनादितम् ॥ ४० ॥
 यज्ञधूमैः समाकीर्णं मुनिवर्यनिषेवितम् ।
 सुवर्णवेदिकामध्ये दक्षिणावर्त्तमुज्ज्वलम् ॥ ४१ ॥

१. क रेवरोपिता
 २. स वेश्यालापसुखाः
 ३. ग परान्नपुधुला
 ४. स ग गृहपालकाः
 ५. क स्वच्छन्दाचारिणप्रियाः
 ६. स करभार
 ७. क गिरिदुर्गं
 ८. स क व
 ९. स एकवर्णाश्चतुर्वर्णो
 १०. क वे
 ११. स विस्मिता
 १२. स सर्वे च सगणा
 १३. स ब्रह्माणं
 १४. स पृथिवीम्
 १५. क क्षीणीम्
 १६. स ध्वनिभिरावृतम्

वर्हि यूपान्कितोद्यानवनपुष्पफलान्वितम् ।
 सरोभिः सारसैर्हंसैराह्वयन्तमिवातिथिम् ॥ ४२ ॥
 वायुलोललताजालकुसुमालिकुलाकुलैः ।
 प्रणामाह्वानसत्कारमधुरालापवीक्षणैः ॥ ४३ ॥
 तद् ब्रह्मसदनं देवाः सेश्वराः क्लिन्नमानसाः ।
 विविशुस्तदनुज्ञाता निजकार्गं निवेदितुम् ॥ ४४ ॥
 त्रिभुवनजनकं सदासनस्थं सनकसनन्दनसनातनैश्च सिद्धैः ।
 परिसेवितपादकमलं ब्रह्माणं देवता नेमुः ॥ ४५ ॥

इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
 कल्प्युत्पत्तिविवरणं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥

१. क फल

२. ख फलावृतम्

३. क प्रणामाह्वान, ख प्रणामाकाररसाकारमधुराणां परीक्षणैः

४. ख तत् तस्य

५. ख मुसिद्धैः

६. ख परिसेवितं तव पदकमलं

७. ख क मुने

८. ख X इति श्री

९. ग कलिविवरणं

१०. ग X नाम

द्वितीयोऽध्यायः

सूत उवाच

उपविष्टास्ततो देवा ब्रह्मणो वचनात् पुरः ।
 कलेर्दोषा^१द्वर्महानि कथयामासु^२रादरात् ॥ १ ॥
 देवानां तद्वचः श्रुत्वा ब्रह्मा तानाह दुःखितान् ।
 प्रसादयित्वा तं विष्णुं साधयिष्याम्यभीप्सितम् ॥ २ ॥
 इति देवैः परिवृतो गत्वा गोलोकवासिनम् ।
 स्तुत्वा प्राह पुरो ब्रह्मा देवानां हृदयेप्सितम् ॥ ३ ॥
 निशम्य पुण्डरीकाक्षो ब्रह्माणमिदमब्रवीत् ।
 शम्भले विष्णुयशसो गूहे प्रादुर्भवाभ्यहम् ॥ ४ ॥
 सुमत्यां मातरि विभो कन्यायां त्वन्निदेशतः ।
 चतुर्भिर्भ्रातृभिर्देव करिष्यामि कलिक्षयम् ॥ ५ ॥
 भवन्तो बान्धवा देवाः स्वांशेनावतरिष्यथ ।
 इयं मम प्रिया लक्ष्मीः सिंहले संभविष्यति ॥ ६ ॥
 बृहद्रथस्य भूपस्य कौमुद्यां च शुभानना ।
 भार्यायां मम भार्य्येषा पद्मानाम्नी भविष्यति ॥ ७ ॥

१. क पुनः

२. ख ग धर्मनाशं

३. क राकुलाः

४. ख ग देवं

५. ग सह

६. क ख घ तच्छ्रुत्वा

७. ख सम्भलो

८. क गेहे

९. ख विभोः

१०. ग च त्वदर्शना

११. ख ग कलेः क्षयम्

१२. ग सह मित्रैश्च

१३. क भुग्नस्य

१४. क कौमुदी

१५. घ कमलेक्षणा

१६. घ जनिष्यति

यात यूयं भुवं देवाः स्वांशावतरणे रताः ।
राजानौ मरुदेवापी 'स्थापयिष्याम्यहं भुवि ॥ ८ ॥

'पुनः कृतयुगं कृत्वा धर्मान् संस्थाप्य 'पूर्ववत् ।
'घोरं कालं संनिरस्य प्रयास्ये 'स्वालंयं विभो ॥ ९ ॥

इत्युदीरितमाकर्ण्य ब्रह्मा देवगणैर्वृतः ।
जगाम ब्रह्मासदनं देवाश्च 'स्वालंयं ययुः ॥ १० ॥

महिमां स्वस्य भगवान्निजजन्मकृतोद्यमः ।
'विप्रर्षे शम्भलग्राममाविवेश परात्मकः ॥ ११ ॥

सुमत्यां विष्णुयशसा गर्भमाघत्त वैष्णवम् ।
'ग्रहनक्षत्रराश्यादिसेवितश्रीपदाम्बुजम् ॥ १२ ॥

सरित्समुद्रा गिरयो लोकाः 'सस्थाणुजङ्गमाः ।
'सहर्षा 'ऋषयो देवा जाते विष्णौ जगत्पतौ ॥ १३ ॥

बभूवुः सर्वसत्त्वानामानन्दा विविधाश्रयाः ।
नृत्यन्ति पितरो हृष्टास्तुष्टा देवा जगुंशः ।
चक्रुर्वाद्यानि गन्धर्वा ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ १४ ॥

१. ग भूतले स्थापयाम्यहम्

२. ख × पुनः... विभो; ग कृतयुगे तु सम्प्राप्ते; क कृतयुगे समायाते

३. ख यथावत्; ग विधिवत्

५. ख स्वनिकेतनम्

७. क सम्भलग्रामविप्रर्षि

८. क +

सा पूर्णगर्भा सुषुवे पुत्रं श्रीवत्सलाञ्छनम् ॥

श्यामं कमलपत्राक्षं दीर्घं चारुचतुर्भुजम् ।

सर्वलक्षणसम्पन्नं विद्योतितगृहान्तरम् ॥

९. ग स्थावरजङ्गमाः

१०. ख ग सर्वं प्रमुदिता जाता

४. घ. कलिग्याल

६. घ त्रिदिवं

द्वादश्यां शुक्लपक्षस्य माघवे मासि माघवः ।
'जातं ददृशतुः पुत्रं पितरौ 'हृष्टमानसौ ॥ १५ ॥

घातुमाता महाषष्ठी नाभिच्छेत्री तदम्बिका ।
'गङ्गादेवी क्लेदमोक्षा सावित्री माजंनोद्यता ॥ १६ ॥

तस्य विष्णोरनन्तस्य 'वसुधादात् पयः सुधाम् ।
मातुकां 'मङ्गलवचः कृष्णजन्मदिने 'तथा ॥ १७ ॥

ब्रह्मी तदुपधारायिषु स्वाशुर्गं प्राहः 'सैवकम् ।
'याहीति सूक्तिकागारे गत्वा 'विष्णुं प्रबोधय ॥ १८ ॥

'चतुर्भुजमिदं रूपं 'देवानामपि दुर्लभम् ।
त्यक्त्वा मानुषवद्रूपं 'कुरु नाथ विचारितम् ॥ १९ ॥

'वचांसि ब्रह्मणः श्रुत्वा पवनः 'सुरभिः सुखम् ।
'तमर्जं प्राह तदवाक्यं ब्रह्मणो वचनादृतः ॥ २० ॥

तच्छ्रुत्वा पुण्डरीकाक्षस्तत्क्षणाद् द्विभुजोऽभवत् ।
तदा तत्पितरौ हृष्ट्वा विस्मयापन्नमानसौ ।

'भ्रमसंस्कारस्वत्तत्र मेनाते तस्य मायया ॥ २१ ॥

१ क +

हस्तमे हर्षणं योगं करणं बालवाह्वये ॥

मीनेऽङ्गं मेषगे सूर्ये चन्द्रे पापेन राशिगे ।

भीमि मेकरगे गस्थि विदि जौं कुलीरगे ॥

विष्णे मीनगते मन्दे जूकस्थे वर्गसत्तमे ।

जौर्वपक्षे स्वरे राहौ न्युगमे धनुषि ध्वजे ।

वर्गोत्तमे तनौ शूढे षड्वर्गस्थखगत्रजे ॥

२ क हर्षमानसौ

४. क वसुधायाः पयः सुधाम्; ख वसुधादात् पयः सुधाम्

६. क उभैवेतौ; ख उभेव

८. ग हरि

१०. ख देवानामपि; ग देवानां दुर्लभं तथा

१२. क घ इति ब्रह्मवचः

१४. क ग घ संकीर्तः

२

३. ख सर्वपापप्रणाशिनी; क घ गङ्गादेवी

५. घ माङ्गल्यवचः

७. ख याहि याहि

९. ख चातुर्भुजमिदं

११. घ कुरुनाथ

१३. क सौरभः

१५. क जन्म

ततस्तु 'शम्भलग्रामे' 'सोत्सवा' जीवजातयः ।
 मङ्गलाचारबहुलाः 'पापतापविर्वजिताः ॥ २२ ॥
 सुमतिस्तं सुतं लब्ध्वा विष्णुं 'जिष्णुं' जगत्पतिम् ।
 पूर्णकामा विप्रमुख्यानाहूयादाद् गवां 'शतम् ॥ २३ ॥
 हरेः कल्याणकृद्विष्णुयशाः शुद्धेन चेतसा ।
 'सामर्ग्यजुर्विद्विरग्र्यैस्तन्नामकरणे' रतः ॥ २४ ॥
 तदा रामः कृपो व्यासो द्रौणिभिक्षुशरीरिणः ।
 समायाता 'हरि' द्रष्टुं बालकत्वमुपागतम् ॥ २५ ॥
 तानागतान् समालोक्य चतुरः सूर्यसन्निभान् ।
 हृष्टरोमा द्विजवरः पूजयाश्चक्र ईश्वरान् ॥ २६ ॥
 पूजितास्ते स्वासनेषु 'संविष्टाः' 'सुसुखाश्रयाः' ।
 हरि क्रोडगतं तस्य ददृशुः सर्वमूर्तयः ॥ २७ ॥
 तं बालकं नराकारं विष्णुं नत्वा मुनीश्वराः ।
 कल्कि कल्कविनाशार्थमाविर्भूतं विदुर्बुधाः ॥ २८ ॥

'नामाकुर्वन्तस्तस्य' कल्किरित्यभिविश्रुतम् ।

'कृत्वा' संस्कारकर्माणि ययुस्ते हृष्टमानसाः ॥ २९ ॥

१. ख घ सम्भलग्रामे	२. क याः सदा
३. ग पापेभ्यः परिवर्जिताः	४. ख जिष्णुजगत्प्रभुम्
५. क बहु	६. ख मास (?) ऋग्यजुर्विद्विः
७. ग प्रभुं	८. स्तुयमानेषु
९. ग संहृष्टाः	१०. घ स्वसुखाश्रयाः
११. ग X नामा.....मानसाः	१२. ख चान्ते संस्कारकर्मणः

'ततः स ववृधे तत्र सुमत्या परिपालितः ।
 कालेनाल्पेन कंसारिः शुक्लपक्षे 'यथा' शशी ॥ ३० ॥
 कल्केर्ज्येष्ठास्त्रयः शूराः कविप्राज्ञसुमन्त्रकाः ।
 'पितृमातृप्रिये' रताः गुरुविप्रप्रतिष्ठिताः ॥ ३१ ॥
 'कल्केरंशाः' पुरो जाताः साधवो धर्मतत्पराः ।
 'गार्ग्यभर्ग्यविशालाद्या' 'ज्ञातयस्तदनुव्रताः ॥ ३२ ॥
 विशाखयूपभूपालपालितास्तापवर्जिताः ।
 'विप्राश्च' कल्कि'मालोक्य परां प्रीतिमुपागताः ॥ ३३ ॥
 ततो विष्णुयशाः पुत्रं 'धीरं' सर्वगुणाकरम् ।
 'कल्कि' कमलपत्राक्षं प्रोवाच पठनादृतम् ॥ ३४ ॥
 तात ते ब्रह्मसंस्कारं यज्ञसूत्रमनुत्तमम् ।
 सावित्रीं वाचयिष्यामि ततो वेदान् पठिष्यसि ॥ ३५ ॥

कल्किरुवाच

को वेदः का च सावित्री केन सूत्रेण संस्कृताः ।
 ब्राह्मणा विदिता लोके तत् तत्त्वं वद तात माम् ॥ ३६ ॥

१. क + कल्कि पापाशयं विद्यात्तच्छुध्यति यत इतः ।
 तस्मात् कल्किरिति ख्यातः कल्कीत्यपि च साम्प्रतम् ॥
 जन्म नाम तु तस्यासीत् पुरुषोत्तम इत्यपि ।
 पूर्णं ब्रह्म परं ब्रह्म परमात्मा परात्परः ॥
 कल्पान्तरे जन्म चास्य माघशुक्लशिवातिथौ ।
 कपक्षे नक्षत्रे वक्रे रवी चन्द्रे वृषस्थिते ॥
 भीमे वृश्चिकगे सौम्ये तीक्ष्णके कर्कटे गुरौ ।
 भृगौ मीने क्षनी जूके नमराइयपितृयुग्मगे ॥

२. ग शशी इव	३. क घ पितृमातृप्रियकराः; ग निस्ता पितृहितेषु
४. ख कल्केरेते	५. ग ज्ञातय
६. घ ब्राह्मणा	७. क मारोप्य
८. ख ग चिरं सर्वगुणालयम्	९. क कल्किमीन्दिवरइयामं

पितोवाच

वेदो हरेर्वाक् सवित्री वेदमात्म 'गुणान्वितः ।
त्रिगुणश्च त्रिवृतसूत्रं तेन विप्राः प्रतिष्ठिताः ॥ ३७ ॥
दशयज्ञैः संस्कृता ये ब्राह्मणा ब्रह्मवादिनः ।
तत्र वेदाश्च लोकानां त्रयाणामिह पोषकाः ॥ ३८ ॥
यज्ञाध्ययनदानादि तपः स्वाध्यायसंयमः ।
प्रीणयन्ति हरिं भक्त्या वेदमन्त्रविधानतः ॥ ३९ ॥
तस्माद्यथोपनयनकर्मणाहं द्विजैः सह ।
संस्कृतं मित्रबान्धवैस्त्वामिच्छामि शुभे दिने ॥ ४० ॥

पुत्र उवाच

के च ते दशसंस्कारा ब्राह्मणेषु प्रतिष्ठिताः ।
'ब्राह्मणः केन वा त्रिषुसर्वाण्यस्ति विधानतः ॥ ४१ ॥

पितोवाच

'ब्राह्मण्यां ब्राह्मणाद् जातो गर्भाधानादिसंस्कृतः ।
सन्ध्यान्नश्रेष्ठं सवित्रीपूजाजपपरायणः ॥ ४२ ॥
तपस्व्रीः सत्कर्मणः धीरो धर्मात्मा श्रमति संसृतिम् ।
'विष्णवर्चनमिदं ज्ञात्वा सदानन्दमयो द्विजः ॥ ४३ ॥

पुत्र उवाच

कुत्रास्ते स द्विजो येन तारयत्यखिलं जगत् ।
सन्मार्गेण हरिं प्रीणन् कामदोग्धा जगत्त्रये ॥ ४४ ॥

१. घ प्रतिष्ठिता	२. ख ब्रह्मणो वेदवादिनः
३. ख वेदाद्यलोकानां	४. ग पालकाः
५. घ वेदमन्त्रः ख वेदमन्त्रपरायणः	६. क ग घ कान्धवज्जैः
७. ग विशेषिताः	८. ख द्विजाश्च केन मन्त्रेण त्रिषुसर्वाण्यस्ति
८. ग X	९. ख ब्राह्मण्यां
११. क ब्राह्मणो जातो	१०. ख ब्राह्मण्यां
१२. ख विष्णोर्वाक्यमिदं	१२. क तप्त संसृतिः

पितोवाच

कलिना बलिना धर्मपातिना द्विजपातिना ।
'निराकृता धर्मरता गता वर्षान्तरान्तरम् ॥ ४५ ॥
ये स्वल्पतपसो विप्राः स्थिताः कलियुगात्तरे ।
शिरनोदरभृतोऽधर्मनिरता विस्तक्रियाः ॥ ४६ ॥
सामसास्य दुराचारस्तेऽप्येहीजाः कल्पवृक्षे ।
'अहम्पुत्रं दक्षिणं चैव शक्ताः शूद्रस्य सेवकाः ॥ ४७ ॥

'इति जनकवचो त्रिशम्य कल्किः कलिकुलनाशमनोऽभिलष्यजन्मा ।
द्विजनिजवचनैस्तदोपनीतो गुरुकुलवासमुक्त्वा स साधुनाथः ॥ ४८ ॥

'इति श्रीकल्किपुराणोक्तं समाप्तं भक्तिकोः कल्किप्रसन्नोपनयनं नाम द्वितीयोऽध्यायः'

१. क पतिना	२. क धार्मिकः
३. ग समाच्छन्ना	४. ख भृतो
५. क स्वात्मनः ख X कल्पवृक्षः सेवकाः	६. क + सुतोवाच
७. क X इति श्री	७. ग X
८. ग + समाप्तः	८. ग X नाम

तृतीयोऽध्यायः

ततो वस्तुं गुरुकुले यान्तं कल्किं निरीक्ष्य सः ।
 महेन्द्राद्रिस्थितो रामः समानीयाश्रमं प्रभुः ॥१॥
 प्राह त्वां पाठयिष्यामि गुरुं मां विद्धि धर्मतः ।
 भृगुवंशसमुत्पन्नं जामदग्न्यं महाप्रभुम् ॥२॥
 वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञं धनुर्वेदविशारदम् ।
 कृत्वा निःक्षत्रियां पृथ्वीं दत्त्वा विप्राय दक्षिणाम् ॥३॥
 महेन्द्राद्रौ तपस्तप्तुमागतोऽहं द्विजात्मज ।
 त्वं पठात्र निजं वेदं यच्चान्यच्छास्त्रमुत्तमम् ॥४॥
 इति तद्वचनं श्रुत्वा संप्रहृष्टतनूरुहः ।
 कल्किः पुरो नमस्कृत्य वेदाधीती ततोऽभवत् ॥५॥
 साङ्गं चतुःषष्टिकलं धनुर्वेदादिकञ्च यत् ।
 समधीत्य जामदग्न्यात् कल्किः प्राह कृताञ्जलिः ॥६॥
 दक्षिणां प्रार्थय विभो या देया तव सन्निधौ ।
 यया मे सर्वसिद्धिः स्याद् वा स्यात् त्वत्तोषकारिणी ॥७॥

राम उवाच

ब्रह्मणा प्रार्थितो भूमन् कलिनिग्रहकारणात् ।
 विष्णुः सर्वाश्रयः पूर्णः स जातः शम्भले भवान् ॥८॥

१. क दम्भम्; ख विष्णुः	२. ग पाठयिष्याम्यहं तुभ्यम्
३. क जामदग्निम्	४. ख ग धनुर्विद्या
५. क X कृत्वा द्विजात्मज	६. ख तपः कर्तुं स
७. ग घ स्वं	८. क घ तद्वच आश्रुत्य
९. ख ग धनुर्विद्या	१०. ग जामदग्न्यात् पठित्वा च
११. ख + कल्किरुवाच	१२. ग सन्तोष
१३. ग X	१४. क ब्रह्मन्
१५. ख सम्भले	

मत्तो विद्यां शिवादस्त्रं लब्ध्वा वेदमयं शुक्रम् ।
 सिंहले च प्रियां पद्मां धर्मान् संस्थापयिष्यसि ॥ ९ ॥
 ततो दिग्विजये भूपान् धर्महीनान् कलिप्रियान् ।
 निगृह्य बौद्धान् देवापि मरुश्च स्थापयिष्यसि ॥१०॥
 वयमेतैस्तु सन्तुष्टाः साधुकृत्यैः सदक्षिणाः ।
 यज्ञं दानं तपः कर्म करिष्यामो यथोचितम् ॥११॥
 इत्येतद् वचनं श्रुत्वा नमस्कृत्य महामुनिम् ।
 बिल्वोदकेभ्रं देवं गत्वा तुष्टाव शङ्करम् ॥१२॥
 पूजयित्वा यथान्यायं शिवं शान्तं महेश्वरम् ।
 प्रणिपत्याशुतोषं तं ध्यात्वा प्राह हृदि स्थितम् ॥१३॥

कल्किरुवाच

गौरीनाथं विश्वनाथं शरण्यं भूतावासं वासुकीकण्ठभूषम् ।
 श्र्यक्षं पञ्चास्यादिदेवं पुराणं वन्दे सान्द्रानन्दसन्दोहदक्षम् ॥१४॥

१. क दिव्यम्	२. ग प्रभुम्
३. ख प्रियाभार्या; ग प्रियां भार्या	४. ग सर्वां
५. ख ग भूरिकार्यैः	६. ख यथेप्सितम्
७. क घ मुनिं गुरुम्	

८. घ + योगाधीशं कामनाशं करालं गङ्गासङ्गाविलिन्नपूर्वानमीशम् ।
 जटाजूटाटोपरिक्षिप्तभावं महाकालं चन्द्रमालं नमामि ॥
 समशानस्थं भूतवेतालसङ्गं नानाशस्त्रैः सङ्गशूलादिभिश्च ।
 व्यग्रात्युष्मा बाहवो लोकनाशे यस्य क्रोधोद्भूतलोकोऽस्तमेति ॥
 यो भूतादिपञ्चभूतैः सिसृक्षुः तन्मात्रात्मा कालकर्मस्वभावेः ।
 प्रहृत्येदं प्राप्य जीवत्वमीशो ब्रह्मानन्दो रमते तं नमामि ॥
 स्थितो विष्णुः सर्वजिष्णुः सुरात्मा लोकान् साधून् धर्मसेतून् विभति ।
 ब्रह्माद्यांशे योऽभिमानी गुणात्मा शब्दाद्यङ्गैस्तं परेशं नमामि ॥
 यस्याज्ञया वायवो वान्ति लोके ज्वलत्यग्निः सविता याति तप्यन् ।
 शीताग्ः खे तारकैः सप्रहेशं प्रवर्तते तं परेशं प्रपद्ये ॥
 यस्यास्वासात् सर्वघात्री धरित्री देवो वर्षत्यम्बु कालप्रमाता ।
 मेरुर्मध्ये भुवनानाञ्च भर्ता तमीशानं विश्वरूपं नमामि ॥

ततः प्रीतः शिवः प्रादात् कल्किं कौलिमाशिने ।
 ह्यरत्नं देवरत्नं बाह्वर्धे नमीजवम् ।
 असिरत्नं तथा क्लृप्तकलेविष्कन्धकर्तनम् ॥१३॥
 इति रत्नं शिवात्प्रदत्त्वा नमस्कृत्य महेश्वरम् ।
 शम्भलप्राप्तमभयम् तुरंगेण त्वरान्वितः ॥१४॥
 पितरं मातरं भ्रातृन् नमस्कृत्य यथाविधि ।
 सर्वं तद्वर्णधामास जामदग्न्यस्य भाषितम् ॥१५॥
 शिवस्य वरदानञ्च कथयित्वा शुभश्रुतः ।
 कल्किः परमतेजस्वी ज्ञातिभ्योऽप्यवत्सु मुदी ॥१६॥
 भार्ग्यभर्ग्यविशालाद्यास्तच्छ्रुत्वा नन्दिताः स्थिताः ।
 कथोपकथनं जातं शम्भलप्राप्तवासिनाम् ॥१६॥

इति कल्किस्तव श्रुत्वा शिवं सवीर्यदेशनः ।
 साक्षात् प्राह हसन्नीचाः पार्वतीसिंहिलोऽग्रतः ॥
 कल्केः संस्पृश्य हस्तेन समस्तावयवं मुदा ।
 तमाह वरय प्रेष्ठ वरं यत्तेऽभिकाशितम् ॥
 त्वया कृतमिदं स्तोत्रं ये पठन्ति जना भुवि ।
 तेषां सर्वार्थसिद्धिः स्यादिहलोके परत्र च ॥
 विद्यार्थी चाप्युयाद्विद्यां धर्मार्थी धर्ममाप्नुवीत् ।
 कामानवाप्नुयात् कामी पठेन्नोच्छ्रवणादिभिः ॥
 त्वं गौरवमिदं चारुवं कामगं बहुकृपिणम् ।
 शुक्रमेत्तच्च सर्वज्ञं मेधां दत्तं गुहार्णं भीः ॥
 सर्वैशोस्त्रास्त्रविद्वांसं सर्ववेदाद्यैः परतम् ।
 जयिर्न सर्वभूतानां त्वां वदित्यन्ति मानवैः ॥
 रत्नं तस्यै करैः कर्त्तव्यं करवाले महिप्रभम् ।
 गुहार्णं गुरुर्योरायोः पृथिव्यां भीरुसिद्धिनम् ॥

१. घ X ततः.....कर्तनम्
२. ख सम्मल
३. क ईरितम्; ग भाषणम्
७. क घ शुभाः कथोः
६. ख सम्मल

२. ग वचनं श्रुत्वा
४. खं तत् कथयामिस्ति; ग विद्वितवान् नूनं
६. ग वाचयित्वा
८. कं भुगुं

विशाखयूपभूपालः श्रुत्वा तेषां च भाषणम् ।
 प्रादुर्भावं हरेर्मेने कलिनिग्रहकारणम् ॥ २० ॥
 राजधान्यां निजपुरे दानयज्ञतपोव्रतान् ।
 ब्राह्मणान् क्षत्रियान् वैश्यान् शूद्रानपि हरिप्रियान् ॥ २१ ॥
 स्वधर्मनिरतान् ज्ञात्वा धार्मिकोऽभूत् स्वयं नृपः ।
 प्रजापालकशुद्धात्मा प्रादुर्भावात् श्रियः पतेः ॥ २२ ॥
 अधर्मवंशजाः सर्वे दृष्ट्वा तान् धार्मिकान् जनान् ।
 लोभानृतादयो जग्मुस्तद्देशाद् दुःखिता भ्रुतम् ॥ २३ ॥
 कल्किस्तुरगमारुह्य खड्गं च विमलप्रभम् ।
 दंशितः सशरं चापं गृहीत्वागात् पुराद् वहिः ॥ २४ ॥
 विशाखयूपभूपालः प्रागात् साधुजनप्रियः ।
 कल्किं द्रष्टुं हरेरंशमाविर्भूतञ्च शम्भले ॥ २५ ॥
 कविं प्राज्ञं सुमन्तुञ्च पुरस्कृत्य महाप्रभम् ।
 भार्ग्यभर्ग्यविशालैश्च ज्ञातिभिः परिवारितम् ॥ २६ ॥
 विशाखयूपो ददुशे चन्द्रं तारागणैरिव ।
 पुराद् वहिः सुरैर्यद्वदिन्द्रमुच्चैःश्रवः स्थितम् ॥ २७ ॥

१. ख आनिशम्य
२. घ भाषितम्
३. क घ कारकम्
४. ख घ माहिष्मत्यां
५. ख निजालये, ग खके गेहे
६. घ यागदान
७. ख ग घ हरेः प्रियान्
८. ग घ दृष्ट्वा
९. घ धर्मिष्ठोऽभूत्
१०. ग घ नृपः स्वयम्
११. घ प्रजापालः शुद्धमनाः
१२. घ अधर्मवंश्यास्तान्
१३. ख घ जनान्
१४. क रिपुः, घ भयम्
१५. ख घ जैत्रं
१६. घ प्रायात्
१७. ख सम्मले
१८. ख महाप्रभुम्
१९. ख भार्ग्यं
२०. ग परिनिष्ठितम्

विशाखयूपोऽवनतः संप्रहृष्टतनूरुहः ।
 कल्केरालोकनात् सद्यः 'पूर्णात्मा वैष्णवोऽभवत् ॥ २८ ॥
 'सह राजा वसन् कल्किः धर्मानाह पुरोदितान् ।
 ब्राह्मणक्षत्रियविशामाश्रमाणां समासतः ॥ २९ ॥
 ममांशान् कलिविभ्रष्टानिति मज्जन्मसङ्गतान् ।
 राजसूयाश्रमेघाभ्यां मां यजस्व 'यथोचितम् ॥ ३० ॥
 "अहमेव परो लोके धर्मश्चाहं सनातनः ।
 कालस्वभावसंस्काराः कर्मानुगतयो मम ॥ ३१ ॥
 'सोमसूर्यकुले जातौ देवापिमरुसंज्ञकौ ।
 स्थापयित्वा कृतयुगं 'कृत्वा यास्यामि सद्गतिम् ॥ ३२ ॥
 इति तदवचनं श्रुत्वा राजा कल्किं हरिं प्रभुम् ।
 प्रणम्य प्राह सद्धर्मान् वैष्णवान् मनसेप्सितान् ॥ ३३ ॥
 इति नृपवचनं निशम्य कल्किः कलिकुलनाशनवासनावतारः ।
 'निजजनपरिषद्विनोदकारि मधुरवचोभिराह साधुधर्मान् ॥ ३४ ॥

'इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागव्रते भविष्ये
 कल्किवर्लाभो नाम तृतीयोऽध्यायः' ॥

१. ख ग पुण्यात्मा	२. ख तेन
३. क वैश्रवणाणाम्	४. घ समाहितम्
५. घ अयमेव	६. ग सोमसूर्यकुलोत्पन्नौ
७. ख ग मुक्तिं यास्यामि वै ध्रुवम्	८. क × इति श्री
९. ग × नाम	१०. ग + समातः

चतुर्थोऽध्यायः

सूत उवाच

ततः कल्किः सभामध्ये 'राजमात्रो रविर्यथा ।
 बभाषे तं नृपं 'धर्मान् मायाधर्मान् द्विजप्रियान् ॥ १ ॥

'कल्किरुवाच

कालेन ब्रह्मणो नाशे प्रलये मयि 'सङ्गते ।
 अहमेवासमेवाग्रे नान्यत् कार्यमिदं मम ॥ २ ॥
 प्रसुप्तलोकतन्त्रस्य द्वैतहीनस्य चात्मनः ।
 महानिशान्ते रन्तुं मे समुद्भूतो विराट् प्रभुः ॥ ३ ॥
 सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
 तदङ्गजोऽभवद् ब्रह्मा वेदवक्रो महाप्रभुः ॥ ४ ॥
 'जीवोपाधर्ममांशाच्च प्रकृत्या मायया 'स्वया ।
 ब्रह्मोपाधिः स सर्वज्ञो मम वाग्देवशासितः ॥ ५ ॥
 संसर्ज जीवजातानि 'कालमायांशयोगतः ।
 देवा मन्वादयो लोकाः सप्रजापतयः 'प्रभुः ॥ ६ ॥
 गुणित्या माययांशा मे 'नानोपाधौ ससर्जिरे ।
 सोपाधय इमे लोका देवाः सस्थाणुजङ्गमाः ॥ ७ ॥
 ममांशा मायया सृष्टा 'यतो मय्याविशन् लये ।
 एवन्निधा 'ब्राह्मणा ये मच्छरीरा 'मदात्मिकाः ॥ ८ ॥

१. ख भ्राजमानो	२. घ धर्ममयाधर्मान्
३. ख ग ×	४. क घ सङ्गतेः
५. क जीवोपाधर्ममांसाच्च	६. ग तया
७. क ज्ञान	८. क तथा
९. क लीनोपाधौ	१०. ख ह्येते
११. ग ये विप्रा हि	१२. ख मदात्मिकाः

१मामुद्वहन्ति भुवने यज्ञाध्ययनसत्क्रियाः ।
 २मां प्रसेवन्ति शंसन्ति तपोदानक्रियास्विह ॥ ९ ॥
 स्मरन्त्यामोदयन्त्येव नान्ये देवादयस्तथा ।
 ब्राह्मणा वेदवक्तारो वेदा मे मूर्तयः सदा ॥ १० ॥
 तस्मादिमे ब्राह्मणजास्तैः पुष्पन्ति जगज्जनाः ।
 जगन्तिमे शरीराणि तत्पोषे ब्रह्मणो वरः ॥ ११ ॥
 तेनाहं तान्नमस्यामि शुद्धसत्वगुणाश्रयः ।
 ततो जगन्मयं पूर्वं मां सेवन्तेऽखिलाश्रयाः ॥ १२ ॥

राजोवाच

विप्रस्य लक्षणं ब्रूहि त्वद्भक्तिः का च तत्कृता ॥
 यतस्तवानुग्रहेण वाग्वाणा ब्राह्मणाः कृताः ॥ १३ ॥

कल्किरुवाच

१वेदा मामीश्वरं प्राहुरव्यक्तं व्यक्तिमत् परम् ।
 ते वेदा ब्राह्मणमुखे नानाधर्मं प्रकाशिताः ॥ १४ ॥
 यो धर्मो ब्राह्मणानां हि सा भक्तिर्मम पुष्कला ।
 २तयाहं तोषितः श्रीशः संभवामि युगे युगे ॥ १५ ॥
 ऊर्ध्वन्तु त्रिवृतं सूत्रं सधवानिर्मितं शनैः ।
 तन्तुत्रयमधोवृत्तं यज्ञसूत्रं विदुर्बुधाः ॥ १६ ॥
 त्रिगुणं तत्ग्रन्थि युक्तं वेदप्रवरं संमितम् ।
 शिरोधरान्नाभिमध्यात् पृष्ठाद्धपरिमाणकम् ॥ १७ ॥

१. घ मामुद्वहन्ति
२. क क्रिया सह
५. क प्रेषास्ते; घ पुष्पास्त्र
७. क अतो
९. ख ब्राह्मणा
११. ख नानाधर्मप्रकाशिताः
१२. ख युत

२. ख मर्दकशरणा नित्यं
४. क घ परा
६. ख तत्पोषा
८. घ विशाखयूप
१०. ख वेदानामीश्वरं
१२. ग तया सन्तोषितश्चाहं
१४. ख संज्ञकम्

यजुर्विदां नाभिमितं सामगानामयं विधिः ।
 वामस्कन्धेन विधृतं यज्ञसूत्रं फलप्रदम् ॥ १८ ॥
 मृदभस्मचन्दनाद्यैस्तु धारयेत् तिलकं द्विजः ॥
 भाले त्रिपुण्ड्रं कर्माङ्गं केशपर्यन्तमुज्ज्वलम् ॥ १९ ॥
 पुण्ड्रमङ्गुलिमानं तु त्रिपुण्ड्रं तत् त्रिधा कृतम् ।
 ब्रह्मविष्णुशिववाक्कं दर्शनात् पापनाशनम् ॥ २० ॥
 ब्राह्मणानी करे स्वर्गा वाचि वेदाः पदे हरिः ।
 गात्रे तीर्थानि रागाश्च नाडीषु प्रकृतिस्त्रिवृत् ॥ २१ ॥
 सावित्री कण्ठकुहरा हृदयं ब्रह्मसंज्ञितम् ।
 तेषां स्तनान्तरे धर्मः पृष्ठेऽधर्मः प्रवर्तितः ॥ २२ ॥
 भूदेवा ब्राह्मणा राजन् पूज्या वन्द्याः सदुक्तिभिः ।
 चतुराश्रम्यकुशला मम धर्मप्रवर्तकाः ॥ २३ ॥
 बालाश्चापि ज्ञानवृद्धास्तपोवृद्धा मम प्रियाः ।
 तेषां वचः पालयितुमवताराः कृता मया ॥ २४ ॥
 महाभाग्यं ब्राह्मणानां सर्वपापप्रणाशनम् ।
 कलिदोषहरं श्रुत्वा मुच्यते सर्वतो भयात् ॥ २५ ॥
 इति कल्किवचः श्रुत्वा कलिदोषप्रणाशनम् ।
 प्रणम्य तं शुद्धमनाः प्रययौ वैष्णवाग्रणी ॥ २६ ॥

१. घ बलप्रदम्
२. ख विस्तृत
३. क ख दर्शनं पापनाशनम्
४. ख स्वर्गाः
५. घ वाचो
६. घ करे
७. ख ब्रह्मसावित्रीकण्ठकुहरा
८. क हृदि
९. घ प्रकीर्तितः
१०. ख भूदेवो ब्राह्मणो
११. ख चतुरा
१२. ग बाल्येष्वपि
१३. क महाभाग
१४. ख तस्य वचः
१५. ख मुच्यते
१६. ग शुद्धात्मा स्वगृहं प्राप वैष्णवोत्तमः परमः
१७. घ विनाशनम्

गते राजनि सन्ध्यायां शिवदत्तशुको बुधः ।
चरित्वा कल्किपुरतः स्तुत्वा तं पुरतः स्थितः ॥ २७ ॥
तं शुको प्राह कल्किस्तु सस्मितं स्तुतिप्रसक्तम् ।
स्वागतं भवता कस्मात् देशात् किं स्वादितं ततः ॥ २८ ॥

शुक उवाच

शृणु नाथ वचो मह्यं कौतूहलसमायुतम् ।
अहं गतश्च जलधेममध्ये सिंहप्रसङ्गे ॥ २९ ॥
यथावृत्तं द्वीपमतं तत्रिचत्रं श्रवणप्रियम् ।
बृहद्रथस्य नृपतेः कन्यायाश्चरितामृतम् ॥ ३० ॥
कौमुद्यामिह जातायां जगतां पापनाशनम् ।
चरितं सिंहलद्वीपे चातुर्वर्ण्यजनावृते ॥ ३१ ॥
प्रासादहर्मसदनपुरराजि विराजिते ।
रत्नस्फाटिककुड्यादिस्वर्लताभिर्बिभूषिते ॥ ३२ ॥
भङ्गरङ्गमसङ्गादधे पद्मेः कङ्कारकुन्दकैः ।
नीलाम्बुजलताजालन्नोपवनमण्डिते ॥ ३३ ॥
देशे बृहद्रथो राजा महाबलपराक्रमः ।
तस्य पद्मावती कन्या धन्या रेजे यशस्विनी ॥ ३४ ॥
भुवने दुर्लभा लोकेऽप्रतिमा वरवर्णिनी ।
काममोहकरी चारुचरित्रा चित्रनिर्मिता ॥ ३५ ॥

१. क पुरतस्तं द्विनयान्वितः

२. घ X

५. ख ग श्रवणे प्रियम्

७. ख X चरितं विभूषिते

८. ग विमण्डिते

१०. घ + स्त्रीभिरुत्तमवेशभिः पद्मिनीभिः संभावृते
सरोभिः सारसैर्हंसैरुपकुलजलाकुले

११. क हल्लकैः

१२. ख वरवर्तिनी

२. क स्यादितं

४. घ समन्वितम्

६. ख पापनाशिनी

८. ग रम्य

१२. घ नानाम्बुज

शिवसेवापरा गौरी यथा पूज्या सुसम्मता ।
सखीभिः कन्यकाभिश्च जपध्यानपरायणा ॥ ३६ ॥
ज्ञात्वा ताश्च हरेर्लक्ष्मीं समुद्भूतां वराङ्गनाम् ।
हरः प्रादुरभूत् साक्षात् पार्वत्या सह हर्षितः ॥ ३७ ॥
सा तमालोक्य वरदं शिवं गौरीसमन्वितम् ।
लज्जिताधोमुखी किञ्चिन्नोवाच पुरतः स्थिता ॥ ३८ ॥
हरस्तामाह सुभगे तव नारायणः पतिः ।
पाणिं प्रहीष्यति मुदा नान्यो योम्यो नृपात्मजः ॥ ३९ ॥
कामभावेन भुवने ये पश्यन्ति किल स्त्रियः ।
तेनैव वयसा नार्यो भविष्यन्त्यपि तत्क्षणात् ॥ ४० ॥
विना नारायणं देवं त्वत्पाणिग्रहणार्थिनम् ।
गृहं याहि तपस्त्यक्त्वा भोगायतनमुत्तमम् ॥ ४१ ॥
मा क्षोभय हरेः पतिं कमले विमलं कुरु ।
इति दत्त्वा वरं सोऽयं तत्रैवान्तर्दधे हरः ॥ ४२ ॥
हरवरमिति सा निशम्य पद्मा समुचितमात्ममनोरथप्रकाशम् ।
विकसितवदना प्रणम्य तं हि निजजनकालयसाविवेश रामा ॥ ४५ ॥

इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
हरवरप्रदानं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥

१. क मुजा

२. घ + अक्ष

५. ख देवतामको

१२. क वरवर्णिनी

१३. घ X इति श्री

२. घ तं विज्ञाय

४. घ भानवाः

६. क ख +

८. क म सोमं

१०. घ X नाम

पञ्चमोऽध्यायः

शुक उवाच

एते बहुतिथे काले पद्मां वीक्ष्य बृहद्रथः ।
 निरूढयौवनां पुत्रीं विस्मितः पापशङ्कया ॥ १ ॥
 कौमुदीं प्राह महिषीं पद्मोद्वाहेऽत्र कं नृपम् ।
 वरयिष्यामि सुभगे कुलशीलसमन्वितम् ॥ २ ॥
 सा तमाह पतिं देवी शिवेन प्रतिभाषितम् ।
 विष्णुरस्याः पतिर्नूनं भविष्यति न संशयः ॥ ३ ॥
 इति तस्या वचनं श्रुत्वा राजा प्राह क्रदेति ताम् ।
 विष्णुः सर्वगृहावासः प्राणिमस्या गृहीष्यति ॥ ४ ॥
 न मे भाव्योदयः कश्चित् येन जामातरं हृस्मि ।
 वरयिष्यामि कन्यार्थं वेदवत्या मुनेयंथा ॥ ५ ॥
 इमां स्वयंवरां पद्मां पद्मामिव महोदधेः ।
 मयनेऽसुरदेवानां तथा विष्णुर्गृहीष्यति ॥ ६ ॥
 इति राजगणान् भूपः समाहूय पुरस्कृतान् ।
 गुणशीलवर्योरुपनिष्ठां विष्णुं संवृतान् ॥ ७ ॥

१. क X

२. ग कुलमाधुर्यमण्डितम्, घ कुलशीलगुणान्वितम्

४. ख च यदीरितम्

६. ग न चान्यथा

८. घ सर्वगृहावासः

१०. क जनार्दनं, ख यदुकुलोद्वहम्

१२. ख ग यथा मुनेः

१४. घ भूपगणान्

२. ख ग तमत्र

५. घ पतिरिति

७. ग तद्वच आकण्ठ्यं

९. क मम

११. ग प्रभुम्

१३. क कन्याम्

१५. ख सम्मतान्

स्वयंवरां पद्मायाः सिंहले बहुमङ्गले ।
 विचार्य कारयामास स्थानं भूपनिवेशनम् ॥ ८ ॥
 तत्रायता नृपाः सर्वे विवाहकृतनिश्चयाः ।
 निजसैन्यैः परिभृताः स्वर्णस्तनविभूषिताः ॥ ९ ॥
 रथान् गजान् श्वरान् समारूढा महाबलाः ।
 श्वेतच्छत्रकृतच्छायाः श्वेतचामरवीजिताः ॥ १० ॥
 शलाकतेजसा दीप्ता देवाः सर्वे बुधोपमाः ।
 रुचिराश्वः सुकर्मा च मदिराक्षो दृढाशुगः ॥ ११ ॥
 कृष्णसारः पारदश्च जीमूतः क्रूरमर्दनः ।
 काशः सुघांशुर्वसुमान् कङ्कः क्रथनसञ्जयो ॥ १२ ॥
 गुरुमित्रः प्रमाथी च विजृम्भः सुञ्जयोऽक्षमः ।
 एते चान्ये च बहवः समायाता महाबलाः ॥ १३ ॥
 विविशुस्ते रङ्गताः स्वस्वस्थानेषु पूजिताः ।
 वाद्यताण्डवसंतुष्टाश्चित्रमाल्याम्बराधराः ॥ १४ ॥
 नानाभोगसुखोद्दिक्ताः कामरामा रतिप्रदाः ।
 तानालोक्य सिंहलेशः स्वां कन्यां वरवर्णिनीम् ॥ १५ ॥
 गौरीं चन्द्राननां श्यामां कृष्णागुरुविभूषिताम् ।
 मणिमुक्ताप्रवालैश्च सर्वाङ्गालंकृतां शुभाम् ॥ १६ ॥
 किं मायां मोहजननीं किं वा कामप्रियां भुवि ।
 रूपलान्घनसम्पन्नां न चान्यामिह दृष्टवान् ॥ १७ ॥

१. ख भूपनिवेशनम्

२. ख X अश्ववरान्

५. घ रुचिराश्वः

७. ख ग करिमर्दनः

९. क क्रथनसञ्जयो, ख क्रथनसञ्जयो

११. ख जितारामा

१३. ग सुखे मग्नाः

१५. घ तारहार

२. ख ग तत्र याता

४. घ सेन्द्रा इवाभवन्

६. ख दृढार्गलः

८. ख कुशाम्बु, घ कुशाम्बु

१०. ख ग गुरुमित्रः

१२. घ संहृष्टा

१४. ख कामवासा

१६. ग उपोद्गरूपलावण्याम्

४

स्वर्गे क्षितौ वा पातालैऽप्यहं सर्वत्रगो यद्दि ।
 पश्चाद्दासीगणाकीर्णां संक्षीभिः परिवेष्टिताम् ॥ १८ ॥
 दौवारिकैर्बहुहस्तैः क्षासितान्तःपुराद् वह्निः ।
 'धुरोबन्दिमणाकीर्णां प्रापयामासं तां शनैः ॥ १९ ॥
 नूपुरैः 'किङ्किणीभिश्च क्वणन्तीं जममीहिमीम् ।
 'भागतानां 'नृषाणां च कुलशीलगुणान् 'वैभूर ॥ २० ॥
 शृण्वन्ती हंसगमना रत्नमालां करप्रहा ।
 रुचिरापाङ्गभङ्गेन 'प्रेक्षन्ती लोलकुण्डलां ॥ २१ ॥
 नृत्यत्कुन्तलसौपानिगण्डमण्डलमण्डिता ।
 किञ्चित्स्मेरोक्षसद्वक्रदशनद्धीतदीपिता ॥ २२ ॥
 वेदीमध्याह्नौमवसना 'कोकिलस्वना ।
 रूपलावण्यपथेन 'क्रेतुकामा जगत्रयम् ॥ २३ ॥
 'पद्मावतीं तां प्रसमीक्ष्य भूषाः संमोहिनीं कामविक्रुताः ।
 पेतुः क्षितौ 'विस्मृतवस्त्रवास्त्राः रथाभ्यस्तद्विपत्राहमास्तौ ॥ २४ ॥
 तस्याः स्मरक्षोभनिरीक्षणैर्न स्त्रियो बभूवुः 'कामनीयस्वनाः ।
 बृहन्नितम्बस्तनभारतन्नाः सुमध्यमास्तत्स्मृतिजातस्वनाः ॥ २५ ॥
 विलासहास'व्यसनातिविभ्राः कान्तावजाः कोणसरीजनेत्राः ।
 स्त्रीरूपमात्मानमवेक्ष्य 'भूपास्तामन्वगच्छन् विशदानुपूर्वा ॥ २६ ॥
 अहं 'वठस्थीपरिके 'षितात्मा पद्माविकाहोवसवदरमाकुलः ।
 तस्यां वंचोऽन्तर्हृदि दुःखितायाः श्रोतुं स्थितः जीत्वमित्तु तेषु ॥ २७ ॥

१. घ परिवारिताम्
 २. ग किङ्किणीजालः
 ५. ग नृषां मध्ये
 ७. ख ईक्षन्ती
 ८. ख क्रेतुकामं
 ११. ग चेताः
 १३. ख रमणीयरामाः
 १५. ग रयस्थो

२. ख बन्दिमागधसङ्कीर्णाम्
 ४. घ स्वागतानां
 ६. ग भृषाम्
 ८. ग भृङ्गलोचना
 १०. ख ग घ समन्तात्
 १२. ख विस्मित
 १४. ख व्यसनैर्विचित्राः
 १६. घ षितात्मा

'जानीहि कल्के कमलाविलापं श्रुतं विचित्रं जगतामधीश ।
 गते विवाहोत्सवमङ्गले सा शिवं 'शरण्यं हृदये निधाय ॥ २८ ॥
 'तान् दृष्ट्वा नृपतीन् गजाश्वरथिभिरत्यक्तान् सखित्वं गतान्
 स्त्रीभावेन समन्वितामनुगतान् पद्मां विलोकयान्तिके ।
 दीना लक्ष्मिभूषणा खिलिखती पादाङ्गुलेः काञ्चिदी
 ईरां कस्तुं 'मिजभायमीश्वरवचस्त'प्य' हरिं सास्मरत् ॥ २९ ॥

'इति श्रीकल्किपुराणेऽसुभागवते अविष्टे
 अङ्कसप्तमोऽध्यायः नामं पञ्चमोऽध्यायः'

१. घ जाहीहि
 २. क तानप्रस्थनृपान्
 ५. क X इति श्री
 ७. ग + समस्तः

२. ग प्रक्षन्तं
 ४. क प्रार्थयामु
 ६. ग X नाम

षष्ठोऽध्यायः

शुक उवाच

ततः सा विस्मितमुखी पद्मा 'निजजनैर्वृता ।
हरिं पतिं हृदि ध्यात्वा प्रोवाच विमलां स्थिताम् ॥ १ ॥

'पद्मोवाच

विमले किं कृतं घात्रा ललाटे 'लिखनं मम ।
दशानादपि 'लोकानां पुंसां स्त्रीभावकारकम् ॥ २ ॥
ममापि मन्दभाग्यायाः पापिन्याः शिवसेवनम् ।
विफलत्वमनुप्राप्तं वीजमुप्तं 'यथोपरे ॥ ३ ॥
हरिलक्ष्मी'पतिः सर्वजगतामधिपः प्रभुः ।
मत्कृतेऽप्यभिलाषं किं करिष्यति जगत्पतिः ॥ ४ ॥
यदि शम्भोर्वचो मिथ्या यदि विष्णुर्न मां 'स्मरेत् ।
तदाहमनले देहं त्यक्ष्यामि 'हरिभाविता ॥ ५ ॥
क्व चाहं मानुषी दीना क्वास्ते देवो जनार्दनः ।
'कथं तेन विवाहो मे तेजस्तिमिरयोरिव ॥ ६ ॥
'निगृहीता विघात्राहं शिवेन परिविश्रिता ।
विष्णुना च परित्यक्ता मदन्या कात्र जीवति ॥ ७ ॥

१. ख स्वात्मजनैः स्थिता	२. घ चिन्तयन्ती
३. क ×	४. ग लिखित्वा
५. ख सर्वेषां	६. घ यथोपरे
७. ग प्रियः	८. ग स्पृशेत्
९. ख ग नात्र संशयः, घ करिभाविता	
१०. घ ×	११. क +

जरानारदयोर्यद्वहं भावायाः शान्त्वदर्शनम् ।
न तथा मे दृष्टिपथे कृष्णः प्रादुरसूदिह ॥

इति 'नानाविलापिन्यां 'वचनं शोचनाश्रयम् ।
पद्मायाश्चारुचेष्टायाः श्रुत्वायातस्तवान्तिके ॥ ८ ॥
शुकस्य वचनं श्रुत्वा कल्किः परमविस्मितः ।
तं जगाद पुनर्याहि पद्मां बोधयितुं प्रियाम् ॥ ९ ॥
मत्सन्देशहरो भूत्वा यद्रूपगुणकीर्त्तनम् ।
श्रावयित्वा पुनः 'कीर समायास्यसि बान्धव ॥ १० ॥
सा मे प्रिया पतिरहं 'तस्या दैवविनिर्मितः ।
'मध्यस्थेन 'त्वया योगमावयोश्च भविष्यति ॥ ११ ॥
'सर्वज्ञोऽसि विधिज्ञोऽसि कालज्ञोऽसि कथामृतैः ।
तामाश्रास्य ममाश्रासकथास्तस्याः समाहर ॥ १२ ॥
इति 'तस्य वचः श्रुत्वा 'कीरः परमहर्षितः ।
प्रणम्य तं प्रीतमनाः प्रययौ सिंहलं 'वरम् ॥ १३ ॥
'खगः समुद्रपारेण स्नात्वा पीत्वामृतं पयः ।
'वीजपूरफलाहारो 'गत्वा 'राजनिकेतनम् ॥ १४ ॥
तत्र कन्यापुरं 'प्राप्य वृक्षे 'नागेश्वरेऽवसत् ।
पद्मामालोक्य तां प्राह 'कीरो मानुषभाषया ॥ १५ ॥

१. ख बहु	२. ग वचः शोकसमादितम्
३. क गच्छ	४. ग वीर
५. ग तस्य वै देवनिर्मितः	६. ग × मध्यस्थेन ... भविष्यति
७. ख तथा	
८. ख ग सर्वं जानासि त्वं पक्षिन् नीति कालं विधि तथा	
९. कल्केः	१०. घ शुकः
११. क घ त्वरन्	१२. ख असौ
१३. ग वीजपूरफलं गृह्णन्	१४. घ ययौ
१५. घ राजनिवेशनम्	१६. घ गत्वा
१७. घ नागेश्वरे वसन्	१८. घ शुको

कुशलं ते वराप्नेहे स्वयंजीवनक्षामिनि ।
 स्वामहं लोचनयन्त्रां लक्ष्मीरूपामिन्वामराम् ॥ १६ ॥
 पद्यान्त्रां पदमन्त्रां पदमन्त्रां कराम्बुजे ।
 क्रमलं प्रालयन्तीं त्वां लक्ष्यामि परां श्रियम् ॥ १७ ॥
 किं भान्ना सर्वजगतां स्वस्ववर्ण्यसम्पदाम् ।
 निर्मितमि वराप्नेहे जीवानां मोहकारिणि ॥ १८ ॥
 इति भाषितमसकप्यं श्रीराममुतबद्धतम् ।
 हसन्ती प्रहसा ब्रवीति तं पद्मा सिंहलप्रिया ॥ १९ ॥
 कस्त्वं कस्मादागतोऽसि कथं मां कीररुमवृक्षम् ।
 देवो वा दानवो वा स्वभक्तसेविसि दयापरः ॥ २० ॥

शुक उवाच

सर्वज्ञोऽहं कामगामी सर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् ।
 देवगन्धर्वभूपाप्तुं सत्रासु तस्मिन्पूजितः ॥ २१ ॥
 चरामि स्वच्छया खे त्वामीक्षणार्थमिहागतः ।
 त्वामहं हृदि संस्थां त्यक्तभ्रान्तां भर्तृस्वामी ॥ २२ ॥
 हास्यास्मिन् सतीसङ्गवेहाभरणवर्जिसम् ।
 विलोक्याहं दीनचेताः पृच्छामि श्रोतुमीरितम् ॥ २३ ॥

१. ख शान्ति	२. क कराम्बुजा
३. ख कामयन्तीं, ग लालयन्तीं	
४. ग विधात्रा	५. ग मोहकारिणी
६. घ करिष्यामि तमद्भुतम्	७. ख सिंहलप्रिया, घ पद्ममालिनी
८. घ शुक	९. ग इतः कथं, ख परः कथं
१०. ख X	११. क सारवित्
१२. ख सतामुपरिपूजितः	१३. घ त्यक्तभ्रान्तां
१४. स लीमघ्ये	१५. ख ग श्रोतुमीश्वर

कोकिलालोपसन्तापजनकं मधुरं सुदु ।
 तव दन्तीष्ठीजिह्वाप्रशुलितकारपङ्क्तयः ।
 यत्कर्णकुहरे मग्नास्तेषां किं वर्ण्यते तपः ॥ २४ ॥
 सौकुमार्यं शिरीषस्य वधं कान्तिर्वा निशाकरे ।
 पीयूषं प्रकिरन्त्येवानन्दं ब्रह्मणि ते बुधाः ॥ २५ ॥
 तव बाहुलताबद्धा ये पास्यन्ति सुधाननम् ।
 तेषां तपोदानजपैश्चायैः किं वा करिष्यति ॥ २६ ॥
 तिलकालकसंमिश्रं लोलकुण्डलमण्डितम् ।
 लोलेक्षणोल्लसदवक्त्रं पर्यतां न पुत्रभवं ॥ २७ ॥
 सिंहलेशसुते स्वर्षि वद तन्वद्वि वाक्वते ।
 तपःक्षीणामिव वनं लक्ष्म्यामि रुषं विना ।
 कनकप्रतिमा यद्भव पाकुभिर्मालिनीकृता ॥ २८ ॥

पद्मोवाच

किं रूपेण कुलेनापि धनेनाभिजनेन वा ।
 सर्वं निष्फलतामेति यस्य दैवमदक्षिणम् ॥ २९ ॥
 शृणु कीर समाख्यानं यदि वा विदितं तव ।
 बाल्यधीमण्डकैशोरे हरसेनां करोम्यहम् ॥ ३० ॥

१. ख कुसुमे वा निशाकरः	२. घ व वदन्त्येधानन्दं
३. ख पर्यन्त	४. ख सुधाननम्
५. घ आयैः किं जनयिष्यति	६. ग कुन्तल
७. नीले	८. क ख वृहद्रतेसुते, घ वृहद्रथसुते
९. घ भामिनि	१०. ख उपक्षीणामिव
११. ग सुवर्णप्रतिमा	१२. ख X
१३. क धनेनाभिजनेन	१४. ग विफलतामेति
१५. ख दैवं सुदारुणम्	

'महेश्वरस्तु तुष्टात्मा तथा च मम पूजया ।
 'आविर्भूय महायोगी वचनमिदमब्रवीत् ।
 वरं वरय 'ललने मत्तः यत् त्वमभीप्ससि ॥ ३१ ॥
 लज्जयाघोमुखीमग्रे स्थितां मां वीक्ष्य शङ्करः ।
 प्राह ते भविता स्वामी हरिर्नारायणः 'परः ॥ ३२ ॥
 'देवो वा दानवो वान्यो गन्धर्वो 'वा तवेक्षणात् ।
 कामेन मनसा नारी भविष्यति न संशयः ॥ ३३ ॥
 'इति दत्त्वा वरं सोमः प्राह 'विष्णवर्चनं यथा ।
 तथाहं 'ते प्रवक्ष्यामि समाहितमनाः शृणु ॥ ३४ ॥
 'एताः सख्यो नृपाः पूर्वमाहृता ये स्वयंवरे ।
 'पित्रा धर्माधिना दृष्ट्वा 'सुरम्यां यौवनान्विताम् ॥ ३५ ॥
 स्वागतास्ते सुखासीना 'विवाहे कृतनिश्चयाः ।
 'रूपवन्तो गुणोपेता 'स्तारुण्यधनसम्मताः ॥ ३६ ॥
 स्वयंवरगतां मां ते विलोक्य 'रुचिरप्रभाम् ।
 रत्नमालाश्रितकरां निपेतुः 'स्वयमेव हि ॥ ३७ ॥
 तत उत्थाय 'संभ्रान्ताः संप्रेक्ष्य स्त्रीत्वमात्मनः ।
 'स्तनभारनितम्बेन गुरुणा परिणामिताः ॥ ३८ ॥

१. घ. तेन पूजाविधानेन तुष्टो भूत्वा महेश्वरः	२. क ख घ × आनि...ब्रवीत्
३. क ख घ परो त्वमित्याह प्रियया सह	४. घ प्रभुः
५. ग देवदानवगन्धर्वोऽन्यो वापि	६. ख ×
७. ग घ इत्थं सोमो वरं दत्त्वा	८. ग हयंर्चनं
९. ख संप्रवक्ष्यामि	१०. ख इमाः
११. ख ग पिता धर्माधी मां दृष्ट्वा सुरम्यां नवयौवनां	११. क घ विवाह
१२. क घ रम्यां मां	१५. ग यौवन
१४. क घ युवानो गुणवन्तश्च तारुण्यधनसम्मताः	१७. क घ काममोहिताः, ख कामपीडिताः
१६. क वरवर्णिनीं	१९. ग शोणी
१८. ख सा नारी	

'हिया भिया च शत्रूणां मित्राणामतिदुःखदम् ।
 स्त्रीभावं मनसा 'चित्त्य 'मासेवानुगताः शुक्र ॥ ३९ ॥
 'श्रीहरेः परिचर्यायां 'रताः सख्यश्च सर्वदा ।
 मया सह तपोध्यान'पूजाः कुर्वन्ति सम्मताः ॥ ४० ॥
 तद्बुद्धिमिति 'स निश्चम्य कीरः श्रवणसुखं निजमानसप्रकाशम् ।
 'समुचितवचनैः प्रतीक्ष्य पद्मां मुरहरयजनं पुनः 'प्रचष्टे ॥ ४१ ॥

'इति श्रीकल्किपुराणेऽनुष्ठापयते भविष्ये शुक्रपद्म-
 संवादे 'नाम षष्ठोऽध्यायः ।

१. ख प्रिया	२. क घ ध्यात्वा
३. ग सर्वा मां परिनिष्ठिताः	४. क घ परिचर्यां हररताः सख्यः सर्वगुणान्विताः
५. ग सख्यो मे निरताः सदा	६. ग पूजां
७. क ख घ संनिश्चम्य	८. ख ग समुदितवचनैः
९. ख पप्रच्छ	१०. ख × इति श्री
११. ग × नाम	

सप्तमोऽध्यायः

शुक उवाच

विष्णवर्चनं शिवेनोक्तं श्रोतुमिच्छाम्यहं शुभे ।
 धन्यासि कृतपुण्यासि शिवदीक्षासमर्चिता ॥ १ ॥
 अहं भाग्यबशादत्र समागतस्तवान्तिकम् ।
 कृपया वद साम्प्रतं कीराकारनिवारणम् ॥ २ ॥
 भगवद्भक्तियोगं च जपध्यानविधिं मुदा ।
 परमानन्दसन्दोहदानयज्ञं श्रुतिप्रियम् ॥ ३ ॥

पद्मोवाच

श्रीविष्णोरर्चनं पुण्यं शिवेन परिकीर्तितम् ।
 यच्छ्रद्धयानुष्ठितस्य श्रुतस्य गदितस्य च ॥ ४ ॥
 सद्यः पापहरं पुंसां गुरुगोब्रह्मघातिनाम् ।
 समाहितेन मनसा शृणु कीर यथोदितम् ॥ ५ ॥
 त्वया यथोक्तकर्माणि पूर्वाह्णे स्नानकृच्छुचिः ।
 प्रक्षाल्य पाणिपादौ च स्पृष्ट्वापः स्वासने वसेत् ॥ ६ ॥
 प्राचीमुखः संयतात्मा साङ्गं न्यासं प्रकल्पयेत् ।
 भूतशुद्धिं ततोऽर्घ्यस्य स्थापनं विधिवच्चरेत् ॥ ७ ॥

ततः केशवकीर्त्यादिन्यासेन तन्मयो भवेत् ।
 आत्मानं तन्मयं ध्यात्वा हृदिस्थं स्वासने न्यसेत् ॥ ८ ॥
 पाद्यार्घ्यार्चमनीयाद्यैः स्नानवासो विभूषणैः ।
 यथोपचारैः संपूज्य भूलमन्त्रेण देशिकः ॥ ९ ॥
 ध्यायेत् पादादिकेशान्तं हृदयाम्बुजमध्यगम् ।
 प्रसन्नबदनं देवं भक्ताभीष्टफलप्रदम् ॥ १० ॥

ओं नमो नारायणाय स्वाहा

योगेश सिद्धविबुधैः परिभाव्यमानं
 लक्ष्म्यालयं तुलसिक्राञ्चितभक्तमुङ्गम् ।
 प्रोत्तुङ्गरकनखरांगुलिपत्रचित्रं
 गङ्गारसं हरिपदाम्बुजमाश्रयेऽहम् ॥ ११ ॥
 गुम्फन् मणिप्रचयघट्टितराजहंस-
 सिञ्चत्सुतपुरयुतं पदपद्मवृन्तम् ।
 पीताम्बराञ्चलविलोलचलत्पताकं
 स्वर्णत्रिवक्रवलयं च हरेः स्मरामि ॥ १२ ॥
 जङ्घे सुपर्णगलनीलमणिप्रवृद्धे
 शोभास्पदारुणमणिद्युतिचञ्चुमध्ये
 आरक्तपादतललम्बनशोभमाने
 लोकेक्षणोत्सवकरे च हरेः स्मरामि ॥ १३ ॥

१. ख तव	२. क घ शिवशिष्यत्वमागता
३. क घ समागम्य तवान्तिकम्	४. क घ शृणोमि, ग परमाद्भुतं
५. क भक्त्या भक्तियोगं च, ख भगवद्भक्तियोगं च	६. क घ दक्षं
७. क ख घ ×	८. क × श्रीविष्णोः.....गदितस्य च
९. ग हरमुखनिर्गतम्	१०. घ परिभाषितम्
११. ख कथितस्य	१२. ख यथोदितम्
१३. घ कृत्वा	१४. क साङ्गन्यासं
१५. ख ग अर्घ्यस्य भूतशुद्धिं च	

१. ग केशवाकृत्यादि, घ केशवकृत्यादि	२. ख विभूषितैः
३. ग उपचारेण	४. ग विधिवदेकदेशिकः
५. ग ×	६. ख ×
७. घ योगेन	८. ख तुलसिकाचित
९. क गुल्फम्, ख गुल्मं	१०. ख माला
११. घ बलत्	१२. ख प्रवाहे
१३. ख ग भास्वत्	

ते जानुषी खमपते भजिषुल्लङ्ग-
 रङ्गोत्सवावृततद्विद्वसने विचित्रे ।
 चञ्चलपतनमसुखनियंतसमपीतं
 विस्तारितास्मयशसी च हरेः स्मरामि ॥ १४ ॥
 विष्णोः काटि विधिकृतान्तमनोजभूमि
 जीवाण्डकोषगणसंज्ञदुकूलमध्याम् ।
 नानागुणप्रकृतिपीतविचित्रवस्त्रां
 ध्यायेन्निबद्धवसनां खनपृष्ठसंस्थाम् ॥ १५ ॥
 शान्तोदरं भगवतस्त्रिवलिप्रकाश-
 मावर्तमानाभिधिकसद्विधिजन्मवद्यम् ।
 नाडीनदीगणरसोत्थसितान्त्रसिन्धुं
 ध्यायेऽण्डकोषनिलयं मृदुलोमरेखम् ॥ १६ ॥
 वक्षः पथोचितनयानुकुचकुङ्कुमेन
 हारेण कौस्तुभमणिप्रभया विभक्तम् ।
 श्रीवत्सलक्ष्महरिचन्दनजप्रसून-
 मालोचितं भगवतः सुभगं स्मरामि ॥ १७ ॥
 बाहू सुवेशसदनी वलयाङ्गदादि-
 शोभास्पदौ दुरितदैत्यविनाशदक्षौ ।
 तौ दक्षिणौ भगवतश्च चन्द्रसुभाभ-
 तेजोजितौ सुललितौ मन्तसा स्मरामि ॥ १८ ॥

१. घ मखपते
 २. ख बीजकमुल
 ३. क चारु
 ४. ख रसनां
 ५. ख घ शातोदरं
 ६. ख युग्म
 ७. क ख कोटि
 ८. क घ तनु
 ९. ग विभाति
 १०. ख श्रीवत्सलक्ष्महरिचन्दनजप्रसूनमालोचितं
 ११. ख सुरेश
 १२. ख दानवनाशशीलौ
 १३. ख भगवतश्च चमूनाशतेजोजितौ

वामौ मुञ्जौ मुररिपोधुतपक्षशङ्खी
 श्यामी करीष्करवन् मणिभूषणदधीन
 रक्ताङ्गुलिप्रचयचुम्बितजानुषधी
 पक्षालयाप्रियकरौ लक्ष्मिरी स्मरामि ॥ १९ ॥
 कण्ठं मृणालममलं मुखमुद्गुजस्य
 लेखाभ्रमेष कममालिकया निषीत्सुम् ।
 किं वा विमुक्तिरसभन्मकसत्प्रकृत्य
 वृत्तं चिरं भयवतः सुभगं स्मरामि ॥ २० ॥
 रक्ताम्बुजं दशनहासविकाशरम्यं
 रक्ताधरोष्ठवरकोमलवाक्मुखाच्छयम्
 सन्मानसोद्भूतमलेभ्यपद्मचित्रं
 श्लोकभिरामममलं च हरेः स्मरामि ॥ २१ ॥
 शूरात्मजावसथगन्धविदेषुमांशं
 भ्रूपल्लवं स्थितिलयोद्भयकर्मदक्षिणम्
 कायोत्सवं च कमस्त्रहृदयप्रकाशम्
 सन्निधन्तयामि हरिवक्रकिरासिदक्षम् ॥ २२ ॥
 कर्णौ लसन् मकरकुण्डलगण्डलोलौ
 नानादिशां च नभसद्व विकाराभेहौ ।
 लोलालकप्रचयचुम्बनकुञ्चिताग्री
 लग्नौ हरैर्मणिकिरीटतटे स्मरामि ॥ २३ ॥

१. ख शङ्खपथी
 २. घ रक्ताङ्गुल
 ३. ख ग + स्मरामि
 ४. घ रसमस्तक
 ५. ख ग वक्राम्बुजं
 ६. ख केशर
 ७. क ख भू
 ८. ग प्रसक्तं
 ९. क हेतौ
 १०. ख शशीला शोलेत्रकण्ठकाया

भालं^१ विचित्रतिलकं प्रियचारुगन्ध-
गोरोचनारचनया ललनाक्षिसख्यम् ।
ब्रह्मैकधाममणिकान्तकिरीटजुष्टम्
ध्यायेन् मनोनयनहारकमीश्वरस्य ॥ २४ ॥

श्रीवासुदेवचिकुरं कुटिलं निबद्धं
नानासुगन्धिकुसुमैः स्वजनादरेण ।
दीर्घं^२ रमाहृदयगाशमनं धुनन्तम्
ध्यायेऽम्बुवाहसचिरं हृदयाब्जमध्ये ॥ २५ ॥

मेघाकारं सोमसूर्यप्रकाशं
सुभ्रन्नसं चक्रचापैकमानम्
लोकातीतं पुण्डरीकायताक्षम्
विष्वक्सेनं चाश्रयेऽहं त्वपूर्वम् ॥ २६ ॥

दीनं हीनं सेवया वेदवत्या
पापैस्तापैः पूरितं मे शरीरम् ।
लोभाच्छत्रं शोकमोहादिविद्धं
कृपादृष्ट्या पाहि मां वासुदेव ॥ २७ ॥

ये भक्त्याद्यां ध्यायमानां मनोज्ञाम्
व्याक्तिं विष्णोः बोडशश्लोक^३पुष्पैः ।
स्तुत्वा नत्वा पूजयित्वा विधिज्ञाः
शुद्धा मुक्ता ब्रह्मसौख्यं प्रयान्ति ॥ २८ ॥

१. ग भाले

२. ख सूत्रमुद्वहन्

३. ख धानुपुष्पंम्

४. क घ लोभाकान्तं

५. ख X बोडश ... परिभाषितम् (२९)

६. ख पाशमनन्ततत्त्वम्

७. घ विद्युञ्ज्वल

८. ग वेदगत्या

९. घ शोकमोहाधि

१०. क मुख्यैः

पद्मोरितमिदं पुष्पं शिवेन परिभाषितम् ।
घन्यं यशस्यमायुष्यं स्वर्ग्यं स्वस्त्ययनं^१ दरम् ॥ २६ ॥
पठन्ति ये महाभागास्ते मुच्यन्तेऽहंसोऽखिलात् ।
धर्मार्थकाममोक्षाणां परत्रेह फलप्रदम्^२ ॥ ३० ॥

इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
हरिभक्तिविवरणं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥

१. ग पश्यया कथितं

२. ख + समाप्तम्

३. ग X नाम

४. क परम्

५. ख X इति श्री

अष्टमोऽध्यायः

सूक्त उवाच

'इति पश्चादक्षः श्रुत्वा कीरो घोरः सतां मत्तः ।
कल्किदूतः सखीमध्ये स्थितां पश्यामथाब्रवीत् ॥ १ ॥
'वद पक्षे साङ्गपूजां हरेरदभुतकर्मणः ।
यामास्थाय विघानेन चरामि भुवनत्रयम् ॥ २ ॥

'पद्मोवाच

एवं पादादिकेशान्तं ध्यात्वा तं जगदीश्वरम् ।
'पुण्यात्मा देशिको मूलं मन्त्रं जपति मन्त्रवित् ॥ ३ ॥
'जपादनन्तरं दण्डप्रर्णातिं मतिमांश्चरेत् ।
विष्वक्सेनादिकानां तु दत्त्वा विष्णुनिवेदितम् ॥ ४ ॥
तत उदवास्य हृदये स्थापयेन् मनसा सह ।
नृत्यन् गायन् हरेर्नाम तं पश्यन् सर्वतः स्थितम् ॥ ५ ॥
ततः शेषं मस्तकेन कृत्वा नैवेद्यभुग् भवेत् ।
इत्येतत् कथितं कीर कमलानाथसेवनम् ॥ ६ ॥
प्रकामानां कामपूरकामामृतदायकम् ।
श्रोत्रानन्दकरं देवगन्धर्वनरहृत्प्रियम् ॥ ७ ॥

१. ग पश्चाय वचनं
२. क भुवनत्रये
३. घ पूर्णात्मा
४. क मतिमान् स्मरेत्
५. ग क्षास्थाय
६. ख शेषान्

२. ख ब्रूहि
४. ग X
६. क जगदानन्तरे
८. क विष्णुनिवेदनम्
१०. ग वासयेन्
१२. घ कामपूरणकामामृतदायकम्

'शुक उवाच

समीरितं श्रुतं साध्वि भगवद्भक्तिलक्षणम् ।
त्वत्प्रसादात् पाप्मिनो मे कीरस्य भुवि मुक्तिदम् ॥ ८ ॥
किन्तु त्वां काञ्चनमयीं प्रतिमां रत्नभूषिताम् ।
'सजीवमीव पश्यामि दुर्लभां रूपिणीं श्रियम् ॥ ९ ॥
नान्यां पश्यामि सदृशीं रूपशीलगुणैस्तव ।
'नान्यो योग्यो गुणी भर्ता भुवनेऽपि च दृश्यते ॥ १० ॥
किन्तु पारे समुद्रस्य पश्याश्चर्यरूपवान् ।
गुणवानीश्वरः साक्षात् कश्चिद् दृष्टोऽतिमानुषः ॥ ११ ॥
न हि घातकृतं मन्ये शरीरं सर्वसौभगम् ।
'तस्य श्रीवासुदेवस्य नान्तरं ध्यानयोगतः ॥ १२ ॥
त्वया ध्यानं तु यद्रूपं क्लिष्णोरभित्ततेजसः ।
तत्साक्षात्कृतमित्येव न तत्र कियदन्तरम् ॥ १३ ॥

'पद्मोवाच

ब्रूहि 'तन् मम किं कुत्र जातः कीर परावरम् ।
'जानासि तत्कृतं कर्म विस्तरेणात्र वर्णय ॥ १४ ॥
ब्रूक्षादागच्छ पूजां ते करोमि विधिबोधिताम् ।
वीजपूरफलाहारं कुरु साधो पयः पिव ॥ १५ ॥

१. ख X
३. ख X, ग प्रियम्
५. ग वर्तते
७. क यावद्रूपम्
९. ग X
११. ख ग कोऽपि
१३. क कीर
१५. घ साधु

२. ख ग सजीवामिह
४. ख मान्यो
६. घ यस्य
८. क हरे
१०. ख तन्नाम
१२. ख जानामि
१४. क ख पूजनं सखे

तव चञ्चुयुगं पद्मरागादरुणमुज्ज्वलम् ।
 रत्नसंघट्टितमहं करोमि मनसा प्रियम् ॥ १६ ॥
 कन्धरं सूर्यकान्तेन मणिना स्वर्णघट्टिना ।
 करोम्याच्छादनं चारुमुक्ताभिः पक्ष्मि तव ॥ १७ ॥
 पतत्रं कुङ्कुमेनाङ्गं सौरभेणातिचित्रितम् ।
 करोमि नयनानन्ददायकं रूपवत्तमम् ॥ १८ ॥
 मुक्तागुच्छमणित्रातर्घरेणातिशब्दितम् ।
 पादयोर्नूपुरालापनादितं त्वां करोम्यहम् ॥ १९ ॥
 तवामृतकथात्रातत्यक्ताधि शाधि मामिह ।
 सखीभिः संगताभिस्ते किं करिष्यामि तद् वद ॥ २० ॥
 इति पद्मावचः श्रुत्वा तदन्तिकमुपागतः ।
 कीरो धीरः प्रसन्नात्मा प्रवक्तुमुपचक्रमे ॥ २१ ॥
 ब्रह्मणा प्रार्थितः श्रीशो महाकारुणिको बभौ ।
 शम्भले विष्णुयशसो गृहे धर्मरिरक्षिषुः ॥ २२ ॥
 चतुर्भिभ्रातृभिर्जातिगोत्रजैः परिवारितः ।
 कृतोपनयनो वेदमधीत्य रामसन्निधौ ॥ २३ ॥

१. ख पक्षयुगं

२. ग प्रिय

५. क सौरभेनापि

७. क घ पुच्छमच्छमणित्रात

९. घ लापिनं

११. ग तस्या वचः

१३. विभुः

१५. ख जाति

२. घ मनसः

४. ख सुपक्षं

६. घ रूपमीदृशम्

८. क घरेणापि

१०. क संयताभिः, घ संगीताभिः

१२. ख + शुक उवाच, ख कीर उवाच

१४. क रिरक्षितुः

१६. ग गुरुसन्निधौ

धनुर्वेदं च गान्धर्वं शिवादश्वमसि शुकम् ।
 कवचं च वरं लब्ध्वा शम्भलं पुनरागतः ॥ २४ ॥
 विशाखयूपभूपालं प्राप्य शिक्षां विशेषतः ।
 धर्मानाख्याय मतिमान् अधर्माश्च निराकरोत् ॥ २५ ॥
 इति पद्मा तदाख्यानं निशम्य मुदितानना ।
 प्रस्थापयामास शुकं कल्केरानयनादृता ।
 भूषयित्वा स्वर्णरत्नेस्तमुवाच कृत्वाञ्जलिः ॥ २६ ॥
 निवेदितं तु जानासि किमन्यत् कथयामि ते ।
 स्त्रीभावभयभीतात्मा यदि नायाति स प्रभुः ॥ २७ ॥
 तथापि मे कर्मदोषात् प्रणतिं कथयिष्यसि ।
 शिवेन यो वरो दत्तः स मे शापोऽभवत् किल ॥ २८ ॥
 पुंसां महर्शनेनापि स्त्रीभावं कामतः शुक ।
 श्रुत्वेति पद्मामामन्त्र्य प्रणम्य च पुनः पुनः ॥ २९ ॥
 उड्डीय प्रययौ कीरः शम्भलं कल्किपालितम् ।
 तमागतं समाकर्ण्य कल्किः परपुरञ्जयः ॥ ३० ॥
 क्रोडे कृत्वा ददर्श तं स्वर्णरत्नविभूषितम् ।
 सानन्दं परमानन्ददायकं प्राह तं मुदा ॥ ३१ ॥

१. ग शिवदत्तमसि, ख शिवदत्तमहि

३. घ शिक्षाविशेषतः

५. घ + पद्मोवाच

७. घ कथयाम्यहम्

९. क कर्मणो दोषात्

११. ग प्रभो

१३. क पुरा, घ तदा

२. ख पुनरागतम्

४. घ मुदितानना

६. ख जानामि

८. ग मम

१०. ग प्रणामं

१२. क श्रुत्वापि

कल्किः परमतेजस्वी परस्मिन्मलं शुक्लम् ।
 पूजयित्वा करे स्पृष्ट्वा पयःपानेन तपयन् ॥ ३२ ॥
 तन्मुखे स्वमुखं दत्त्वा पप्रच्छ विविधाः कथाः ।
 कस्माद् देशाच्चरित्वा त्वं दृष्ट्वापूर्वं किमगतः ॥ ३३ ॥
 कुत्रोषितः कुतो लब्धं मणिक्राञ्चनभूषणम् ।
 अर्हनिशं त्वम्मिलनं वाञ्छितं मम स्रवंतः ।
 तवानालोकनेनापि क्षणं मे युगवद् भवेत् ॥ ३४ ॥
 इति तस्य वचः श्रुत्वा प्रणिपत्य शुको भृशम् ।
 कथयामास पद्मायाः कथाः पूर्वोदिता यथा ॥ ३५ ॥
 संवादमात्मनस्तस्या निजालङ्कारधारणम् ।
 सर्वं तद् वर्णयामास तस्या प्रणतिपूर्वकम् ॥ ३६ ॥
 श्रुत्वेति वचनं कल्किः शुकेन सहितो मुदा ।
 जगाम त्वरितोऽश्वेन शिवदत्तेन तन्मनाः ॥ ३७ ॥
 समुद्रपारममलं सिंहलं जलसंकुलम् ।
 नानाविमानवहुलं भास्वरं मणिक्राञ्चनैः ॥ ३८ ॥
 प्रासादसदनाग्रेषु पताकातोरणाकुलम् ।
 श्रेणीसभापणमहालपुरगोपुरमण्डितम् ॥ ३९ ॥
 पुरभीपद्मिनीपद्मगन्धाम्बोदद्विरेफिणीम्
 पुरीं कारुमतीं तत्र ददर्श पुरतः स्थिताम् ॥ ४० ॥

१. क तरस्विन्
 ३. ग विविधां कथाम्
 ५. क त्वप्ययनं
 ७. ग स्रवंतः
 ९. ख कथां पूर्वोदितां
 ११. ख प्रासादसप्तसंवाद

२. ख विमलं
 ४. घ सुवर्णाङ्गद
 ६. ग प्राथितं
 ८. घ कल्केः
 १०. ख जलवेष्टितम्
 १२. ग सलिलालयाम्

मरालजालसञ्चारविलोककमलान्तराम् ।
 उन्मीलिताब्जमालातिकलिताकुलितं सरः ॥ ४१ ॥
 जलकुक्कुटदात्यूहनादितं हंससारसैः ।
 ददर्श स्वच्छपयसां लहरीलोलवीजितम् ॥ ४२ ॥
 वनं कदम्बकुहालशालतालाप्रकेसरीः ।
 कपित्थाश्चत्थखजूरवीजपूरकरञ्जकैः ॥ ४३ ॥
 पुष्पाभपनसैर्नागरङ्गैरजुर्नीशाश्वैः ।
 क्रमुकैर्नारिकेलैश्च नानावृक्षोपशोभितम् ॥ ४४ ॥
 वनं ददर्श रुचिरं फलपुष्पदलावृतम् ।
 रेखातसङ्गोवारिपरिखापरिपालितम् ॥ ४५ ॥
 दृष्ट्वा हृष्टतनुः शुक्लं सकरणः कल्किः पुरान्ते वने
 प्राह प्रीतिकरं वचोऽत्र सरसि स्नातव्यमित्यादृतः ।
 तच्छ्रुत्वा विनयान्वितः प्रभुमते यामीति पद्मश्रमं
 तत्सन्देशमिह प्रयाणमघुना गत्वा स कीरोऽवदत् ॥ ४६ ॥
 इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भक्तिव्ये
 कारुमतीप्रयाणं नाम अष्टमोऽध्यायः ॥

१. घ सञ्चार
 २. ख कमलोज्जराम्
 ३. क उन्मीलितालि, घ उन्मीलताब्ज
 ४. ग पयः
 ५. क जलसंकुलदात्यूह
 ६. ख सौरसैः
 ७. ख केसरीः
 ८. घ नानावृक्षं
 ९. क दलाकुलम्
 १०. घ ×
 ११. ख तनुरुहः
 १२. ख प्रान्ते
 १३. ग पद्यालयं
 १४. क वस्तुम्
 १५. ख × इति श्री
 १६. घ आगमसप्तवर्णनं
 १७. ग × नाम
 १८. ग + समाप्तः

नवमोऽध्यायः

सूत उवाच

कल्किः सरोवराभ्यासे जलाहरणवर्त्मनि ।
 स्वच्छस्फटिकसोपाने प्रवालाचितवेदिके ॥ १ ॥
 सरोजसौरभव्यग्रभ्रमदभ्रमरनादिते ।
 'कदम्बपोतपत्रालिवारितादित्यदर्शने ॥ २ ॥
 समुवासासने चित्रे सदश्वेनावतारितः ।
 कल्किः प्रस्थापयामास शुकं पद्माश्रमं मुदा ॥ ३ ॥
 'नागकेशरमध्यस्थः शुको गत्वा ददर्श ताम् ।
 हर्म्यस्थां बिसिनीपत्रशायिनीं सखीभिर्वृताम् ॥ ४ ॥
 'निश्वासवाततापेन म्लायतीं वदनाम्बुजम् ।
 उत्क्षिपन्तीं सखीदत्तकमलं चन्दनोक्षितम् ॥ ५ ॥
 रेवावारिपरिस्नातं परागास्यं समागतम् ।
 'घृतनीरं रसगतं निन्दन्तीं पवनं प्रियम् ॥ ६ ॥
 शुकः सकरुणः साधुवचनैस्तामतोषयत् ।
 सा त्वमेह्येहि ते स्वस्ति स्वागतं स्वस्ति ते शुभे ॥ ७ ॥

१. घ कदम्बपाल	२. क रम्ये
३. ग पद्मालयं	४. क द्रुतम्
५. ख पुन्नागेश्वरमध्यस्थः, घ स नागेश्वरमध्यस्थः	६. ख विषपत्रेषु
७. क + कपूर् रकुङ्कुमविलन्नचन्दनं खलिकालितम् ।
निन्दन्तीं परिषेषन्तीमुद्वसन्तीं स्मरानुराम् ॥
निरोषधेन कामेन प्रलपन्ती पुनः पुनः ।	९. ख अपूजयन्
८. ख घृतनीरं	

गते 'त्वय्यतिरु'नाहं शान्तिस्तेऽस्तु रसायनात् ।
 रसायनं दुर्लभं मे सुलभं ते शिवाश्रये ॥ ८ ॥
 क्व मे भाग्यविहीनाया इहैव वरवर्णिनि ।
 'देवि तं सरसस्तीरे 'प्रतिष्ठाप्यागता वयम् ॥ ९ ॥

एवमन्योन्यसम्बादमुदितात्ममनोरथे ।
 मुखं मुखेन नयनं 'नयनेनामृतं ददौ ॥ १० ॥
 विमला 'मालिनी 'लीला 'कमला कामकन्दला ।
 विलासिनी चारुमती कुमुदेत्यष्ट'नायिकाः ॥ ११ ॥
 सख्य एता 'मतास्ताभिर्जलक्रीडार्थमुद्यताः ।
 पद्मा प्राह सरस्तीरमायान्तु सा मया स्त्रियः ॥ १२ ॥
 'इत्याख्याया स्वशिविकामारुह्य परिवारिता ।
 सखीभिश्चाख्वेशाभिभूत्वा स्वान्तःपुराद् वहिः ।
 'प्रययौ त्वरितं द्रष्टुं भैष्मी यदुपति यथा ॥ १३ ॥

जनाः पुमांसः पथि ये पुरस्थाः प्रदुहुवुः स्त्रीत्वभयाद् दिगन्तरम् ।
 शृङ्गाटके वा विपणौ स्थिता 'ये निजाङ्गास्थापितपुण्यकार्याः ॥ १४ ॥
 निवारितां तां शिविकां वहन्त्यो नार्योऽतिमत्ता बलवत्तराश्च ।
 पद्मा शुकोक्त्या तद्रुपयुंस्था जगाम ताभिः परिवारिताभिः ॥ १५ ॥

१. क स्वयि तिरभ्राह्म	२. घ व्यग्राहं
३. शिवाश्रमे	४. क देहि
५. ख प्रतिष्ठाप्य गता	६. घ नयने सादृता
७. ख वासिनी	८. ख X लीलाकन्दला
९. ग विमला कमकन्दला	१०. क नायिकाः
११. वृतास्त्रीभिः	१२. ख समायान्तु
१३. घ इत्याख्याया शिविकाम्	१४. क ययौ सा
१५. क वा	१६. ख पुण्यकार्याः

सरोजलं सारसहंसनादितं प्रफुल्लपद्मोद्भवरेणुवासितम् ।
 चेरुविमाहा'शु सुधाकरालसाः कुमुद्वतीनामुदव्याय शोभनाः ॥ १६ ॥
 तासां मुखामोदमदान्धमृङ्गा विहाय पद्मानि मुखारविन्दे ।
 लग्नाः सुगन्धाधिकमाकलय्य निवारिताश्चापि न तत्यजुस्ते ॥ १७ ॥
 हासोपहासैः सरसः प्रकाशैर्वाद्यैश्च नृत्यैश्च जले विहारैः ।
 करग्रहैस्ता जलयोधनार्त्ताश्च कर्षं ताभिर्विनताभि रुच्यैः ॥ १८ ॥
 सा कामतप्ता मनसा शुकोक्तिं विविच्य पद्मा सखिभिः समेताः ।
 जलात् समुत्थाय महाहंभूषा जगाम निर्दिष्टकदम्बवृक्षम् ॥ १९ ॥
 सुखे शयानं मणिवेदिकागतं कल्किं पुरस्तादपि सूर्यवर्चसम् ।
 महामणित्रातविभूषणार्चितं शुक्रेण सार्द्धं तमुदैक्षतेशम् ॥ २० ॥
 तमालनीलं कमलापर्त प्रभुं पीताम्बरं चारुसरोजलोच्चनम् ।
 आजानुबाहुं पृथुपीनवक्षसं श्रीवत्ससत्कौस्तुभकान्तिराजितम् ॥ २१ ॥
 तदद्भुतं रूपमवेक्ष्य पद्मा संस्तम्भिता विस्मृतसत्क्रियार्थी ।
 सुप्तं तु संबोधयितुं प्रवृत्तं निवारयन्मास विशङ्कितान्मा ॥ २२ ॥
 कदाचिदेषोऽतिबल्लोऽतिरूपी महर्शनात् स्त्रीत्वमुपैति साक्षात् ।
 तदात्र किं मे भविता भवस्य वरेण शापप्रतिमेतं लोके ॥ २३ ॥

१. क ख अति
२. ख X मदान्ध.....विहाय
५. क पयोविहारैः
७. ख घृष्टम्
९. ख खण्डम्, घ षण्डम्
११. घ अतिसूर्यवर्चसम्
१३. ख X पीताम्बरं.....राजितम्
१५. ग शुकं
१७. ख काले

२. क सुधाकराननाः
४. घ सरस
६. ख चक्राभिः
८. घ कामातप्ता
१०. क कल्किः
१२. ख तमालतिलं
१४. क तदाश्रयंरूपम्
१६. ख मे किं

चराचरात्मा जगतामधीशः प्रबोधितस्तदधृदयं विविच्य ।
 ददशं पद्मा प्रियरूपशोभां यथा रमा श्रीमधुसूदनाग्रे ॥ २४ ॥
 संवीक्ष्य मायामिव मोहिनीं तां जगाद कामाकुलितः स कल्किः ।
 सखीभि रीशां समुपागतां तां कटाक्षविक्षेपविनामितास्याम् ॥ २५ ॥
 इहैहि सुस्वागतमस्तु भाग्यात् समागमस्ते कुशलाय मे स्यात् ।
 तवाननेन्दुः किल कामपूरतापापनीदाय सुखाय कान्ते ॥ २६ ॥
 लोलाक्षि लावण्यरसामृतं ते कामाहिदधृदस्य विषातुरस्य ।
 तनोतु शान्तिं सुकृतेन कृत्या सुदुर्लभां जीवनमाश्रितस्य ॥ २७ ॥
 वाहू तवेतौ सुरुपौ मनोज्ञौ हृदि स्थितं काममुदन्तवासम् ।
 चार्वायतौ चारुनखाङ्कुशेन द्विपं यथा सादि विदीर्णकुम्भम् ॥ २८ ॥
 स्तनाविमावुत्थितमस्तकौ ते कामप्रतोदाविव वाससाकौ ।
 ममोरसा भिन्ननिजाभिमानौ सुवर्तुलौ व्यादिशतां प्रियं मे ॥ २९ ॥
 कान्तस्य सोपानमिदं वलित्रयं सूत्रेण लोमावलिना सुलक्षितम् ।
 विभाजितं वेदिविलसं मध्यमे कामस्य दुर्गाश्रयमस्तु मे प्रियम् ॥ ३० ॥
 रम्भोरु सम्भोगसुखाय मे स्यान् नितम्बबिम्बं पुलिनोपमं ते ।
 तन्वङ्गि तन्वंशुकसङ्गशोभं प्रमत्तकामाविमदोद्यमालम् ॥ ३१ ॥

१. ख विचिन्त्य
३. क तं वीक्ष्य
५. क राशां
७. ख एवेहि
९. क दग्धस्य
११. ख तनोति
१३. तवेतौ
१५. क गर्वायुतौ
१७. ग विकीर्णं
१९. क प्रयाण
२१. ख मध्ये
२३. ख कमलाशयं

२. स्वां मधुसूदनोऽयं
४. क स्वां
६. ख परिणासितास्यां
८. ख ग मे च रक्त
१०. घ विषातुरस्य
१२. ख X सुकृतेन कृत्या
१४. ख मरुता, घ कुस्तां
१६. क स्याद्
१८. ख मनोरमौ
२०. घ लोमावलिलेखलक्षितम्
२२. क रचनमस्तके प्रियम्
२४. ख प्रमत्तकामारिमदाश्रयघ्नं

पादाम्बुजं तेऽङ्गुलिपत्रचित्रितं रणन् मरालवृणन्पुरावृतम् ।
कामाहिदष्टस्य ममास्तु शान्तये हृदि स्थितं तत्राघने सुशोभने ॥ ३२ ॥

श्रुत्वैतद्वचनामृतं कलिदुलध्वंसस्य कल्केरलं
दृष्ट्वा सत्पुरुषोत्तमस्य मुदिता पद्मा सखीभिर्वृता ।
कान्तं क्लान्तमनाः कृताञ्जलिपुटा प्रोवाच तत् सादरं
धीरं धीरपुरस्कृतं निजपतिं नत्वा नमत्कन्धरा ॥ ३३ ॥

इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
पद्माकल्किसाक्षात्संवादे नाम नवमोऽध्यायः ।

दशमोऽध्यायः

सूत उवाच

सा पद्मा तं हरिं गत्वा प्रेमगदगदभाषिणी ।
तुष्टाव व्रीडिता देवी करुणावरुणालयम् ॥ १ ॥
प्रसोद जगतां नाथ धर्मवर्मन् रमापते ।
जानामि त्वां विशुद्धात्मन् वशगां त्राहि मां प्रभो ॥ २ ॥
धन्यास्मि कृतपुण्यास्मि तपोदानजपत्रतैः ।
त्वां प्रतोष्य दुराराध्यं लब्धं तव पदाम्बुजम् ॥ ३ ॥
आज्ञां कुरु पदाम्भोजं तव संदृश्य शोभनम् ।
भवनं यामि राजानमाख्यातुं स्वागतं तव ॥ ४ ॥
इति पद्मा रूपसद्मा गत्वा स्वपितरं नृपम् ।
प्रोवाचागमनं कल्केर्विष्णोरंशस्य दैत्यकैः ॥ ५ ॥
सखीमुखेन पद्मायाः पाणिग्रहणकाम्यया ।
हरेरागमनं श्रुत्वा सहर्षोऽभूद बृहद्रथः ॥ ६ ॥
पुरोहितैर्ब्राह्मणैश्च पात्रैर्मित्रैः सबान्धवैः ।
वाद्यताण्डवगीतैश्च पूजाभाजनपाणिभिः ॥ ७ ॥

१. ख चित्र

३. घ कायाहि

५. घ पुरुषत्वमस्य

७. ग X नाम

२. घ वरं

४. घ पद्मघने

६. क X इति श्री

८. ग + समाप्तः

१. ख भाषितं

३. ख ग दीनबन्वो जगन्पते

५. घ धन्याहं

७. क प्रपश्य

९. क आज्ञापय

११. क गच्छामि स्वालयं ब्रह्मन्

१३. ग जगाम पितरं

१५. ख बृहद्रथतः

१७. घ सुमङ्गलैः

१९. घ पूजायोजन

२. ग कारुण्यसागरालयम्

४. घ विदितोऽसि

६. घ कृतपुण्याहं

८. क पदामृतम्

१०. घ संस्पृश्य

१२. क तथा

१४. क देहिकैः

१६. घ पुरोषसा

१८. क वाद्यैः

जगामानयितुं कल्किं 'सामात्यजनवेष्टितः ।
मण्डयित्वा कारुमतीं पताकास्वर्णतोरणैः ॥ ८ ॥
ततो जलाशयाभ्यासं गत्वा विष्णुयशःसुतम् ।
'मणिवेदिकयासीनं भुवनैकगतिं पतिम् ॥ ९ ॥
घनाघनोपरि यथा शोभन्ते 'रुचिराण्यहो ।
विद्युदिन्द्रायुधादीनि तथैव भूषणान्युत ॥ १० ॥
शरीरे 'पीतवासांसि मालाचन्दनभूषिते ।
रूपलावण्यसदने 'मदनोद्यमनाशने ॥ ११ ॥
ददर्शं पुरतो राजा रूपशीलगुणाकरम् ।
'पुलकाश्रुविधौतस्तं दृष्ट्वा साधु 'समर्चयत् ॥ १२ ॥
ज्ञानागोचरमेतन् मे तवांगमनभीश्वरः ।
'यथा मान्धातुपुत्रस्य वन्दुनाथेन कानने ॥ १३ ॥
इत्युक्त्वा तं पूजयित्वा समानीय निजाश्रमे ।
हर्म्यप्रासादसंवाधे स्थापयित्वा 'देवी 'सुताम् ॥ १४ ॥
पद्मां पद्मपलाशाक्षीं 'पद्मनेत्राय 'पद्मिनीम् ।
'पद्मजादेशतः पद्मनाभायादाद् यथाक्रमम् ॥ १५ ॥
कल्किर्लब्ध्वा प्रियां 'भार्यां सिंहले साधुसत्कृतः ।
'समुवास विशेषज्ञः समीक्ष्य द्वीपमुत्तमम् ॥ १६ ॥

१. घ सादं निजजनैः प्रभुः	२. क शुभ्र
३. क मणिवेदिकमासीनं	४. घ रुचिराण्यहो
५. ख घ पीतवासाग्रघोरभासा विभूषितम्	६. ख मदनोद्यम
७. घ साभुः सपुलकः भीशं	८. तमर्चयत्
९. ख एतद् वै	१०. ग भवदांगमनं प्रभो
११. ग × यथा.....कानने	११. ख शुभाम्
१२. क पद्मनेत्रां च	१४. ख सुन्दरीम्, ग यथास्विनीम्
१५. ख पद्मजादेशितः	१६. ग पत्नीं
१७. ख सप्रवास	

राजानः स्त्रीत्वमापन्नाः 'पद्मायाः सखितां गताः ।
'द्रष्टुं समीयुस्त्वरिताः कल्किं 'विष्णुं जगत्पतिम् ॥ १७ ॥
ताः स्त्रियोऽपि 'समालोक्य संस्पृश्य चरणाम्बुजम् ।
पुनः पुंस्त्वं समापन्ना रेवास्नानात् 'तदाज्ञया ॥ १८ ॥
पद्माकल्की गौरकृष्णौ विपरीतान्तरावुभौ ।
वहिःस्फुटौ नीलपीतवासो व्याजेन पश्यतु ॥ १९ ॥
दृष्ट्वा प्रभावं कल्केस्तु 'राजानः परमाद्भुतम् ।
प्रणम्य 'भक्तिभावेन तुष्टुवुः शरणार्थिनः ॥ २० ॥
'जय जयं निजमायया कल्पिताश्लेषश्लेषकल्पनापरिणाम जलाप्लुत-
लोकत्रयोपकरणमाकलय्य 'मनुमनिशम्यं पूरितम'विजनाविभू'तमहामीन-
शरीरः । त्वं निजकृतधर्मसेतुसंरक्षण'कृतावतारः ।
'पुनरिह दितिजबलपरिलङ्घितवासवसूदनाघृतजितत्रिभुवन'पराक्रमो
'हिरण्याक्षनिघनपृथिव्युद्धरणसंकल्पाभिनिवेशेन 'धृतक्रोडावतारः
'परितः पाहि नः ।
'पुनरिह जलधिर्मनादृतदेवदानवगणमन्दराचलानयनव्याकुलितानां
साहाय्येनादृतचित्तः पर्वतोद्धरणामृतप्राशनरचनावतारः-कूर्माकारः प्रसीद
परेण त्वं दीननृपाणाम् ।

१. ग पत्न्याश्च	२. ख ग दर्शनं कामयामासुः
३. ख ग शान्तं	४. घ तमालोक्य
५. क तथाज्ञया	६. अन्ये च
७. ख घ परया भक्त्या	८. क ख + राजान ऊचुः
९. ख नारीजनाभिभूतमीनशरीर	१०. ख ग कृतावतार
११. घ पराक्रम	१२. ख हिरण्याक्षस्य
१३. घ धृतकोलावतारः	१४. ख ग घ ×
१५. ख × पुनरिह...साहाय्येन	

पुनरिह त्रिभुवनजयिनो महाबलपराक्रमस्य हिरण्यकशिपोरहितानां
देवप्रवराणां भयभीतानां कल्याणाय दितिसुत^१वधप्रेप्सुर्ब्रह्मणो वरदानादव-
ध्यस्य न शस्त्रास्त्ररात्रिदिवास्वर्गमर्त्यपातालतले देवगन्धर्वकिन्नरनर-
नागैरिति विचिन्त्य नरहरिरूपेण नखाग्रभिन्नोऽहं दष्टदन्तच्छदं त्यक्त्वा सुं
कृतवानसि ।

पुनरिह त्रिजगज्जयिनो बलेः सत्रे शक्रानुजो^२वट्टवामनदैत्यसमोहनाय
त्रिपदभूमिमाक्रान्तच्छलेन विश्वकायस्तदुत्सृष्टजलसंस्पर्शविबृद्धमनोऽभि-
लाषस्तव भूतले बलेदौवारिकत्वमङ्गीकृतमुचितं दानफलम् ।

पुनरिह हैहयादिनृपाणाममितंबलपराक्रमाणां नानामदोल्लङ्घित-
मर्यादाकर्तृनां निघनाय भुमुवंशजो^३जामदग्न्यः पितृहोमघ्नेनु^४हरणप्रवृद्धम-
न्युवशात् त्रिसप्तकृत्वो निःक्षत्रियां पृथिवीं परशुरामावतारः ।

पुनरिह पुलस्त्यवंशावर्तसस्य विश्वश्रवसः पुत्रस्य निशाचरस्य
रावणस्य लोकत्रयतापनस्य निघनमुररीकृत्य रविकुलजातदशरथात्मजो
विश्वामित्रादस्त्राण्युपलभ्य वने सीताहरणवशात् प्रवृद्धमन्युना अम्बुधि-
वानरैर्निबध्य सगणं दशकन्धरं रामावतारः हतवानसि ।

पुनरिह यदुकुलजलधिकलानिधिः सकलसुरगणसेवितपादारविन्दद्वन्द्वः
विविधदानवदैत्यदलनलोकत्रयदुरिततापनो वसुदेवात्मजो रामावतारो
बलभद्रस्त्वमसि ।

पुनरिह विधिकृतवेदधर्मानुष्ठानविहितनानापशुनाशदशनघृणः

१. ख हिरण्यकशिपोरङ्गीकृतानां	२. घ देववराणां
३. ख वर	४. ख X
५. ख ग संदष्ट	६. ख शकत्यास्त्र
७. घ वट्टवामनो	८. घ याचुआ
९. ख हरणाय	१०. घ कृतवानसि परशुरामावतारः
११. घ विश्वश्रवसः	१२. घ X
१३. घ हतवानसिरामावतारः	१४. ख सजलधि
१५. ख नाशनो	१६. नानापशुदशनघृणः, घ नानादशनसंघृणः

संसारकर्मत्यागविधिना ब्रह्मभावविनाशचातुरी प्रकृतिविमाननाम-
सम्पादयन् बुद्धावतारस्त्वमसि ।

अधुना कलिकुलनाशावतारो बौद्धपाषण्डम्लेच्छादीनां च वेदधर्मसेतु-
परिपालनाय कृतावतारः कल्किरूपेणास्मान् स्त्रीत्वनिरयादुद्धृतवानसि ।
तवानुकम्पां किमिह कथयामः ।

क्व ते ब्रह्मादीनामविदितविलासावतरणं
क्व नः कामा रोमाकुलितमृगतृष्णात्तमनसाम् ।
सुदुष्प्राप्यं युष्मच्चरणजलजालोक्त्रमिदं
कृपापारावारः प्रमुदितदुशाश्रासय निजान् ॥ २१ ॥

इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
नृपाणां स्तवो नाम दशमोऽध्यायः ॥

१. घ ब्रह्मासाविलासचातुरी
२. क X इति श्री
५. ग + समाप्तः

२. घ वामा
४. ग X नाम

एकादशोऽध्यायः

सूत उवाच

१ श्रुत्वा नृपाणां भक्तानां वचनं पुरुषोत्तमः ।
 ब्राह्मणक्षत्रविट्शूद्रवर्णानां धर्ममाह यत् ॥ १ ॥
 प्रवृत्तानां निवृत्तानां कर्म यत् परिकीर्तितम् ।
 सर्वं संश्रावयामास वेदानामनुशासनम् ॥ २ ॥
 ३ इति कल्केवचः श्रुत्वा राजानो विशदाशयाः ।
 प्रणिपत्य पुनः प्राहुः पूर्वा तु गतिमात्मनः ॥ ३ ॥
 स्त्रीत्वं वाप्यथवा पुंस्त्वं कस्य वा केन वा कृतम् ।
 जरायौवनबाल्यादि सुखदुःखादिकं च यत् ॥ ४ ॥
 कस्मात् कुतो वा कस्मिन् वा किमेतदिति वा विभो ।
 अनिर्णीतान्यविदितान्यपि कर्माणि वर्णय ॥ ५ ॥
 इति तेषां वचः श्रुत्वा कल्किः कमललोचनः ।
 तेभ्यः प्रत्युत्तरं दातुं सस्मार निजसेवकम् ॥ ६ ॥
 ७ सोऽप्यनन्तो मुनिवरस्तीर्थपादो बृहदक्षतः ।
 कल्केर्दशनतो मुक्तिमाकलय्यागतस्त्वरन् ॥ ७ ॥
 समागत्य पुनः प्राह किं करिष्यामि कुत्र वा ।
 ८ यास्मामीति वचः श्रुत्वा कल्किः १ प्राह हसन् मुनिम् ॥ ८ ॥

१. ख ग नृपाणां च स्तवं श्रुत्वा प्रसन्नात्मा जगत्पतिः २. क धर्मं
 ३. क सर्वं तत् ४. क तथा कल्किवचः
 ५. ख पुनः प्राहुर्यथापूर्वमात्मनां परमां गतिम् ६. क वर्चयन्
 ७. क घ × तेभ्यः... निजसेवकम् ८. घ + तदा तदाकथं कल्किरनन्तं मुनिमस्मरत्
 ९. ख पुरः १०. ग यास्यामि वचनं
 ११. ग प्रोवाच सस्मितम्

१ कृतं दृष्टं त्वया ज्ञातं सर्वं याह्यनिवर्तकम् ।
 अदृष्टमकृतं चेति श्रुत्वा स्मेरमुखो मुनिः ॥ ९ ॥
 गमनायोद्यतं दृष्ट्वा नृपास्तु विमलाशयाः ।
 १० कल्किः कमलपत्राक्षं प्रोचुविस्मितचेतसः ॥ १० ॥

राजान ऊचुः

११ किमनेनापि कथितं त्वया वा किमृतान्युत ।
 सर्वं तच्छ्रोतुमिच्छामः कथोपकथनं द्वयोः ॥ ११ ॥
 १२ नृपाणां तद् वचः श्रुत्वा तानाह मधुसूदनः ।
 पृच्छतामुं मुनि शान्तं कथोपकथनादृतः ॥ १२ ॥
 १३ इति कल्केवचो भूयः श्रुत्वा ते नृपसत्तमाः ।
 अनन्तमाहुः प्रणताः प्ररुनपारद्वितीर्षवः ॥ १३ ॥
 १४ मुने किमत्र कथनं कल्किना धर्मवर्मणा ।
 अबोधः केन वा जातस्तत्त्वं वर्णय नः प्रभो ॥ १४ ॥

मुनिरुवाच

१५ पुरिकायां पुर्यां च पिता मे वेदपारगः ।
 विद्रुमो नाम धर्मज्ञः ख्यातः परहिते रतः ॥ १५ ॥

१. ख ग कृते दृष्टे स्वयं ज्ञातं २. घ हृष्टमना
 ३. घ तं तु दृष्ट्वा नृपगणास्ततः ४. ग प्रोचुः कमलपत्राक्षं विस्मयापन्नचेतसः
 ५. ख × राजान ऊचुः ६. ख किमनेनापि
 ७. ख इच्छामि ८. ख ग तेषामित्थं
 ९. ग दान्तं १०. ग × इति... तित्तीर्षवः
 ११. ख घ + राजान ऊचुः १२. ख धर्मवर्मणा
 १३. क निःसंशयं यथा नः स्यात्तथा १४. घ पुरि पुरा
 वक्तव्यमादरात्, घ दुर्बोधः
 १५. ख ग विक्रमो

सोमा मम विभो माता पतिघर्मपरायणा ।
 तयोर्वयः^१परिणतौ काले षण्डाकृतिस्त्वहम् ॥ १६ ॥
 संजातः शोकदः पित्रोर्लोकानां निन्दिताकृतिः ।
 समालोक्य पिता क्लीवं दुःखशोकसमाकुलः ॥ १७ ॥
 त्यक्त्वा गृहं शिववनं गत्वा तुष्टाव शङ्करम् ।
 संपूज्येशं विधानेन धूपदीपानुलेपनैः ॥ १८ ॥

विद्रम उवाच

शिवं शान्तं सर्वलोकैकनार्थं भूतावासं वासुकीकण्ठभूषम् ।
 जटाजूटबद्धगङ्गातरङ्गं वन्दे सान्द्रानन्दसन्दोहदक्षम् ॥ १९ ॥
 इत्यादिबहुभिः स्त्रोत्रैः स्तुतः स वरदां वरः ।
 वृषारूढः प्रसन्नात्मा पितरं प्राह मे वृणु ॥ २० ॥
 विद्रमो मे पिता प्राह मत्पुंस्त्वं तापतापितः ।
 हसञ्छिवो ददौ तस्मै पुंस्त्वं सुखकरं भुवि ॥ २१ ॥
 मम पुंस्त्वं वरं लब्ध्वा समायातो गृहं पिता ।
 पुरुषं मां समालोक्य प्रसन्नात्मा बभूव सः ॥ २२ ॥
 ततः प्रवयसो स तु पिता च द्वादशाब्दके ।
 कारयित्वा विवाहं मे मोदं लेभे यथायथम् ॥ २३ ॥

१. ख स मे मम पिता	२. क परिणामे
३. घ मामालोक्य	४. घ भयाकुलः
५. ख गेहं शिववरं	६. ख संपूज्य तं
७. ख ग X	८. ख इत्यादिस्तोत्रसंस्तुतः स शिवो
वरदां वरः
९. घ शिवदः शिवः	१०. ख शणु
११. ख ग विक्रमो	१२. घ पुंस्त्वं पाबंत्या प्रतिमोदितः
१३. घ पितायातः पुनर्गृहम्	१४. घ सहर्षः प्रियया सह
१५. घ प्रवयसो तौ तु पितरो	१६. घ विवाहं मे कारयित्वा वन्धुभिर्मु-
दमापतुः

यज्ञरातसुतां पत्नीं भानिनीं रूपशालिनीम् ।
 प्राप्याहं परितुष्टात्मा गृहस्थः स्त्रीवशोऽभवम् ॥ २४ ॥
 ततः कृत्पथे काले पिता मे च मृतो नृपाः ।
 पारलौकिककार्याणि पुरोहिद्ब्राह्मणैर्वृतः ॥ २५ ॥
 तस्य कृत्वा विधानेन भोजयित्वा द्विजान् बहून् ।
 पितृवियोगतप्तोऽहं विष्णुसेवापरोऽभवम् ॥ २६ ॥
 तुष्टो हरिर्मे भगवाञ्जपपूजादिकर्मभिः ।
 स्वप्ने मामाह मायेयं स्नेहमोहर्विनिर्मिता ॥ २७ ॥
 अयं पितेति भावना ममताकुलचेतसाम् ।
 शोकदुःखभयोद्वेगजरामृत्युविधायिका ॥ २८ ॥
 श्रुत्वेति वचनं विष्णोः प्रतिवादार्यमुद्यतम् ।
 मामालक्ष्यान्तर्हितः स विनिद्रोऽहं ततोऽभवम् ॥ २९ ॥
 सविस्मयः सभार्योऽहं त्यक्त्वा स्वां पुरिकां पुरीम् ।
 पुरुषोत्तमाख्यं श्रीविष्णोरालयं चागमं नृपाः ॥ ३० ॥
 तस्यैव दक्षिणे पार्श्वे निर्मायाश्रममुत्तमम् ।
 सभार्यः सानुगामात्यः करोमि हरिसेवनम् ॥ ३१ ॥
 मायासंदर्शनाकाङ्क्षी हरिसन्नि संस्थितः ।
 गायन् नृत्यस्त्रपन्नम चिन्तयन् शमनापहम् ॥ ३२ ॥

१. क भानिनीं	२. घ पितरो मे मृतो नृपाः
३. सुहृद्भिः	४. क जपपूजादिकर्मभिः
५. घ पित्रोः	६. घ पितेयं मानेति
७. ख ग विधायिनीं	८. ख ग तस्य
९. क आलयं चागमन्तुप	१०. घ तां
११. क द्रुतम्	१२. घ तत्रैव
१३. क हरिपदमेषु	१४. क X गायन् पारणादिने

एवं वृत्ते द्वादशाब्दे द्वादश्यां पारणादिने ।
 स्नातुकामः समुद्रेऽहं बन्धुभिः सहितो गतः ॥ ३३ ॥
 तत्र मग्नं जलनिधौ लहरीलोलसंकुले ।
 समुत्थातुमशक्तं मां प्रतुदन्ति जलेचराः ॥ ३४ ॥
 निमज्जनोन्मज्जनेन व्याकुलीकृतचेतसम् ।
 जलहिल्लोलमिलनदलिताङ्गमचेतनम् ॥ ३५ ॥
 जलधेर्दक्षिणे कूले पतितं पवनेरितम् ।
 मां तत्र पतितं दृष्ट्वा वृद्धशर्मा द्विजोत्तमः ।
 शङ्कामपास्य सघृणः स्वपुरं मां समानयत् ॥ ३६ ॥
 स वृद्धशर्मा धर्मात्मा पुत्रदारधनान्वितः ।
 कृत्वाह्वनं तु मां तत्र पुत्रवत् पर्यपालयत् ॥ ३७ ॥
 अहं तत्र दीनात्मा दिग्देशभिज्ञ एव न ।
 दम्पतीं तौ स्पपितरौ मत्वा तत्रावसं नृपाः ॥ ३८ ॥
 स मां विज्ञाय बहुधा वेदधर्मेष्वनुष्ठितम् ।
 प्रददौ स्वां दुहितरं विवाहेषु समुत्सुकः ॥ ३९ ॥
 लब्ध्वा स्वर्णविमण्डितां रूपशीलगुणान्विताम् ।
 नाम्ना चारुमतीं तत्र भानिनी विस्मितोऽभवत् ॥ ४० ॥

१. क ख संचिते

३. क उदधे

५. क पितरं

७. क आकुलः, ख एकलः

९. क वेदधर्मेषु व्यापृतम्

११. घ चामीकराकारां

२. क निमज्जने, घ निमज्जनो मज्जनेन

४. क पवनेरितम्

६. घ सन्ध्यामुपास्य

८. क सह

१०. घ विवाहे विनयान्वितः

१२. क भानिनीं

तयाहं परितुष्टात्मा नानाभोगसुखान्वितः ।
 जनयित्वा पञ्चपुत्रान् श्रीमदेनावृत्तोऽभवत् ॥ ४१ ॥
 जयश्च विजयश्चैव कमलो विमलस्तथा ।
 बुध इत्यादयः पञ्च विदितास्तनया मम ॥ ४२ ॥
 स्वजनैर्बन्धुभिः पुत्रैर्धनैर्नानाविधैरहम् ।
 विदितः पूजितो लोके देवैरिन्द्रो यथा दिवि ॥ ४३ ॥
 बुधस्य ज्येष्ठपुत्रस्य विवाहार्थं समुद्यतम् ।
 सन्तुष्टात्मा द्विजो दृष्ट्वा धर्मसारो निजामभुताम् ॥ ४४ ॥
 दित्सुः कर्माणि वेदज्ञश्चकाराभ्युदयान्यपि ।
 वाद्यैर्गीतैश्च नृत्यैश्च स्त्रीगणैः स्वर्णभूषितैः ॥ ४५ ॥
 अहं च पुत्राभ्युदये पितृदेवर्षितपणम् ।
 कर्तुं समुद्रवेलायां प्रविष्टः परमादरात् ॥ ४६ ॥
 वेलालोलायिततनुजंलादुत्थाय सत्वरः ।
 तीरे सखीन् स्नानसन्ध्यापरान् वीक्ष्याह मुग्धनाः ॥ ४७ ॥
 सद्यः समभवं भूपाः द्वादश्यां पारणादृतान् ।
 पुरषोत्तमसंवासान् विष्णुसेवार्थमुद्यतान् ॥ ४८ ॥
 तेऽपि मामग्रतः कृत्वा तद्रूपवयसा निधिम् ।
 विस्मयाविष्टमनसं दृष्ट्वा मामब्रुवन् जनाः ॥ ४९ ॥

१. क तथा हि

३. घ संभवेन

५. क देव इन्द्रो

७. क वेदज्ञः

९. ख सोऽहं

११. क वेलालोलायिततनुः

१३. ख ×

१५. ग संवासः

२. ख समन्वितः

४. ख अपि

६. घ दृष्ट्वा द्विजवरस्तुष्टो

८. क वाद्यैश्च गीतनृत्यैश्च

१०. ख देवर्षिपितृ

१२. ख ग मुग्धनाः

१४. क पुरुषोत्तमसंज्ञं तं दृष्ट्वा मामब्रुवन् जनाः ।

१६. क × तेऽपि जनाः

१ अनन्त २ विष्णुभक्तोऽसि जले कि ३ दृष्टवानिह ।
स्थले वा ४ व्यग्रमनसं लक्षयामः कथं तव ॥ ५० ॥

पारणं कुरु तद् ब्रूहि त्यक्त्वा विस्मयमात्मनः ।
तानब्रुवमहं नैव किञ्चिद् दृष्टं श्रुतं जनाः ॥ ५१ ॥

१ कामात्मा तत्कृपणधीर्मायासन्दर्शनादृतः ।
तया हरेर्माययाहं मूढो २ व्याकुलितेन्द्रियः ॥ ५२ ॥

न शर्मं ३ वेधि कुत्रापि स्नेहमोहवशं गतः ।
आत्मनो विस्मृतिरियं ४ को वेद विदित्तां तु ताम् ॥ ५३ ॥

१ इति भार्याधनागारपुत्रोद्वाहानुरक्तधीः ।
अनन्तोऽहं २ दीनमना न जाने स्वाप्सस्मितम् ॥ ५४ ॥

१ मां वीक्ष्य मानिनी भार्या विवशं मूढवत् स्थितम् ।
२ क्रन्दन्ती किमहोऽकस्मादालपन्ती ममान्तिके ॥ ५५ ॥

१ इह तां वीक्ष्य तांस्तत्र २ स्मृत्वा कातरमानसम् ।
३ हंसोऽप्येको ४ बोधयितुमागतो मां सद्गुक्तिभिः ।
धीरो विदितसर्वाधिः पूर्णः परमधर्मवित् ॥ ५६ ॥

१. ख × अनन्त...व्याकुलितेन्द्रियः (५२)

२. क विष्णुभक्तस्त्वं

४. क व्यग्रसन्नम्

६. क व्याकुलितं मनः

८. क. मूलको वेदितात् ताम्

१०. ख मामन्वीक्ष्य प्रिया

१२. क इहेमां विश्रुति

१४. क हंसस्त्वेको

३. ग दृष्टवानसि

५. क मन्दात्मा

७. ख लेभे

६. क इति भार्या पुत्रगणं विवाहे मूढवत् स्थितम्

११. क. क्रन्दन्ति किमहो कस्मिन्नालपन्ति

१३. क. स्मृत्या

१५. क बोधयितुं स्वागतो

१ सूर्याकारं तत्त्वसारं २ प्रशान्तं
दान्तं शुद्धं लोकशोकक्षयिष्णुम् ।
ममाग्रे तं पूजयित्वा मदङ्गाः
३ पप्रच्छुस्ते ४ मच्छुभध्यानकामाः ॥ ५८ ॥

१ इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
मायादर्शनं २ नामैकादशोऽध्यायः ३

१. क सूर्याकारं तत्त्वसारं महान्तं शान्तं बुद्धलोकक्षयिष्णुं

३. क पप्रच्छुमध्यानकामा

५. क × इति श्री

७. ग + समाप्तः

२. ख महान्तं

४. ग मत्सुत

६. ग × नाम

द्वादशोऽध्यायः

सूत उवाच

उपविष्टे तदा हंसे भिक्षां कृत्वा यथोचिताम् ।
 ततः प्राहरन्तस्य शरीरारोग्यकाम्यया ॥ १ ॥
 हंसस्तेषां मत्तं ज्ञात्वा प्राह मां पुरतः स्थितम् ।
 तब चारुमती भार्या पुत्राः पञ्च बुधादयः ॥ २ ॥
 धनरत्नाचितं सद्यः सम्बाधं सौधसंकुलम् ।
 त्यक्त्वा कदागतोऽसीह पुत्रोद्वाहदिने न तु ॥ ३ ॥
 समुद्रवीरसंचारः पुराद्धर्मजनादृतः ।
 निमन्त्र्य मामिहायातः शोकसन्तप्तमानसः ॥ ४ ॥
 त्वं च समतिवर्षीयस्तत्र दृष्टो मया प्रभो ।
 त्रिंशद्वर्षीयवत् कस्मादिति मे संभ्रमो महान् ॥ ५ ॥
 इयं भार्या सहाया ते न तत्रालोकिता क्वचित् ।
 अहं वा क्व कुतस्तस्मात् कथं वा केन पालितः ॥ ६ ॥
 स एव वा न वापि त्वं नाहं वा भिक्षुरेव सः ।
 आवयोरिह संयोगश्चेन्द्रजाल इवाभवत् ॥ ७ ॥

१. ख कृत्वा हंसे भिक्षां	२. ख ग यथोचितम्
३. ख कामया	४. ख मनो
५. घ धनरत्नान्वितं	६. ख सद्यं
७. क दृष्ट्वा	७. क पुरादन्यजनाहृतः
८. क ग आमन्त्र्य	१०. घ संविग्न
११. ग कर्मादिति	१२. क इमं भार्या
१३. ख प्रापितः, घ काशितः	१४. क स एवं वीक्षयित्वा

त्वं गृहस्थः स्वधर्मज्ञो भिक्षुकोऽहं परात्मकः ।
 आवयोरिह संयोगो बालकोन्मत्तयोरिव ॥ ८ ॥
 तस्मादीशस्य मायेयं त्रिजगन्मोहकारिणी ।
 ज्ञानात् प्राप्याद्वैतलभ्या मन्येऽहमिति भो द्विज ॥ ९ ॥
 इति भिक्षुः समाश्राव्य यदन्यत् प्राह विस्मितः ।
 मार्कण्डेय महाभाग भविष्यं कथयामि तत् ॥ १० ॥
 प्रलये या त्वया दृष्टा पुरुषस्योदरम्भुसि ।
 सा माया मोहजनिका पान्थानां गणिका यथा ॥ ११ ॥
 तमोहनन्तसन्तापा नोदनोद्यतमक्षरी ।
 ययेदमखिलं लोकमावृत्यावस्थयास्थितम् ॥ १२ ॥

हंस उवाच

लये लीने त्रिजगति ब्रह्मतन्मात्रतां गतः ।
 निरुपाधौ निरालोके सिसृक्षुरभवत् परः ॥ १३ ॥
 ब्रह्मण्यपि द्विधाभूते पुरुषप्रकृती स्वया ।
 भासा संजनयामास महान्तं कालयोगतः ॥ १४ ॥
 कालस्वभावकर्मात्मा सोऽहङ्कारस्ततोऽभवत् ।
 त्रिवृद्विष्णुशिवब्रह्ममयः संसारकारणम् ॥ १५ ॥

१. भवान् गृही	२. घ संवादो
३. ख ज्ञानं	४. घ ते
५. क पुरुषस्योदरे असि	६. घ पन्थानं
७. क तामाहानन्तसन्ताप	७. क स्थिता
८. घ X	१०. ग पुरा
११. क ब्रह्मणा बुद्धिदानार्थे	१२. क मया
१३. क भासं, ख भाषा	१४. क त्रिवृद्ब्रह्म
१५. ख संसारकारकः	

तन्मात्राणि ततः पञ्च जज्ञिरे गुणवन्ति च ।
 'महाभूतान्यपि ततः 'प्रकृतौ ब्रह्मसंश्रयात् ॥ १६ ॥
 जाता देवासुरनरा ये चान्ये जीवजातयः ।
 ब्रह्माण्डभाण्डसंभार'जन्मनाश'क्रियात्मिका ॥ १७ ॥
 'भोदेन मायया जीवपुरुषः 'परमात्मनः ।
 संसारशरणव्यग्रो न वेदात्मगतिं क्वचित् ॥ १८ ॥
 अहो बलवती माया ब्रह्माद्या यद्वशे स्थिताः ।
 गावो यथानसि प्रोता गुणबद्धाः खगा इव ॥ १९ ॥
 तां मायां 'ज्ञानतर्यां ये तितीर्षन्ति मुनीश्वराः ।
 'स्त्रवन्तीं 'वासनानक्रां त एवार्थविदो भुवि ॥ २० ॥

शौनक उवाच

मार्कण्डेयो वसिष्ठश्च वामदेवादयोऽपरे ।
 श्रुत्वामृतवचो भूयः किमाहुः श्रवणादृताः ॥ २१ ॥
 राजानोऽनन्तवचनमिति श्रुत्वा सुधोपमम् ।
 'किं वा प्राहुरहो सूत भविष्यमिह वर्णय ॥ २२ ॥
 इति तद्वच आश्रुत्य सूतः सत्कृत्य तं पुनः ।
 कथयामास कात्स्नर्येन शोकमोहविघातकम् ॥ २३ ॥

सूत उवाच

तत्रानन्तो भूपगणैः पृष्टः प्राह कृतादरः ।
 तपसा मोहनिघनमिन्द्रियाणां च निग्रहम् ॥ २४ ॥

१. ग महाभूतान्यपतितः	२. क प्रकृतः
३. ख जन्मना सत्क्रियात्मिकाः	४. क क्रियात्मिकाः
५. मायया जीवेन, घ मायया मायया	६. क परमात्मनाम्
७. घ गुणमय्यां	८. क अवन्ति, ख स्मरन्ति
९. क वासनाक्रान्तं, ख वासनानन्तं	१०. क शुक्वचः, घ गुह्वचो
११. क किं वः	१२. ग X

'अनन्त उवाच

'अतोऽहं वनमासाद्य तपः कृत्वा विधानतः ।
 नेन्द्रियाणां न मनसो विग्रहोऽभूत् 'कदाचन ॥ २५ ॥
 वने ब्रह्म ध्यायतो मे भार्यापुत्रघनादिकम् ।
 विषयश्चान्तरा शश्वत् संस्मारयति मे मनः ॥ २६ ॥
 तेषां स्मरणमात्रेण दुःखशोकभयादयः ।
 'प्रतुदन्ति मम प्राणान् धारणाध्याननाशकाः ॥ २७ ॥
 ततोऽहं निश्चितमतिरिन्द्रियाणां च 'मिग्रहे ।
 'मनसो निग्रहंस्तेन भविष्यति न संशयः ॥ २८ ॥
 अतो मामिन्द्रियाणां च 'निग्रहव्यग्रचेतसम् ।
 तदधिष्ठातृदेवाश्च दृष्ट्वा मामीयुरञ्जसा ॥ २९ ॥
 रूपिणो भ्रामथोचुस्ते भोऽनन्त इति ते दश ।
 दिग्वातार्कप्रचे'तोऽश्विबह्वीन्द्रोपेन्द्रमित्रकाः ॥ ३० ॥
 इन्द्रियाणां वयं 'देवास्तत्र देहे प्रतिष्ठिताः ।
 नखाग्रकाण्डसंभिन्नास्मान् कर्तुमिहार्हसि ॥ ३१ ॥
 न श्रेयो 'हि तवानन्त 'मनोनिग्रहकर्मणि ।
 छेदने भेदनेऽस्माकं 'भिन्नमर्मा मरिष्यसि ॥ ३२ ॥
 अन्धानां बधिराणां च विकलोन्द्रयजीविनाम् ।
 'वनेऽपि विषयव्यग्रं मानसं लक्षयामहे ॥ ३३ ॥

१. ग X	२. ख ततो
३. क कथञ्चन	४. क प्रदीयते
५. घ घातने	६. ख मनसां
७. ख तर्हि	८. ख निराकरणव्यापृतं
९. ख-गुस्तिकायां इतः ऊर्ध्वं च किञ्चिदस्ति, अत्रैवावसीयते	
१०. ग कर्ता तत्र	
११. क न	१२. क भ्रमो निग्रहकर्मणि
१३. ग सिद्धकर्म	१४. क य वनेषु

जीवस्यापि गृहस्थस्य 'देहो गेहं मनोजुगः ।
 बुद्धिर्भार्या तदनुगा वयमित्यवधारय ॥ ३४ ॥
 कर्मयत्तस्य जीवस्य मनो बन्धविमुक्तिकृत् ।
 संसारयति लुब्धस्य 'ब्रह्माणो यस्य मायया ॥ ३५ ॥
 तस्मान् मनोनिग्रहार्थं विष्णुभक्तिं समाचर ।
 'सुखमोक्षप्रदा नित्यं दाहिका सर्वकर्मणाम् ॥ ३६ ॥
 द्वैताद्वैतप्रदानन्दसन्दोहा हरिभक्तिका ।
 'हरिमन्त्रैर्जीवलोकाविनाशस्ते महामते ॥ ३७ ॥
 परं 'प्राप्स्यति निर्वाणं कल्केरालोकनात् त्वया ।
 इत्यहं 'बोधितस्तेन भक्त्या संपूज्य केशवम् ॥ ३८ ॥
 'कल्कि दिदृक्षुरापातः कृष्णं कलिकुलान्तकम् ।
 दृष्टं रूपमरूपस्य स्पृष्टस्तत्पदपल्लवः ॥ ३९ ॥
 अपदस्य श्रुतं वाक्यमवाच्यस्य परात्मनः ।
 इत्यनन्तः 'प्रसन्नात्मा नारायणं कृपालयम् ॥ ४० ॥
 कल्कि कमलपत्राक्षं नमस्कृत्य ययौ मुनिः ।
 राजानो 'मुनिवाक्येन विवीणंपदवीं गताः ॥ ४१ ॥
 'पद्मां प्रणम्य कल्किं च प्रययुः स्वनिकेतनम् ।
 कल्किमभ्यर्च्य पद्मां च नमस्कृत्य मुनिव्रताः ॥ ४२ ॥

१. क देहे गेहे
 २. क ब्रह्माणोऽस्यस्य
 ३. क + संसारकर्मजीवानां सुप्तानामिह नाशिनी ।
 आधिभ्याधि ग्रहोन्मादपापतापलता ततः ॥
 भविता केतवोन्मूलोन्मीलिनी विष्णुभक्तिका ।
 ४. घ हरिभक्त्या जीवकोषविनाशान्ते ५. क पवित्रं निर्वाणं कल्केरालोकनाज्ञया
 ६. क बोधितस्तेस्तु ७. क भक्त्या
 ८. क के पादपल्लवः ९. घ प्रमुदितः पसानार्थं निजेश्वरम्
 १०. ग तेन वाक्येन ११. घ कल्किमभ्यर्च्य पद्मां च नमस्कृत्य मुनिव्रताः

शुक उवाच

अनन्तस्य कथामेतामज्ञानध्वान्तनाशिनीम् ।
 मायानियन्त्रीं प्रपठन् शृण्वन् बन्धाद् विमुच्यते ॥ ४३ ॥
 संसाराब्धिविनाशलालसमतिः श्रीविष्णुसेवादरो ।
 भक्त्याख्यानमिदं स्वमेदरहितं निर्माय 'धर्मात्मना ॥
 'ज्ञानोल्लासनिशातखङ्गमुदितः सद्भक्तिदुर्गाश्रयः ।
 षड्वर्गं जयतादशेषजगतामात्मस्थितं वैष्णवः ॥ ४४ ॥

'इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये-
 ऽनन्तमायानिरूपणं नाम द्वादशोऽध्यायः

१. घ X
 २. घ विलास
 ५. क कालोल्लास
 ७. ग X नाम

२. क वीक्ष्य
 ४. क वर्त्मात्मना
 ६. क X इति श्री
 ८. ग + समाप्तः

त्रयोदशोऽध्यायः

'सूत उवाच

गते नृपगणे कल्किः पद्मया सह सिहलात् ।
शम्भलग्रामगमने मतिं चक्रे स्वसेनया ॥ १ ॥
ततः कल्केरभिप्रायं विदित्वा वासवस्त्वरन् ।
विश्वकर्माणमाहूय वचनं चेदमब्रवीत् ॥ २ ॥

'इन्द्र उवाच

विश्वकर्माञ्छम्भले त्वं गृहोद्यानेषु निष्कुटम् ।
प्रासादहर्म्यसंबाधं रचय स्वर्णसञ्चये ॥ ३ ॥

रत्नस्फटिकवैदूर्यनानामणिविनिर्मितैः ।

तत्रैव शिल्पनैपुण्यं तव यच्चास्ति तत् कुरु ॥ ४ ॥

श्रुत्वा हरेर्वचो विश्वकर्मा शर्म निजं स्मरन् ।

'शम्भले कमलेशस्य स्वस्त्यादिप्रमुखान् गृहान् ॥ ५ ॥

नानावनलतोद्यानसरोवापीसुशोभितः ।

शम्भलश्चाभवत् कल्केर्यथेन्द्रस्यामरावती ॥ ६ ॥

'कल्किस्तु सिहलाद् द्वीपाद् वहिः सेनागणैर्वृतः ।

त्यक्त्वा कारुमतीं कूले पाथोधेरकरोत् स्थितिम् ॥ ७ ॥

१. ग × सूत उवाच

२. ग विज्ञाय वासवो द्रुतम्

५. घ गृहोद्यानादृषद्वितम्

७. क शम्भलेशस्य स्वस्तिकमुखान्

व्यरचत् सुन्दरान् गृहान्

६. क सिहलपुराद्वहिः

२. ग तस्य

४. क ×

६. क वाचो

८. घ + हंससिहसुपर्णादिमुखाश्चक्रे सविश्वकर्मात् ।

उपर्युपरितापघ्नवातायनमनोहरम् ॥

१०. क सपाथेः करोस्थितः

बृहद्रथस्तु कौमुद्या सहितः स्नेहकातरः ।

पद्मया सहितायास्मै पद्मानाथाय विष्णवे ॥ ८ ॥

ददौ गजानामयुतं लक्षं मुख्यं च वाजिनाम् ।

रथानां च द्विसाहस्रं दासीनां द्वे शक्ते भूदा ॥ ९ ॥

दत्त्वा वासांसि रत्नानि भक्तिस्नेहाश्रुलोचनः ।

'तयोर्मुखावलोकेन नाशकत् कियदीरितुम् ॥ १० ॥

'मोहाविष्टौ दम्पती तौ प्रस्थाप्य पुनरागतौ ।

पूजितो कल्किपद्माभ्यां निजकारुमतीं मुरीम् ॥ ११ ॥

कल्किस्तु जलधेरम्भो विगाह्य पृतनागणैः ।

पारं जिगमिषुं दृष्ट्वा जम्बुकं स्तम्भितोऽभवत् ॥ १२ ॥

जलस्तम्भमथालोक्य कल्किः सबलवाहनः ।

प्रययौ पयसां राशेरुपरि श्रीनिकेतनः ॥ १३ ॥

गत्वा पारं शुकं प्राह याहि मे शम्भलालयम् ।

विश्वकर्मांकृतं यत्र देवराजाज्ञया बहु ॥ १४ ॥

'सद्य संबाधममलं महाहं च सुशोभनम् ।

'तत्रापि पित्रोर्ज्ञातीनां स्वस्ति ब्रूया यथोचितम् ॥ १५ ॥

'यदत्राङ्ग विवाहादिसर्वं वक्तुं त्वमर्हसि ।

पश्चाद् यामि कृतस्वेतैस्त्वमादौ याहि शम्भलम् ॥ १६ ॥

'कल्केर्वचनमाकर्ण्य कीरो धीरस्ततो ययौ ।

'आकाशगामी सर्वज्ञः शम्भलं सुरसुन्दरम् ॥ १७ ॥

१. क तथा

३. घ महाविष्णु

५. क जलधेरन्तो

७. क पद्मा

९. ग तत्र पित्रोश्च

११. क यत्नादङ्ग विदित्वा तु

१३. क आकाशयानयोगेन

२. घ तयोर्मुखावलोकेन

४. क निजाम्

६. क वरुणः

८. ग घ मत्प्रियार्थं

१०. क ब्रूयाद्यथोचितम्

१२. क वचः समाकर्ण्य

१४. घ सुरपूजितम्

सप्तयोजनविस्तीर्णं चातुर्वर्ण्यजनाकुलम् ।
 सूर्यरश्मिप्रतीकाशं प्रासादशतशोभितम् ॥ १८ ॥
 सर्वतुं सुखदं रम्यं शम्भलं विह्वलोऽविशत् ।
 गृहाद् गृहान्तरं दृष्ट्वा प्रासादापि चाम्बरम् ॥ १९ ॥
 वनाद् वनान्तरं तत्र वृक्षाद् वृक्षान्तरं ब्रजन् ।
 शुकः स विष्णुयशसः सदनं मुदितोऽब्रजत् ॥ २० ॥
 तं गत्वा रश्मिरालापैः कथयित्वा प्रियां कथाम् ।
 कल्केरागमनं प्राह सिंहलात् पद्मया सह ॥ २१ ॥
 सत्वरं तु विष्णुयशसः समानाथ्य प्रजाजनान् ।
 विशाखयूपभूपालं कथयामास हर्षितः ॥ २२ ॥
 स राजा कारयामास पुरग्रामादिमण्डितम् ।
 स्वर्णकुम्भैः सदम्भोभिः पूरितैश्चन्दनोक्षितैः ॥ २३ ॥
 कालागुरुसुगन्धाढ्यैर्दीपलाजाङ्कुराक्षतैः ।
 कुसुमैः सुकुमारैश्च रम्भापूगफलोन्वितैः ॥ २४ ॥
 शुशुभे शम्भलग्रामो विबुधानां मनोहरः ।
 तं कल्किः प्राविशद् भीमसेनागणविलक्षणः ॥ २५ ॥
 कामिनी नयनानन्दमन्दिराङ्गः कृपानिधिः ।
 पद्मया सहितः पित्रोः पदयोः प्रणतोऽपतत् ॥ २६ ॥

१. ग गत्वा
२. क चान्तरम्
३. क चान्ये
४. ग च प्रियाः कथाः
५. घ ततस्त्वरन्
६. घ समानार्थं
७. क भूपालान्
८. क मण्डलम्
९. ग चन्दनोक्षितैः
१०. क कुसुमाकारैः
११. घ फलाश्रितैः
१२. क पादयोः

सुमतिमुदिता पुत्रं स्नुषां शक्रं शचोमिव ।
 ददुशे त्वमरावत्यां पूर्णकामा दितिः सती ॥ २७ ॥
 शम्भलग्रामनगरी पताका ध्वजशालिनी ।
 अवरोधसुजघना प्रासादविपुलस्तनी ॥ २८ ॥
 मयूरचूचकाहंससङ्घहारमनोहरा ।
 पटवासोद्योतधूमवसना कोकिलस्वना ॥ २९ ॥
 सहासगोपुरमुखी वामनेत्रा यथाङ्गना ।
 कल्किपतिगुणवती प्राप्य रेजे तमीश्वरम् ॥ ३० ॥
 स रेमे पद्मया तत्र वर्षयुग्मानजाश्रयः ।
 शम्भले विह्वलाकारः कल्किः कल्कविनाशनः ॥ ३१ ॥
 कवेः पत्नी कामकला सुषुवे परमेष्ठिनौ ।
 बृहत्कीर्त्तिबृहद्बाहू महाबलपराक्रमौ ॥ ३२ ॥
 प्राज्ञस्य सप्ततिभार्या तस्यां पुत्रो बभूवतुः ।
 यज्ञविदौ सर्वलोकपूजितौ विजितेन्द्रियौ ॥ ३३ ॥
 सुमन्त्रकस्तु मालिन्यां ज्ञयामास शासनम् ।
 वेगवन्तं च साधूनां द्वावेतावुपकारकौ ॥ ३४ ॥
 ततः कल्किश्च पद्मायां जयो विजय एव च ।
 द्वौ पुत्रौ जनयामास लोकख्यातौ महाबलौ ॥ ३५ ॥

१. क स्वामरावत्याम्
२. क पूर्णकामादिभिः
३. क मालिनी
४. क रेवारोधः
५. ग प्रासादविपुलाकृतिः
६. क संवहारामनोहरा
७. क मणिनेत्रा यथाङ्गती
८. ग तत्र रेमे बहून् कालान्
९. घ वर्षपूगान्
१०. ग विमलानन्दः
११. क किल
१२. ग भार्या कामरसा
१३. क परपूजितौ
१४. क महायुज
१५. क प्रज्ञस्य
१५. घ यज्ञविज्ञौ
१६. क महायुजौ

एतैः पस्वितोऽमृत्यैः सर्वसम्पत्सम्पत्स्वितौ ।
 'हयमेधविधानमभ्रमुद्यतं पितरं प्रभुः ॥ ३६ ॥
 समीक्ष्य कल्किः प्रोवाच पितामहमिवेश्वरः ।
 'दिक्रपतींश्च विजित्याहं घनान्याहृत्य इत्युत ॥ ३७ ॥
 'हयमेधं करिष्यामि यास्यामि दिग्भूजयाय च ।
 इति प्रणम्य तं प्रीत्या कल्किः परपुरञ्जयः ॥ ३८ ॥
 सेनागणैः परिवृतः प्रययौ कीकटं पुरम् ।
 बुद्धालयं सुविपुलं वेदधर्मवहिकृतम् ॥ ३९ ॥
 पितृदेवाचर्चनाहीनं परलोकविलोपकम् ।
 देहात्मावाद्बहुलं कुलजातिविवर्जितम् ॥ ४० ॥
 घनैः स्त्रीभिर्भक्ष्यभोक्ष्यैः स्वपत्न्यैर्दशिनम् ।
 'नानामार्गैः परिवृतं समानभोजनसत्परैः ॥ ४१ ॥
 श्रुत्वा जिनो विस्मयगणैः कल्केरासमनं क्रमा ।
 भक्तौहिणीभ्यां स्मृतः आजगामो मुदाद् बहिः ॥ ४२ ॥
 राजतुस्त्रयैः ससन्निता अभुः
 कनकविभूषणभूषितैर्गणैः
 शतशतरथिभिर्भृतास्त्रशस्त्रैः
 ध्वजप्रतराजिनिकरिस्तातसैन्यैः ॥ ४३ ॥
 इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभाषणे भविष्ये
 बुद्धिनिगदे कीकटागमनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥

१. घ वाजि	२. ग हवेश्वरम्
२. घ दिशां पालान्	४. क घनान्यन्विव्य
५. ग यततः	६. घ कारयिष्याम्यश्वमेधं यास्यामि दिग्भूजयाय च
७. क प्रीतः	८. क कीकटम्
९. ग जातिकुल	१०. स्वपत्न्या
११. घ नानाजनैः	१२. घ संवभूव
१३. क पुनः बहिः	१४. क समन्विता
१५. क X इति श्री	१६. ग X नाम
१७. ग + समाप्तः	

चतुर्दशोऽध्यायः

सूत उवाच

ततो विष्णुः सर्वविष्णुः कल्किः कल्कविनाशनः ।
 काल्यामास तां सेनां करिणीमिव केसरी ॥ १ ॥
 सेनाङ्गनां तां रतिसङ्करक्षतीं
 रत्नाक्रवस्त्रां विवृतोरुमध्याम् ।
 पलायतीं चाकृषीणकेसां क
 विकृषतीं प्राह स कल्किनायकः ॥ २ ॥
 'रे बौद्धः मापलायध्वं निर्वित्तध्वं रणाङ्गणे
 युध्यध्वं पौरुषं साधु दक्षयध्वं पुनर्ममतां ॥ ३ ॥
 जिनो हीनः कमेत् कल्लोसकध्वं तादवचः
 प्रविबोवधुः वृषभः खड्गचर्मधारो ययौ ॥ ४ ॥
 'नानाप्रहस्यसेतो नानामुद्राशिरदः
 कल्किना युयुसे वीरो देवानां विस्मयवहः ॥ ५ ॥
 'शूलेन तु रसं हत्व कल्किः बाणेन मोहयन् ।
 'क्रीडीकृतम् द्रुतं भूमेः शकत्तेलनाकृतः ॥ ६ ॥
 जिनो विष्णुभरुं शक्त्वा क्रोधाकुलितलोचनः
 चिच्छेदस्य सनुत्राणं कल्के 'शस्त्रं च दासकृत्मा ॥ ७ ॥

१. क कमललोचनमङ्ग मापविनकलनः	२. ग स्वां सेनां
३. क विवृतोऽमरत्याम्	४. ग X रे.....पुनर्ममतां
५. क रणाङ्गणां	६. ग तीक्ष्णप्रहरणापक्षः
७. घ धीरो	८. विस्मयवहः
९. क बलेन	१०. क क्रोडीकृतम् द्रुतम्
११. क सादं च	

विशाखयूपोऽपि तथा निहत्य 'गदया जिनम् ।
 मूर्च्छितं कल्किमादाय लीलया रथमारूहत् ॥ ८ ॥
 'लब्धसंज्ञस्तथा कल्किः सेवकोत्साहदायकः ।
 समुत्पत्य रथात् तस्य नृपस्य जिनमाययौ ॥ ९ ॥
 शूलव्यथां विहायाजौ महासत्त्वस्तुरङ्गमः ।
 रिङ्गणैर्भ्रमणैः पादविक्षेपहननैर्मुहुः ॥ १० ॥
 'दन्ताघातैः सटाक्षेपैर्बौद्धसेनागणान्तरे ।
 निजघान रिपून् कोपाच्छतशोऽथ सहस्रशः ॥ ११ ॥
 विश्वासवतैरुड्डीय केचिद् द्वीपान्तरेऽपतन् ।
 हस्त्यश्वरथसंबाधाः पतिता रणमूर्द्धनि ॥ १२ ॥
 'गर्गा जघ्नुः षष्टिशतं 'भर्ग्यः कोटिशतायुतम् ।
 विशालस्तु सहस्राणां पञ्चाविशं रणे त्वरन् ॥ १३ ॥
 अयुते द्वे जघानाजौ पुत्राभ्यां सहितः कविः ।
 'दशलक्षं तथा प्राज्ञः पञ्चलक्षं सुमन्त्रकः ॥ १४ ॥
 जिनं प्राह हसन् कल्किस्ताष्टाग्रे मम दुर्मते ।
 दैवं मां विद्धि सर्वत्र 'शुभाशुभफलप्रदम् ॥ १५ ॥
 मदवाणजालभिन्नाङ्गो निःसङ्गो यास्यसि क्षयम् ।
 न 'यावत् पश्य तावत् त्वं बन्धूनां ललितं मुखम् ॥ १६ ॥
 कल्केरितीरितं श्रुत्वा जिनः प्राह हसन् बली ।
 दैवं 'त्वदृश्यं शास्त्रे ते 'क्रोधोऽयमुररीकृतः ॥ १७ ॥

१. क गजवाजिनाम्
 २. क × लब्ध... जिनमाययी
 ३. क दण्डाघातैः
 ४. क गार्म्यां जघ्नुः
 ५. क भर्ग्याः
 ६. क + मम दुर्मते
 ७. क × दशलक्षं... शुभाशुभफलप्रदम्
 ८. रूपारूपविनायकम्
 ९. क यावत् पश्यतीव स्वम्
 १०. क तु त्वाद्यम्
 ११. घ वधो

प्रत्यक्षवादिनो बौद्धा वयं यूयं 'वृथाश्रमाः ।
 यदि वा दैवरूपस्त्वं 'तथाप्यग्रे स्थिता वयम् ॥ १८ ॥
 'यदि भेत्तासि बाणौघैस्तदा बौद्धैः किमत्र ते ।
 सोऽप्यलम्भं त्वया 'ख्यातं त्वय्येवास्तु स्थिरो भव ॥ १९ ॥
 इति क्रोधाद् वाणजालैः कल्कि घोरेः समावृणोत् ।
 स तु 'बाणमयं वर्षं क्षयं 'निग्येऽकं वद्विमम् ॥ २० ॥
 ब्राह्मं वायव्यमाग्नेयं पार्जन्यं चान्यदायुधम् ।
 कल्केदर्शनमात्रेण 'निष्फलान्यभवत् क्षणात् ॥ २१ ॥
 यथोषरे वीजमुसं दानमश्रोत्रिये यथा ।
 'यथा विष्णो सतां द्वेषाद् भक्तिर्येन कृताप्यहो ॥ २२ ॥
 कल्किस्तु तं वृषारूढमवप्लुत्य 'करोऽग्रहीत् ।
 ततस्तौ पेतुभूमौ ताम्रचूड़ाविव क्रुधा ॥ २३ ॥
 'पतितः स कल्किकचं जग्राह 'तत्करं करे ।
 ततः समुपत्थितौ न्यग्रौ यथा 'चाणूरकेशवौ ॥ २४ ॥
 धृतहस्तौ धृतकचौ 'ऋक्षाविव महाबलौ ।
 युयुधाते महावीरौ जिनकल्की निरायुधौ ।
 ततः 'कल्किमहातेजाः पदाघातेन तत्कटिम् ।
 विभज्य पातयामास तालं मत्तगजो यथा ॥ २६ ॥

१. क वृथाश्रमाः
 २. क स्थिताप्यग्रे तथा वयम्
 ३. ग यदा भेत्ता स्ववाणोन्वेस्तदारोधेः
 ४. ग ख्यातम्
 ५. नित्याकंवत्तम्
 ६. क ग निष्कलान्य
 ७. क उससि विष्णो सतां द्वेषाभक्तिर्जिनकृतान्यहो
 ८. घ कचेऽग्रहीत्
 ९. घ पतित्वा
 १०. क तत्कचम्
 ११. ग शूकरकेशवौ
 १२. ग ऋषीविव
 १३. ग घ कल्की महावीरौ

जिनं निपत्तित्रं दृष्ट्वा बौद्धा हाहेति चुक्रुशुः ।
 कल्केः सेनागणा विप्राः जहृषुर्निहततरयः ॥ २७ ॥
 जिने निपतिते भ्राताः तस्य शुद्धोदनो बली ।
 पादुचारी गदापाणिः कल्किः हन्तुं द्रुतं ययौ ॥ २८ ॥
 कविस्तु तं बाणवधैः परिवार्य समन्ततः ।
 जयजं परकीरघ्नो गजमावृत्य सिंहवत् ॥ २९ ॥
 गदाहस्तं समालोक्य पत्तिः स धर्मवित् कविः ।
 पदप्रसिद्धो गदापाणिस्तस्यो शुद्धोदनाग्रतः ॥ ३० ॥
 स तु शुद्धोदनस्तेन युयुधे भीमविक्रमः ।
 गजः प्रतिगजेनेव दन्ताभ्यां सगदावुभौ ॥ ३१ ॥
 युयुधाते महावीरो गदायुद्धविशारदौ ।
 कृतप्रतिकृतौ मत्तौ नदस्तौ भीषणान् रवान् ॥ ३२ ॥
 कविस्तु गदया गुर्व्या शुद्धोदनगदां भिदन् ।
 करादपास्याशु तया स्वया वक्षस्यताडयन् ॥ ३३ ॥
 गदाघातेन महता वीरः शुद्धोदनो भुवि ।
 पतित्वा सहस्रोत्थाय तं जघ्ने गदया पुनः ॥ ३४ ॥
 संताडितेन तेनापि शिरसा स्तम्भितः कविः ।
 न पपात स्थितस्तत्र स्थाणुवद् विकलेन्द्रियः ॥ ३५ ॥

१. ग अस्य, घ तस्या	२. ग तथाभ्युदयतं
३. क परिवोप	४. ग गजमावृत्य
५. घ तमालोक्य	६. ग नावभेरवम्, घ भेरवान् रवान्
७. क कृद्धो जिनमदाम्	८. घ नदन्
९. घ निहन्तो	१०. ग धीरः
११. ग तावद्	१२. ग विकलेन्द्रियः, घ निहलेन्द्रियः

शुद्धोन्नतस्तमालोक्य महासारं यथायुतैः ।
 प्रावृतं तरसा मया देवीकान्तो हुमाग्रयौ ॥ ३६ ॥
 यस्या दर्शनमात्रेण देवासुरनरसदयः ।
 निःसारा प्रतिमाकाराः भवन्ति भुवनत्रयाः ॥ ३७ ॥
 कल्किस्तानालोक्य निजान् भ्रातृजातिसुहृज्जनान् ।
 तथैव मायया जीर्णान् विभुरासीत्सदग्रतः ॥ ३८ ॥
 तामालोक्य वरासोहा श्रीरूपां हरिरीश्वरः ।
 सा प्रियेव तमालोक्य प्रविष्टा तस्यं किंहे ॥ ३९ ॥
 तामनालोक्य ते जिना मातरं कातरारवाः ।
 रुदुः सहसा दीना हीनस्वबलपौरुषाः ॥ ४० ॥
 विस्मयाविष्टमनसः क्व गतेयमथाब्रुवन् ।
 कल्किः समालोकनेन समुत्थाप्य निजान् जनान् ॥ ४१ ॥
 निशातमसिमादाय म्लेच्छान् हन्तुं मनो दधे ।
 सन्नदधं तुरङ्गारूढं दृढहस्तधृतत्सरम् ॥ ४२ ॥

१. ग महासत्त्वं	२. क यथायुतम्
३. घ +	बौद्धा शुद्धोदनाद्यपि कृत्वा तामग्रतः पुनः ।
योद्धुं समागता म्लेच्छकोटिलक्षशतैर्दृताः ।
सिंहध्वजोत्थितरथां फेरकाकगणावृताम् ।
सर्वास्त्रशास्त्रजननीं षड्वर्गपरिसेविताम् ।
नानारूपां बलवतीं त्रिगुणव्याक्तलक्षिताम् ।
मीमांसा निरीक्ष्य पुरतः कल्किसेना समापत्तम् ।
निःसाराः प्रतिमाकाराः समस्ताः शस्त्रपाणयः ।
४. क निजभ्रातृसुहृद्विजान्	५. घ मायया जायया
६. घ बौद्धा	७. घ कलिघा नरा
८. घ सङ्ग्रहो	९. क प्रियान्
१०. क निशातममादाय	११. ग म्लेच्छान्

धनुर्निषङ्गमनिशं बाणजालप्रकाशितम् ।
 धृतहस्ततनुत्राणगोघाकुलिविराजितम् ॥ ४३ ॥
 मेघोपयुंसताराभं दशने वर्णबिन्दुकम् ।
 किरीटकोटिविन्यस्तमणिराजिविराजितम् ॥ ४४ ॥
 कामिनीनयनानन्दसन्दोहरसमन्दिरेम् ।
 विपक्षपक्षविक्षेपक्षिसरूढमकटाक्षकम् ॥ ४५ ॥
 निजभक्तजनोल्लाससंवासचरणाम्बुजम् ।
 तं दृष्ट्वा कल्कि ते बौद्धास्तत्रमुषमनिन्दकाः ।
 जहृषुः सुरसंघाः खे यागाहुतिहुताशनाः ॥ ४६ ॥
 सुबलमिलनहर्षः शत्रुनाशैतकर्षः ।
 समरवरविलासः साधुसर्तकारकाशः ।
 स्वजनदुरितहर्ता जीवजातस्य भर्ता ।
 रचयतु कुशलं वः० कामपूरावतारः ॥ ४७ ॥

॥ इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
 बौद्धयुद्धोनाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥

१. क मिलितं	२. घ दंशन
३. घ मन्त्र	४. क मन्थरम्
५. ग घ निरोक्ष्य	६. क + युद्धाय सज्जास्ते सर्वे बुद्धवैरं त्रितीषं वः
७. क × जहृषुः हुताशनाः	८. क सत्कारकारण
९. क सुजन	१०. क नः
११. क × इति श्री	१२. ग × नाम

पञ्चदशोऽध्यायः

सूत उवाच

ततः कल्किम्लेच्छाणान् करवालेन कालितान् ।
 बाणैः संताडितानन्याननयद् यमसादनम् ॥ १ ॥
 विशाखयूपोऽपि तथा कविप्राज्ञसुमन्त्रकाः ।
 गाम्यभाग्यविशालाद्या म्लेच्छान् निन्युयंमालयम् ॥ २ ॥
 कपोतरोमा काकाक्षः काककृष्णादयोऽपरे ।
 बौद्धाः शौद्धोदनाः याता युयुधुः कल्किसैनिकैः ॥ ३ ॥
 तेषां युद्धमभूद् घोरं भयदं सर्वलोकानाम् ।
 भूतेशानन्दजनकं रुधिरारुणकदंमम् ॥ ४ ॥
 गजाश्वरयसङ्घानां पततां रुधिरश्रवैः ।
 तीरस्थकेशसैवास्त्रा वाजिग्राहा सुसाधिता ॥ ५ ॥
 गजैर्गंजा नरैरश्वाः खरैरुष्ट्रा रथै रथाः ।
 निपेतुर्बाणभिषाङ्गासिद्धसबाह्व इन्द्रिकन्धराः ॥ ६ ॥

१. यमसादनम्	२. क कपोतरोमकाकाक्षकाककृष्णादयो
३. घ सर्वदेहिनाम्	४. क रुधिरश्रवैः
५. घ स्रवन्ती	६. क वाजिग्राहा
७. क सुपालिका	
८. क +	धनुस्तरङ्गा दुष्पारा गजरोषःप्रवाहिणी
	धिरःकुर्मा रथतरिः पणिमीनासृगापगा ।
	प्रवृत्ता तत्र बहुधा हर्षयन्तो मनस्विनाश्च
	दुन्दुभेयरवा केशकुनानन्ददायिनी ।

भस्मना गुण्ठितमुखा रक्तवस्त्रा निरावृताः ।
 विकीर्णकेशाः परितो भान्ति सन्न्यासिनो यथा ॥ ७ ॥
 व्यग्राः केऽपि पलायन्ते याचन्तेऽन्ये जलं पुनः ।
 कल्किसेनाशुगक्षुण्णा म्लेच्छा नो शर्म लेभिरे ॥ ८ ॥
 तेषां स्त्रियो रथारूढा गजारूढा विहङ्गमाः ।
 समारूढा हयारूढा खरोष्ट्रकक्षवाहनाः ॥ ९ ॥
 योद्धुं समाययुस्त्यक्त्वा पत्यापत्यसुखाश्रयान् ।
 रूपवर्यो युवत्योऽतिबलवत्यः परिव्रताः ॥ १० ॥
 नानाभरणभूषाढ्याः सन्नद्धा विशदप्रभाः ।
 खड्गशक्तिधनुर्बाणवलाक्तकराम्बुजाः ॥ ११ ॥
 स्वैरिण्योऽप्यतिकामिन्यो पुंश्चल्यश्च पतिव्रताः ।
 ययु र्योद्धुं कल्किसैन्यैः पतीनां तु विनातुराः ॥ १२ ॥
 मृद्भस्मकाष्ठचित्राणां प्रभुतास्त्रायशासनात् ।
 साक्षात् पतीनां निघनं किं युवत्योऽपि सेहिरे ॥ १३ ॥
 ताः स्त्रियः स्वपतीन् वाणभिन्नान् व्याकुलितेन्द्रियान् ।
 कृत्वा पश्चाद् युयुधिरे कल्किसैन्यैर्धृतायुधाः ॥ १४ ॥
 ताः स्त्रीरुद्धीक्ष्य ते सर्वे विस्मयाकुलमानसाः ।
 कल्किमागत्य ते योधाः कथयामासुरादरात् ॥ १५ ॥

स्त्रीणामेव युयुत्सूनां कथाः श्रुत्वा धरोपतिः ।
 कल्किः समुदितः आयात् स्वसैन्यैः सानुगो रथैः ॥ १६ ॥
 ताः समालोक्य पद्मेशः सर्वशस्त्राधारिणीः ।
 मानावाहनसंख्याः कृतव्यूहा उवाच सः ॥ १७ ॥

कल्किरुवमच

रे स्त्रियः शृणुतास्माकं वचनं पथ्यमुत्तमम् ।
 स्त्रिया युद्धेन किं पुसां व्यवहारोऽत्र न विद्यते ॥ १८ ॥
 मुखेषु चन्द्रबिम्बेषु रमजितालकपङ्क्तिषु ।
 प्रहरिष्यन्ति के तत्र नयनानन्ददायिषु ॥ १९ ॥
 विभ्रान्ततारभ्रमरं नवकोकनदप्रभम् ।
 दीर्घपाङ्केक्षणं यत्र तत्र कः प्रहरिष्यति ॥ २० ॥
 लोललीलालकव्रातचकोराक्रान्तचन्द्रिकम् ।
 मुखन्नन्दं चिह्नदीनं को नु तं प्रहरिष्यति ॥ २१ ॥
 स्तनभारभराक्रान्तनितास्तक्षीणसध्यमम् ।
 तनुलोललताबन्धं कः पुमान् प्रहरिष्यति ॥ २२ ॥
 नेत्रानन्देन नेत्रेण समानुवृत्तमनिन्दितम् ।
 जघनं सुघनं रम्यं बाणैः कः प्रहरिष्यति ।
 इति कल्केर्वचः श्रुत्वा प्रहसन् प्राहुरादृताः ॥ २३ ॥

१. घ निवारिताः
 २. क विहङ्गमैः
 ५. ग अभ्याययुः
 ७. क पुंश्चल्यपतिव्रता
 ९. ग मृद्भ्रमण
 ११. क भवत्योऽपि सेहिरे
 १३. घ विस्मयस्मितमानसाः
 २. घ याचन्त्यन्यो
 ४. घ कक्षवाहनाः
 ६. ग नानाभरणैः
 ८. घ विघनानुराः
 १०. ग प्रभुतास्त्रायशासनात्
 १२. वाणभिन्नाङ्गान् व्याकुलेन्द्रियान्

१. घ महामतिः
 ३. ग प्रहरिष्यन्ति न
 ४. घ + वक्षोजंशम्भू सत्तारहारव्यालविभूषिता ।
 कन्दपदपदलनो तत्र कः प्रहरिष्यति ।
 ५. घ कस्तं हन्तिमिहाहति
 ६. घ स्तनुभार
 ७. ग प्रहरिष्यन्ति
 ८. क नेत्राप्यनन
 ९. क समादात
 १०. ग सुजघनम्
 ११. क प्रहस्य, घ प्राहस्य

अस्माकं त्वं पतीन् हंसि तेन नष्टा वयं विभो ।
 'हन्तुं गतानामन्वाणि 'करादेवागतान्युत ॥ २४ ॥
 खड्गशक्तिधनुर्बाणशूलतोमरयष्टयः ।
 ताः प्राहुः पुरतो मूर्त्ताः 'कात्तंस्वरविभूषणाः ॥ २५ ॥

'शस्त्राण्युधुः

'यमासाद्य वयं नार्यो हिसयामः 'स्वतेजसा ।
 तमात्मानं सर्वमयं जानीत कृतनिश्चयाः ॥ २६ ॥
 'तमीशमात्मना नार्यः चरामो यदनुज्ञया ।
 यत्कृता नामरूपादिभेदेन विदिता वयम् ॥ २७ ॥
 रूपगन्धरसस्पर्शशब्दाद्या भूतपञ्चकाः ।
 चरन्ति यदधिष्ठानात् सोऽयं कल्किः परात्मकः ॥ २८ ॥
 कालस्वभावसंस्कारनामाद्या प्रकृतिः परा ।
 'यस्येक्षया सृजत्यण्डं 'महाहङ्काररूपिणम् ॥ २९ ॥
 यन्मायया 'जगज्जाता सर्गस्थित्यन्तर्ज्ञिता ।
 'स एवादौ स एवान्ते तस्या यः सोऽयमीश्वरः ॥ ३० ॥
 असौ पतिर्मे भार्याहमस्य 'पुत्राः सवान्धवाः ।
 स्वप्नोपमास्तु तन्निष्ठा विविधाश्चैन्द्रजालवत् ॥ ३१ ॥

- १ क + वयं त्वां प्रहरिष्यामः संमीता शत्रुमात्मनः ।
 मायायुद्धपरात्मानं महदादिभिरानुत्तम् ।
 इत्युक्त्वा ताः समानुत्तय पद्मेशं च सुरेश्वरम् ।
२. घ कराण्येव
 ४. क शस्त्रास्त्राण्युधुः
 ६. क सुतेजिताः
 ८. क स्वेच्छयानुसृजत्यण्डम्
 १०. ग घ जगद्वाच्या
 १२. घ पुत्रासवान्धवाः
३. ग कार्तत्र स्वरसूषणाः
 ५. क समासाद्य
 ७. क रामसेवात्मनश्चार्यः
 ९. घ महाहङ्काररूपिणम्
 ११. घ य एवाद्यः

स्नेहमोहनिबन्धानां 'यातायातदृशां मतम् ।
 न कल्किसेविनां 'देव द्वेषविद्विषकारिणाम् ॥ ३२ ॥
 कुतः कालः कुतो मृत्युः क्व यमः क्वास्ति देवता ।
 'स एव कल्किर्भगवान् मायया बह्वुलीकृतः ॥ ३३ ॥
 न शस्त्राणि वयं नार्यः 'संप्रहृत्य न च क्वचित् ।
 शस्त्र'प्रहर्तुर्भेदोऽयमविवेकः 'परात्मजः ॥ ३४ ॥
 कल्किदासस्यापि त्रयं हस्तं नार्हाः 'कथोद्भुतम् ।
 हनिष्यामो दैत्यपतेः प्रह्लादस्य यथा हरिम् ॥ ३५ ॥
 इत्यस्त्राणां वचः श्रुत्वा स्त्रियो विस्मितमानसाः ।
 'स्नेहमोहादिनिर्मुक्तास्तं कल्किं शरणं 'गताः ॥ ३६ ॥
 ताः समालोक्य पद्मेशः प्रणता ज्ञाननिष्ठया ।
 प्रोवाच प्रहसन् भक्तियोगं 'कालुष्यनाशकम् ॥ ३७ ॥
 कर्मयोगं चात्मनिष्ठं 'ज्ञानयोगं भिदाश्रयम् ।
 'नैष्कर्म्यलक्षणं तासां कथयामास माधवः ॥ ३८ ॥
 ताः स्त्रियः कल्कि'कथितज्ञानेन विजितेन्द्रियाः ।
 भक्त्या पर'मवापुस्तत् योगिनां दुर्लभं पदम् ॥ ३९ ॥
 दत्त्वा मोक्षं म्लेच्छबौद्धप्रियाणां
 कृत्वा युद्धं भैरवं भीमकर्मा ।

१. ग जाते जातं दशामवाम्
 २. घ रागद्वेषविद्वेषकारिणाम्
 ३. ग सर्वः
 ४. ग घ संप्रहृत्यो
 ५. क प्रहर्तुर्भेदो
 ६. क ग परात्मकः
 ७. कथं नु तम्
 ८. स्नेहमोहनिर्मुक्ता
 ९. ग घ ययुः
 १०. घ कल्मषनाशनम्
 ११. क ज्ञानयोगभिदाश्रयम्
 १२. क किष्कर्मलक्षणम्
 १३. घ गदित
 १४. ग परमां पदम्

हत्वा बौद्धान् म्लेच्छसङ्घान् कल्कि-
 ॥ स्तेषां ज्योतिः स्थानमापूष्यं रेजे ॥ ४० ॥
 ये शृण्वन्ति वदन्ति बौद्धनिघनं म्लेच्छस्य सादरात्-
 ॥ लोकाः शोकहरं सदा सुखकरं भक्तिप्रदं माघवे ।
 तेषामेव पुनरं जन्ममरणं सर्वायं सम्पत्करं
 ॥ प्रायामोहविनाशं प्रतिदिनं संसारतापच्छिदम् ॥ ४१ ॥

इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
 ॥ ५० ॥ बौद्धम्लेच्छनिघनं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥

॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥

॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥

१. क स्वोत्थितापूर्य

२. क X इति श्री

५. ग + समाप्तः

२. घ शुकरम्

४. ग X नाम

षोडशोऽध्यायः

सूत उवाच

ततो बौद्धान् म्लेच्छाणान् विजित्य सह सैनिकैः ।
 १ रत्नान्याहृत्य प्राज्यानि कीकटान् पुनराव्रजत् ॥ १ ॥
 २ तेजसामालयः कल्किस्तथा धर्मस्य रक्षकः ।
 ३ चक्रतीर्थं समागत्य स्नानं विधिं वदाचरत् ॥ २ ॥
 ४ भ्रातृभिर्लोकपालैश्च बन्धुभिः स्वजनैर्वृतः ।
 ५ सभायां तान् मुनींस्तत्र ददृशे हीनमानसान् ॥ ३ ॥
 ६ समुद्रियागतांस्तत्र परिपाहि जगत्पते ।
 ७ इत्युच्चरन्तो बहुधा ये तानाह हरिः परः ॥ ४ ॥
 ८ वालखिल्यादिकानल्पकायांश्चीरजटाधरान् ।
 ९ विनयो धीरबुद्धिः स तानाह भयविह्वलान् ॥ ५ ॥
 १० कस्माद् यूयं समायाताः कथं वा भयभीषणाः ।
 ११ अहं सर्वं हनिष्यामि यदि वासौ पुरन्दरः ॥ ६ ॥
 १२ श्रुत्वेदं कल्किवाक्यं च तेनाश्वासितमानसाः ।
 १३ जगदुःपुण्डरीकाक्षं विकुम्भदुहितुः वचः ॥ ७ ॥

१. घ ब्रान्यादाय प्राज्यानि

३. क चक्रतीर्थं

५. घ लोकपालाभैर्बन्धुभिः

७. घ दीनमासान्

९. घ इत्युक्तवन्तो

११. घ विनयावन्तः कल्किस्तानाह कृपणान् समात् १२. घ केन वा भीषिता इत

१३. घ तथहं हनिष्यामि

१५. घ इत्याश्रुस्य कल्किवाक्यं तेनोत्सासितमानसाः

१७. घ कथाम्

२. घ कल्किः परमतेजस्वी धर्माणां परिरक्षकः

४. ग सम्राज्यासौ

६. घ समायातान्

८. क समुद्रगीयगतां तत्र

१०. क जटावृत्तान्, ग पटावृत्तान्

१२. घ केन वा भीषिता इत

१४. ग घ वा स्यात्

१६. क हरेर्वाक्यं

१७. घ कथाम्

मुनय ऊचुः

शृणु विष्णुयशःपुत्र कुम्भकर्णात्मजात्मजा ।
 'कुथोदरीति विख्याता गगनाद्दंसमुत्थिता ॥ ८ ॥
 कालकञ्जस्य महिषी विकञ्जजननी 'तथा ।
 हिमालये शिरः कृत्वा पादौ च 'निषधाचले ।
 येते स्तनं पाययन्ती विकञ्जं प्रस्तुतस्तनी ॥ ९ ॥
 तस्या निश्वासवातेन 'व्याकुला वयमागताः ।
 दैवेनैव समानीताः संप्राप्तास्त्वैत्पदाम्बुजम् ।
 'शृषयो ब्राह्मणाश्चैव रक्षणीयास्तवैव हि ॥ १० ॥
 'अभयं ब्राह्मणानां च इत्युक्त्वा कल्किः धर्मवित् ।
 सेनागणैः परिवृतो जगाम 'तुहिनाचलम् ॥ ११ ॥
 उपत्यकां च 'सम्प्राप्तः निशामेकां निनाय सः ।
 प्रातर्जिगमिषुः सैन्यैर्दंद्शे क्षीरनिम्नगाम् ॥ १२ ॥
 'काशेन्दुधवलाकारां फेनिलां बृहतीं द्रुतम् ।
 चलन्तीं वीक्ष्यते सर्वे स्तम्भिता विस्मयान्विताः ॥ १३ ॥
 सेनागणगजाश्वादिस्थयोधैः समावृतः ।
 'कल्किः परपुरञ्जयः 'ज्ञातार्थोऽपि मुनीश्वरान् ॥ १४ ॥
 प्रप्रच्छ का' नदी चेयं कथं दुग्धवहाभवत् ।
 ते कल्केस्तु वचः श्रुत्वा मुनयः प्राहुरादरात् ॥ १५ ॥

१. घ पृथुदरीति	२. घ च सा
३. ग विन्ध्यपर्वते	४. घ विवशो
५. घ पदास्पदम्	६. घ मुनयो रक्षणीयास्ते रक्षःसु च विपत्सु च
७. घ इति तेषां वचः श्रुत्वा कल्किः परपुरञ्जयः	८. ग घ हिमवद्गिरिम्
९. ग घ समावाह	१०. ग घ काशेन्दु
११. घ कल्किस्तु भगवांस्तत्र	१२. क ज्ञातार्थो
१३. क कारणं तस्यास्ते चोचुः सरिदुद्गमम्	

शृणु कल्के 'स्रोतस्विन्याः प्रभवं 'तुहिनाचले ।
 समायाता 'कुथोदर्याः स्तनप्रस्नवनादिह ॥ १६ ॥
 'घटिकानन्तरं चास्याः पयो यास्यति 'वेगितम् ।
 'क्षीणसारा तटाकारा भविष्यति महामते ॥ १७ ॥
 इति श्रुत्वा मुनीनां तु वचनं सैनिकैः सह ।
 अहो किमस्या राक्षस्याः स्तनादेका'त्वियं नदी ॥ १८ ॥
 एकं स्तनं 'पाययति विकञ्जं पुत्रमादरात् ।
 न जानेऽस्याः शरीरस्य प्रमाणं कति वा भवेत् ॥ १९ ॥
 बलं वास्या निशाचर्या इत्युचुर्विस्मयान्विताः ।
 'कल्किश्चासौ महाबाहुः सेनाभिः सहसा ययौ ॥ २० ॥
 'भुनिर्दशितमार्गेण यत्रास्ते सा निशाचरी ।
 पुत्रं स्तनं पाययन्ती 'गिरेरुद्ध्वं घनोपमा ॥ २१ ॥
 श्वासवातातिवातेन दूरक्षिप्तवनद्विपाः ।
 यस्याः 'कर्णविलावासे प्रसुताः सिंहसंकुलाः ॥ २२ ॥
 'पुत्रपौत्रपरिवृता गिरिगह्वरविभ्रमाः ।
 'केशमूलं च संप्राप्य हरिणाः शेरते 'सुखम् ॥ २३ ॥
 'यूका इव 'न च व्यग्रा 'लुब्धजातङ्कया मृशम् ।
 तामालोक्य गिरेर्मूर्च्छि 'गिरितत्परमाद्भुताम् ॥ २४ ॥

१. घ पयस्वत्याः	२. घ हिमवद्गिरी
३. क पृथुदर्याः	४. घ घटिकासतकेश्चान्या
५. क वेपितम्	६. क घ दीनसारा
७. क दियम्	८. क पाययन्ती
९. ग घ कल्किः पसत्मा सन्नह	१०. क पुनर्दशित
११. ग घ गिरिर्मूर्च्छि	१२. घ कर्णविलावासं
१३. क ग पुत्रपौत्रैः	१४. घ केशमूलमुपालभ्य
१५. ग घ चिरम्	१६. क यूकादिव
१७. न ते	१८. क लुब्धकान्तकया
१९. क गिरिवत् परमाद्भुताम्	

कल्किः कमलपत्राक्षः सर्वास्तानाह सैनिकान् ।
भयोद्दिग्मान् बुद्धिहीनान् त्यक्तोद्यमपरिच्छदान् ॥ २५ ॥

कल्किरुवाच

गिरिदुर्गे वल्लिदुर्गे कृत्वा तिष्ठन्तु सैनिकाः ।
गजाश्वरथयोधा ये समायान्तु मया सह ॥ २६ ॥
अहं स्वल्पेन सैन्येन सम्यस्याः संमुखं द्रुतम् ।
प्रहर्तुं बाणसन्दोहैः तेसरखड्गशक्तिभिः ॥ २७ ॥
इत्युक्त्वा स्थाप्य पश्चात्तान् बाणैश्च समतमद्वयत् ।
सा क्रुधोत्थाय सहसा भ्रजगर्जं भीषणं द्रुतम् ॥ २८ ॥
निनादेन सुमहता व्याकुलाश्चाभवन् जनाः ।
निपेतुस्तत्र सैनिका हाहाकाररवेण च ॥ २९ ॥
सा रथांश्च गजांश्चापि विवृतास्या भयानका ।
जघास प्रश्वासवातैः समानीय कुथोदरी ॥ ३० ॥
सेनागणास्तद्दुरं प्रविष्टाः कल्किना सह ।
यथा सर्पमुखे हृष्टाः प्रविशन्ति पिपीलिकाः ॥ ३१ ॥
तदालोक्य सुराः सर्वे हाहाकारं प्रचक्रिरे ।
तत्रस्था मुनयः शेषुर्जेषुश्चान्ये महर्षयः ॥ ३२ ॥

१. क ग ×	२. घ मामकाः
३. ग मे	४. ग घ शनैः
५. क तां च सैन्योधैः	६. घ खड्गशक्तिवरश्चक्रेः
७. क स्थापयित्वा तान्	८. घ स्तां समहनद् बली
९. ग घ ननर्दं	१०. घ तेन नादेन महतां विभ्रस्ता
११. घ निपेतुः सैनिकाः सर्वे मूर्च्छिता धरणीतले	१२. ग जघान
१३. क पृथुदरी	१४. घ यथर्षामुखवातेन
१५. घ तद् दृष्ट्वा देवगन्धर्वा	

निपेतुरन्ये दुःखार्ता ब्राह्मणा ब्रह्मवादिनः ।
रुदुः शिश्रयोधा ये जहृषुस्ते निक्षत्रराः ॥ ३३ ॥
जगतां कदनं दृष्ट्वा सस्मारात्मात्ममात्मना ।
कल्किः कमलपत्राक्षः सुररिषुनिषूदनः ॥ ३४ ॥
बाणान्नि चेलचर्माभ्यां कर्मभिर्यानदारुभिः ।
प्रज्वाल्योदरमध्ये तु करवालं समाददे ॥ ३५ ॥
बहिर्बभूव सर्वेशः कल्किः कल्कस्त्रिनाशनः ।
सहस्राक्षो यथा वृत्रकुक्षि दम्भोलिनेमिना ॥ ३६ ॥
योनिरन्धाद् गजरथास्तुरगाश्चाभवन् बहिः ।
नासिकाकूर्णविवरात् केषु तस्या विनिर्गताः ॥ ३७ ॥
ते निर्गतस्तत्कस्याः सैनिका रुधिरोक्षिताः ।
तां विष्यन्तु विविशन्ती तस्मात् चरणौ करौ ॥ ३८ ॥
ममार सा भिन्नदेहा भिन्नकुक्षिशिरोधरा ।
नादयन्ती विशोऽक्षं खं चूर्णयन्ती च पर्वतान् ॥ ३९ ॥
विक्रजोऽपि तथा वीक्ष्य मातरं कातरोऽभवत् ।
महाबाहुः क्रुधाघावत् एकाकी रिपुमर्दनः ॥ ४० ॥

१. क श्रेष्ठयोद्धारो	२. घ स्तन् निशाचराः
३. क वादनम्, ग विनाशं	४. घ सुराराति
५. क कर्मबलैर्यानदारुभिः	६. घ मध्येन
७. घ +	तेन खड्गेन महता दाक्ष्यं निर्भिद्य बन्धुभिः ।
बलिभिर्भ्रातृभिर्वाहिवृतैः शस्त्रास्त्रपाणिभिः ।
८. क दम्भोलिना सह	९. ग × ते..... करौ
१०. क निरीक्षन्तीम्	
११. क + यथा पिपीलिक्यः कालसर्पस्याङ्गं विशन्ति हि १२. क दिवम्	
१३. क विक्रजोऽपि, घ करज्जोऽपि १४. घ स विक्रजः क्रुधाघावन् सेनामध्ये निरायुधः	

गजमालाकुलो वक्षो वाजिराजिविभूषणः ।
 महासर्पकृतोष्णीष. केसरी मुद्रिताङ्गुलिः ॥ ४१ ॥
 जघान कल्किसेनां तां मातृशोकसमाकुलः ।
 स कल्किस्तं ब्राह्ममस्त्रं रामदत्तं जिघांसया ॥ ४२ ॥
 धनुषा पञ्चवर्षीयं राक्षसं हन्तुमाददे ।
 तेनास्त्रेण शिरस्तस्य छित्त्वा भूमावपातयत् ॥ ४३ ॥
 रुधिराक्तं घातुचित्रं गिरिशृङ्गमिवाद्भुतम् ।
 सपुत्रां राक्षसीं हत्वा मुनीनां प्रीतिकारणम् ॥ ४४ ॥
 गङ्गातीरे हरिद्वारे तस्य वासमकल्पयत् ।
 देवानां कुसुमासारैर्मुनिस्तोत्रैः सुपूजितः ॥ ४५ ॥
 निनाय तां निशां तत्र कल्किः परिजनान्वितः ।
 प्रातर्ददर्श गङ्गायास्तीरे मुनिगणान् बहून् ॥ ४६ ॥
 स्तवैः नत्वा स्तुत्वा विधिवदुदितैर्जहूतनयाम् ।
 प्रपश्यन्तं कल्किं मुनिजनगणा द्रष्टुमगमन् ॥ ४७ ॥

इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
 राक्षसीवधे हरिद्वारे मुनिदर्शनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

१. क मुद्रिकाङ्गुलिः

२. ग घ मददं

३. घ मातुर्व्यसनकर्षितः

४. ग घ शस्त्रमाददे

५. क ग सबलं

६. घ वचनाद् विभुः

७. घ निवासं समकल्पयत्

८. ग व्यतीयाय

८. घ परिजनावृतः

१०. घ +

तस्याः स्नानव्याजविष्णोरात्मनो दर्शनाकुलान् ।
 हरिद्वारे गङ्गातटनिकटपिण्डारकवने ।
 वसन्तं श्रीमन्तं निजगणवृतं तं मुनिगणाः ।

११. घ नत्वा

१२. क × इति श्री

१३. ग × नाम

१४. ग + समाप्तः

सप्तदशोऽध्यायः

सूत उवाच

समागतांस्तानालोक्य कल्किः धर्ममृतां वरः ।
 पूजयामास विधिवत् सुखासीनानुवाच सः ॥ १ ॥

कल्किरुवाच

के यूयं ब्रह्मवेत्तार इह भाग्याच्च संप्राप्ताः ।
 तीर्थाटनोद्यता लोकत्रयाणामुपकारकाः ॥ २ ॥

अहो नु भाग्यमस्माकं पुण्यवन्तो यशस्विनः ।
 यतः कृपाकटाक्षेण युष्माभिरवलोकिताः ॥ ३ ॥

ततस्ते वामदेवोऽत्रिर्वसिष्ठो गालवो भृगुः ।
 पराशरो नारदोऽश्वत्थामा रामः कृपस्त्रितः ॥ ४ ॥

दुर्वासा देवलः कण्वो वेदप्रामित्तिरङ्गिराः ।
 एते चान्ये च बहवो मुनयः परधर्मज्ञाः ॥ ५ ॥

कृत्वाग्रे मरुदेवापी चन्द्रसूर्यकुलोद्भवौ ।
 नृपौ तौ बलशालिनौ तपस्याभिरतौ चिरम् ॥ ६ ॥

ऊचुः प्रहृष्टमनसः कल्किं कल्कविनाशनम् ।
 महोदधेस्तीरगतं विष्णुं सुरगणा यथा ॥ ७ ॥

१. ग घ सुस्वागतान् मुनीन् दृष्ट्वा

२. घ परमधर्मवित्

३. ग घ पूजयित्वा च

४. ग घ तान्

५. क ग ×

६. घ सूर्यसङ्काशा इह भाग्याच्च संप्राप्ताः

७. घ तीर्थाटनोत्सुका

८. ग घ वयं लोके पुण्यवन्तो भाग्यवन्तो

९. क नारदो

१०. क गालवो

११. घ संशितत्रताः

१२. घ राजानो तौ महावीर्यौ

१३. क कलि

मुनय ऊचुः

जयाशेषजगन्नाथ विदिताखिलमानस ।
 सृष्टिस्थितिलयाध्यक्ष परमात्मन् प्रसीद नः ॥ ८ ॥
 कालकर्मगुणावासप्रसारितनिजक्रिय ।
 ब्रह्मादिस्तुतपादाश्रय पद्मानाथ प्रसीद नः ॥ ९ ॥
 तेषां स्तुत्वा प्रसन्नात्मा कल्किः प्राह जगत्पतिः ।
 कावेतौ भवतामग्रे महासत्त्वौ तपस्विनौ ॥ १० ॥
 कथमत्रागतौ स्तुत्वा गङ्गां मुदितमानसौ ।
 का वा स्तुतिस्तु जाह्नव्या युवयोर्नामनी च के ॥ ११ ॥
 तयोर्मरुः प्रहृष्टः सन् वंशमाहात्म्यनिर्मलः ।
 प्रारेभे गदितुमत्र भात्मनो वंशकीर्तनम् ॥ १२ ॥

मरुदुवाच

सर्वं जानासि महात्मन् अन्तर्यामि हृदि स्थितः ।
 तवाज्ञया सर्वमेतत् कथयामि यथायथम् ॥ १३ ॥
 तव नाभेरभूद् ब्रह्मा मरीचिस्तत्सुतोऽभवत् ।
 ततो मनुस्तत्सुतोऽभूदिक्ष्वाकुः सत्यविक्रमः ॥ १४ ॥
 युवनाश्र इति ख्यातो मान्धाता तत्सुतोऽभवत् ।
 पुरुकुत्सस्तत्सुतोऽभूदनरण्यो महामतिः ॥ १५ ॥

त्रसदस्युः पिता तस्माद्धयंश्चस्त्वरुणस्ततः ।
 त्रिसङ्कुस्तत्सुतो धीमान् हरिश्चन्द्रो महाबली ॥ १६ ॥
 हरितस्तत्सुतस्तस्माद् भरुकस्तत्सुतो वृकः ।
 तत्सुतः सगरस्तस्मादसमञ्जास्ततोऽशुमान् ॥ १७ ॥
 ततो दिलीपस्तत्पुत्रो भगीरथ इति स्मृतः ।
 भगीरथात् सुतस्तस्मान्नाभस्तस्मादभूद् बली ।
 सिन्धुद्वीपसुतस्तस्मादायुतायुस्ततोऽभवत् ॥ १८ ॥
 ऋतुपर्णस्तत्सुतोऽभूत् सुदासस्तत्सुतोऽभवत् ।
 सौदासस्तत्सुतो श्रीमानश्मकस्तत्सुतोऽभवत् ॥ १९ ॥
 तस्माद् जादु दशरथस्तस्मादेडविडस्ततः ।
 राजा विश्वसहस्तस्मात् खट्वाङ्गो दीर्घबाहुकः ॥ २० ॥
 ततो रघुरजस्तस्मात् सुतो दशरथः कृती ।
 तस्माद् रामो हरिः साक्षाज्जगन्नाथो जगत्पतिः ॥ २१ ॥
 रामाविभविमाकर्ण्य कल्किः परमहर्षितः ।
 मरुं प्राह विस्तरेण श्रीरामचरितं वद ॥ २२ ॥
 तच्चरितं रघुपतेः को व्याख्यातुमिहाहति ।
 शेषः सहस्रवदनैरपि लालायितो भवेत् ॥ २३ ॥

१. क निजाभया २. घ नुत
 ३. ग नारायण ४. ग घ इति तेषां वचः श्रुत्वा
 ५. क स्तुतिश्र ६. क नाम कि च को
 ७. घ प्रमुदितः कृताञ्जलिपुटः कृती ८. ग घ आदावुवाच विनयी निजवंशनुकीर्तनम्
 ९. घ वेत्सि परमात्मा १०. क स्वन्तर्यामिन्
 ११. घ शृणु प्रभो १२. क + ततस्तु कश्यपो जातस्तस्यादित्यः सुतोऽभवत्
 १३. क कुरुकुत्स १४. क भूदरण्यो
 १५. क महीपतिः

१. घ प्रतापवान्
 २. घ + येनानीता जाह्नवीयं ख्याता भागीरथो भुवि ।
 स्तुता नुता पूजितेयं तव पादमुखोद्भवा ॥ १८ ॥
 ३. क भगीरथसुता तस्मान्नाभस्तस्मादभूद्बली ४. क X सिन्धु..... अभवत् (१८)
 ५. घ मतः
 ६. क तस्मादासीदशरथः कृती तस्मादसी हरिः, घ मूलकात् स दशरथ
 ७. क + हैडविडस्ततो सुतः सिन्धुद्वीपस्ततोऽभवत् ८. क तस्माज्जातो
 ९. ग घ साक्षादाविर्भूतो १०. घ रामायतार
 ११. ग रामस्य चरितं १२. घ सीतापतेः कर्म वक्तुं कः समर्थोऽस्ति भूतले

तथापि शेमुषी मेऽस्ति वर्णयामि तवाज्ञया ।
रामस्य चरितं पुण्यं पापतापविनाशनम् ॥ २४ ॥

अजादिविबुधार्थितोऽजनि चतुर्भिरशैः कुले
रवेरजमुतादजो जगति यातुघानक्षयः ।
शिषुः कुशिकजाध्वरक्षयकरक्षयो यो बला-
द्वलोललितकन्धरो जयति जानकीवल्लभः ॥ २५ ॥

मुनेरनुसहानुगो निखिलशस्त्रविद्यातिगो
यथावतिवनप्रभो जनकराजराजत्सभाम् ।
विधाय जनमोहनद्युतिमतीव कामद्रुहः
प्रचण्डकरचन्द्रिका भवनभञ्जने जन्मनः ॥ २६ ॥

तमः प्रतिमतेजसं दशरथात्मजं सानुजं
मुनेरनु यथा विधेः शशिवदादिवेवं परम् ।
निरीक्ष्य जनको मुदा क्षितिसुतापति संमतं
निजोचितपणक्षमं मनसि भूत्सयन्नाययौ ॥ २७ ॥

स भूपपरिपूजितो जनकजेक्षितैरचितः
करालकठिनं घनुः करसरोरुहे संहितम् ।
विभज्य बलवद् दृढं जय रघूद्वहेत्युच्चकै-
र्ध्वानि त्रिजगतीगतं परिविधाय रामो बभौ ॥ २८ ॥

१. क यथावीः प्रज्ञानुल्यम्
२. क शकुनिकाध्वर
३. ग सहानुजो
४. क यथावतिवलेशमो
५. शशिवमादि
६. क भञ्जयन्नाययो

७. घ प्रमोचनम्
८. ग वशी
९. क विद्यान्वितो
१०. क × विधाय..... जन्मनः
११. क गुणक्षयम्
१२. क करपल्लवे

ततो जनकभूपतिर्दशरथात्मजेभ्यो ददौ
चतस्र उषतीमुंदा वरचतुभ्यं उद्वाहने ।
स्वलंकृतनिजात्मजाः पथि ततो बलं भार्गवं
चकार उररी निजं रघुपतौ महोग्रं त्यजन् ॥ २९ ॥

ततः स्वपुरमागतो दशरथस्तु सीतापतिं
नृपं सचिवसंयुतो निजविचित्रसिंहासने ।
विधातुममलप्रभं परिचरैः क्रियाकारितैः
समुद्यतमति यदा द्रुतमवारयत् केकयी ॥ ३० ॥

ततो गुरुनिदेशतो जनकराजकन्यायुतः
प्रयाणमकरोत् सुधीयंदनुगः सुमित्रासुतः ।
वनं निजगणं त्यजन् गुहगृहे वसन्नादराद्
विसृज्य नृपलाञ्छनं रघुपतिर्जटाचीरभृत् ॥ ३१ ॥

प्रियानुजयुतस्ततो मुनिमतो वने पूजितः
स पञ्चवटिकाश्रमे भरतमातुरं संगतम् ।
निवार्य मरणं पितुः समवधार्य दुःखातुर-
स्तपोवनगतोऽवसद् रघुपतिस्ततस्ताः समाः ॥ ३२ ॥

दशाननसहोदरां विषमबाणवेधातुरां
समीक्ष्य वररूपिणीं प्रहसतीं सतीं सुन्दरीम् ।
निजाश्रयमभीप्सतीं जनकजापतिलक्ष्मणात्
करालकरवालतः समकरोद् विरूपां ततः ॥ ३३ ॥

१. क × स्वलंकृत.....सिंहासने
२. ग घ परिजनेः
३. ग घ क्रियाकारिभिः
४. क पतिम्
५. ग सदा
६. क भरतमातरम्
७. क संगतां गता
८. क स्ततो
९. क ग रघुपतिर्गतिर्भीमताम्

समाप्य पथि दानवं खरशरैः शनैर्नाशयन्
चतुर्दशसहस्रकं समहनत् खरं सानुजम् ।
दशाननवशानुगं कनकचारुचञ्चन्मृगं
प्रियाप्रियकरो बने समवधीद् बलाद् राक्षसम् ॥ ३४ ॥

ततो दशमुखस्त्वरंस्तमभिवीक्ष्य रामं रूषा
व्रजन्तमनुलक्ष्मणं जनकजां जहाराश्रमे ।
ततो रघुवरः प्रियां दलकुटीरसंस्थापितां
न वीक्ष्य तु विमूर्च्छितो बहु विलप्य सीतेति ताम् ॥ ३५ ॥

बने निजगणाश्रमे नगतले जले पल्वले
विचित्य पतितं खगं पथि ददर्श सौमित्रिणा ।
जटायुवचनात् ततो दशमुखाहतां जानकीं
विविच्य कृतवान् मृते पितरि वल्लिकृत्यं प्रभुः ॥ ३६ ॥

श्रिया विरहकातरोऽनुजपुरःसरो राघवो
घनुर्धरं धुरन्धरो हरिबलं नवालापिनम् ।
ददर्श ऋषभाचलाद् रविजवालिराजानुज-
प्रियं पवननन्दनं परिणतं हितं प्रेषितम् ॥ ३७ ॥

ततस्तदुदितं मतं पवनपुत्रसुग्रीवयो-
स्तृणाधिपतिभेदनं निजनृपासनस्थापितम् ।
विविच्य व्यवसायकैर्निजसखाप्रियं वालिनम्
निहत्य हरिभूपतिं निजजनं स रामोऽकरोत् ॥ ३८ ॥

१. क समीक्ष्य	२. घ सानुगम्
३. घ कनकचारुचञ्चन्मृगम्	४. ग घ रघुपतिः
५. क दलकुटीरु संस्थापिताम्	६. क अलक्ष्य
७. क भुवि	८. क सुतवन्धुते पितरि
९. घ प्रियानिरह	१०. क पुरन्दरो
११. क हरिवरम्	१२. क नरालापिनम्
१३. घ निजसखम्	

अथोत्तरमिमां हरिर्जनकजां समन्वेषयन्
जटायुसहजोदितैर्जलनिधिं तरन् वायुजः ।
दशाननपुरं विशन् जनकजां समानन्दयन्
अशोकवनिकाश्रमे रघुपतिं पुनः प्राययौ ॥ ३९ ॥
ततो हनुमता बलादमितरक्षसां नाशनं
ज्वलज्ज्वलनसंकुलज्वलितदग्धलङ्कापुरम् ।
विविच्य रघुनायको जलनिधिं रूषा शोषयन्
बबन्ध हरियूथपैः परिवृतो नगैसीश्वरः ॥ ४० ॥
ततोऽनुजयुतो युधि प्रबलचण्डकोदण्डभृत्
शरैः खरतरैः क्रुधा गजरथाश्वहंसाकुले ।
करालकरवालतः प्रबलकालजिह्वाप्रतो
निहत्य वरराक्षसान् नरपतिर्बभौ सानुगः ॥ ४१ ॥
ततोऽतिबलवानरैर्गिरिमहीरुहोद्यत्करैः
करालतरताडनैर्जनकजारूषा नाशितान् ।
निजघ्नुरमरादितानतिबलान् दशास्थानुगान्
नलाङ्गदहरीश्वराशुगसुतर्क्षराजादयः ॥ ४२ ॥
ततोऽतिबललक्ष्मणस्त्रिदशनाथशत्रुं रणे
जघान घनघोषणानुगगणैरसृक्प्राशनैः ।
प्रहस्तविकटादिकानपि निशाचरान् सङ्गतान्
निकुम्भमकराक्षकान् निशितखड्गपातैः क्रुधा ॥ ४३ ॥

१. क अन्तो भुवमिमां	२. क जनकजायमन्वेषयन्
३. ग लङ्कां प्रविश्य	४. ग विचिन्त्य
५. घ +	बभञ्ज पुरपत्तनं विविधसर्गदुर्गक्षमम् ।
निशाचरपतेः क्रुधा रघुपतिः सद्गतिः ।
६. क + ततोऽमितबलान्वितोऽङ्गदहनुमदक्षाधिपै-
विभीषणपुरःसरैर्नलपनससुग्रीवकैः	
७. क रघुपतिः	८. घ अमरादान्
९. क शूरगणं	

ततो दशमुखो रणे गजरथाश्वपत्तीश्वरै-
रलङ्घ्यगणकोटिभिः परिवृतो युयोधायुधैः ।
कपीश्वरचमूपतेः पतिमनन्तदिव्यायुधं
रघुद्रहमनिन्दितं सपदि सङ्गतो दुर्जयः ॥ ४४ ॥

दशाननमरि ततो विधिवरस्मयावद्वितम्
महाबलपराक्रमं गिरिमिवाचलं संयुगे ।
जघान रघुनायको निशितसायकैरुद्धतम्
निशाचरचमूपति प्रबलकुम्भकर्णं ततः ॥ ४५ ॥

तयोः खरतरैः शरैर्गगनमच्छमाच्छादितं
बभौ घनघटासमं मुखरयत् तडिद्वक्त्रिभिः ।
धनुर्गुणमहाशनिश्वनिभिरावृतं भूतलं
भयङ्करनिरन्तरं रघुपतेश्च रक्षःपतेः ॥ ४६ ॥

ततो धरणिजारुषा विविधरामबाणौजसा
पपात भुवि रावणस्त्रिदशनाथविद्रावणः ।
ततोऽतिकुतुकी हरिज्वलनरक्षितां जानकीं
समर्प्य रघुपुङ्गवे निजगृहं ययौ हर्षितः ॥ ४७ ॥

हरीश्वरगणावृतोऽवनिमुतायुतः सानुजो
रथे शिवसखेरिते सुविपुले लसत्पुष्पके ।

१. क ग गणे

२. ग गजरथाश्वपत्यादिभिः

३. क बाण

४. ग ययौ रोषजेः

५. ग रघुमणि

६. क धनुर्धर

७. गिरिमिवानरम्

८. क ग रुद्धतम्

९. क रमन्तउद्वन्धिभिः

१०. क X ततो विद्रावणः

११. घ निजपुरीं

१२. क घ +

पुरन्दरकथादरः सपदि तत्र रक्षःपतिम् ।

विभिषणमभीषणं समकरोत् ततो राघवः ॥

१३. घ सुविमले

मुनीश्वरगणार्चितो रघुपतिस्त्वयोध्यां ययौ
विविच्य मुनिलाञ्छनं गुहगृहेऽतिसख्यं स्मरन् ॥ ४८ ॥

रणे निजगणावृतो भरतमातुरं सान्त्वयन्
स्वमातुगणवाक्यतः पितृसिंहासने भूपतिः ।
वसिष्ठमुनिपुङ्गवैः कृतनिजाभिषेको विभुः
समस्तजनपालकः सुरपतिर्यथा संबभौ ॥ ४९ ॥

नरा बहुघनाकरा द्विजवरास्तपस्तपराः
स्वधर्मकृतनिश्चयाः स्वजनसङ्गता निर्भयाः ।
घनाः सुबहुवर्षिणो वसुमती सदा हर्षिता
भवत्यतिबले पतौ रघुपतावभूत् सञ्जगत् ॥ ५० ॥

गतायुतसमाः प्रियैर्निजगुणैः प्रजा रञ्जयन्
निजां रघुपतिः प्रियां निजमनोभवैर्मोहयन् ।
मुनीन्द्रगणसंयुतोऽप्ययजदादिदेवान् मखै-
घनैर्विपुलदक्षिणैरतुलवाजिमेधैस्त्रिभिः ॥ ५१ ॥

ततः किमपि कारणं मनसि भावयन् भूपति-
जं हौ जनकजां वने रघुपतिर्यथा निर्घृणः ।
ततो निजमतं स्मरन् समनयत् प्रचेतःसुतो
निजाश्रयमुदारधी रघुपतेः प्रियां दुःखिताम् ॥ ५२ ॥

ततः कुशलवौ सुतौ प्रसुषुवे जनकात्मजा
महाबलपराक्रमौ रघुपतेर्यशो गायकौ ।

१. क विमुच्य

२. घ ततो

३. ग मातरम्

४. घ पितृनि जासने

५. घ तृपे

६. क ग रघुपतौ सुखं सर्वतः

७. क प्रियैर्निजगुणैः

८. ग निजभवोद्भवैर्मोहयन्

९. ग सुरेन्द्र

१०. रघुवरस्तदा

११. घ धरित्रीसुता

१२. ग घ गायत्री

स तामपि सुतान्वितां मुनिवरस्तु रामान्तिके
समर्पयदनिन्दितां सुरवरैः सदा वन्दिताम् ॥ ५३ ॥

ततो रघुपतिस्तु तां सुतयुतां रुदन्तीं पुरो
जगाद दहने पुनः प्रविश शोधनायात्मनः ।
'इतीरितमवेक्ष्य सा रघुपतेः पदान्ते नता
विवेश 'जननीयुता मणिगणोज्ज्वलं भूतलम् ॥ ५४ ॥

निरीक्ष्य रघुनायको 'जनकजाप्रमाणं स्मरन्
वसिष्ठगुरुयोगतोऽनुजयुतोऽगमत् स्वं पदम् ।
पुरःस्थितजनैः स्वकैः पशुभिरीश्वरः संस्पृशन्
मुदा सरयुजीवनं रथवरैः परीतो विभुः ॥ ५५ ॥

ये शृण्वन्ति 'रघुवीरस्य चरितं कर्णामृतं 'सादरात्
संसारार्णवशोषणं च 'पठतामामोददं 'मुक्तिदम् ।
रोगाणामिह शान्तये धनजनस्वर्गादिसम्पत्तये
वंशानामपि वृद्धये प्रभवति श्रीशः परेशः प्रभुः ॥ ५६ ॥

'इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते 'सूर्यवंशानुकीर्तने
'शरामचरितं 'नाम सप्तदशोऽध्यायः'२

१. क इतीरितमति सा
२. क जनकजा प्रयाताम्
५. ग वषितम्
७. ग घ मोक्षदम्
८. घ सूर्यवंशानुवर्णने
११. ग X नाम

२. घ जनीयुता
४. घ रघूदवहस्य
६. ग पठनात्मा मोदताम्
८. क X इति श्री
१०. ग घ श्रीरामचन्द्रचरित्रं
१२. ग + समाप्तः

अष्टादशोऽध्यायः

रामात् कुशोऽभूदातिथिस्ततोऽभून्निषघान्नभः ।
तस्मादभूत् पुण्डरीकः क्षेमघन्वाऽभवत् ततः ॥ १ ॥
देवानीकस्ततो हीनः 'परिपात्रोऽहंतस्ततः ।
'बलाहकस्ततोऽर्कश्च 'वज्रनाभस्ततोऽभवत् ॥ २ ॥
'खगणाद्विधृतस्तस्मा'द्विरण्यनाभसङ्गितः ।
ततः 'पुष्पाद् ध्रुवस्तस्मात् स्यन्दनोऽथाग्निवर्णकः ॥ ३ ॥
तस्माच्छीघ्रोऽभवत् 'पुत्रः पिता मेऽतुलविक्रमः ।
तस्मात् मरुं मां केऽपीह बुधं चापि सुमित्रकम् ॥ ४ ॥
कलापग्राम'मासाद्य विद्धि सत्तपसि स्थितम् ।
तवावतारं 'विदित्वा व्यासात् सत्यवतीसुतात् ।
प्रतीक्ष्य कालं लक्षाब्दं कलेः प्राप्तस्तवान्तिकम् ॥ २ ॥
जन्मकोट्यहंसां राशेर्नाशिनं धर्मशासनम् ।
यशःकीर्तिकरं सर्वकामपूरं परात्मनः ॥ ६ ॥

'कल्किरुवाच

'जातस्तवान्वयस्त्वं च सूर्यवंशसमुद्भवः ।
द्वितीयः कोऽपरः श्रीमान् महारुषलक्षणः ॥ ७ ॥

१. घ परिपात्रोऽय दीनतः
३. ग घ रजनाम
५. ग हिरण्योनामसङ्गिकः
७. क ग तत्र
९. घ विज्ञाय
११. क जातं तवान्वयं त्वाच्च

२. क बलात्स्थलः
४. ग ततोऽभूद्विधृतिः
६. ग पुष्पाद्वयस्तस्मात्
८. ग संप्राप्य
१०. ग X

इति कल्किवचः श्रुत्वा देवापिर्मधुराक्षराम् ।
 'वाणीं विनयसम्पन्नः प्रवक्तुमुपचक्रमे ॥ ८ ॥

देवापिरुवाच

प्रलयान्ते नाभिपद्मान्तावाभूच्चतुराननः ।
 'तदीयतनयादत्रेश्चन्द्रस्तस्मात्ततो बुधः ॥ ९ ॥
 तस्मात् पुरुरवा जज्ञे ययातिर्नाहुषस्ततः ।
 देवयान्यां ययातिस्तु यदुं तुर्वसुमेव च ॥ १० ॥
 शर्मिष्ठायां 'ततो द्रुह्युश्चा'नुं पूरुं च सत्पते ।
 जनयामास भूतादिभूतानीव सिसृक्षया ॥ ११ ॥
 पुरोर्जन्मेजयस्तस्मात् 'प्रचिन्वानभवत्ततः ।
 प्रवीरस्तन्म'नस्युर्वै 'तस्माच्चाभयदोऽभवत् ॥ १२ ॥
 'उरुक्षयाच्च 'त्र्यरुणिस्ततोऽभूत् पुष्करा'रुणिः ।
 बृहत्क्षेत्रादभूद्बस्ती यन्नाम्ना हस्तिनापुरम् ॥ १३ ॥
 भजमीढोऽहिमीढश्च पुरमीढस्तु तत्सुताः ।
 भजमीढादभूदक्षस्तस्मात् संवरणात् कुरुः ॥ १४ ॥
 कुरोः परिक्षित् सुधनुर्जह्नुर्निषध एव च ।
 सुहोत्रोऽभूत् सुधनुषश्च्यवनाच्च ततः कृती ॥ १५ ॥
 ततो बृहद्रथस्तस्मात् कुशा'ग्रादृषभोऽभवत् ।
 ततः सत्यजितः पुत्रः पुष्पवान्नुहषस्ततः ॥ १६ ॥

१. क X वाणीं..... उपचक्रमे
 ३ घ तथा
 ५. क प्राचिन्वान्
 ७. क तस्माच्चा यदाऽभवत्
 ९. क तरुणी
 ११. क कुशात् प्रीतिसहोऽभवत्

२. क तदीक्षणजलादत्रिश्चन्द्रः
 ४. चाणुम्
 ६. क मनस्यर्के
 ८. क दुरितययाच्च
 १०. क पुष्करारुणिः

बृहद्रथान्यभार्यायां जरासन्धः परन्तपः ।
 सहदेवस्ततस्तस्मात् सोमापिर्यच्छ्रुतश्रवाः ॥ १७ ॥
 सुरथाद् विरथस्तस्मात् सार्वभौमोऽभवत्ततः ।
 जयसेनाद्रथानीकोऽभूद्युतायुश्च कोपनः ॥ १८ ॥
 तस्माद्देवातिथिस्तस्माद्दक्षस्तस्मात् 'प्रदीपकः ।
 तस्मात् प्रतीपकाब्जातो देवापिरहमीश्वर ॥ १९ ॥
 राज्यं शान्तनवे दत्त्वा तपस्येकधिया 'चिरम् ।
 'कलापग्राममासाद्य 'त्वां दिदक्षुरिहागतः ॥ २० ॥
 'मरुणानेन मुनिभिरेभिः 'लब्ध्वा पदाम्बुजम् ।
 तव कालकरालास्याद् यास्याम्या'त्मवतां पदम् ॥ २१ ॥
 'तयोरेवं वचः श्रुत्वा 'भगवान् पद्मलोचनः ।
 प्रहस्य मरुदेवापी समाश्रास्य समब्रवीत् ॥ २२ ॥

'कल्किरुवाच

युवां 'परमधर्मज्ञौ राजानौ विदितावुभौ ।
 'ममादेशमनुसृत्य 'निजराज्यं 'भरिष्यथः ॥ २३ ॥
 'अहं त्वामभिषेक्ष्यामि निजायोध्यापुरेऽधुना ।
 हत्वा म्लेच्छानधर्मिष्ठान् प्रजा'भूतादिहिसकान् ॥ २४ ॥

१. घ दिलीपकः

२. ग सुखम्

३. ग कलापग्रामं संप्राप्य

४. ग आगतोऽस्मि इहात्र भो

५. ग मुनिसङ्घः समावृतः

६. घ प्राप्य

७. क नात्मवताम्

८. क ततो देववचः, ग तयोर्वचनं निशम्य

९. कल्किः कमललोचनः

१०. ग X

११. ग परमधर्मज्ञौ

१२. घ मवादेशकरो भूत्वा

१३. क द्विधा राज्यम्, ग स्वराज्यं

१४. ग पालयिष्यथः

१५. घ मरो

१६. घ भूतादिहिसकान्

देवापे तवे राज्ये त्वां हस्तिनापुरपत्तने ।
 अभिषेक्ष्यामि राजर्षे हत्वा पुष्कसकान् रणे ॥ २५ ॥
 मथुरायां समागत्य हरिष्यामि तु वो भयम् ।
 शय्याकर्णानुष्ट्रमुखानेकजङ्घान् विनोदरान् ॥ २६ ॥
 हत्वा कृतं युगं कृत्वा पालयिष्याम्यहं प्रजाः ।
 तपोवेशं व्रतं त्यक्त्वा समारुह्य रथोत्तमम् ॥ २७ ॥
 युवां शस्त्रास्त्रकुशलौ सेनागणपरिच्छदौ ।
 भूत्वा महारथौ लोके मया सह चरिष्यथः ॥ २८ ॥
 विशाखयूपभूपालस्तनयां विनयान्विताम् ।
 त्रिवाहे चानवद्याङ्गीं सुन्दरीं त्वां प्रदास्यति ॥ २९ ॥
 साधो भूपाल लोकानां सुखाय पालय वचः ।
 रुचिराश्वसुतां शान्तां देवापे त्वं समुद्रह ॥ ३० ॥
 इत्याश्वासकथास्तस्य श्रुत्वा तौ मुनिभिः सह ।
 विस्मयाविष्टहृदयौ मेनाते स्वयमीश्वरम् ॥ ३१ ॥
 इति ब्रुवत्यभयदे आकाशात् सूर्यसन्निभौ ।
 रथौ नानामणिव्रातघटितौ कामगौ पुरः ।
 समायातो ज्वलद्दिव्यशस्त्रास्त्रैः परिवारितौ ॥ ३२ ॥
 ददुशुस्ते सदो मध्ये विश्वकर्मविनिर्मितौ ।
 भूपा मुनिगणाः सभ्याः सहर्षाः किमितीरिताः ॥ ३३ ॥

१. क पुष्कलान् वने

२. क लयम्

३. ग रक्षयिष्याम्यहं

४. ग मरुभूपाल

५. क रुचिराश्वसुताम्

६. क मनसौ

७. क इतिब्रुवत्याभयादेशा

८. ग किमितीरिणः

१. घ मथुरायामहं स्थित्वा

२. क रज्ज्वाकारानुष्ट्रामुखान्

३. घ रुचिरापाङ्गीं

४. ग घ स्वस्तये कुरु मे वचः

५. क कल्केः

६. घ हरिमीश्वरम्

७. क × भूपा किमितीरिताः

कल्किरुवाच

युवामादित्यसोमेन्द्रयमवैश्रवणाङ्गजौ ।
 राजानौ लोकरक्षार्थमाविभूतौ विदन्त्यमी ॥ ३४ ॥
 कालेनाच्छादिताकारौ मम सङ्गादिहोदितौ ।
 युवां रथमारुहतां शक्रदत्तं ममाज्ञया ॥ ३५ ॥
 एवं वदति देवे तु पद्मनाभे सनातने ।
 देवाश्च ववर्षुः कुसुमैस्तुष्टुर्वुर्मुनयोऽग्रजाः ॥ ३६ ॥
 गङ्गावारिपरिक्लिन्नशिरोभूतिपरागवान् ।
 शनैः पर्वतजासङ्गशीतलपवनो ववौ ॥ ३७ ॥
 तत्रायातः प्रमुदिततनुस्तप्तचामीकराभो
 धर्मावासः सुरचिरजटाचीरमृदण्डहस्तः ।
 लोकातीतो निजतनुमरुन्नाशिताधर्मसङ्घ-
 स्तेजोराशिः सनकसदृशो मस्करी पुष्कराक्षः ॥ ३८ ॥

इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये

चन्द्रवंशानुकीर्तनं नाम अष्टादशोऽध्यायः ॥

१ ग ×

२. ग वैश्रवणाङ्गकी

३. क नृपाज्ञया

४. ग घ देवा ववर्षुः

५. घ शिववत्

६. क × इति श्री

७. ग × नाम

२. क युवामादिश्व

३. क समयेनावृताकारौ

४. ग घ विश्वेशे

५. घ मुनयोऽग्रतः

६. क प्रमुदितमुखः

७. घ चन्द्रसूर्य

८. ग + समाप्तः

ऊनविंशोऽध्यायः

सूत उवाच

अथ कल्किः ^१समालोक्य सदसां पतिभिः सह ।
समुत्थाय वन्दे तं पाद्यार्घ्याचमनादिभिः ॥ १ ॥
^२वृद्धं संवेश्य तं भिक्षुं सर्वाश्रम^३मनोहरम् ।
पप्रच्छ को भवानत्र ^४भाग्यबलेन संप्राप्तः ॥ २ ॥
प्रायशो मानवा लोके लोकानां ^५पारणेच्छया ।
चरन्ति सर्वे ^६जन्तवः पूर्णा विगतकल्मषाः ॥ ३ ॥

मस्कुर्युवाच

अहं कृतयुगं श्रीश तवादेशकरं परम् ।
तवाविर्भावविभवमीक्षणार्थमिहागतम् ॥ ४ ॥
निरुपाधिर्भवान् कालः सोपाधित्वमुपागतः ।
क्षणदण्डल^७वाद्यङ्गैर्मयया रचितं त्वया ॥ ५ ॥
पक्षाहोरात्रमासत्तु^८संवत्सरयुगादयः ।
^९तवेक्षणेन ^{१०}गच्छन्ति मनवश्च चतुर्दश ॥ ६ ॥
स्वायम्भुवस्तु प्रथमस्ततः खारोचिषो मनुः ।
तृतीय उत्तमस्तावच्चतुर्थस्तामसः स्मृतः ॥ ७ ॥

१. घ शुक	२. ग समालोच्य
३. क दृष्ट्वा सम्पूजितं भिक्षुम्	४. घ मनोरमम्
५. घ मम भाग्यादिहागतः	६. क पावनैच्छया
७. घ सुहृदः	८. क कृत्य उवाच, ग ×
९. क लवादण्डैर्मयया जायया स्वया	१०. घ तवेक्षया चरन्त्येते
११. ग भ्रमन्ति	

पञ्चमो रैवतः षष्ठश्चाक्षुषः परिकीर्तितः ।
वैवस्वतः सप्तमो वै ततः सार्वणिरष्टमः ॥ ८ ॥

नवमो दक्षसार्वणिर्ब्रह्मसार्वणिकस्ततः ।
दशमो धर्मसार्वणिरेकादशः स उच्यते ॥ ९ ॥

रुद्रसार्वणिकस्तत्र मनुर्वै द्वादशः स्मृतः ।
त्रयोदशमनुर्वेदसार्वणिलोकविश्रुतः ॥ १० ॥

चतुर्दशेन्द्रसार्वणिरेते तव विभूतयः ।
^१यान्त्यायान्ति ^२प्रकाशन्ते ^३नामरूपादिभेदतः ॥ ११ ॥

^४द्वादशाब्दसहस्रेण देवानां च चतुर्युगम् ।
चत्वारि त्रीणि द्वे चैकं सहस्रगणितं ^५तथा ॥ १२ ॥

तावच्छतानि चत्वारि त्रीणि द्वे चैकमेव हि ।
सन्ध्याक्रमेण^६ तेषां तु सन्ध्यांशोऽपि तथाविधः ॥ १३ ॥

^७अहोरात्रं च ^८पक्षौ च माससंवत्सरतंबः ।
सदुपाधिकृतः कालो ब्रह्मणो ^९जन्ममृत्युकृत् ॥ १४ ॥

शतसंवत्सरे ब्रह्मा ^{१०}त्वय्येव विलयं याति ।
लयान्ते त्वन्नाभिमध्यादु^{११}त्थितः सृजति प्रभुः ॥ १५ ॥

१. क यातायाते, ग गच्छन्त्येते	२. ग च भिद्यन्ते
३. ग नामैश्वर्यादि	४. ग द्वादशाब्दसहस्राख्यो देवानां युग उच्यते
५. घ मतम्	६. सन्ध्याशस्तावदेव युगे प्रभो
७. घ +	एकसप्ततिकं तत्र युगं भुङ्क्ते मनुर्भुवि ।
मनूनामपि सर्वेषामेवं परिणतिर्भवेत् ।
दिवा प्रजापतेस्तत्तु निशा सा परिकीर्तिता ।
८. घ पक्षस्ते	९. क ग जन्ममृत्युतः
१०. घ लयं प्राप्नोति हि त्वयि	११. ग उत्थितश्च सृजत्यसौ

तत्र कृतयुगान्तेऽहं कालं सद्धर्मपालकम् ।
कृतकृत्याः प्रजा यत्र तन्नाम्ना मां कृतं विभो ॥ १६ ॥

तस्य वाक्यं समाकर्ण्य कल्किर्निजजनावृतः ।
प्रहर्षमतुलं लेभे श्रुत्वा तद्वचनमृतम् ॥ १७ ॥

अवहित्थमुपालक्ष्य युगस्याह जनान् हि तान् ।
योद्धुकामः कलेः पुर्या हृष्टो विशसने प्रभुः ॥ १८ ॥

गजरथतुरगान् नरांश्च योधान्
कनकविचित्रविभूषणाचिताङ्गान् ।
धृत विविधवेरास्त्रशस्त्रपूगान्
युधिनिपुणान् गणयध्वमानयध्वम् ॥ २० ॥

इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
कृतयुगागमनं नाम एकोनविंशतितमोऽध्यायः

विंशोऽध्यायः

सूत उवाच

अतस्तौ मरुदेवापी पालयित्वा वचः पुनः ।
कृतोद्वाहौ रथाखटौ समायातौ महाबलौ ॥ १ ॥
नानायुधधरैः सैन्यैरावृतौ शूरमानिनौ ।
बद्धगोधाङ्गुलित्राणौ दंशितौ बद्धहस्तकौ ॥ २ ॥
काष्णायसशिरस्त्राणौ घनुर्धरधुरन्धरौ ।
अक्षौहिणीभिः षड्भिस्तु कम्पयन्तौ भुवं भरैः ॥ ३ ॥
विशाखयूपभूपस्तु गजलक्षैः समावृतः ।
अश्वैः सहस्रनियुतैः रथैः सप्तसहस्रकैः ॥ ४ ॥
पदातिभिर्द्विलक्षैश्च सन्नद्धैर्घृतकामुकैः ।
वातोद्धतोत्तरोष्णीषैः सर्वतः परिवारितः ॥ ५ ॥
रुधिराश्वसहस्राणां पञ्चाशदभिर्मंहारथैः ।
गजैर्दशशतैर्मत्तैर्नवलक्षैर्वृतो बभौ ॥ ६ ॥
अक्षौहिणीभिर्दशभिः भगवान् परदुर्धरः ।
समावृतस्तथा देवैरेवमिन्द्रो दिवि स्वराट् ॥ ७ ॥
भ्रातृपुत्रसुहृद्भिश्च मुदितः सैनिकैर्वृतः ।
ययौ दिशां जयाकाङ्क्षी सर्वेषामीश्वरः प्रभुः ॥ ८ ॥

१. घ विदुः

३. घ लब्ध्वा

५. क न चास्याह निजान् जनान्

७. ग × नाम

२. घ इति तद्वच आश्रुत्य

४. क ग च

६. क × इति श्री

८. ग + समाप्तः

१. घ इति तो

३. घ पुरः

५. ग सुरमानिनौ

७. घ कल्किः परपुरञ्जयः

९. घ दिग्विजयाकाङ्क्षी

२. ग घ श्रुत्वा कल्केः

४. ग घ महाभुजौ

६. क वातोद्धतां करोष्णीषैः

८. क. सुहृद्भिस्तु

१०. घ जगतामीश्वरः

काले तस्मिन् द्विजो भूत्वा धर्मः परिजनैः सह ।
 समाजगाम कलिना बलिनापि निराकृतः ॥ ९ ॥
 ऋतं प्रसादमभयं सुखं मदसमुदभवम् ।
 योगमर्थं ततोऽदर्पं स्मृतिं क्षेमं प्रतिश्रयम् ॥ १० ॥
 नरनारायणौ चोभौ हरेरंशौ तपोव्रतौ ।
 धर्मस्त्वेतान् समादाय पुत्रान् स्त्रीश्चागतस्त्वरन् ॥ ११ ॥
 श्रद्धा मैत्री दया शान्तिस्तुष्टिः पुष्टिः क्रियोन्नतिः ।
 बुद्धिर्मेधा तितिक्षा च ह्रीर्मुक्तिधर्मपालकाः ॥ १२ ॥
 एतास्तेन सहायाता निजबन्धुगणैः सह ।
 कल्किमालोकितुं तत्र निजकार्यं निवेदितुम् ॥ १३ ॥
 कल्किं द्विजवरं प्राप्य प्रपूज्य च यथाविधि ।
 प्रोवाच विनयोपेतः कस्त्वं कस्मादिहागतः ॥ १४ ॥
 स्त्रीभिः पुत्रैश्च सहितः क्षीणपुण्य इव ग्रहः ।
 कस्य वा विषयाद् राज्ञस्तत् सर्वं वद तत्त्वतः ॥ १५ ॥
 दीनपुत्रा अतिदीना हीनस्वबलपौरुषाः ।
 वैष्णवाः साधवो यद्वद बौद्धैर्नाम तिरस्कृताः ॥ १६ ॥
 इत्थं कल्किवचः श्रुत्वा धर्मः शर्म निजं स्मरन् ।
 प्रोवाच कमलानाथमनाथस्त्वतिकातरः ॥ १७ ॥

१. ग घ मुदमुथ स्वयम्
 ३. क ग ततोऽर्थं च
 ५. वृतिः क्षान्तिः
 ७. घ द्विजं समासाद्य प्रपूज्य च
 ९. ग कथं चेहागतः
 ११. घ तावतः
 १३. घ पाषण्डेश्च
 १५. क कमलानाथं स्वनाथमतिकातरः

२. ग योगदर्पणम्
 ४. क ग चागमत्
 ६. क एताः सुतैः सह समाजगमुर्धर्मयुक्ता
 ८. विनयापन्नः
 १०. ग घ तत् तत्त्वं
 १२. ग घ पुत्राः स्त्रियश्च ते दीना
 १४. घ कल्केरिति वचः

पुत्रैः स्त्रीभिर्निजगणैः कृताञ्जलिपुटैर्हरिम् ।
 स्तुतिप्रणाममन्त्रेण पूजयित्वा दयापरम् ॥ १८ ॥

धर्म उवाच

शृणु कल्के ममाख्यानं धर्मोऽहं ब्रह्मरूपिणः ।
 तव वक्षःस्थलाब्जातः कामदः सर्वदेहिनाम् ॥ १९ ॥
 देवानामग्रणीर्हव्यकव्यानां कामधुक् प्रभुः ।
 तवाज्ञया चराम्येव साधूनां कीर्तिमाचरन् ॥ २० ॥
 निराकृतोऽस्मि साम्प्रतं कलिना बलशालिना ।
 शाकैः काम्बोजशबरैः सर्वैरावासवासिभिः ॥ २१ ॥
 अधुना तेऽखिलाधारपादमूर्लं समाश्रिताः ।
 यथा संसारकालाग्निसंतप्ताः साधवोऽदिताः ॥ २२ ॥
 इति वाग्भिरपूर्वाभिर्धर्मेण परितोषितः ।
 कलिकालुष्यहरः कल्किर्धीमान् भूयो जगाद सः ॥ २३ ॥
 धर्मं कृतयुगं पश्य मरुं चण्डांशुवंशजम् ।
 मां जानासि यथा जातं घातुप्रार्थितविग्रहम् ॥ २४ ॥
 अवैष्णवानामन्येषां तवोपद्रवकारिणाम् ।
 जिघांसुर्यामि सेनाभिश्चर गां च सुनिर्भयः ॥ २५ ॥

१. ग जनैः
 ३. ग X
 ५. क X तव...सर्वदेहिनाम्
 ७. घ कामधुक् विभुः
 ९. ग घ सोऽहं कालेन बलिना कलिनापि निराकृतः
 १०. घ शक
 १२. ग घ जपागताः
 १४. क कृतयुगो
 १६. घ + कीटकैर्बौद्धदलनमिति मत्वा मुखी भव । १७. क तेजोभिः
 १८. घ त्वं
 १९. घ स्तुत्वा नत्वा पूजयित्वा मुदितं तं दयापरम्
 २०. क धर्मरूपिणाम्
 २१. क X देवानामाचरन्
 २२. घ साधुकीर्तिकृदन्वहम्
 २३. घ सर्वैरावासवासिना
 २४. घ कल्किः कल्कहरः श्रीमानाह संहर्षयच्छनेः
 २५. ग देवो
 २६. घ विनिर्भयः

का भीतिस्ते क मोहोऽस्ति यज्ञदान^१तपोव्रतैः ।
 सहितैः संचर विभो मयि ^२सत्ये व्युपस्थिते ॥ २६ ॥
^३त्वामेवानुगच्छाम्यहं स्वपुत्रैर्बन्धवैः सह ।
^४दिशां जयार्थं च शत्रुनिग्रहार्थं ^५जगत्प्रिय ॥ २७ ॥
 इति ^६तस्य वचः श्रुत्वा घर्मः परमहर्षितः ।
 गन्तुं कृतमतिस्तेन ^७आधिपत्यममुं स्मरन् ॥ २८ ॥
^८सन्नद्धः साधुसत्कारैर्वेदब्रह्ममहारथः ।
 नानाशास्त्रान्वेषणेषु ^९संकल्पवरकार्मुकः ॥ २९ ॥
 सप्तस्वराश्वो भूदेवसारथिर्वह्निराश्रयः ।
 क्रियाभेदबलोपेतः प्रययौ ^{१०}कलिनाशकः ॥ ३० ॥
 यज्ञदानतपःपात्रैर्यमैश्च ^{११}नियमादिभिः ।
^{१२}खशकाम्बोजकान् सर्वान् शबरान् ^{१३}बर्बरानपि ॥ ३१ ॥
 जेतुं कल्किर्ययौ ^{१४}तत्र कलेरावासमीप्सितम् ।
 भूतवासबलोपेतं सारमेयं ^{१५}वराकुलम् ॥ ३२ ॥
 गोमांसपूतिगन्धाढ्यं काकोलूकशिवावृतम् ।
^{१६}नारीणां द्यूतकलहं ^{१७}विवादव्यसनाश्रयम् ॥ ३३ ॥

१. तपोधनैः	२. ग शास्त्रे उपस्थिते
३. घ अहं यामि त्वयागच्छ	४. घ दिशां
५. ग त्वं	६. ग भृशं पुनः
७. ग घ कल्केः	८. क स्वाधिपत्यमनुस्मरन्
९. घ + सिद्धाश्रमे निजजनानवस्थाप्य	स्त्रियश्च ताः
१०. क संकल्पाबद्धकार्मुकाः	११. घ घर्मनायकः
१२. ग घ नियमैर्वृतः	१३. क शककाम्बोज
१४. क बर्बरंस्तथा	१५. घ यत्र
१६. ग कुलान्वितम्	१७. घ स्त्रीणां
१८. क विवादविषयाश्रयम्	

घोरं जगद्भयकरं कामिनीस्वाभिनं गृहम् ।
 कलिः श्रुत्वोद्यमं कल्केः ^१पुत्रपौत्रवृतः क्रुधा ॥ ३४ ॥
 पुराद् विशसनात् ^२प्रागात् ^३पेचकाक्षरथोपरि ।
^४ददर्श पुरतो घर्मस्तं कलिं घोरदुर्मदम् ॥ ३५ ॥
 युयुधे तेन ^५सहसा कल्किवाक्यं प्रचोदितः ।
 ऋतेन दम्भः संग्रामे प्रसादो लोभमाह्वयत् ॥ ३६ ॥
 समयादभयं क्रोधो भयं सुखमुपाययौ ।
 निरयो मुदमासाद्य युयुधे ^६च महाहवे ॥ ३७ ॥
 आधियोगेन च व्याधिः क्षेमेण सह ^७सत्वरम् ।
 प्रश्रयेण ^८सह ग्लानिजंरा स्मृतिमुपाह्वयत् ॥ ३८ ॥
^९प्रवृत्ते च महाघोरे युद्धे परमदारुणि ।
 तं द्रष्टुमागता ^{१०}देवा ब्रह्माद्याः खे विभूतिभिः ॥ ३९ ॥
 मरुः खशैश्च ^{११}काम्बोजैर्युयुधे भीमविक्रमैः ।
 देवापिः ^{१२}समरे चीनैर्बर्बरैस्तद्गणैर्^{१३}रिह ॥ ४० ॥
 विशाखयूपभूपालः पुलिन्दैः श्वपचैः सह ।
 युयुधे विविधैः ^{१४}शस्त्रैरस्त्रैर्दिव्यैर्महाप्रभैः ॥ ४१ ॥
 कल्किः कोकविकोकाभ्यां वाहिनीभिर्वरायुधैः ।
 तौ तु कोकविकोकौ च ब्रह्मणो वरदर्पितौ ॥ ४२ ॥

१. ग स्वपुत्रादिवृतः	२. घ प्रायात्
३. ग धै च	४. घ घर्मः कलिं समालोक्य ऋषिभिः परिवारितः
५. ग बलिना	६. क प्रणोदितः
७. ग घ विविधायुधैः	८. घ बलीयसा
९. घ तथा	१०. घ एवं वृत्तो महाघोरो युद्धः परमदारुणः
११. क सर्वे	१२. क कवतैः
१३. क ग शबरेश्चोलैः	१४. घ अपि

भ्रातरौ दानवश्रेष्ठौ प्रमत्तौ च गजाविव ।
 एकरूपौ महाकायौ देवभयविवर्द्धकौ ॥ ४३ ॥
 पदातिकौ गदाहस्तौ महाभुजौ महाबलौ ।
 शुम्भैः परिवृतौ मृत्युजितावेकत्र योधनात् ॥ ४४ ॥
 हेषितैर्बृहितैर्दन्तशब्दैष्टङ्कारनादितैः ।
 शूरोत्क्रुष्टैर्बाहुवेगैः संशब्दस्तलताडनैः ॥ ४५ ॥
 संपूरिता दिशः सर्वा लोकाश्च भयपीडिताः ।
 भयार्दिता देवसङ्घा दिवि व्यस्तपथा ययुः ॥ ४६ ॥
 पाशैर्दण्डैः खड्गशक्त्युष्टिशूलैर्गदाघातैर्बाणपातैश्च घोरैः ।
 युद्धे शूराश्छिन्नबाह्वङ्घ्रिमध्याः पेतुः संख्ये शतशः कोटिशश्च ॥ ४७ ॥

इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये कल्किसंग्रामो

नाम विंशोऽध्यायः ॥ ४ ॥

१. घ मत्तौ युद्धविशारदौ	२. घ महासत्त्वो देवभयविवर्द्धकौ
३. क पदातिनी	४. ग घ वज्राङ्गी जयिनी दिशाम्
५. घ +	ताभ्यां स युयुधे कल्किः सेनागणसमन्वितः ।
	शुभानां कल्किसंग्रामां समरस्तुमुलोऽभवत् ।
६. घ आलोडिता	७. ग घ लोका नो धर्म लेभिरे
८. घ देवाश्च भयसन्नस्ता	९. ग व्यस्तरवा
१०. ग पाशैः कुन्तैः	११. क × इति श्री
१२. कल्किसेनासंग्रामो	१३. ग × नाम
१४. ग + समाप्तः	

एकविंशोऽध्यायः

सूत उवाच

संप्रवृत्तेऽथ संग्रामे धर्मः परमकोपनः ।
 कृतेन सहितो भीमं युयुधे कलिना सह ॥ १ ॥
 कलिरभिन्नबाणौघैर्धर्मस्यापि कृतस्य तु ।
 पराभूतः पुरीं प्रागात् त्यक्त्वा गर्दभवाहनम् ॥ २ ॥
 विच्छिन्नपेचकरथः देहो रक्तानुरक्षितः ।
 विकीर्णशूकरगन्धः स्त्रीस्वामिकमगाद् गृहम् ॥ ३ ॥
 दम्भः सम्भोगरहितोद्धृतबाणगणाहतः ।
 व्याकुलः स्वकुलाङ्गारो निःसारः प्राविशद् गृहम् ॥ ४ ॥
 प्रसादताडितो लोभो गदया छिन्नमस्तकः ।
 सारमेयरथं छिन्नं त्यक्त्वागाद् भवनं द्रुतम् ॥ ५ ॥
 अभयेन जितः क्रोधः कषायीकृतलोचनः ।
 गन्धाखुवाहं विच्छिन्नं त्यक्त्वा विशसनं गतः ॥ ६ ॥
 भयं सुखतलाघाताद् गतासुन्यपतद् भुवि ।
 निरयो मुदमुष्टिभ्यां पीडितो यममाययौ ॥ ७ ॥

१. ग घ एवं प्रवृत्ते	२. ग घोरं
३. क कलिज्वलितबाणौघैः	४. घ च
५. ग घ प्रायात्	६. घ स्रवद्दरक्ताङ्गसंचयः
७. घ छद्गुग्न्धः करालास्यः	८. क घृतवाणगणाहतः
९. घ लोभः	१०. ग भिन्नः
११. क भग्नम्	१२. ग घ त्यक्त्वागाद् धिरं वमन्
१३. क भयो	१४. क गदा

१ आधिव्याधिव्यथादयस्त्यक्त्वावाहमुपाद्रवन् ।
 नानादेशान् भयोद्विग्नकृतबाणप्रपीडिताः ॥ ८ ॥
 धर्मः कृतेन सहितो गत्वा विशसनं कलेः ।
 नगरं बाणदहनैर्दंदाह कलिना सह ॥ ९ ॥
 कलिर्विप्लुतसर्वाङ्गो मृतदारो हतप्रजः ।
 जगामैको भयत्रस्तो वर्षान्तरमलक्षितः ॥ १० ॥
 मरुस्तु शककाम्बोजान् जघ्ने दिव्यास्त्रतेजसा ।
 देवापिः शबरांश्रोलान् बवंरांस्तद्गणानपि ॥ ११ ॥
 दिव्यास्त्रशस्त्रसम्पातैरदंयामास वीर्यवान् ।
 विशाखयूपभूपालः पुलिन्दान् पुष्कसानपि ॥ १२ ॥
 जघान विमलप्रज्ञः गदाघातेन भूरिणा ।
 नानाखरशरवर्षैर्योधा नेशुरनेकघा ॥ १३ ॥
 कल्किः कोकविकोकाभ्यां गदापाणिर्भहाबली ।
 युयुधे समराभिज्ञो लोकानां जनयन् भयम् ॥ १४ ॥
 वृकासुरस्य पुत्रौ तौ नसारी शकुनेर्हरिः ।
 तयोः कल्किः स युयुधे मधुकैटभयोर्विव ॥ १५ ॥
 तयोर्गदाप्रहारेण चूर्णिताङ्गस्य तत्पतेः ।
 कराच्च्युतापतद् भूमौ दृष्ट्वोचुरित्यहो जनाः ॥ १६ ॥

१. घ आधिव्यथादयः सर्वे
 २. ग विप्लुष्ट
 ३. ग घ रुदन् दीनो
 ४. घ खड्गपातेन
 ५. ग युधां पतिः
 ६. क विकासुरस्य
 ७. क कराद् गदा

१. क कृत्वा
 २. मृतप्रजः
 ३. क दमयामास
 ४. घ अस्त्रशस्त्र
 ५. घ विन्यासविज्ञो
 ६. घ यथा
 ७. क तददमुत्तमिवाभवत्

ततः पुनः क्रुधा विष्णुर्जगज्जिष्णुर्भहाबली ।
 भल्लकेन शिरस्तस्य विकोकस्याच्छिनत् प्रभुः ॥ १७ ॥
 मृतो विकोकः कोकस्य दर्शनादुत्थितो वरः ।
 देवा विस्मयमापन्ना दृष्ट्वा तस्य पराक्रमम् ॥ १८ ॥
 प्रतिकाराय घावतः कोकस्याप्यच्छिनच्छिरः ।
 मृतः कोको विकोकस्य दृष्टिपातात् समुत्थितः ॥ १९ ॥
 पुनस्तौ मिलितौ तत्र युयुधाते महाबली ।
 स्वेच्छया धृतरूपिणौ कालमृत्यू इवापरौ ॥ २० ॥
 चर्मणाच्छादितौ देहौ प्रहरन्तौ पुनः पुनः ।
 कल्किः क्रुधा तयोस्तद्वद् बाणेन शिरसी हते ॥ २१ ॥
 पुनर्लंघने समालोक्य हरिश्चिन्तापरोऽभवत् ।
 विसहस्रत्वमथालोक्य तुरगस्तावताडयत् ॥ २२ ॥
 महाभीमौ दुष्प्रघर्षौ तुरगेणादितौ मृशम् ।
 कल्केस्तं जघ्नतुर्बाणैरमर्षाताम्रलोचनौ ॥ २३ ॥
 तयोर्भुंजान्तरं सोऽश्वः क्रुधा समदशद् मृशम् ।
 तौ तु प्रभिन्नास्थिभुजौ विशस्ताङ्गदकार्मुकौ ।
 पुच्छं जगृहतुः सप्तेर्गोपुच्छं बालकाविव ॥ २४ ॥
 धृतपुच्छौ तु विज्ञाय सप्तिः परमकोपनः ।
 पश्चात् पदभ्यां दृढं जघ्ने तयोर्वक्षसि सत्वरम् ॥ २५ ॥

१. घ महाभुजः
 २. क नन्दकेन
 ३. घ बली
 ४. घ तद् दृष्ट्वा विस्मिता देवाः कल्किश्च परवीरहा
 ५. ग घ प्रतिकर्तुं गदापाणेः
 ६. घ तेन
 ७. घ कामरूपधरो वीरो
 ८. ग घ खड्गचर्मधरो कल्कि
 ९. क संलंघने च
 १०. क विसहस्रं समालोक्य
 ११. ग घ कालकल्पो दुराघर्षौ
 १२. क. व्रतम्
 १३. क + क्रुधा समतयोस्तद्वद् बाणेन शिरसी हते १४. ग तौ ज्ञात्वा
 १५. क जघ्नम्
 १६. घ वज्रवत्

त्यक्तपुच्छौ मूर्च्छितौ तौ तत्क्षणात् पुनरुत्थितौ ।
 स्फुटां वाणीं बभाषाते सजीवाविव देहिनौ ॥ २६ ॥
 ततो ब्रह्मा समागत्य कृताञ्जलिपुटः शनैः ।
 प्रोवाच कल्कि नैवाम् शस्त्रैर्वधमर्हतः ॥ २७ ॥
 कराघातादेककाले उभयोर्निर्मितो वधः ।
 उभयोर्दर्शनादेव नोभयोर्मरणं क्वचित् ॥ २८ ॥
 विदित्वेति कुरुष्वात्मन् युगपच्चानयोर्वधम् ।
 शुश्राव ब्रह्मणो वाक्यं तत्याजास्त्रं महाबली ॥ २९ ॥
 तयोः प्रहरतोः स्वैरं कल्किर्दानवयोः क्रुधा ।
 मुष्टिभ्यां वज्रकल्पाभ्यां बभञ्ज शिरसी तयोः ॥ ३० ॥
 तौ तत्र भयमस्तिष्कौ भयशृङ्गावगाविव ।
 पेततुर्दिवि देवानां भयदौ भुवि बाधकौ ॥ ३१ ॥
 तद् दृष्ट्वा महदाश्चर्यं गन्धर्वाप्सरसां गणाः ।
 ननुतुर्जगुस्तुष्टुवुर्मुनयः सिद्धचारणाः ॥ ३२ ॥
 देवाश्च कुसुमासारैर्वधुर्हंसमानसाः ।
 दिवि दुन्दुभयो नेदुः प्रसन्नाश्चाभवन् दिशः ॥ ३३ ॥

१. क ग च

३. ग तत्रागत्य, च तमभ्येत्य

४. क × कराघाता.....वधः

५. क कुरुष्वात्मन् स्वेषु स्वेष्वनयोर्वधम्

७. क + तयोरालोपवचनैः कल्किर्योमघुपाद्रवत् ।

तौ बाहुयुद्धबलिनी रूपा त्यक्तगदौ मृषा ॥

युयुधातेऽतिबलिना कल्किना परमाद्भुतम् ।

८. ग भिन्नमस्तको

१०. घ + च

२. घ पुरतः कल्किमालोक्य बभाषाते

स्फुटाक्षरौ

६. घ इति ब्रह्मवचः भुत्वा त्यक्तशस्त्रा-

स्त्रवाहनः

९. क. लोकानां भयदौ भुवि ।

११. क वधुर्हंसमानसाः

तयोर्वधप्रमुदितः कविर्दशसहस्रकान् ।
 साश्वान् महारथान् साक्षादहनद् दिव्यसायकैः ॥ ३४ ॥
 प्राज्ञः शतसहस्राणां योधानां रणमण्डले ।
 क्षयं नित्ये सुमन्त्रस्तु रथिनां पञ्चविंशतिः ॥ ३५ ॥
 एवमन्ये गार्ग्यभर्ग्यविशालाद्या महारथान् ।
 निजघ्नुः समरे क्रुद्धा निषादान् पारदांस्तथा ॥ ३६ ॥
 एवं विजित्य तान् सर्वान् कल्किभूपगणैः सह ।
 शय्याकर्णैश्च भल्लाटनगरं जेतुमाययौ ॥ ३७ ॥
 नानावाद्यैर्लोकसङ्घैर्वरास्त्रै-
 र्नानावस्त्रैर्भूषणैर्भूषिताङ्गैः ।
 नानावाहैश्चामरैर्वीज्यमानै-
 र्यातो योद्धुं कल्किरत्युग्रसेनः ॥ ३८ ॥

१० इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
 कोकादीनां वधो नाम एकविंशोऽध्यायः ॥

१. क सङ्घान्

३. घ रणमूर्धनि

५. घ म्लेच्छबवंरान्

७. ग आगतः

९. क भूषिताङ्गैश्च योधैः

११. ग × नाम

१६

२. ग विज्ञः

४. ग निनाय यमसदनम्

६. क शय्याकर्णैः सहालापाद्

८. ग मुदितैर्लोकसङ्घैः

१०. क × इति श्री

१२. ग + समाप्तः

द्वाविंशोऽध्यायः

सूत उवाच

सेनागणैः परिवृतः कल्किर्नारायणः स्वयम् ।
 भल्लाटनगरं प्रायात् खड्गधृक् सप्तिवाहनः ॥ १ ॥
 स भल्लाटेश्वरो योगी ज्ञात्वा विष्णुं जगत्प्रभुम् ।
 निजसेनागणान् गृह्य योद्धुकामो हरिं ययौ ॥ २ ॥
 हर्षोत्फुल्लः स श्रीमान् दीर्घाङ्गः कृष्णभावनः ।
 शशिध्वजो महातेजा गजायुतबलः सुधीः ॥ ३ ॥
 तस्य पत्नी महादेवी विष्णुव्रतपरायणा ।
 पतिव्रता पतिं प्राह श्रद्धागदगदभाषणम् ॥ ४ ॥
 नाथ कान्तं जगन्नाथं सर्वान्तर्यामिनं प्रभुम् ।
 कल्किं नारायणं साक्षात् कथं त्वं प्रहरिष्यसि ॥ ५ ॥

शशिध्वज उवाच

सुशाम्ने परमो धर्मः प्रजापतिविनिर्मितः ।
 युद्धे प्रहारः सर्वत्र गुरौ शिष्ये हरेरिव ॥ ६ ॥
 जीवतो राजभोगः स्यान् मृतः स्वर्गे प्रमोदते ।
 युद्धे जयो वा मृत्युर्वा क्षत्रियाणां मनोरमः ॥ ७ ॥

१. घ प्रभुः	२. क खड्गधर्मसवाहनः
३. घ जगत्प्रपतिम्	४. ग घ निजसेनागणैः पूर्णो
५. क समागतः	६. घ स हर्षोत्फुल्लः
७. घ सुशान्ता स्वामिनं	८. ग घ कल्किना योद्धुमुद्यतम्
९. क भगवन्तं कथं त्वं च साक्षात्	१०. ग राजा
११. क हराविह	

सुशान्तोवाच

देवत्वं भूपतित्वं वा विषयाविष्टकामिनाम् ।
 उन्मदानां भवेदेव न हरेः पादसेविनाम् ॥ ८ ॥
 त्वं सेवकः स च प्रभुस्त्वं निष्कामः स चाप्रदः ।
 युवयोर्युद्धमिलनं कथं मोहाद् भविष्यति ॥ ९ ॥

शशिध्वज उवाच

द्वन्द्वातीते यदि द्वन्द्वमीश्वरे सेवके तथा ।
 देहावेशाल्लीलयैव सा सेवा स्यात्तथा मम ॥ १० ॥
 देहावेशादीश्वरस्य कामाद्या दैहिका गुणाः ।
 मायांशा यदि जायन्ते विषयाश्च न किं तथा ॥ ११ ॥
 ब्रह्मतो ब्रह्मदेशस्य शरीरित्वे शरीरिता ।
 सेवकस्याभेददुशास्त्वेवं जन्मलयोदयाः ॥ १२ ॥
 सेव्यसेवकता विष्णोर्माया सेवेति कीर्तिता ।
 द्वैताद्वैतस्य चेष्टैषा त्रिवर्गजनिका सताम् ॥ १३ ॥
 अतोऽहं प्रभुणा योद्धुं यामि कान्ते स्वसेनया ।
 त्वं तं पूजय कान्तेऽद्य कमलापतिमीश्वरम् ॥ १४ ॥

सुशान्तोवाच

कृतार्थाऽहं त्वया विष्णुसेवासंमिलितात्मना ।
 राजस्रत्र परत्रापि वैष्णवी प्रथिता गतिः ॥ १५ ॥

१. ग सुखावहः	२. क उन्मादाय, ग उन्मत्तानां
३. क पादसेवनम्	४. चापीशस्त्वं
५. ग राजा	६. ग सेवक तथा मम
७. घ मायाङ्गा	८. सेवकानाम्
८. क ब्रह्मत्वे	९. घ कल्किना
१०. साहं योद्धुं यामि	११. क तु सेवया, ग X
१२. क तं त्वं	१४. क सेवासम्बलतात्मना
१५. घ स्वामिन्निह	१६. ग प्रिया

१पत्न्या मनोहरैः वाक्यैः प्रणतायाः शशिध्वजः ।
 आत्मानं वैष्णवं मेने साश्रुनेत्रो हरि स्मरन् ॥ १६ ॥
 तामालिङ्ग्य प्रमुदितः शूरैर्बहुभिरावृतः ।
 वेदन् नाम स्मरन् रूपं वैष्णवैर्योद्धुमाययौ ॥ १७ ॥
 गत्वा तु कल्किसेनायां विद्राव्य महतीं चमूम् ।
 शय्याकर्णगणैर्वीरैः सन्नद्धैरुद्यतायुधैः ॥ १८ ॥
 शशिध्वजसुतः श्रीमान् सूर्यकेतुर्महाबलः ।
 मरुभूपेन युयुधे वैष्णवो धन्विनां वरः ॥ १९ ॥
 तस्यानुजो बृहत्केतुः कान्ते महाधनुर्धरः ।
 देवापिना च युयुधे भीषणैरायुधैः सह ॥ २० ॥
 विशाखयूपभूपालः शशिध्वजनृपेण च ।
 युयुधे विविधैः शस्त्रैर्गजैरश्वैः समन्वितः ॥ २१ ॥
 रुधिराश्वो वीरबाहुर्धनुर्धृत्वा प्रतापवान् ।
 रजस्यनेन युयुधे भर्ग्यः शान्तेन धन्विना ॥ २२ ॥
 शूलैः प्रासैर्गदाघातैर्बाणशक्त्यृष्टितोमरैः ।
 भल्लैः खड्गैर्भुशुण्डीभिः कुन्तैः समभवद् रणः ॥ २३ ॥
 पताकाभिर्ध्वजैश्चिह्नैस्तोमरैश्छत्रचामरैः ।
 प्रोद्धूतधूलिपटलैरन्धकारो महानभूत् ॥ २४ ॥
 गगनेऽनुधना देवाः के वा वासं न चक्रिरे ।
 गन्धर्वैः साधुसन्दर्भैर्गायकैरमृतायनैः ॥ २५ ॥

१. घ इति तस्या वल्लुवाग्भिः	२. क ग सुतैः
३. ग वैष्णवो	४. घ कोकिलनिस्वनः
५. ग स	६. घ गदायुद्धविशारदः
७. ग भूपस्तु	८. ग घ करिभिः परिवारितः
९. घ धनुर्धारी लघुहस्तः	१०. क राज्यमानेन
११. क विप्रः	१२. क ग चित्रैः
१३. क गगनेन घनं	१४. घ गायनै

१सर्वे समागता द्रष्टुं महाघोरं रणं भुवि ।
 शङ्खदुन्दुभिसन्नादैरास्फोटैर्बृहितैरपि ॥ २६ ॥
 ह्येषितैर्योधनोत्कुष्ठैर्लोका मूका इवाभवन् ।
 रथिनो रथिभिः साकं पदातयः पदातिभिः ॥ २७ ॥
 हया हयैरिभाश्चेभैः समरोऽमरदानवैः ।
 यथाभवत् स तुमुलो यमराष्ट्रविवर्द्धनः ॥ २८ ॥
 शशिध्वजचमूनाथाः कल्किसेनाधिपैः सह ।
 निपेतुः सैनिका भूमौ छिन्नबाह्वङ्घ्रिकन्धराः ॥ २९ ॥
 धावन्तोऽतिब्रवन्तश्च विकुर्वन्तोऽसृगुक्षिताः ।
 उपर्युपरि सञ्छन्ना गजाश्वरथमर्दिताः ॥ ३० ॥
 निपेतुः प्रधने वीराः कोटिकोटिसहस्रशः ।
 भूते सानन्दसन्दोहाः स्रवन्तो रुधिरोदकम् ॥ ३१ ॥
 उष्णीषहंसाः सञ्छिन्नगजरोधो रथप्लवाः ।
 करोरुमीनाभरणमसिकाश्चनवालुकाः ॥ ३२ ॥
 एवं प्रवृत्ताः संग्रामे नद्यः सद्योऽतिदारुणाः ।
 सूर्यकेतुस्तु मरुणा सह युद्धं महारवम् ॥ ३३ ॥
 कालकल्पो दुराधर्षो महं बाणैरताडयत् ।
 मरुस्तु तत्र दशभिर्मार्गणैरदंयद् भुशम् ॥ ३४ ॥

१. घ द्रष्टुं समागताः सर्वे लोकाः समरमद्भुतम्	२. घ पदान्नाश्च
३. घ स तु घनो	४. ग घ शशिध्वजचमूनाथैः कल्कि-
सेनाधिपाः सह
५. ग सर्वे	६. क अक्षितः
७. क मणिकाश्चन बालुकाः	८. क + केशशैवलसम्बाधा परलोकप्रवाहिका
९. घ सहितो युयुधे बली	१०. क तं तु
११. ग रदंयन्	

मरुबाणाहतो ^१वीरः सूर्यकेतुरमर्षितः ।
 जघान तुरगान् ^२कोपात् पादाघातेन तद् रथम् ॥ ३५ ॥
 चूर्णयित्वाऽथ तेनापि तस्य वक्षस्यताडयत् ।
 गदाघातेन तेनापि मरुमूर्च्छाम् ^३वासवान् ॥ ३६ ॥
 सारथिस्तमपोवाह रथेनान्येन धर्मवित् ।
 बृहत्केतुश्च देवापि बाणैः ^४प्राच्छादयद् बली ॥ ३७ ॥
^५धनुर्विकृष्य तरसा नोहारेण यथा रविम् ।
^६स तु बाणमयं वर्षं परिवार्यं निजायुधैः ॥ ३८ ॥
^७बृहत्केतुं दृढं जघ्ने कङ्कपत्रैः शिलाशितैः ।
^८भिस्रं शूलं ^९तथा बाणैर्धनुर्गृह्य शत्रुहा ॥ ३९ ॥
 शितधारैः स्वर्णपुंखैर्गादध्रंपत्रैरयोमुखैः ।
 देवापिमाशुगैर्जघ्ने बृहत्केतुः ससैनिकम् ॥ ४० ॥
 देवापिस्तद्धनुर्दिव्यं चिच्छेद ^{१०}लीलया सह ।
 छिन्नघन्वा बृहत्केतुः खड्गपाणिर्जिघांसया ॥ ४१ ॥
 देवापेः सारथिं साश्वं जघ्ने ^{११}वीरो महारणे ।
 स देवापिर्धनुस्त्यक्त्वा ^{१२}तलेनाहत्य तं रिपुम् ।
 भुजयोरन्तरानीय निष्पिपेष स ^{१३}निर्दयः ॥ ४२ ॥

१. ग चासौ

२. घ कोपात् पादाघातेन

३. घ अवाप ह

४. क प्राच्छायन्

५. ग धनुस्ततान

६. क X स तु निजायुधैः

७. क + देवापि बाणभिस्राङ्गः पतितः सहस्रोत्थितः ।

वमद्गुधिररक्ताक्षस्तं शूलेनाहनत् क्रुधा ।

तं शूलं तिग्मबाणाभ्यां त्रिधा भिस्रमपातयत् ।

८. ग लूनम्

९. घ अथालोक्य धनुर्गृह्य पत्तत्रिभिः

१०. घ निशितैः शरैः

११. ग घ शूरो महाशुभे

१२. घ करेण

१३. क ग निर्दृष्टः

तं द्रघष्टवर्षं निष्क्रान्तं मूर्च्छितं शत्रुणादितम् ।
 अनुजं वीक्ष्य देवापिमूर्च्छितं ^१सूर्यध्वजोऽवधीत् ॥ ४३ ॥
 मुष्टिना ^२वज्रपातेन सोऽपतन् मूर्च्छितो भुवि ।
 मूर्च्छितस्य ^३रिपुः क्रोधात् सेनागणमताडयत् ॥ ४४ ॥
^४स शशिध्वजः सर्वजगन्निवासं
 कल्किं पुरस्ताद^५भिसूर्यवर्चसम् ।
 श्यामं पिशङ्गाम्बरमम्बुजेक्षणं
 बृहद्भुजं चारुकिरीटभूषणम् ॥ ४५ ॥
 नानामणिभ्रातचिताङ्गशोभया
 निरस्तलोकेक्षणहृत्तमोमयम् ।
 विशाखयूपादिभिरावृतं प्रभुं
 ददर्श धर्मेण कृतेन पूजितम् ॥ ४६ ॥

इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये

शशिध्वजकल्किसैन्ययोर्युद्धं नाम द्वाविंशोऽध्यायः १०

१. ग देवध्वजो

२. ग वज्रकल्पेन

३. ग रिपोर्हस्तात्

४. क ग सानुजः सबलः क्रोधात्

५. क समादायानुजम्

६. घ X स

७. क दतिसूर्यं

८. क X इति श्री

९. ग X नाम

१०. ग + समाप्तः

त्रयोविंशोऽध्यायः

सूत उवाच

हृदि ध्यानास्पदं रूपं कल्केदृष्ट्वा शशिध्वजः ।
पूर्णं खड्गधरं चारु^१तुरगारूढमन्नवीत् ॥ १ ॥
धनुर्बाणधरं रत्नविभूषणवराङ्गकम् ।
पापतापविनाशार्थमुद्यतं जगतां परम् ॥ २ ॥
तमुवाच जगन्नाथं हृष्टरोमा शशिध्वजः ।
एहोहि पुण्डरीकाक्ष प्रहारं कुरु मे हृदि ॥ ३ ॥
अथवात्मन् बाणभिया तमोऽन्धे हृदि मे विश ।
निर्गुणस्य गुणज्ञत्वमद्वैतस्यास्त्रताडनम् ॥ ४ ॥
निष्कामस्य जयोद्योगसहायं यस्य सैनिकम् ।
लोकाः पश्यन्तु युद्धे मे द्वैरथे परमात्मनः ॥ ५ ॥
परबुद्धिर्यदि दृढं प्रहर्त्ता विभवे त्वयि ।
शिवविष्णोर्भेदकृते लोकं यास्यामि संयुगे ॥ ६ ॥
राज्ञो वचनमाकर्ण्य अक्रोधः क्रुद्धवद् विभुः ।
बाणैरताडयत् संख्यं धृतायुधमरिन्दमम् ॥ ७ ॥
शशिध्वजस्तत्प्रहारमगणय्य वरायुधैः ।
जघान बाणवर्षेण धाराभिरिव पर्वतम् ॥ ८ ॥

१. तुरङ्गारूढ
२. क पतिम्
३. ग बाणस्ताडय
४. क प्रहर्त्तरि भवे
५. ग क्रोधितो

२. घ चारु
४. घ प्राह तं परमात्मानं
६. क तत्र
१. इति राज्ञो वचः
१०. घ तं जघ्ने

तद्बाणवर्षभिन्नान्तः कल्किः क्रोधवशं गतः ।
दिव्यैः शस्त्रास्त्रसंघातैस्तयोर्युद्धमवर्तत ॥ ९ ॥
ब्रह्मास्त्रस्य च ब्रह्मास्त्रैर्वायव्यस्य च पार्वतैः ।
आग्नेयस्य च पार्जन्यैः पन्नगस्य च गारुडैः ॥ १० ॥
एवं नानाविधैरस्त्रैरन्योन्यमभिजघ्नतुः ।
सर्वे लोकाश्च संत्रस्ता युगान्तमिव मेनिरे ॥ ११ ॥
देवा बाणाग्नितापेन अगमन् खगमाः किल ।
ततोऽतिवितथोद्योगी वासुदेवशशिध्वजौ ॥ १२ ॥
निरस्त्रौ बाहुयुद्धेन युयुधाते परस्परम् ।
पदाघातैस्तलाघातैर्मुष्टिप्रहरणैस्तथा ॥ १३ ॥
नियुद्धकुशलौ वीरौ भ्रुमुदाते परस्परम् ।
वराहोदधृतशब्देन तं तलेनाहनद्धरिः ॥ १४ ॥
स मूर्च्छितो नृपः कोपात् समुत्थाय च तत्क्षणात् ।
मुष्टिभ्यां वज्रकल्पाभ्यामवधीत् कल्किभोजसा ।
स कल्किस्तत्प्रहारेण पपात भुवि मूर्च्छितः ॥ १५ ॥
धर्मः कृतं च तं दृष्ट्वा मूर्च्छितं जगदीश्वरम् ।
समागतौ तमानेतुं कक्षे तौ जगृहे नृपः ॥ १६ ॥
कल्कि वक्षस्युपादाय लब्ध्वातः प्रययौ गृहम् ।
युद्धे नृपाणामन्येषां पुत्रौ दृष्ट्वा सुदुर्जयौ ॥ १७ ॥

१. ग भित्वाशु
२. घ परमकोपनः
३. ग अभिजगमतुः
४. घ लोकाः सपाला
५. घ संत्रस्ता
६. क स्वसभाः अगमन्
७. क प्रहर्त्तारि मियः
८. ग युयुधाते
९. क तरलेना
१०. ग बलेन
११. क × स मूर्च्छितो.....भोजसा
१२. ग समयातो
१३. लब्ध्वातः
१४. घ युद्धेन
१५

कल्कि सुराधिपपति प्रघने विजित्य
धर्मं कृतं च निजकक्षयुगे निधाय ।
हर्षोल्लसद्दृढय उत्पुलकः प्रमाथी
गत्वा गृहं हरिगृहे ददृशे सुशान्ताम् ॥ १८ ॥

दृष्ट्वा तस्याः सुललितमुखं वैष्णवीनां च मध्ये
गायन्तीनां हरिगुणकथास्तामथ प्राह राजा ।
देवादीनां विनयवचसा शम्भले लब्धजन्मा
विद्यालाभं परिणयविधिं म्लेच्छपाषण्डनाशम् ॥ १९ ॥

कल्किः स्वयं हृदि समायमिहागतोऽस्ति
मूर्च्छाछलेन तव सेवनमीक्षणार्थम् ।
धर्मं कृतं च मम कक्षयुगे सुशान्ते
कान्ते विलोकय समचंय संविधेहि ॥ २० ॥

इति नृपवचसा विनोदपूर्णा
हरिकृतधर्मयुतं प्रणम्य नाथम् ।
सह निजसखिभिर्नतं रामा
हरिगुणकीर्तनवर्तना विलज्जा ॥ २१ ॥

इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
कृतधर्मकल्किनामानयनं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः १ ।

१. ग प्रशान्ताम्

२. क म्लेच्छशङ्कानिरासम्

३. क तपसेवनमीक्षणार्थम्

४. क X इति श्री

५. ग X नाम

६. ग + समाप्तः

चतुर्विंशोऽध्यायः

सुशान्तोवाच

जय हरेऽमराधीशसेवितं तव पदाम्बुजं भूरिभूषणम् ।
कुरु ममाग्रतः साधुसत्कृतं त्यज विशां पते मोहमात्मनः ॥ १ ॥
तव वपुर्जगद्रूपसम्पदा विरचितं सतां मानसे स्थितम् ।
रतिपतेर्मनोमोहदायकं कुरु विचेष्टितं कामलम्पटम् ॥ २ ॥
तव यशो जगच्छोकनाशनं मृदुकथामृतप्रीतिदायकम् ।
स्मितसुधोक्षितं चन्द्रवन्मुखं तव करोत्वलं लोकमङ्गलम् ॥ ३ ॥
मम धवस्त्वयं सर्वदुर्जयो यदि तवाप्रियं कर्मणाचरेत् ।
जहि तदात्मनः शत्रुमागतं कुरु कृपां न चेदीदृशीश्वरः ॥ ४ ॥
महदहंयुतं पञ्चमात्रया प्रकृतिजायया निर्मितं वपुः ।
तव निरीक्षणाल्लीलया जगत्स्थितिलयोदयं ब्रह्मकल्पितम् ॥ ५ ॥
भुवि यन् मरुदवारितेजसां राशिभिः शरीरेन्द्रियाश्रितैः ।
त्रिगुणया स्वया मायया विभो कुरु कृपां भवत्सेवनाधिनाम् ॥ ६ ॥
तव गुणालयं नाम पावनं कलिमलापहं कीर्तयन्ति ये ।
भवभयक्षयं तापतापिता मुहुरहो जनाः संसरन्ति नो ॥ ७ ॥
तव जन्म सतां मानवर्द्धनं निजकुलक्षयं देवपालकम् ।
कृतयुगापकं धर्मपूरकं कलिकुलान्तकं शं तनोतु मे ॥ ८ ॥

१. घ महामते

२. ग सुखं

३. ग घ पति

४. ग घ शत्रुमुद्यतं

५. क चेदीदृशीश्वरः

६. ग वारिमरुत्

७. क सुरैरिन्द्रयाश्रितैः

८. क भवत् सर्वदाधिनाम्

९. ग सशरन्ति

१०. क जनुः

मम गृहं पतिपुत्रनप्सुकं गजरथैध्वजैश्चामरैर्धनैः ।
मणिवरासनं सत्कृतिं विना तव 'पदाब्जयोः शोभयन्ति 'किम् ॥९॥
तव जगद्वपुः सुन्दरस्मितं मुखमनिन्दितं सुन्दरारवम् ।
'यदि न मे प्रियं वल्गुचेष्टिते परिकरोत्यहो मृत्युरस्त्वह ॥१०॥
'इति तस्याः सुशान्ताया गीतेन 'परितोषितः ।
उत्तस्थौ 'चाहवक्षेत्रे कल्किर्युद्धस्थवीरवत् ॥ ११ ॥
'सुशान्तां पुरतो दृष्ट्वा कृतं वामे तु दक्षिणे ।
धर्मं शशिध्वजं 'पश्चात् प्राहेति व्रीडिताननः ॥ १२ ॥
'कासि पद्मपलाशाक्षि 'मम सेवार्थमुद्यता ।
'कान्ते शशिध्वजः शूरो मम पश्चादुपस्थितः ॥ १३ ॥
हे धर्मं हे कृतयुगं कथमत्रागता वयम् ।
रणाङ्गणं विहायास्याः 'शत्रोरन्तःपुरे वद ॥ १४ ॥
शत्रुपत्न्यः कथं साधु सेवन्ते मामरिं मुदा ।
शशिध्वजः 'स्वभिमानी मूर्च्छितं हन्ति नो कथम् ॥ १५ ॥

सुशान्तोवाच

पाताले 'दिवि वा क्षितौ नरनागसुरासुराः ।
नारायणस्य 'ते कल्के के वा सेवां न कुर्वते ॥ १६ ॥

यत्सेवकानां जगतां मित्राणां दर्शनादपि ।
निवर्तन्ते शत्रुभावस्तस्य साक्षात् कुतो रिपुः ॥ १७ ॥
त्वया सादर्धं मम पतिः 'मैत्रीभावं परित्यजेत् ।
यदि योग्यस्तदानेतुं किं समर्थो निजालयम् ॥ १८ ॥
तव दासो मम स्वामी अहं 'दास्यखिलाश्रया ।
आवयोः संप्रसादाय आगतोऽसि 'महाभुज ॥ १९ ॥

धर्म उवाच

अहं तवैतयोर्भक्त्या नामरूपानुकीर्तनात् ।
'परितुष्टः कृतार्थोऽस्मि 'आगतोऽत्र कलिध्वज ॥ २० ॥
कृतयुग उवाच
अधुनाहं कृतयुगं तव दासस्य दर्शनात् ।
त्वमीश्वरो जगत्पूज्यसेवकस्यास्य तेजसा ॥ २१ ॥

शशिध्वज उवाच

'दण्ड्याहं दण्डय 'स्वामिन् योदघृत्वादुद्यतायुधम् ।
येन 'कामादिरागेण त्वय्यात्मन्यपि वैरिता ॥ २२ ॥
इति कल्किर्वचस्तेषां 'निशम्य 'हसिताननः ।
'राजन् त्वं जितवानसि मामेत्याह हसंस्तथा ॥ २३ ॥
'ततः शशिध्वजो राजा युद्धादाहूय पुत्रकान् ।
सुशान्ताया 'मर्ति 'बुद्ध्वा रमां प्रादात् स कल्कये ॥ २४ ॥

१. ग पदद्वयोः २. ग न
३. क ग X यदि इह
४. घ + ह्यचरभयहरकरहरशरणक्षरतरवरदक्षबलमदन ।
जयहतपरभरभवधरनशानशशाघरशतसमरसभरवदन ।
५. परिबोधितः ६. घ रणशय्यायाः
७. ग स्थितां सुशान्तां पुरतः ८. ग पृष्ठात्
९. घ का त्वं १०. क मत्सेवापरमोद्यता
११. क कस्ते १२. ग शशिध्वजस्यान्तःपुरे
१३. घ शूरमानी १४. घ भूमौ वा
१५. ग सेवां च के वा कतुं नेच्छन्ति

१. ग घ शत्रुभावेन संयुगे
२. घ दासी निजा तव
३. क ममालये
४. घ कृतार्थोऽस्मि
५. घ कृतार्थोऽस्मि
६. क ग सेवकस्यापि
७. घ दण्डय
८. घ विभो
९. ग कामानुरागेण
१०. ग धृत्वा प्राह
११. ग स्मिताननः
१२. घ त्वया जितोऽस्मीति त्वपं पुनः
१३. क ततश्चासी शशिध्वजो
पुनरुवाच ह
१४. क सुताम्
१५. ग बुद्ध्वा

'तदैत्य मरुदेवापी शशिध्वजसमाहृतौ ।
 विशाखयूपभूपश्च रुधिराश्वश्च संयुगात् ॥ २५ ॥
 शय्याकर्णनृपेणापि भल्लाटं पुरमाययुः ।
 सेनागणैरसंख्यातैः सा पुरी 'पीडिताभवत् ॥ २६ ॥
 गजाश्वरथसंबाधैः पत्तिच्छत्ररथध्वजैः ।
 कल्किनापि रमायाश्च विवाहोत्सवसम्पदाम् ॥ २७ ॥
 द्रष्टुं समीयुस्त्वरिता हर्षात् सबलवाहनाः ।
 शङ्खभेरीमृदङ्गानां वादित्राणां च निस्वनैः ॥ २८ ॥
 नृत्यगीतविधानैश्च पुरस्त्रीकृतमङ्गलैः ।
 विवाहो रमया कल्केरभूदतिमनोरमः ॥ २९ ॥
 नृपा नानाविधैर्भोज्यैः 'पूजिता विविशुः सभाम् ।
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चावरजातयः ॥ ३० ॥
 'विचित्रभोगाभरणाः कल्किं द्रष्टुमुपाविशन् ।
 'सभायां शुशुभे चासौ कल्किः कमललोचनः ॥ ३१ ॥
 नक्षत्रगणमध्यस्थः पूर्णः शशधरो यथा ।
 रेजे राजगणाधीशो लोकान् सर्वान् विमोहयन् ॥ ३२ ॥
 'रमार्पति कल्किमवेक्ष्य भूपः सभागतं 'पद्मदलायतेक्षणम् ।
 'जामातरं भक्तियुतेन कर्मणा विबुध्य मध्ये निषसाद तत्र ॥ ३३ ॥

' इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये

'कल्किना रमाविवाहो ' नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ १ ॥

१. क स दंत्य	२. ग विमदिता चाभूत्, घ मदिताभवत्
३. घ सुखावहः	४. ग भोग्यैः
५. क सभां जगुराराधिताः	६. क विचित्रवेशाभरणाः
७. ग उपस्थिताः	८. घ तस्यां सभायां शुशुभे
९. क जगत्पति	१०. क + यत्र
११. ग घ ह	१२. क × इति श्री
१३. क कल्किरमयोः	१४. ग × नाम
१५. ग + समातः	

पञ्चविंशोऽध्यायः

सूत उवाच

तत्राहुस्ते सभामध्ये वैष्णवं तं शशिध्वजम् ।
 'सुशान्तां च कृतेनापि धर्मेण विधिवद्युताम् ॥ १ ॥

राजान ऊचुः

युवां 'नारायणास्यास्य कल्केः श्वशुरतां गतौ ।
 वयं नृपा इमे लोका ऋषयो 'ब्राह्मणाश्च ये ॥ २ ॥
 प्रेक्ष्य 'भक्तिवितानं वां हरौ विस्मितमानसाः ।
 पृच्छामस्त्वामियं भक्तिः 'कुतो लब्धा 'परात्मनः ॥ ३ ॥
 'कस्य वा शिक्षिता राजन् किं वा नैसर्गिकी तव ।
 'श्रोतुमिच्छामोऽथ सर्वा त्रिजगज्जनपावनीम् ।
 कथां भागवतीं त्वत्तः 'संसारश्रमनाशिनीम् ॥ ४ ॥

शशिध्वज उवाच

श्रीपुंसोरावयोस्तत्तच्छृणुतामोघविक्रमाः ।
 वृत्तं यज्जन्मक'र्षादि स्मृति 'तद्भक्तिलक्षणम् ॥ ५ ॥
 पुरा युगसहस्रान्ते गृध्रोऽहं 'पूतिमांसभुक् ।
 'गृध्री चासीत् प्रियारण्ये कृतनीडौ वनस्पतौ ॥ ६ ॥

१. च + मुनिभिः कथिताशेषभक्तिव्यासक्तविग्रहम्	२. ग वासुदेवस्यास्य
३. क ब्राह्मणाश्च	४. क भक्त्यर्चितानां
५. ग घ व	६. क परागतिः, घ परमात्मनः
७. व युवयोः को गुरुः	८. घ श्रोतुमिच्छामहे राजन्
९. क. संसारश्रम	१०. क कर्माणि
११. ग समक्ति	१२. ग मत्स्यमांसभुक्
१३. क घ गृध्रीयम्	

'चरावस्तत्र सर्वत्र वनोपवनसंकुले ।
 'मृतानां पूतिमांसौघैः प्राणिनां वृत्तिकल्पकौ ॥ ७ ॥
 एकदा लुब्धकः क्रूरो 'लुलोभ पिशिताशिनौ ।
 आवां वीक्ष्य गृहे पुष्टं गृध्रं 'तत्र समानयत् ॥ ८ ॥
 'तं वीक्ष्य जातविश्रम्भौ क्षुधया 'ह्यतिकातरौ ।
 'स्त्रीपुंसौ पतितौ तत्र मांसलोभितचेतसौ ॥ ९ ॥
 बद्धावावां वीक्ष्य तदा 'हर्षमवाप लुब्धकः ।
 जग्राह 'कण्ठमादाय चञ्च्वाग्राघातपीडितः ॥ १० ॥
 आवां गृहीत्वा गण्डक्याः शिलायां सलिलान्तिके ।
 'मस्तकं चूर्णयामास लुब्धकः पिशिताशनः ॥ ११ ॥
 चक्राङ्कित'शिलागङ्गामरणादपि तत्क्षणात् ।
 ज्योतिर्मयविमानेन सद्यो भूत्वा चतुर्भुजौ ॥ १२ ॥
 प्राप्तौ वैकुण्ठनिलयं सर्वलोक'सुखावहम् ।
 तत्र स्थित्वा युगशतं ब्रह्मणो लोकमागतौ ॥ १३ ॥
 'ब्रह्मलोके पञ्चशतं युगानामुपभुज्य वै ।
 देवलोके 'स्थितौ चास्व पुनर्युगचतुःशतम् ॥ १४ ॥
 ततो भुवि 'नृपास्तावद् बद्धसूनुरहं स्मरन् ।
 हरेरनुग्रहं लोके शालग्राम'शिलाश्रमम् ॥ १५ ॥

१. क घ चचार कामं सर्वत्र

२. लोभाच्च

३. ग गृध्रं तं समालोक्य

४. ग स्त्रीपुंसावगती

५. घ कण्ठे तरसा

६. क शिलामङ्गात्

७. ग तस्मिन् लोके

८. क नृपास्ताराध्य

१. क वृन्तानां पूतिकुसुमैः

२. ग तत्र नियोजयत्, घ तत्राप्ययोजयत्

३. घ परिपीडितौ

४. घ हर्षदागत्य

५. घ मस्तिकं

६. घ नमस्कृतम्

७. घ कालवशाद्

८. ग शिलाश्रयम्

जातिस्मरत्वं गण्डक्याः किं तस्याः 'कथयाम्यहम् ।
 यञ्जलस्पशंमात्रेण माहात्म्यं महददभुतम् ॥ १६ ॥
 चक्राङ्कितशिलास्पशंमरणस्येदुशं फलम् ।
 न जाने वासुदेवस्य सेवया किं भविष्यति ॥ १७ ॥
 इत्यावां हरिपूजासु हर्षविह्वल'चेतसौ ।
 नृत्यन्तौ 'गायन्तौ चैव विलुठन्तौ 'शिलातले ॥ १८ ॥
 कल्केनारायणांशस्य अवतारः 'कलिक्षयः ।
 पुरा विदितवीर्यस्य पृष्टो ब्रह्ममुखाच्छ्रुतः ॥ १९ ॥
 इति राजसभायां सः श्रावयित्वा निजाः कथाः ।
 ददौ गजानामयुतमश्वानां लक्षमादरात् ॥ २० ॥
 श्वानां षट्सहस्रं तु ददौ पूर्णस्य भक्तिः ।
 दासीनां युवतीनां च 'रमानाथाय षट्शतम् ॥ २१ ॥
 रत्नानि च महार्घाणि 'ददौ राजा शशिध्वजः ।
 मेने कृतार्थमात्मानं स्वजनैर्बान्धवैः 'स्त्रिया ॥ २२ ॥
 सभासद् इति श्रुत्वा 'पूर्वजन्मोदिताः कथाः ।
 'विस्मयाहतचेतसः 'पूर्णं तं मेनिरे नृपम् ॥ २३ ॥
 कल्किं स्तुवन्तो ध्यायन्तः प्रशंसन्तो'खिला जनाः ।
 'राजानं पुनरपृच्छन् लक्षणं भक्तिभक्तयोः ॥ २४ ॥

१. ग वर्णयामि

२. ननु गायन्ती, घ अवगायन्ती

३. स्वयं प्रभुः

४. घ दत्त्वा

५. क पूर्वजन्मोदिताः

६. ग सम्पूर्णं

७. घ पुनस्तमाह राजानं

१. क चेतनी

२. घ स्थिताविह्व

३. ग तन्नृपाय

४. घ सह

५. घ विस्मयाविष्टमनसः

६. घ जगज्जनाः

'वृषा उचुः

भक्तिः कास्ति भगवतः को वा भक्तो विधानवित् ।
 किं करोति किमश्नाति क्व वसति वक्ति च किम् ॥ २५ ॥
 एतान् वर्णय राजेन्द्र सर्वं त्वं वेत्सि आदरात् ।
 जातिस्मरत्वात् कृष्णस्य जगतः पावनेच्छया ॥ २६ ॥
 "इत्थं वचनमाकर्ण्य सन्तुष्टात्मा नृपस्तथा ।
 साधुवादैः समामन्त्र्य तानाह ब्रह्मणोदितम् ॥ २७ ॥

'शशिध्वज उवाच

पुरा ब्रह्मसभामध्ये महर्षिमण्यसंकुले ।
 सनको नारदं प्राह भवद्भिर्यस्त्विहोदितः ॥ २८ ॥
 तेषामनुग्रहेणाहं तत्र स्थित्वा श्रुताः कथाः ।
 यास्ता निवेदयाम्यद्य शृणुष्वं पापनाशनाः ॥ २९ ॥

सनक उवाच

का भक्तिः संसृतिहरा हरौ लोकनमस्कृता ।
 तामादौ वर्णय मुने नारदावहिता वयम् ॥ ३० ॥

नारद उवाच

मनःषष्ठानीन्द्रियाणि संव्यम्य विजितेन्द्रियः ।
 गुरावपि न्यसेद् देहं लोकतन्त्रविचक्षणः ॥ ३१ ॥

गुरौ प्रसन्ने भगवान् प्रसीदति जगत्प्रभुः ।
 प्रणवार्णिप्रिया मध्ये मवर्णं तन्निदेशतः ॥ ३२ ॥
 स्मरेदनन्यया धिया देशिकः सुसमाहितः ।
 पाद्यार्घ्याचिमनीयाद्यैः स्नानवासोविभूषणैः ॥ ३३ ॥
 पूजयित्वा वासुदेवपादपद्मं समाहितः ।
 सर्वाङ्गसुन्दरं रम्यं स्मरेदघृतपद्ममध्यगम् ॥ ३४ ॥
 एवं ध्यात्वा वाक्यमनोबुद्धीन्द्रियगणैः सह ।
 आत्मानमर्पयेद् विद्वान् हरावेकान्तभाववित् ॥ ३५ ॥
 अङ्गानि देवास्त्वेषां तु नामानि विदितानि च ।
 विष्णोः कल्केरनन्तस्य तान्येवान्यन्न विद्यते ॥ ३६ ॥
 सेव्यः कृष्णः सेवकोऽहमन्ये तस्थात्ममूर्तयः ।
 कृष्णमस्तिर्भनस्यास्तां भक्तकल्याणकारिणी ॥ ३७ ॥
 भक्तस्यापि हरौ द्वैतं सेव्यसेवकवत्तदा ।
 नान्यद् विना तमित्येव क्व च किञ्चन विद्यते ॥ ३८ ॥
 नृत्यत्युद्धतवद् रौति हसति प्रैति तन्मनाः ।
 विलुण्ठत्यात्मविस्मृत्या न वेत्ति क्रियदन्तरम् ॥ ३९ ॥

१. ग X

२. घ भक्तिकाम्यद् भगवतः

३. ग विस्तरम्

४. घ जगतां

५. घ इति तेषां वचः श्रुत्वा प्रफुल्लवदनो नृपः ६. ग राजा

७. ग तेषामेवानुग्रहेण

८. घ उषित्वा

९. घ संकथयामीह

१०. ग पापनाशकाः

११. ग नारदावहिताय च

१२. घ परया धिया

१३. क न सन्देहम्

१. घ हरिः स्वयम्

२. क मध्यमपूर्णम्

३. घ बुद्ध्या

४. ग पादचिह्नं हृदा वहन्

५. क मनोबुद्धीन्द्रियमाणात्राङ्गुलिना सह

६. क हरावेकान्तभावतः

७. घ विदितान्युत

८. घ अविद्योपाधयोऽज्ञानं बन्ति
प्रभवादयः

९. क वत्तया

१०. क ग तदानन्दमुखोदयः

११. घ + भक्तः स्मरति तं विष्णुं तन्नामानि च गायति ।

तत्कर्माणि करोत्येव

तदानन्दमुखोदयः ।

एवंविधा भगवतो भक्तिरव्यभिचारिणी ।
 पुनाति सहसा लोकान् देवदानवमानुषान् ॥ ४० ॥
 भक्तिः सा प्रकृतिर्नित्या ब्रह्मसम्पत्प्रकाशिता ।
 शिवविष्णुब्रह्मरूपा वेदाद्यानां वरापि वा ॥ ४१ ॥
 भक्ताः सत्त्वगुणाध्यासाद् रजसेन्द्रियलालसाः ।
 तमसा घोरसंकल्पा भजन्ति द्वैतदृग्जनाः ॥ ४२ ॥
 सत्त्वान्निर्गुणतामेति रजसा विषयस्पृहा ।
 तमसा नरकं यान्ति संसाराद्वैतघर्मिणि ॥ ४३ ॥
 उच्छिष्टमवशिष्टं वा पथ्यं पूतमभीप्सितम् ।
 भक्तानां भोजनं विष्णोर्नैवेद्यं सात्त्विकं मतम् ॥ ४४ ॥
 इन्द्रियप्रीति^१कारकं शुक्रशोणितवर्द्धनम् ।
 भोजनं राजसं शुद्धमायुरारोग्यवर्द्धनम् ॥ ४५ ॥
 अतः परं तामसानां कट्वम्लोष्णविदाहिकम् ।
 पूति पर्युषितं ज्ञेयं भोजनं तामसप्रियम् ॥ ४६ ॥
 सात्त्विकानां वने वासो ग्रामे वासस्तु राजसः ।
 तामसं द्यूतमद्यादि^२सदनं परिकीर्त्तितम् ॥ ४७ ॥
 यदि हरिर्न ददाति सेवकस्तु न याचते ।
 तथापि परमा प्रीतिस्तयोः किमिति शाश्वती ॥ ४८ ॥

१. घ सदेवासुर

३. ग वेदादीनां

५. क सत्त्वगुणो धीमान् रजसेन्द्रियलालसः

७. घ जननं

९. ग वनवासो

११. ग सेवनं

१३. घ याचकः

२. ग या

४. क वरोऽपि

६. ग विदुः

८. क हिंसयान्वितम्

१०. ग ग्रामवासो हि

१२. घ न दाता स हरिः किञ्चिन्

इत्येतद् भगवत ईश्वरस्य विष्णो-
 गुणकथनं सनको विबुध्य भक्त्या ।
 सविनयवचनैः सुरर्षिवर्यं
 प्रणम्य चेन्द्रपुरं जगाम शुद्धः ॥ ४९ ॥

'इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते^१ भविष्ये
 नृपगणशशिभ्वजसंवादे नाम^२ पञ्चविंशोऽध्यायः^३ ।

१. क × इति श्री

३. घ + जातिस्मरत्वं

'ग + समाप्तः

२. घ + संवादे

४. ग × नाम

षड्विंशोऽध्यायः

शशिध्वज उवाच

तदेतत् कथितं सर्वं कथनीयोरुत्कर्षणः ।
कथा भक्तस्य भक्तेश्च किमन्यत् कथयाम्यहम् ॥ १ ॥

भूपा ऊचुः

त्वं राजन् वैष्णवश्रेष्ठः सर्वसत्त्वहिते रतः ।
तवावेशः कथं युद्धक्षेत्रे हिंसादिकर्मणि ॥ २ ॥
प्रायशः साधवो लोके जीवानां हितकारिणः ।
प्राणबुद्धिघनैर्वाग्भिः सर्वेषां विषयात्मनाम् ॥ ३ ॥

शशिध्वज उवाच

द्वैतप्रकाशिनी या तु प्रकृतिः कामरूपिणी ।
या सूते त्रिजगत्कृतं वेदांश्च त्रिगुणात्मिका ॥ ४ ॥
ते वेदान्निजगद्धर्मशासना धर्मनाशनाः ।
भक्तिप्रवर्तका लोके कामिनां विषयैषिणाम् ॥ ५ ॥
वात्स्यायनादिमुनयो मनवो धर्मशासकाः ।
वहन्ति बलिमीशस्य वेदवाक्यानुशासिताः ॥ ६ ॥
वयं तदनुगाः सर्वे स्वधर्मपरिपालकाः ।
जिघांसन्तं जिघांसामो वेदार्थकृतनिश्चयाः ॥ ७ ॥

१. घ एतद् वः
३. ग पुनः किं
५. ग युद्धरङ्गे
७. ग राजा
९. घ वेदपारगाः
११. क ग निर्णयाः

२. घ भूपाः
४. क तदादेशः
६. विषयैषिणाम्
८. क × द्वैतप्रकाशिनी... विषयैषिणाम् (५)
१०. घ कर्मधर्मनिष्ठा रक्षणप्रियाः

भवध्यस्य वधे यावांस्तावान् वध्यस्य रक्षणे ।
इत्याह भगवान् व्यासः सर्ववेदार्थतत्परः ॥ ८ ॥
प्रायश्चित्तं न तत्रास्ति तत्राधर्मः प्रवर्तते ।
अतोऽत्र वाहिनीं हत्वा भवतां युधि दुर्जयम् ॥ ९ ॥
धर्मं कृतं च कर्त्क तु समानीयागता वयम् ।
एषां भक्तिर्मम मता तवाभिप्रेतमीरय ॥ १० ॥
तदेवं वोऽनुवक्ष्यामि वेदवाक्यानुसारतः ।
यदि विष्णुः स सर्वत्र तदा कं हन्ति को हतः ॥ ११ ॥
हन्ता विष्णुर्हन्तो विष्णुर्वधः कस्यास्ति तत्र चेत् ।
युद्धयज्ञादिषु वधे न वधो वेदशासनात् ॥ १२ ॥
तथा गायन्ति मुनयो मनवश्च चतुर्दश ।
इत्थं युद्धैश्च यज्ञैश्च भजामो विष्णुमीश्वरम् ॥ १३ ॥
अतो भाषवतीं मायामाश्रित्य विधिना यजन् ।
प्रभुदासभावेनैव सुखं लभते पुष्कलम् ॥ १४ ॥

भूपा ऊचुः

निमेषभूपस्य भूपाल गुरोः शापान् मृतस्य च ।
शरीरे तादृशं नूनं विरागः कथमुच्यताम् ॥ १५ ॥

१. घ अवध्यस्य
२. क वेदार्थपारगः
३. क + प्रायश्चित्तविधियत्र ततो धर्मः प्रवर्तते ।
प्रायश्चित्तं यत्र नास्ति तत्र धर्मवधः स्पृतः ।
४. ग कर्त्क च
५. क मीरया
६. घ अहं तदनुवक्ष्यामि
७. ग सम्भवः
८. घ इति
९. क हरिमीश्वरम्
१०. क + पशुभिः शत्रुभिर्लोके वसुभिः स्वर्गणैः सह ।
वेदासरीता भिविषया येऽन्वे त्यक्तमनोहराः ।
विधिग्रहो लोकहीनाः काष्ठकुडयोपमाः कथम् ।
११. घ सेव्यसेवकभावेन सुखी भवति नान्यथा १२. क निमेषभूपस्य भूपाल
१३. घ तादृशे भोगायतने

शिष्यशापाद् वसिष्ठस्य देहावासिर्भूतस्य च ।
 श्रूयते किल मुक्तानां जन्म भक्तविमुक्तये ॥ १६ ॥
 'अतो भागवती माया 'दुर्बोध्याविजितात्मनाम् ।
 'विमोहयति संसारे नानात्वादिन्द्रजालवत् ॥ १७ ॥
 'ज्ञानगर्भं वचः श्रुत्वा राजा चासौ शशिध्वजः ।
 प्रोवाच वदतां श्रेष्ठो भक्तिप्रवणया घिया ॥ १८ ॥

'शशिध्वज उवाच

बहूनां जन्मनामन्ते तीर्थक्षेत्रादियोगतः ।
 देवाद भवेत् साधुसङ्गस्तस्मादीश्वरदर्शनम् ॥ १९ ॥
 ततः सालोक्यतां प्राप्य 'भजन्त्यादृतचेतसः ।
 भुक्त्वा भोगाननुपमान् भक्तो भवति संसृतौ ॥ २० ॥
 रजोजुषः कर्मपराः हरिपूजापरायणाः ।
 तन्नामानि 'प्रगायन्ति 'तद्रूपस्मरणोत्सुकाः ॥ २१ ॥
 अवतारानुकरणपर्वव्रतमहोत्सवाः ।
 भगवद्भक्तिर्वहुला परमानन्दसंप्लुताः ॥ २२ ॥
 'मोक्षं न कामयन्ते ते दृष्टमुक्तिफलोदयाः ।
 'भुक्त्वा लभन्ते 'जन्मानि 'हरिप्रेमविकाशकाः ॥ २३ ॥

१. ग घ विमुक्तता	२. ग अहो
३. क दुर्बोध्यासि जडात्मनाम्	४. ग निमज्जयति
५. घ इति तेषां वचो श्रुत्वा राजा शशिध्वजः	६. ग राजा
७. ग ततः स्यात्	८. क भजनाहृतचेतसः
९. ग सुदुर्लभात्	१०. घ पराः सदा
११. क घ	१२. ग तन्नामभवणोत्सुकाः
१३. घ पूजाभ्याः	१४. घ अतो मोक्षं न वाञ्छन्ति
१५. क भुक्त्वा	१६. क ग कर्मणि
१७. घ हरिभावप्रकाशकाः	

हरिरूपाः क्षेत्रतीर्थपावना धर्मतत्पराः ।
 'सारासारविदः सेव्यसेवका द्वैतविग्रहाः ॥ २४ ॥
 यथावतारः कृष्णस्य तथा तत्सेविनामिह ।
 'एवं निमेदिमिषता लीला भक्तस्य लोचने ॥ २५ ॥
 मुक्तस्यापि वसिष्ठस्य शरीर'भजनादरः ।
 एतद्ब्रुवन् कथितं 'भूपा माहात्म्यं 'भक्तिभक्तयोः ॥ २६ ॥
 सद्यः पापहरं पुंसां हरिभक्तिविवर्धनम् ।
 सर्वेन्द्रियस्थदेवानामानन्दसुखसञ्चयम् ।
 'कामरागादिदोषघ्नं मायामोहनिवारणम् ॥ २७ ॥
 नानाशास्त्रपुराणवेदविमलभ्याख्यामृताम्भोनिधि
 संमथ्यातिचिरं त्रिलोकमुनयो व्यासादयो भावुकाः ।
 कृष्णे भावमनन्यसेवममलं हैयङ्गवीनं 'नवं
 लब्ध्वा संमृतिनाशनं त्रिभुवने 'श्रीकृष्णतुल्यायते ॥ २८ ॥

'इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
 भक्तिभक्तमाहात्म्यं 'नाम षड्विंशोऽध्यायः'

१. ग सारासाराभिज्ञाः	२. क एवं निमेदिमिषिता भक्तस्य लोचने यथा
३. क भजनालयः	४. ग राजन्
५. क भक्तिमुक्तये	६. ग काममोहादि
७. क रसम्	८. क भोविष्णु
९. क × इति श्री	१०. ग × नाम
११. ग + समाप्तः	

सप्तविंशोऽध्यायः

सूत उवाच

इति^१ राजा सभायां स कथयित्वा^२ निजाः कथाः ।

सन्तोषं परमं लेभे प्राह कल्कि कृताञ्जलिः ॥ १ ॥

शशिध्वज उवाच

त्वं हि नाथ त्रिलोकेश एते भूपास्त्वदाश्रयाः ।

मां तथा विद्धि राजानं त्वन्निदेशकरं हरे ॥ २ ॥

तपस्तप्तुं ध्रुवं यामि हरिद्वारं सुनिश्चितम् ।

एते मत्पुत्रपौत्राश्च पालनीयास्त्वदाश्रयाः ॥ ३ ॥

ममापि कामं जानासि पुरा जाम्बवतीं यथा ।

निधनं द्विविदस्यापि तथा सर्वं सुरेश्वर ॥ ४ ॥

इत्युक्त्वा गन्तुमुदयुक्तं भायंया सहितं नृपम् ।

लज्जयाधोमुखं कल्कि प्राहुर्भूपाः किमित्युत ॥ ५ ॥

हे नाथ किमनेनोक्तं यच्छ्रुत्वा त्वमधोमुखः ।

कथं तद् ब्रूहि कामं नः किं वा नः शाधि संशयात् ॥ ६ ॥

कल्किरुवाच

अमुं पृच्छत वो भूपा युष्माकं संशयच्छिदम् ।

शशिध्वजं महाप्राज्ञं मद्भक्तिकृतनिश्चयम् ॥ ७ ॥

१. घ भूपः	२. ग निजां कथां
३. घ शशिध्वजः प्रीतमनाः	४. राजा
५. क X मां त्वदाश्रयाः (३)	६. ग प्रभो
७. घ यामि कामं	८. घ मुनिप्रियम्
९. ग त्वदाश्रिताः	१०. घ तदा
११. क किमित्यहो	१२. क महाभागं

कल्केर्वचनमाकर्ण्यं ते भूपाः प्रश्नकारिणः ।

शशिध्वजं पुनः प्राहुः संशयापन्नमानसाः ॥ ८ ॥

किं त्वया कथितं राजन् धर्मनिष्ठ महामते ।

कथं कल्किस्तद्वदिदं श्रुत्वैवाभूदधोमुखः ॥ ९ ॥

शशिध्वज उवाच

पुरा रामावतारेण लक्ष्मणादिन्द्रजिद्वधम् ।

लक्षं चालक्ष्य द्विविदो राक्षसत्वात् सदारुणात् ॥ १० ॥

अन्यागारे ब्रह्मवीरवधेनैकाहिको ज्वरः ।

लक्ष्मणस्य शरीरेण प्रविष्टो मोहकारकः ॥ ११ ॥

तं व्याकुलमभिप्रेक्ष्य द्विविदो भिषजां वरः ।

अश्विनवंशेन संजातः स्वापयामास लक्ष्मणम् ॥ १२ ॥

लिखित्वा रामभद्रस्य संज्ञापत्रीमतन्द्रितः ।

लक्ष्मणं दर्शयामास ऊर्ध्वंस्तिष्ठन् महाभुजः ॥ १३ ॥

तां च पत्रीं समाघ्राय विज्वरोऽभूत् स लक्ष्मणः ।

स ततो द्विविदं प्राह वरं वरय वानर ॥ १४ ॥

द्विविदस्तद् वचः श्रुत्वा लक्ष्मणमब्रवीत् प्रियम् ।

त्वत्तो मे मरणं प्रार्थ्यं वानरत्वाच्च मोचनम् ॥ १५ ॥

पुनस्तं लक्ष्मणः प्राह मम जन्मान्तरे तव ।

मोचनं भविता कीश बलरामशरीरिणः ॥ १६ ॥

१. घ इति कल्केर्वचः श्रुत्वा	२. घ प्रोक्तकारिणः
३. घ राजानं तं	४. क घ + नृपा ऊचुः
५. ग राजा	६. क ब्रजबीजवधे
७. घ मोक्षमणस्य	८. क अश्विनवंशेन
९. क ग स्वाज्ञां चाभिगतान्वितः	१०. ग महाबली
११. घ लक्ष्मणो वीक्ष्य तां पत्रीं विज्वरो	१२. ग हसित्वा
बलवानभूत्	
१३. घ लक्ष्मणं प्राह हृष्टवत्	१४. घ साक्षात्

समुद्रस्योत्तरे तीरे द्विविदो नाम वानरः ।
 एकाहिकं ज्वरं हन्ति लिखनं यस्तु पश्यति ॥ १७ ॥
 इति मन्त्राक्षरं द्वारि लिखित्वा तालपत्रके ।
 'यस्तु पश्यति तस्यापि नश्यत्यैकाहिकज्वरः ॥ १८ ॥
 इति तस्य वरं लब्ध्वा चिरायुः सुस्थवानरः ।
 'बलरामास्त्रभिन्नात्मा 'मोक्षमापाकुतोभयम् ॥ १९ ॥
 'नैमिषारण्ये भवत इच्छया लोमहर्षणः ।
 बलरामास्त्रयुक्तात्मा 'सूतपुत्रो हतस्तथा ॥ २० ॥
 जाम्बवांश्च पुरा भूपा 'वामनत्वं गते हरौ ।
 तस्याप्यूध्वंगतं 'पादं तत्र चक्रे प्रदक्षिणम् ॥ २१ ॥
 मनोजवं 'तमालोक्य वामनः प्राह विस्मितः ।
 मत्तो वृणु वरं काममूक्षाधीश महाबल ॥ २२ ॥
 'प्रसन्नवदनस्तं च ब्रह्मांशो जाम्बवान् मुदा ।
 प्राह 'भो चक्रदहनान् मम मृत्युर्भविष्यति ॥ २३ ॥
 इत्युक्ते वामनः प्राह कृष्णजन्मनि मे तव ।
 मोक्षश्चक्रेण संभिन्न'शिरसः संभविष्यति ॥ २४ ॥
 मम कृष्णावतारे तु सूर्यभक्तस्य भूपतेः ।
 सन्नाजितस्तु मण्यर्थे 'दुर्वादः समजायत ॥ २५ ॥

'मणिर्नाम कारणं हि प्रसेनस्य वधस्य च ।
 सिहात्तस्यापि मण्यर्थे वधो जाम्बवता 'तथा ॥ २६ ॥
 'परीवादभयात्तस्य कृष्णस्यामिततेजसः ।
 मण्यन्वेषणचित्तस्य ऋक्षेणाभूद् 'दारुणो रणः ॥ २७ ॥
 स निजेशं 'परिज्ञाय तच्चक्रप्रस्तबन्धनम् ।
 मुक्तो बभूव सहसा कृष्णं पश्यन् सलक्ष्मणम् ॥ २८ ॥
 'नवदूर्वादलक्ष्यामं दृष्ट्वा प्रादान् निजात्मजाम् ।
 तदा जाम्बवतीं कन्यां 'प्रगृह्य मणिना सह ॥ २९ ॥
 द्वारकां 'पुरमागत्य सभायां मामुपाह्वयत् ।
 आहूय मह्यं प्रददौ मणिं 'निजगणांचितः ॥ ३० ॥
 'सोऽहं तां लज्जया तेन मणिना कन्यकां स्वकाम् ।
 विवाहेन ददावस्मै 'लावण्याज्जगृहे मणिम् ॥ ३१ ॥
 'सत्यभामां तथादाय मणिं 'मह्यं ददौ प्रभुः ।
 'द्वारकायास्ततः पुनर्हस्तिनापुरमागतः ॥ ३२ ॥
 गते 'कृष्णे मां निहत्य शतघन्वाग्रहीन् मणिम् ।
 'इदं सर्वं यज्जानामि पूर्वजन्मनि यत्कृतम् ॥ ३३ ॥
 अतोऽहं कल्किरूपाय कृष्णाय परमात्मने ।
 दत्त्वा रमां सत्यभामारूपिणीं यामि सद्गतिम् ॥ ३४ ॥

१. क वाचयिष्यति तस्यापि	२. क चिरायुष्यं च वानरः
३. क बलरामात्मभिन्नाङ्गो	४. ग मोक्षमायागतोभयम्
५. घ तथा क्षेत्रे सूतपुत्रो निहतो	६. क मुक्ताङ्गो
७. घ नैमिषेऽभूत् तवेच्छया	८. ग वामनावतारे
९. ग पापम्	१०. घ तं निरीक्ष्य
११. घ इति तं हृष्टवदनो	१२. क ते
१३. ग शिरस्ते भविष्यति	१४. ग परीवादोऽप्यजायत

१. घ प्रसेनस्य मम भ्रातुर्वधस्तु मणिहेतुकः	२. ग घ कृतः
३. घ दुर्वादभयभीतस्य	४. घ रणो बिले
५. क पतिं ज्ञात्वा	६. ग × नव 'सह
७. क विवाह	८. क ग पुनरागत्य
९. घ मुनिगणांचितम्	१०. क अलीकलज्जया
११. ग न तदा	१२. घ ती सत्यभामामादाय
१३. घ मण्यर्थं स	१४. घ द्वारकाभागत्य पुनर्गजाह्वयमगाद् विभुः
१५. ग प्रभो	१६. घ अतोऽहमिह
१७. घ + मिथ्याभिधापात् कृष्णस्य नैवाभून् मोचनं मम	

सुदर्शनाच्छातेन मरणं मम काङ्क्षितम् ।
 'मरणोऽभूदिति ज्ञात्वा रणे' वाञ्छामि मोचनम् ॥ ३५ ॥
 इत्यसौ जगतामीशः कल्किः श्वशुरघातनम् ।
 श्रुत्वैवाधोमुखस्तस्थौ ह्रिया घर्माभिया 'प्रभुः ॥ ३६ ॥
 'अत्याश्चर्यमपूर्वमुत्तममिदं श्रुत्वा नृपा विस्मिता
 लोकाः संसदि हर्षिता मुनिगणाः 'कल्केर्गु'णाकर्षिताः ।
 आख्यानं परमादरेण सुखदं घन्यं यशस्यं परं
 श्रीमद्भूपशशिध्वजेरितवचो मोक्षप्रदं चाभवन् ॥ ३७ ॥

'इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
 'रणाख्यानं 'नाम सप्तविंशोऽध्यायः ।'०

१. क न रणोऽभूत्
 ३. ग विभुः
 ५. ग राज्ञो
 ७. क × इति भी
 ९. ग × नाम

२. क वने
 ४. क इत्याश्चर्यं
 ६. क गणाकर्षिताः
 ८. घ शशिध्वजेरितवचमरणाख्यानं
 १०. ग + समाप्तः

अष्टाविंशोऽध्यायः

सूत उवाच

ततः कल्किर्महातेजाः श्वशुरं तं शशिध्वजम् ।
 समामन्त्र्य 'समाशवास्य सह 'भूपैश्च प्रस्थितः ॥ १ ॥
 शशिध्वजो वरं लब्ध्वा 'सुदुर्लभं महेश्वरीम् ।
 स्तुत्वा मायां त्यक्तमायः सप्रियः प्रययौ वनम् ॥ २ ॥
 कल्किः 'सैन्यपरावृतः प्रययौ काञ्चनीं पुरीम् ।
 गिरिदुर्गावृतां गुप्तां भोगिभिर्विषवर्षिभिः ॥ ३ ॥
 विदार्यं दुर्गं सगणः कल्किः 'शत्रुनिपीडकः ।
 छित्त्वा विषायुधान् बाणैस्तां पुरीं 'प्रविवेश ह ॥ ४ ॥
 मणिकाञ्चनचित्राढ्यां नागकन्या 'समर्चिताम् ।
 हरिचन्दनवृक्षाढ्यां मनुजैः परिवर्जिताम् ॥ ५ ॥
 'नागपुरी तथा रम्या 'नराणां भयदायिनी ।
 'नागानां स्त्रीभिः संकीर्णा किं यास्यामो वदन्त्वह ॥ ६ ॥
 इतिकर्तव्यताव्यग्रं रमानाथं हरिं प्रभुम् ।
 भूपांस्तदनुरूपांश्च खे वागाहाशरीरिणी ॥ ७ ॥

१. घ वचस्त्रिजः
 ३. ग घ यथाकामं
 ५. ग विषवर्षिभिः
 ७. घ ददशोऽच्युतः
 ९. ग तां ददर्श कल्किरसौ पुरीं नाम भयङ्करीं, घ विलोक्य कल्किः प्रहसन् प्राह भूपान् किमित्यहो
 ११. ग नरेषु

२. घ भूपैर्ययौ हरिः
 ४. घ सेनागणैः साढं
 ६. घ परपुरञ्जयः
 ८. ग घ गणावृताम्
 १०. ग घ सर्पस्येयं पुरी
 १२. घ नागनारीगणाकीर्णा

विलोक्य 'नेमां सेनाभिः प्रवेष्टुं' 'भोस्त्वमर्हसि ।
 त्वां विनान्ये मरिष्यन्ति' 'विषकन्यादृशादपि ॥ ८ ॥
 आकाशवाणीमाकर्ष्य' कल्किः शुक्रसहायकृत् ।
 ययावेकः खड्गघरस्तुरगेण' 'च सत्वरम् ॥ ९ ॥
 गत्वा तां ददृशे वीरो' 'धीराणां धैर्यनाशिनीम् ।
 रूपेणालक्ष्य लक्ष्मीशं' प्राह प्रहसितानना ॥ १० ॥

विषकन्योवाच

'संसारे मे नयनोरुद्वीक्षणक्षीणदेहाः
 लोका भूपाः कति कति गता मृत्युमत्युग्रवीर्याः ।
 साहं दीनासुरसुरनरप्रेक्षणप्रेमहीना
 ते 'नेत्राब्जद्वयरससुधाप्लाविता' त्वां नमामि ॥ ११ ॥
 क्वाहं विषेक्षणादीना' क्वामृतक्षेणसङ्गमः ।
 भवेऽस्मिन् भाग्यहीनायाः केनाहो तपसा कृतः ॥ १२ ॥

कल्किरुवाच

'कस्य कन्यासि सुश्रोणि कस्मादेषा गतिस्तव ।
 ब्रूहि मां कर्मणा केन' 'विषनेत्रं तवाभवत् ॥ १३ ॥

१. क मागं	२. क न
३. क विषकन्येक्षणादपि	४. घ त्वरान्वितः
५. क वीराणां	
६. क + रूपेणाप्रतिमं लोके तं ददर्श महाभुजम्
विषहृतं दग्धदेहं पुराणपुरुषं प्रभुम्
कल्किः श्रीलक्ष्मणं देवं प्राह प्रहसिताननः	
७. ग X	८. घ संसारेऽस्मिन् मम नयनोर्द्वीक्षणक्षीदेहा
९. क नेत्राब्जद्वयरससुधाप्लाविता	१०. घ कासि
११. क विषनेत्रे	

विषकन्योवाच

चित्रग्रीवस्य भार्याहं गन्धर्वस्य महामते ।
 सुलोचनेति विख्याता' 'पतिप्रेमविवर्धिनी ॥ १४ ॥
 'कदाप्यहं विमानेन' 'पत्या पीठेन सङ्गता ।
 गन्धमादनकुञ्जेषु रेमे' 'कामकलातुरा ॥ १५ ॥
 तत्र 'यक्षमुनि दृष्ट्वा' विकृताकारमातुरम् ।
 रूपयौवनगर्वेण' 'कटाक्षेणाहसं मदात् ॥ १६ ॥
 सोपालम्भं 'मुनिः श्रुत्वा वचनं च ममाप्रियम् ।
 शशाप मां क्रुधा तत्र तेनाहं' 'विषदर्शना ॥ १७ ॥
 निक्षिप्ताहं 'सर्पपुरे काञ्चन्यां नागिनीगणे ।
 पतिहीना दैवहीना' चरामि विषवर्षिणी ॥ १८ ॥
 न जाने केन तपसा भवददृष्टिपथं गता ।
 त्यक्तशापा'मृताक्षाहं पतिलोकं' 'व्रजामि च ॥ १९ ॥
 अहो 'तेषामस्तु शापः प्रसादो मा सतामिह ।
 पत्युः' 'शापादृषेर्मोक्षात् तव पादाब्जदर्शनम् ॥ २० ॥
 इत्युक्त्वा सा ययौ स्वर्गं विमानेनाकं वचंसा ।
 कल्किस्तु' 'तत्पुराधीशं' 'नृपं चक्रे महामतिम् ॥ २१ ॥

१. घ पत्युरत्यन्तकामदा	२. ग घ एकदाहं
३. क शय्या	४. घ कामकलाकुला
५. ग कुञ्जं मुनि	६. क छलेन
७. ग वचः	८. क सर्पपुर्याम्
९. क मृताख्याहम्	१०. ग घ व्रजाम्यतः
११. क एतामस्तु	१२. क पापात्
१३. क तत्पुराधीशम्	१४. क मरुम्
२०.	

१अमर्षस्तत्सुतो धीमान् १सहस्रो नाम तत्सुतः ।
 २सहस्रतः सुतश्चासीद् राजा ३विश्रुतवानिति ॥ २२ ॥
 ४बृहन्नलानां भूपानां ५संभूता यस्य वंशजाः ।
 तं ६मनुं भूपशादूर्लं नानामुनिगणैर्वृतः ।
 अयोध्यायां चाभिषिच्य मथुरामगमद्धरिः ॥ २३ ॥
 तस्यां भूपं सूर्यकेतुमभिषिच्य ७महाप्रभुम् ।
 भूपं चक्रे ततो गत्वा देवापि वारणावते ॥ २४ ॥
 ८अरिस्थलं वृकस्थलं ९माकन्दं हस्तिनापुरम् ।
 पञ्चदेशेश्वरं १०कृत्वा हरिः शम्भलमाययौ ॥ २५ ॥
 शौभं पौण्ड्रं पुलिन्दं च सुराष्ट्रं मगधं तथा ।
 कविप्राज्ञं ११सुमन्तेभ्यः प्रददौ भ्रातृवत्सलः ॥ २६ ॥
 कीकटं मध्यकर्णाटमन्द्रमोडं कलिङ्गकम् ।
 अङ्गं वज्रं स्वगोत्रेभ्यः प्रददौ १२जगदीश्वरः ॥ २७ ॥
 स्वयं शम्भलमध्यस्थः १३कङ्ककेन कलापकान् ।
 १४देशान् विशाखयूपाय प्रादात् १५कल्किरुदारधीः ॥ २८ ॥
 चोलबर्बरकर्वाल्यान् द्वारकादेशमध्यगान् ।
 १६स्वपुत्रेभ्यः ददौ कल्किः १७कृतवर्मपुरस्कृतान् ॥ २९ ॥

१. क + प्रसुभुतो मरुसुतः सुसन्धिस्तस्य चात्मजः २. क सहस्रं नामतः सुतः
 ३. क सहस्रस्य ४. घ विश्रुतवानिति
 ५. क बृहन्नलानां भूपालाः ६. ग तत्रासन्
 ७. क मरुम् ८. क महाप्रभुः
 ९. क अविस्थलम् १०. घ माकन्दं च गजाह्वयम्
 ११. क गत्वा १२. ग सुमन्तेभ्यः
 १३. ग स नरेश्वरः १४. क कङ्कचौलकपायकान्
 १५. ग घ देशं १६. घ कल्किः प्रतापवान्
 १७. घ पुत्रेभ्यः प्रददौ १८. क कृतवर्मपुरस्कृतान्

पित्रे धनानि रत्नानि ददौ परमभक्तिः ।
 १तथा प्रजाः समाश्रास्य २शम्भलग्रामवासिनः ॥ ३० ॥
 पद्मया रमया कल्किर्गृहस्थो मुमुदे भृशम् ।
 धर्मश्चतुष्पादभवत् ३कृतपूर्णं जगत्त्रयम् ॥ ३१ ॥
 देवा ४यथोक्तफलदाश्चरन्ति भुवि सर्वतः ।
 ५मही शस्यसमृद्धासीद् हृष्टपुष्टा ६जनास्तथा ।
 शाठ्यचौर्यान्तैर्हीना आघिव्याधिविर्वजिताः ॥ ३२ ॥
 विप्रा वेदविदः सुमङ्गलयुता नार्यस्तु ७चार्याव्रतैः
 पूजाहोमपराः पतिव्रतधरा यागोद्यताः क्षत्रियाः ।
 वैश्या वस्तुषु धर्मतो विनिमयैः श्रीविष्णुपूजापराः
 शूद्रास्तु द्विजसेवनाद्धरिकथालापाः सपर्यापराः ॥ ३३ ॥

१इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
 विषकन्यामोक्ष १० धर्मप्रवृत्तिकथनं ११ नाम अष्टाविंशोऽध्यायः १२

१. ग भक्तिमान् २. घ × तथा
 ३. घ + हरिः ४. क कृतपुण्यम्
 ५. ग यथेच्छदातारः ६. घ सर्वशस्या वसुमती
 ७. जनावृताः ८. क कुमारीव्रतैः
 ९. क × इति श्री १०. घ + कृत
 ११. ग × नाम १२. ग + समाप्तः

ऊनत्रिंशोऽध्यायः

शौनक उवाच

शशिध्वजः 'कथं स्तौति मायां नाम महाराजः ।
का वा मायास्तुतिः 'सूत वद तत्त्वविदां वर ॥ १ ॥
'त्वं वैष्णवो व्यासशिष्यः स राजा हरिसेवकः ।
'यावत् कथा हरिकथा सात्रोच्या वाग्विशुद्धये ॥ २ ॥

सूत उवाच

शृणुध्वं मुनयः सर्वे मार्कण्डेयाय पृच्छते ।
शुकः प्राह 'प्रसन्नात्मा मायास्तवमनुत्तमम् ॥ ३ ॥
'तमहं वः प्रवक्ष्यामि यथाधीतं यथाश्रुतम् ।
सर्वकामप्रदं नृणां पापतापविनाशनम् ॥ ४ ॥

शुक उवाच

भल्लाटनगरं त्यक्त्वा विष्णुभक्तः शशिध्वजः ।
भात्मसंसारमोक्षाय मायास्तवमिमं जगौ ॥ ५ ॥

शशिध्वज उवाच

ॐ ह्रींकारां सत्त्वसारां विशुद्धां ब्रह्मादीनां मातरं वेदबोध्याम् ।
तन्वीं स्वाहां भूततन्मात्रकक्षां वन्दे वन्द्यां देवगन्धर्वभूतैः ॥ ६ ॥
लोकातीतां 'द्वैतभूतां समीडे भूतैर्भव्यां व्याससामासिकाद्यैः ।
विद्वद्गीतां 'कालकल्लोललोलां लीलापाङ्गक्षिप्तसंसारदुर्गाम् ॥ ७ ॥

१. घ महाराजः स्तुत्वा मायां गतः कुतः २. ग आसीत् सूत त्वं वद विस्तरं
३. घ × त्वं .. हरिसेवकः ४. घ या त्वत्कथा विष्णुकथा वक्तव्या सा विशुद्धये
५. घ विशुद्धात्मा ६. क तच्छृणुध्वं
७. घ स्तवमलं ८. घ सिद्धैः
८. ग द्वैतलीलाम् १०. ग कामकल्लोल

पूर्णा प्राप्यां द्वैतलभ्यां शरण्यामाद्ये 'शेषे मध्यतो या विभाति ।
'कालो दैवं कर्म चोपाधयो ये तस्यां भाषा तां विशिष्टां नमामि ॥ ८ ॥
भूमौ गन्धो रसताप्सु प्रतिष्ठा रूपं तेजस्येव वायौ स्पृशत्वम् ।
खे शब्दो वा 'यच्चिदाभास्ति 'तामाद्यां त्वां विश्वरूपां नमामि ॥ ९ ॥
सावित्री त्वं ब्रह्मरूपा भवानी भूतेशस्य श्रीपतेः श्रीस्वरूपा ।
शची शक्रस्यापि नाकेश्वरस्य पत्नी श्रेष्ठा भासि माये जगत्सु ॥ १० ॥
बाल्ये बाला युवती यौवने त्वं वादर्धक्ये या 'स्थविरा कालकल्पा ।
'नानाकारैर्यगियोगैरूपास्या 'ज्ञानातीता 'कामरूपा विभासि ॥ ११ ॥

'तव चरणसरोजं देवि देवादिवन्द्यं
यदि हृदयसरोजे भावयन्तीह भक्त्या ।
'श्रुतियुगकुहरे वा संश्रुतं धर्मसम्प-
ज्जनयति जगदाद्ये सर्वसिद्धिं च तेषाम् ॥ १२ ॥
मायास्तवमिदं पुण्यं शुकदेवेन भाषितम् ।
मार्कण्डेयाद'वाप्यासौ सिद्धिं लेभे शशिध्वजः ॥ १३ ॥
कोकामुखे तपस्तप्त्वा हरिं ध्यात्वा वनान्तरे ।
सुदर्शनेन निहतो वैकुण्ठं शरणं ययौ ॥ १४ ॥

'इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
मायास्तवो 'नाम एकोनत्रिंशोऽध्यायः १५ ।

१. क देशे २. घ + नानारूपैर्देवतियङ्मनुष्यैस्तामाधारां ब्रह्मरूपां नमामि ।
यस्या भाषा त्रिजगद् भाति भूतैर्भूतैर्भात्येतत्तदभावे विधातुः ।
३. क यद्भिदा भान्ति ४. घ मताभ्येतां
५. ग स्थविराकारकल्पा ६. क नानाकारैर्यां परागैः प्रलभ्या
७. क धर्मोद्भक्ता ८. ग कान्तवक्त्रा
९. घ + वरेण्यां त्वं वरदा लोकसिद्धिं साधवी धन्या लोकमान्या सुकन्या ।
चण्डी दुर्गा कालिका कालिकाख्या नानादेशे रूपवैशैविभासि ।
१०. क त्रिभुवनजगदीशे सेवकास्तापहीना
दिवि भुवि चरणायां कार्यसिद्धिश्च तेषाम् ११. घ अवप्यापि
१२. क × इति श्री १३. ग × नाम
१४. ग + समाप्तः

त्रिंशोऽध्यायः

सूत उवाच

'तत् सर्वं कथितं विप्राः शशिध्वज^१विमोक्षणम् ।
 कल्केः कथामप्रतिमां शृण्वन्तु^२ वाग्विदां वराः ॥ १ ॥
 वेदो धर्मः कृतयुगं देवा लोकाश्चराचराः ।
 हृष्टा^३ जाताः सुसन्तुष्टाः कल्कौ राजनि^४ शासति ॥ २ ॥
 नानादेवादिलिङ्गेषु भूषणैर्भूषितेषु च ।
 इन्द्रजालिकवद्वृत्तिकल्पकाः पूजका^५ जनाः ॥ ३ ॥
 न सन्ति^६ मायामोहाढ्याः पाषण्डाः साधुवञ्चकाः ।
 तिलकाचितसर्वाङ्गा^७ कल्कौ राजनि कुत्रचित् ॥ ४ ॥
 शम्भले वसतस्तस्य पद्मया रमया सह ।
 'ऐच्छद् विष्णुयशाः पुत्रं देवान् यष्टुं'^८ कृपापरान् ॥ ५ ॥
 तच्छ्रुत्वा प्राह पितरं कल्कः^९ परमधामिकः ।
 विनयावनतो भूत्वा^{१०} सर्वकामस्य सिद्धये ॥ ६ ॥
 राजसूयैर्वाजिपेयैरश्वमेधैर्महामलैः ।
 नानायागैः कर्मतन्त्रैरीजे^{११} यज्ञेश्वरं प्रभुम् ॥ ७ ॥

१. घ एतद् वः

२. क ग विमोचनम्

३. ग अतुलां

४. घ विबुधर्षभाः

५. घ पुष्टाः

६. घ चाभवम्

७. ग प्रजाः

८. क मणिजालाब्जा

९. क ग भण्डा तत्र च

१०. घ प्राह

११. घ जगद्धितान्

१२. घ परमहर्षितः

१३. घ धर्मकामार्थसिद्धये

१४. घ ऋतुपति हरिम्

'कृपराभवसिष्ठाद्यैर्व्यासिधौम्यकृतव्रणैः ।
 अश्वत्थाममधुच्छन्दो^१ मन्दपालैर्महात्मनः ॥ ८ ॥
 गङ्गायमुनयोर्मध्ये स्नात्वावभृथमादरात् ।
 दक्षिणाभिः समभ्यर्च्य^२ ब्राह्मणान् वेदपारगान् ॥ ९ ॥
 'चव्यैश्चोष्यैश्च पेयैश्च^३ पूगशङ्कुलियावकैः ।
 मधुमांसैर्मूलफलै^४ रन्यैश्च विविधैश्च तान् ॥ १० ॥
 भोजयामास विधिवत्^५ तृप्ता बभूवुर्ब्राह्मणाः ।
 यत्र वह्निर्वृतः पाके वरुणो जलदो^६ मरुत् ॥ ११ ॥
 परिवेष्टा द्विजान् कामैः^७ सदन्नाद्यैरतोषयत् ।
 'गीतनृत्यादिभी रङ्गैः^८ पितृयज्ञमहोत्सवैः ॥ १२ ॥
 कल्किः कमलपत्राक्षः^९ प्रहर्षः प्रददौ^{१०} वसु ।
 'स्त्रीबालस्थविरादिभ्यः सर्वेभ्यश्च^{११} यथोचितम् ॥ १३ ॥
 'दत्त्वा^{१२} दानानि पात्रेभ्यो ब्राह्मणेभ्यः स ईश्वरः ।
 'गङ्गातीरमभजत^{१३} पितृवाक्यानुमोदितः ॥ १४ ॥
 सभायां विष्णुयशसः पूर्वराजकथाः प्रियाः ।
 'भालपन्तो हर्षयन्तो^{१४} कथयन्तः पुनः पुनः ॥ १५ ॥

१. क ग कृष्ण

२. क अन्नपानं

३. ग भक्ष्यैर्भोज्यैश्च

४. क गोधूमपुगयावकैः

५. क ग रत्नैश्च

६. घ द्विजान्

७. ग घ सर्वकर्मसमृद्धिभिः

८. क महत्

९. ग सुवर्णाद्यं

१०. घ वाद्यैर्नृत्यैश्च गीतैश्च

११. ग प्रहृष्टः

१२. ग बहु

१३. क बालबुद्धस्त्रीपुंभ्यश्च

१४. घ + रम्भा तालघरा नन्दी हृहर्गायति नृत्यति

१५. क + तदान्याकाशवसतिमापुरा रीति साम्प्रतम्

१६. घ उवास तीरे गङ्गायाः

१७. कथयन्तो हसन्तश्च

१८. घ द्विजा बुधाः

तत्रागतस्तुम्बुरुणा ^१देवर्षिनारदस्तथा ।
 तं पूजयामास मुदा ^२पित्रा सह यथाविधि ॥ १६ ॥
^३तथा संपूज्य ^४राजाह विनयेन कृताञ्जलिः ।
 नारदं वैष्णवं प्रीत्या वीणापाणि महामुनिम् ॥ १७ ॥

विष्णुयशा उवाच

अहो भाग्यं ^५दुस्थितस्य मम ^६जन्मशतार्जितम् ।
^७भवद्विघ्नमहात्मनां यन् मे मोक्षाय दर्शनम् ॥ १८ ॥
 अद्याग्नयश्च सुहुतास्तुसा ^८हि पितरः परम् ।
 देवाश्च परिसन्तुष्टास्तवा^९गमनकारणात् ॥ १९ ॥
 यत्पूजायां भवेत् पूज्यो ^{१०}विष्णुर्यन् मम दर्शनम् ।
^{११}पापश्च विलयं याति भवतां पुण्यदर्शनात् ॥ २० ॥
 साधूनां ^{१२}हृदयं धर्मो ^{१३}वाचो ^{१४}देवाः ^{१५}सनातनाः ।
 कर्मक्षयाणि कर्माणि यतः साधुर्हरिः स्वयम् ॥ २१ ॥
 मन्ये न भौतिको देहो वैष्णवस्य जगत्त्रये ।
 यथावतारे कृष्णस्य सतो दुष्ट^{१६}निपीडने ॥ २२ ॥
^{१७}त्वमेव हि परा बुद्धिर्मायासंसारवारिधौ ।
 नौकायां विष्णुभक्त्या च कर्णधारोऽसि पारकृत् ॥ २३ ॥

१. घ नारदः सुरपूजितः

२. ग पितामहं

३. घ तौ

४. ग घ विष्णुयशाः प्रोवाच विनयान्वितः

५. घ अहो भाग्यं

६. क ग जन्मसुखान्वितम्

७. घ भवद्विघ्नानां पूजा

८. घ च

९. घ अवेक्षणपूजनात्

१०. क दृष्ट्वा नयनदर्शनम्

११. घ पापसङ्घं स्पर्शनाच्च किमहो साधुसंगमः १२. हृदये

१३. ग वाचि

१४. क वेदाः

१५. ग प्रतिष्ठिताः

१६. घ विनिग्रहे

१७. घ पृच्छामि त्वामतो ब्रह्मन्

^१पृच्छामि त्वामतो केन निर्वाणपदमुत्तमम् ।
 लप्स्यामीह जगदबन्धो कर्मणा शर्म तद्वद ॥ २४ ॥

नारद उवाच

अहो बलवती माया सर्वाश्रयंमयी ^२शुभा ।
 पितरं मातरं ^३विष्णुर्न मोचयति कर्हिचित् ॥ २५ ॥
^४स्वयं नारायणो यस्य सुतः कल्किर्जगत्पतिः ।
 तं विहाय ^५महाराज मत्तो ^६मुक्तिमभीप्सति ॥ २६ ॥
^७विचिन्त्येत्यं ब्रह्मसुतः कल्किः प्राह जगद्गुरुम् ।
 विविक्ते विष्णुयशसं ब्रह्मसंपद्विवर्द्धनम् ॥ २७ ॥

नारद उवाच

^८देहावसाने जीवं सा दृष्ट्वा देहावलम्बनम् ।
^९मायाह मर्तुमिच्छन्तं यन्मे तच्छृणु ^{१०}मोक्षदम् ॥ २८ ॥
 विन्ध्याद्रौ रमणी भूत्वा ^{११}मायोवाच ^{१२}जीवं प्रति ।

मायोवाच

अहं माया मया त्यक्तः कथं जीवितुमिच्छसि ॥ २९ ॥

जीव उवाच

नाहं जीवाम्यहो माये कायेऽस्मिञ्जीवनाश्रये ।
 अहमित्यन्यथाबुद्धिर्विना देहं कथं ^{१३}भवेत् ॥ ३० ॥

१. ग घ केनाहं यातनागारात्

२. क मता

३. घ विष्णुर्नैव मुञ्चति

४. पूर्णो

५. घ विष्णुयशा

६. क मुक्तिमवाप्सति

७. घ विविचेत्थं

८. ग घ प्राह ब्रह्मयशः सुतम्

९. ग ऋषि

१०. क × देहावसाने.....देहावलम्बनम्

११. क मायया सदनुष्ठानं

१२. ग पुण्यदम्

१३. क मामालिङ्ग्य

१४. घ यथेच्छया

१५. क जीवनाश्रमे

१६. क तव

मायोवाच

देहबन्धे यथाश्लेषास्तथा बुद्धिः कथं तव ।
मायाधीनां विना चेष्टां विशिष्टां ते कुतो वद ॥ ३१ ॥

मायोवाच

मायया जीवति जन्तुश्चेष्टते हतचेतनः ।
निःसारः बलवद् भाति गजभुक्तकपित्थवत् ॥ ३२ ॥

जीव उवाच

मम संसर्गजाता त्वं नानानामस्वरूपिणी ।
कथं मां निन्दसि मूढे स्वैरिणी स्वामिनं यथा ॥ ३३ ॥
ममाभावे तवाभावः प्रोद्यत्सूर्ये तमो यथा ।
मामावार्यं प्रकाशस्ते रवि नवघनो यथा ॥ ३४ ॥
लीलाबीजकुशूलासि मम माये जगन्मये ।
नाद्यन्ते मध्यतो भासि नानात्वादिद्रजालवत् ॥ ३५ ॥
एवं निर्विषयं नित्यं मनोव्यापारवर्जितम् ।
अभौतिकमजीवं च शरीरं वीक्ष्य सात्यजत् ॥ ३६ ॥
विहाय मां ददौ शापमिति लोके तवाप्रिय ।
न स्थितिर्भविता काष्ठकुडयोपम कथञ्चन ॥ ३७ ॥
सा माया तव पुत्रस्य कल्केविश्वात्मनः प्रभोः ।
तां विज्ञाय यथाकामं चर गां हरिभावनः ॥ ३८ ॥
विष्णौ जगदिदं ज्ञात्वा विष्णुर्जगति वासकृत् ।
निर्ममो निरहङ्कारः सर्वतो विरतो भव ॥ ३९ ॥

१. घ + जीव उवाच — मा विना प्राज्ञता माये प्रकाशविषयतस्पृहा
२. घ मर
४. ग घ × कथं
६. घ विभासि त्वं
८. ग घ त्यक्त्वा
१०. क त्रिदिता
१२. घ + निराशो निर्ममः शान्तः सर्वभोगेषु निस्पृहः १३. ग घ आत्मनात्मानमावेश्य
३. घ सारवद
५. ग घ + किं
७. क लीलाजीवितलासिन्धे
९. ग घ + सा
११. क हरितः परम्

एवं तं महाराजमामन्त्र्य च मुनीश्वरौ ।
कल्कि प्रणम्य बहुशो जग्मतुः कपिलाश्रमम् ॥ ४० ॥
नारदावेदितमित्थं कल्कि सुतमनुत्तमम् ।
नारायणं तथामन्त्र्य वनं विष्णुयशा ययौ ॥ ४१ ॥
बदरिकाश्रमं प्राप्य तपस्तप्त्वा सुदारुणम् ।
जीवं बृहति संयोज्य पूर्णस्तत्याज भौतिकम् ॥ ४२ ॥
मृतं स्वामिनमालिङ्ग्य सुमतिः स्नेहविकल्पा ।
विवेश दहनं साध्वी सुरेशैदिवि संस्तुता ॥ ४३ ॥
कल्किः श्रुत्वा मुनिमुखात् पित्रोर्निर्याणमीश्वरः ।
शोकं निगूह्य रभसा पित्रोः समकरोत् क्रियाम् ॥ ४४ ॥
पद्मया रमया कल्किः शम्भले सुरवाञ्छिते ।
चकार राज्यं धर्मात्मा लोकेवेदपुरस्कृतः ॥ ४५ ॥
महेन्द्रशिखराद् रामस्तीर्थपयंटनादृतः ।
प्रायात् कल्केदर्शनार्थं शम्भलं तीर्थं तीर्थकृत् ॥ ४६ ॥
आगन्तुकं मुनि दृष्ट्वा कल्किः परममोदितः ।
प्रहृष्टो विधिवत् पूजां चक्रे तस्य महात्मनः ॥ ४७ ॥

१. घ विष्णुयशसं
३. घ नारदेरित्तमाकर्ण्य
५. घ गत्वा बदरिकाश्रमं
७. ग स्नेहविकल्पा
९. घ सुवेशैः
११. घ सबाष्पनयनं स्नेहात्
१३. क यथानुगः
१५. घ तं दृष्ट्वा सहस्रोत्थाय पद्मया रमया सह ।
कल्किः प्रहृष्टो विधिवत् पूजां चक्रे विधानवित् ।
२. घ प्रदक्षिणीकृत्य
४. घ जगन्नाथं
६. क स्वामिनमालोक्य
८. क ग ज्वलनं
१०. क मरणम्
१२. क सत्कृते
१४. क तीर्थमादिकृत्

नानारसैर्गुणमयैर्भुक्तिभुक्त्वा यथोचितम् ।
 पर्यङ्क्तेऽमूल्यवस्त्राढ्ये शयित्वा च मुदं ययौ ॥ ४८ ॥
 तं भुक्तवन्तं विश्रान्तं पादसंवाहनैर्गुरुम् ।
 संतोष्य विनयापन्नः कल्किर्मधुरमब्रवीत् ॥ ४९ ॥
 धर्मार्थिकाममोक्षाणां प्रदातासि त्वमेव नः ।
 तदा पद्मा रमा प्राह शृणु प्रभो निवेदनम् ॥ ५० ॥
 व्रतजपनियमैर्वा ध्यानैर्वेदपारायणैः ।
 पुत्रलाभो यथा वा स्यात् वरं देहि तथैव नः ॥ ५१ ॥

इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
 विष्णुयशसो मोक्षे रामदर्शनं १० नाम त्रिंशोऽध्यायः ११

१. ग घ भोजयित्वा विचित्रिते २. घ अनकं
 ३. घ शाययित्वा ४. घ च सविनयम्
 ५. घ तव प्रसदात् सिद्धं मे गुरो नैवगिकं च यत् ६. घ शशिध्वजसुतायास्तु
 ७. घ राम निवेदितम्
 ८. घ इति पतिवचनं निशम्य राम निजहृदयेऽप्यसत्पुत्रलाभमिष्टम् ।
 व्रतजपनियमैर्धर्मैश्च कैर्वा मम भवतीह मुदाह जामदग्न्यम् ।
 ९. क X इति श्री १०. ग X नाम
 ११. ग + समाप्तः

एकत्रिंशोऽध्यायः

सूत उवाच

जामदग्न्यः समाकर्ण्य रमायाः पुत्रकामनाम् ।
 कल्केरभिमतं ज्ञात्वाकारयद् रुक्मिणीव्रतम् ॥ १ ॥
 व्रतेन तेन च रमा पुत्राढ्या सुभगा सती ।
 सर्वभाग्येन संयुक्ता बभूव स्थिरयौवना ॥ २ ॥

शौनक उवाच

विधानं ब्रूहि मे सूत व्रतस्यास्य च यत् फलम् ।
 पुरा केन कृतं धर्म्यं रुक्मिणीव्रतमुत्तमम् ॥ ३ ॥

सूत उवाच

शृणु ब्रह्मन् राजपुत्री शर्मिष्ठा वरवर्णिनी ।
 अवगाह्य सरोनीरं सोमं हरमपश्यत् ॥ ४ ॥
 सा सखीभिः परिवृता देवयान्या च संगता ।
 देवभोत्या समुत्थाय पर्यधुर्वसनं द्रुतम् ॥ ५ ॥
 तत्रात्मनो वल्लवतीं शुक्रकन्यां ददर्श ताम् ।
 शर्मिष्ठा कुपिता प्राह वसनं त्यज भिक्षुकि ॥ ६ ॥
 रुष्टा दानवकन्या सा देवयानीं निपीड्य च ।
 आत्मनो वाससा बद्ध्वा कूपे क्षिप्त्वा गता गृहम् ॥ ७ ॥

१. घ रमां तां पुत्रवर्द्धिनीम् २. बुद्ध्वा
 ३. ग व्रतानुष्ठानेन तेन ४. क पुत्रीया
 ५. घ सर्वभोगेन ६. घ वार्षपर्वणी
 ७. क दूर ८. ग हराद् भीता, घ शम्भुभीत्या
 ९. घ तत्र शुक्रस्य कन्याया वस्त्रवत्ययमात्मनः १०. ग घ संलक्ष्य
 ११. ग घ इति १२. घ दासीभिः परिवारिता
 १३. घ तां तस्या

तां मत्तां रुदतीं कूपे जलार्थीं नहुषात्मजः ।
करे स्पृश्य समुद्धृत्य प्राह 'कस्यासि भामिनी ॥ ८ ॥
सा 'शुकपुत्री वसनं परिधाय ह्लिया भिया ।
'शर्मिष्ठायाः कृतं सर्व'मित्याह नृपमोक्षती ॥ ९ ॥
ययातिस्तदभिप्रायं ज्ञात्वानुव्रज्य शोभनम् ।
'समाश्रास्य ययौ गेहं तस्याः परिणयादृतः ॥ १० ॥
'देवयानी गृहं गत्वा प्राह सर्वं स्वपित्रे च ।
तच्छ्रुत्वा कुपितं 'शुक्रं वृषपर्वाह सान्त्वयन् ॥ ११ ॥
'दण्डं धारय मे ब्रह्मन् 'कोपो यद्यस्ति ते मयि ।
शर्मिष्ठां वाप्यपकृतां कुरु यन् मनसेप्सितम् ॥ १२ ॥
'पितृपादे न तं दृष्ट्वा देवयानी रुषाब्रवीत् ।
'शर्मिष्ठा तव कन्या 'वै मम दासी भवत्विति ॥ १३ ॥
समानीय तदा राजा दास्ये तां 'विनियुज्य सः ।
ययौ निजगृहं ज्ञानी 'दैवं परमकं स्मरन् ॥ १४ ॥
ततः शुक्र'स्तमानीय ययार्ति प्रतिलोमकम् ।
तस्मै ददौ 'शर्मिष्ठां च देवयानीं तया सह ॥ १५ ॥

दत्त्वा प्राह नृपं विप्रोऽप्येनां राजसुतां यदि ।
'शयने ह्वयसे सद्यो जरा त्वामुपभोक्ष्यति ॥ १६ ॥
शुक्रस्यैतद् वचः श्रुत्वा राजा तां 'वरवर्णिनीम् ।
अदृश्यां स्थापयामास देवयान्यनुगां भिया ॥ १७ ॥
सा शर्मिष्ठा 'राजपुत्री 'दुःखेनोद्विग्नमानसा ।
'देवयानीं सेवमाना नित्यं दासीभिवर्त्तते ॥ १८ ॥
एकदा सा 'वनगता 'रोदिति जाह्नवीतटे ।
विश्वामित्रं मुनिं 'तत्र ददृशे स्त्रीभिरावृतम् ॥ १९ ॥
व्रतितं पुण्यगन्धाभिः 'सुरूपाभिः सुवासितम् ।
कारयन्तं व्रतं माल्यधूप'दीपोपहारकैः ॥ २० ॥
निर्मर्याष्टदलं पद्मं वेदिकायां' सुचिह्नितम् ।
रम्भापोतैश्चतुर्भिस्तु चतुष्कोणं विराजितम् ॥ २१ ॥
वाससा निर्मितगृहे स्वर्णपट्टै'विचित्रिते ।
निर्मितं श्रीवासुदेवं नानारत्नविघट्टितम् ॥ २२ ॥
'वेदपुरुषसूक्तेन नानागन्धोदकैः शुभैः ।
पञ्चामृतैः पञ्चगव्यै'र्यथामन्त्रैर्द्विजेरितैः ॥ २३ ॥
स्नापयित्वा भद्रपीठे कर्णिकायां प्रपूजयेत् ।
पञ्चभिर्दशभिर्वापि षोडशैरुपचारकैः ॥ २४ ॥

१. घ का त्वं वरानने	२. क देवयानी
१. क शर्मिष्ठा	४. घ प्राह राजानमीक्षती
५. घ आश्रास्य तां	६. घ सा गत्वा भवनं शुक्रं प्राह शर्मिष्ठया कृतम्
७. घ विप्रं	८. घ दण्ड्यं मां दण्डय
९. क रोषो	१०. घ राजानं प्रणतं पादे पितुर्दृष्ट्वा
११. घ देवयानी त्वयं	१२. घ X वै
१२. क विनियोज्य	१४. ग सर्वं देवाधीनं
१५. ग समाहूय	१६. घ तां विधिवत्

१. ग स्वप्नेऽपि	२. क वनमन्दिराम्
३. ग राजसुता	४. घ दुःखशोकभयाकुला
५. घ नित्यं दासीशताकीर्णा देवयानीं तु सेवते	६. ग महारण्ये
७. घ रुदन्ती	८. घ सा तं
९. क सुमगाभिः	१०. क दीपोपकारकैः
११. ग सुचिह्नितम्	१२. ग विचित्रितैः
१३. घ पौरुषेण च सूक्तेन	१४. ग विधिवत् मन्त्रसंज्ञितैः

पाद्यमध्वश्रमहरं शीतलं सुमनोहरम् ।
 परमानन्दजनकं गृहाण परमेश्वर ॥ २५ ॥
 दूर्वाचन्दनगन्धाढ्यमर्घ्यं युक्तं प्रयत्नतः ।
 गृहाण रुक्मिणीनाथ प्रसन्नस्य मम प्रभो ॥ २६ ॥
 नानातीर्थोद्भवं वारि सुगन्धि सुमनोहरम् ।
 गृहाणाचमनीयं त्वं जगन्नाथ श्रिया सह ॥ २७ ॥
 नानाकुसुमगन्धाढ्यं सूत्रप्रथितमुत्तमम् ।
 वक्षःशोभाकरं चारु माल्यं गृहाण मे प्रभो ॥ २८ ॥
 तन्तुसन्तानसन्धानरचितं बन्धनं हरे ।
 गृहाणावरणं शुद्धं निरावरणं सप्रिय ॥ २९ ॥
 यज्ञसूत्रमिदं देव प्रजापतिविनिर्मितम् ।
 गृहाण वासुदेव त्वं रुक्मिण्या रमया सह ॥ ३० ॥
 मणिरत्नसमाकीर्णं स्वर्णमुक्ताविघट्टितम् ।
 प्रियया सह देवेश गृहाणाभरणं मम ॥ ३१ ॥
 दधिक्षीरगुडान्नादिपूपमिश्रान्नखण्डकान् ।
 गृहाण रुक्मिणीनाथ सनाथं कुरु मां प्रभो ॥ ३२ ॥
 कर्पूरागुह्यगन्धाढ्यं परमानन्ददायकम् ।
 घूपं गृहाण मे कान्त वैदर्भ्या प्रियया सह ॥ ३३ ॥

१. ग शुभलक्षणम्	२. ग दायकं
३. ग मम केशव	४. ग ममानघ
५. घ श्रीनिवास	६. ग प्रथित
७. घ नय सुरेश्वर	८. क वसनम्
८. ग ईश्वर	१०. घ खं
११. घ नानारत्नसमायुक्तं	१२. घ लङ्कुक
१३. क गृहाण नाथनैवेद्यं रुक्मिण्या सह साम्प्रतम् १४. ग दिगामोदविषायकम्	
१५. घ वरद	

भक्तानां गृहमग्नानां संसारध्वान्तनाशनम् ।
 दीपमालोक्य प्रभो जगदालोकनादर ॥ ३४ ॥
 श्यामसुन्दर पद्माक्ष गोलोकेश्वर श्रीहरे ।
 प्रपन्नं पाहि देवेश रुक्मिण्या सहिताच्युत ॥ ३५ ॥
 इति तासां व्रतं दृष्ट्वा मुनि नत्वा सुदुःखिता ।
 शर्मिष्ठा दीनमलिना कृताञ्जलिरुवाच ताः ॥ ३६ ॥

शर्मिष्ठोवाच

राजपुत्रीं दुर्भंगां च शोकेनातिनिपीडिताम् ।
 त्रातुमहंथ मां देव्यो व्रतेनानेन कर्मणा ॥ ३७ ॥
 श्रुत्वा तु ता वचस्तस्याः कारुण्याच्च कियत् कियत् ।
 पूजोपकरणं दत्त्वा कारयामासुः सुन्दरम् ॥ ३८ ॥
 व्रतं कृत्वा तु शर्मिष्ठा लब्ध्वा स्वामिनमादरात् ।
 सूत्वा पुत्रान्सुसन्तुष्टा सा चाभूत् स्थिरयौवना ॥ ३९ ॥
 सीता चाशोकवनिकामध्ये सरमया सह ।
 व्रतं कृत्वा पतिं लेभे रामं राक्षसनाशनम् ॥ ४० ॥
 बृहदश्वप्रसादेन कृत्वेमं द्रौपदी व्रतम् ।
 पतियुक्ता दुःखमुक्ता बभूव स्थिरयौवना ॥ ४१ ॥
 तथा रमा सिते पक्षे वैशाखे द्वादशीदिने ।
 जामदग्न्याद् व्रतं चक्रे पूर्ण वर्षचतुष्टयम् ॥ ४२ ॥

१. घ गेहशक्तानां	२. घ विभो
३. ग जगदालोतत्पर	४. घ पीताम्बर चतुर्भुज
५. क सह माधव	६. घ मिष्टवचना
७. घ घ मां	८. घ स्वामिना परिवर्जिताम्
८. ग घ हे	१०. क रुक्मिणीं च
११. घ आदरात्	१२. घ ईश्वरम्
१३. क पुत्रत्रयं तुष्टा	१४. घ समभूत्
१५. ग नयनामिरामम्	१६. ग सुखमण्डिता

पट्टसूत्रं करे बद्ध्वा भोजयित्वा 'द्विजान् बहून् ।
 भुक्त्वा हविष्यं 'क्षीरं सुमिष्टं च स्वामिना सह ॥ ४३ ॥
 बुभुजे पृथिवीं 'कृतस्नां लेभे च विपुलं सुखम् ।
 'काले च सुषुवे पुत्रौ मेघमालबलाहकौ ॥ ४४ ॥
 देवानामुपकर्तारौ यज्ञदानतपोव्रतैः ।
 महोत्साहौ महावीर्यौ सुभगौ कल्किसम्मतौ ॥ ४५ ॥
 'व्रतवरमिति कृत्वा सर्वसम्पत्समृद्धया
 भवति विदिततत्त्वा पूजिता पूर्णकामा ।
 हरिचरणसरोजद्वन्द्वभक्त्यैकतानां
 व्रजति गतिमपूर्वा ब्रह्मविज्ञै'रगम्याम् ॥ ४६ ॥

'इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
 'रमारुक्मिणीव्रतं 'नाम एकत्रिंशोऽध्यायः' १० ।

१. क द्विजोत्तमाम्	२. घ क्षीराक्तं सुसुष्टं
३. घ सर्वाभपूर्वा स्वजनैर्वृता	४. घ सा पुत्रौ सुषुवे साध्वी
५. व्रतवरमभिकृत्वा	६. क अपूर्वाम्
७. क X इति श्री	८. घ X रमा
९. ग X नाम	१०. ग + समाप्तः

द्वात्रिंशोऽध्यायः

सूत उवाच

एतद् वः कथितं 'सर्वं व्रतं 'त्रैलोक्यविश्रुतम् ।
 अतःपरं कल्किकृतं च 'कात्स्न्येन शृणुत ॥ १ ॥
 शम्भले वसतस्तस्य सहस्रपरिवत्सराः ।
 व्यतीता भ्रातृपुत्रस्व'ज्ञातिसम्बन्धिभिः सह ॥ २ ॥
 शम्भले शुशुभे श्रेणी 'सभापणकचत्वरैः ।
 'पताकाध्वजचित्राढ्यैर्यथेन्द्रस्यामरावती ॥ ३ ॥
 यत्राष्टषष्टितीर्थानां सम्भवः शम्भलेऽभवत् ।
 मृत्योर्मोक्षः क्षितौ कल्केरकल्कस्य पदाश्रयात् ॥ ४ ॥
 वनोपवनसन्ताननानाकुसुमसंकुलैः ।
 'शोभितं शम्भलं ग्रामं मन्ये 'मोक्षपदं भुवि ॥ ५ ॥
 तत्र कल्किः पुरस्त्रीणां 'नयनानन्दवर्धनः ।
 पद्मया रमया 'रेमे यथेच्छं जगतीपतिः ॥ ६ ॥
 सुराधिपप्रदत्तेन कामगेन 'विमानेन ।
 नदीपर्वतकुब्जेषु 'द्वीपेषु परया मुदा ॥ ७ ॥

१. घ विप्रा	२. क सुफलदायकम्
३. घ यच्छृणुत द्विजाः	४. ग जाति
५. क सभागणक	६. क ग ध्वजपताकामाल्यैश्च
७. क + सरोभिः सारसैर्हंसैः सरोजैर्भृङ्गनादितैः ।
पुरस्त्रीमज्जनामोदजलकल्लोलसंकुलैः ।	
८. ग मोक्षोपमम्	
९. ग नयनानन्दकारणः	१०. घ कामं रराम
११. रथेन वै	१२. क स रेमे

१रममाणोऽर्हनिशं पद्मारमाभ्यां विलसद्वपुः ।
 २कार्यमन्यन्न बुबुधे ३स्त्रैणश्च कामलम्पटः ॥ ८ ॥
 पद्मामुखामोद ४सरोजशीघ्रवासोपभोगी सुविलासवासः ।
 प्रभूतनीलेन्द्रमणिप्रकाशे गुहाविशेषे प्रविवेश कल्किः ॥ ९ ॥
 पद्मा तु पद्माशतरूपरूपा रमा च पीयूषकलाविलासा ।
 ५अनुप्रविष्टं गिरिगह्वरे ते नारीसहस्राकुलितेत्वगाताम् ॥ १० ॥
 पद्मा पतिं प्रेक्ष्य गुहानिविष्टं रन्तुं मनोज्ञा प्रविवेश पश्चात् ।
 ६रमाबलायूथसमन्विता तत् पश्चाद् गता कल्किं ७महोग्रकामा ॥ ११ ॥
 ८तत्रेन्द्रनीलोत्पलगह्वरान्ते कान्ताभिरात्मप्रतिमाभिरिशम् ।
 कल्किं च दृष्ट्वा नवनीरदाभं ९तत्र स्थितं १०पुष्परसावमोहम् ॥ १२ ॥
 रमा सखीभिः प्रमदाभिरार्त्ता विलोकयन्ती ११दिशमाकुला सा ।
 पद्मापि पद्माशतशोभमाना विषण्णचित्ता १२नयने स्मरार्ता ॥ १३ ॥
 भूमौ लिखन्ती निजकज्जलेन कल्किं १३शुकं तं कुचकुङ्कुमेन ।
 कस्तूरिकाभिस्तु तदग्रमग्रे निर्माय चालिङ्गधननाम भावात् ॥ १४ ॥
 रमा कलालापपरा स्तुवन्ती कामार्दिता तं हृदये १४निधाय ।
 ध्यात्वा निजालङ्करणैः प्रपूज्य १५तस्थौ विषण्णां करुणावसन्ना ॥ १५ ॥

१. घ रममाणोऽविशत् पद्मारमाद्याभी
रमापतिः

३. क स्त्रैणवत्

५. घ प्रति

७. ग अमोघकामा

९. घ ततः

११. घ दिशमाकुलाक्षी

१३. तु सत्कुङ्कुमकर्ममेन

१५. क प्रायप्रपन्ना

२. घ दिवानिशं न

४. क मोदसुषासुवासो रमाचलालापविलास-
वासः

६. ग रमावलानामयुतैः समन्विता

८. क दृष्ट्वेन्द्र

१०. घ प्रस्तरवन् भ्रमोद

१२. घ न वभौ स्म चार्ता

१४. ग करोति

क्षणात् समुत्थाय हरोद रामा कलापिनः कण्ठनिभं स्वनाथम् ।
 हृदोपगूढं न पुनः १प्रलभ्य कामार्दितेत्याह हरे प्रसीद ॥ १६ ॥
 पद्मापि निर्मुच्य निजाङ्गभूषाश्चकार २धूलीपटले विलासम् ।
 कण्ठं च ३कस्तूरिकपङ्कनीलं कामं निहन्तुं शिवतामुपेत्य ॥ १७ ॥
 कलावतीनां कलयाकलय्य क्षीणेक्षणानां हरिरातं बन्धुः ।
 कामप्रपूराय ४चचार मध्ये कल्किः प्रियाणां ५रतिमाततान् ॥ १८ ॥
 ताः सादरेणात्मपतिं मनोज्ञाः करेणवो यूथपतिं यथेयुः ।
 सानन्दभावा विषदानुवृत्ता वनेषु ६वामाः परिपूर्णकामाः ॥ १९ ॥
 वैभ्राजके चैत्ररथे सुपुष्पे सुनन्दने मन्दरकन्दरान्ते ।
 रेमे स रामाभिः ७रुदारतेजा रथेन ८भास्करमरोचिकान्तिः ॥ २० ॥
 पद्मामुखाब्जाभृतपानं ९मत्तो रमासमालिङ्गनवासरङ्गी ।
 वराङ्गनानां १०कुचकुङ्कुमाक्तो रतिप्रसङ्गे विपरीतयुक्तः ।
 मुखे विदष्टा रसनावशिष्टामोदः स कल्किर्न हि वेद ११देहम् ॥ २१ ॥
 १२रमाः समानाः पुरुषोत्तमं तं वक्षोजमध्ये विनिधाय धीराः ।
 परस्पराश्लेषणजातहासा रेमुर्मुकुन्दं विलसच्छरीराः ॥ २२ ॥
 ततः सरोवरं त्वरा स्त्रियो ययुः १३क्लमज्वराः ।
 प्रियेण १४तेन कल्किना १५जलान्तरे विहारिणा ॥

१. क प्रलब्धा

३. घ कस्तूरिकयापि

५. घ सुरतोत्सवाय

७. क रुदारचेता

९. क लुब्धो

११. क वेदम्

१३. ग क्लमज्वराः

१५. घ वनान्तरे

२. क धूलीपटलम्

४. घ ससार

६. ग घ रामाः

८. घ भास्वत् खगमेन कल्किः

१०. क नटनप्रसङ्गः गीतेन कामोत्सवमाह कल्किः

१२. ग पद्मारमा सा

१४. ग राज्ञा

सरः प्रविश्य पद्मया विमोहरूपया तथा ।
 जलं प्रक्षेपयामासुः करेणवो यथा गजम् ॥ २३ ॥
 इति रतिपतिलीलालोकनाथः स कल्किः ।
 प्रिययुवतिपरीतः पद्मया रामयाद्यः ।
 निजरमणविनोदैः शिक्षयँल्लोकवर्गान् ।
 जयति विबुधभर्ता शम्भले वासुदेवः ॥ २४ ॥
 ये शृण्वन्ति वदन्ति भावचतुरा ध्यायन्ति सन्तः सदा
 कल्केः श्रीपुरुषोत्तमस्य चरितं कर्णामृतं सादराः ।
 तेषां नो सुखयत्ययं मुररिपोर्दास्याभिलाषं विना
 संसारः परिमोचनं च परमानन्दामृताम्भोनिधेः ॥ २५ ॥

इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
 कल्किरासवर्णनं नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः ।

त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः

सूत उवाच

ततो देवादयः सर्वे यानमारुह्य सत्वरम् ।
 स्वैः स्वैर्गणैः परिवृताः कल्किं द्रष्टुमुपाययुः ॥ १ ॥
 महर्षयः सगन्धर्वाः किन्नराश्चाप्सरोगणाः ।
 समाजग्मुः प्रसन्नाश्च शम्भलं मुनिपूजितम् ॥ २ ॥
 तत्र गत्वा सभामध्ये कल्किं देवं जगत्पतिम् ।
 तेजोनिधिं प्रपन्नानां जनानां भयहारकम् ॥ ३ ॥
 नीलजीमूतसंकाशं दीर्घपीवरबाहुकम् ।
 किरीटेनाकवर्णेन स्थिरविद्युन्निभेन तम् ॥ ४ ॥
 शोभमानं द्युमणिना कुण्डलेनातिशोभिना ।
 सहर्षालापविकसद् वदनं स्मितशोभिनम् ॥ ५ ॥
 कृपाकटाक्षविक्षेपपरिक्षिप्तविपक्षकम् ।
 तारहारोल्लसद्वक्षश्चन्द्रकान्तमणिश्रिया ॥ ६ ॥
 कुमुद्वतीमोदवहं स्फुरच्छक्रायुधाम्बरम् ।
 सर्वदानन्दसन्दोहरसोल्लसितविग्रहम् ॥ ७ ॥

१. क जगद्विमोहरूपया
 २. घ इति ह युवतिलीला
 ३. घ × रास
 ७. ग + समाप्तः

२. घ ददुर्वराङ्गनाः
 ४. क × इति श्री
 ६. ग × नाम

१. घ देवगणाः
 २. घ प्रमुदिता
 ३. घ कमललोचनम्
 ७. घ क्षमयप्रदम्
 ८. घ नाभिषोभिना
 ११. क जगदानन्द

२. घ ब्रह्मणा सहिता रथैः
 ४. घ सुरपूजितम्
 ६. क प्रसन्नानां
 ८. क तु
 १०. क विलसद्

'देवा ऊचुः

जयाशेषसंकलेशकक्षप्रकीर्णानिलोद्दामसं^१कीर्णहीश^२ देवेश विश्वेश
भूतेश भावः । तवानन्त चान्तःस्थितोऽङ्गाभरत्नप्रभाभातपादाजिता-
नन्तशक्ते प्रकाशीकृताशेषलोकत्रयात्र वक्षःस्थले भास्वत्कौस्तुभश्याम-
मेघौघराजच्छरीरद्विजाघीशपुञ्जानन त्राहि विष्णो सदाराः वयं त्वां
प्रपन्नाः सरोषाः ।

यद्यस्त्यनुग्रहोऽस्मासु व्रज वैकुण्ठमीश्वर ।
परित्यज्य घराघारं सत्यधर्माविरोधतः ॥ ८ ॥
कल्किस्तेषामिति वचः श्रुत्वा हर्षमवाप सः ।
पात्रमित्रैः परिवृतश्चकार गमने मतिम् ॥ ९ ॥
पुत्रानाहूय चतुरो महाबलपराक्रमान् ।
राज्ये निक्षिप्य सहसा घमिष्ठान् प्रकृतिप्रियान् ॥ १० ॥
ततः प्रजाः समाहूय कथयित्वा निजाः कथाः ।
घराधामपरित्यागं स्फुटमाह जगद्गुरुः ॥ ११ ॥

१. घ + नानामणिगणोद्योतदीपितं रूपमद्भुतम् ।
दृष्टशुद्धेवगन्धर्वा ये चान्ये समुपागताः ।
भक्त्या परमया युक्ताः परमानन्दविग्रहम् ।
कल्कि कमलपत्राक्षं तुष्टुवुः परमादरात् ।
२. क जयाशेषसंकलेशसंसारकक्ष ३. क संकीर्तन श्री
४. क सदेवेश भूतेश भावस्तवान्नः ५. क + बिनम्रं समस्तस्थितो दीभरत्नः
प्रभाभापादाब्जजितानन्तशक्तिः
६. क लोकत्रयोत्तुङ्गवक्षस्थलात् पात् सकौस्तुभेन
७. क × यद्य विरोधतः ८. घ अस्माकं
९. घ त्यक्त्वा शासितभूखण्डं १०. घ परमहृषितः
११. क रतिम् १२. ग राज्यं विभज्य
१३. ग प्रजारञ्जकान् १४. क प्रियाः
१५. घ प्राह तान् निजनिर्वाणं देवानामुपरोधतः

तच्छ्रुत्वा ताः प्रजाः सर्वां रुरुदुः खिन्नमानसाः ।
तं प्राहुरात्मनां प्रियं स्वपितरं यथा सुताः ॥ १२ ॥

प्रजा ऊचुः

भो नाथ सर्वधर्मज्ञ नास्मान् त्यक्तुमिहार्हसि ।
यत्र त्वं तत्र तु वयं यामः प्रणतवत्सल ॥ १३ ॥
दारा गृहा घनान्यत्र प्रिया पुत्रास्तवानुगाः ।
परत्रेह विशोकाय ज्ञात्वा त्वामादिपूरुषम् ॥ १४ ॥
इति श्रुत्वा तु वचनं सान्त्वयित्वा सदुक्तिभिः ।
प्रययौ दीनमनसा पत्नीभ्यां सुमहद् वनम् ॥ १५ ॥
हिमालयं मुनिगणैराकीर्णं जाह्नवीजलैः ।
परिपूर्णं देवगणैः सेवितं योगिभिस्तथा ॥ १६ ॥
गत्वा विष्णुः सुरगणैर्वृतश्चाहचतुर्भुजः ।
उषित्वा जाह्नवीतीरे लेभे च परमां गतिम् ॥ १७ ॥
पूर्णज्योतिर्मयः साक्षी परमात्मा सनातनः ।
बभौ सूर्यसहस्राणां तेजोराशिं समद्युतिः ॥ १८ ॥
शङ्खचक्रगदापद्मशाङ्गिः समभिष्टुतः ।
नानालङ्करणानां च समलङ्करणाकृतिः ॥ १९ ॥

१. क कल्किस्तेषामिति वचः श्रुत्वा परमहृषितः
२. घ विस्मयान्विताः ३. घ प्रणताः पुत्रा यथा पितरमीश्वरम्
४. घ प्रिया ५. घ पुत्राः प्राणा
६. घ त्वां यज्ञपूरुषम् ७. घ तद्वचनं
८. घ क्लिन्नहृदयः ९. घ सहितो
१०. घ मनसः प्रियम् ११. घ सस्मारात्मनमात्मना
१२. घ पुरातनः १३. क गुणात्मजा

ववृषुस्तं सुराः पुष्पैः कौस्तुभानुक्तकन्धरम् ।
 सुगन्धिकुसुमासारैर्देवदुन्दुभिनिःस्वनैः ॥ २० ॥
 तुष्टुवुर्मुहुः सर्वे लोकाः स्थावरजङ्गमाः ।
 दृष्ट्वा रूपमरूपस्य प्रयाणे वैष्णवं पदम् ॥ २१ ॥
 तद् दृष्ट्वा महदाश्चर्यं पत्युः कल्केर्महात्मनः ।
 रमा पद्मा च ज्वलनं प्रविश्य तमवापतुः ॥ २२ ॥
 धर्मः कृतयुगं नाम ततोऽस्मिन् पृथिवीतले ।
 निःसपत्नौ च सुखिनौ भूलोकं चेरतुस्तथा ॥ २३ ॥
 देवापिश्च मरुः कामं कल्केरादेशकारिणौ ।
 प्रजाः सम्यक् पालयन्तौ भुवं जुगुपतुः पृथक् ॥ २४ ॥
 विशाखयूपभूपालः कल्केर्निर्माणमीदृशम् ।
 श्रुत्वा स्वपुत्रं विषये अभिषिच्य गतो वनम् ॥ २५ ॥
 अन्ये तु पृथिवीपालाः कल्केविरहकातराः ।
 तं ध्यायन्तो स्मरन्तश्च विरक्ताः स्युर्नृपासने ॥ २६ ॥
 तथा कल्केरनन्तस्य कथां भुवनपावनीम् ।
 निवेद्य च शुकः प्रायान् नरनारायणाश्रमम् ॥ २७ ॥

मार्कण्डेयादयो ये च मुनयो ह्यूर्ध्वरेतसः ।
 श्रुत्वानुभावं कल्केस्ते तं गायन्तो जगुर्ग्रहः ॥ २८ ॥
 यस्यानुशासनाद् भूमौ प्रजा धर्महिते रताः ।
 नाल्पायुषो दरिद्राश्च न पाषण्डा न वञ्चकाः ॥ २९ ॥
 नाधयो व्याधयः क्लेशा देवभूतात्मसम्भवाः ।
 निर्मांसराः सदानन्दा बभूवुर्जीवजातयः ॥ ३० ॥
 इत्येतत्कथितं कल्केरवतारं महोदभवम् ।
 घन्यं यशस्यमायुष्यं स्वर्ग्यं स्वस्त्ययनं परम् ॥ ३१ ॥
 शोकसन्तापपापघ्नं कलिव्यालविनाशनम् ।
 सुखदं मोक्षदं लोके वाञ्छितार्थफलप्रदम् ॥ ३२ ॥
 तावच्छास्त्रप्रदीपानां प्रकाशो भुवि रोचते ।
 भाति भानुः पुराणाख्यो यावल्लोकेऽतिकामधुक् ॥ ३३ ॥
 श्रुत्वैतद् भृगुवंशजो मुनिगणैः साकं सहर्षो वशी
 ज्ञात्वा सूतममेयबोधविदितं श्रीलोमहर्षात्मजम् ।
 श्रीकल्केरवतारसारममलं भक्तिप्रदं श्रीहरेः
 शुश्रूषुः पुनराह साधुवचसा गङ्गास्तवं सत्कृतः ॥ ३४ ॥
 इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
 कल्किनिर्याणं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३० ।

१. क ववृषुस्तं	२. घ सस्थाणु
३. ग भगवतः	४. घ निर्याणे
५. घ दहनं	६. ग घ कल्केराज्ञया
७. घ सुसुखिनौ	८. ग घ चिरम्
९. ग घ संपालयन्तौ तु	१०. घ प्रभू
११. क अद्भुतम्	१२. घ नृपं कृत्वा
१३. घ नृपतयो ये च	१४. घ कर्मिताः
१५. घ जपन्तश्च	१६. घ इति
१७. घ कथयित्वा	

१. क सनकसनन्दादयो	२. घ प्रसमायनाः
३. क श्रुत्वावतारं	४. ग घ ध्यायन्तो
५. घ नार्घमिष्टाः प्रजाजनाः	६. घ हेतुकाः
७. क आधिव्याधिर्गतस्तस्मात्	८. क ग जारजातयः
९. घ महोदयम्	१०. क + तदेतत् कथितं कल्केरवतारं महोदयम् ।
सुघन्यं पावकं शुद्धं पृथिव्यां मोक्षदं नृणाम् ।
११. घ कलिव्याकुलनाशनम्	१२. क सुद्विरोचने
१३. क यावन्नोदेति	१४. क महर्षेर्वचः
१५. क संश्रुत्यामृतममेयविदितं	१६. घ श्रीकल्केरवतारवाक्यममलम्
१७. क × इति श्री	१८. घ निर्याणो
१९. ग × नाम	२०. ग + समाप्तः

चतुस्त्रिंशोऽध्यायः

शौनक उवाच

हे सूत सर्वघर्मज्ञ यत् त्वया कथितं पुरा ।
गङ्गां स्तुत्वा समायाता मुनयः कल्कसन्निधिम ॥ १ ॥
स्त्वं तं वद गङ्गायाः सर्वपापप्रणाशनम् ।
मोक्षदा पुण्यदा लोके गङ्गा गगनमेखला ॥ २ ॥

सूत उवाच

शृणुष्वमृषयः सर्वे गङ्गास्तवमनुत्तमम् ।
शोकमोहहरं पुंसां देवेषिपरिकीर्तितम् ॥ ३ ॥

ऋषय ऊचुः

इयं सुरतरङ्गिणी भवनवारिधेस्तारिणी
स्तुता हरिपदाम्बुजादुपगता जगत् संसदः ।
सुमेरुशिखरामरप्रियजला मलक्षालिनी
प्रसन्नवदना शुभा भवभयस्य विद्राविणी ॥ ४ ॥
भगीरथमथानुगा सुरकरीन्द्रदर्पापहा
महेशमुकुटप्रभा गिरिशिरःपताका सिता ।
सुरासुरनरोरगैरजभवाच्युतैः संस्तुता
विमुक्तिफलशालिनी कलुषनाशिनी राजते ॥ ५ ॥

१. क ग सर्वमर्मज्ञ

२. घ ऋषिभिः

३. क प्रसन्नाननसौरभा

४. क हरिमालिनी

२. घ शुभदं भक्त्या शृण्वतां पठतामिह

४. क मुदा

६. ग भूत

पितामहकमडण्डप्रभवमुक्तिबीजालता
श्रुतिस्मृतिगणस्तुता द्विजकुलालबालावृता ।

सुमेरुशिखराभिदा निपतिता त्रिलोकावृता
सुधर्मफलशालिनी सुखपलाशिनी राजते ॥ ६ ॥

नदत्पतङ्गमालिनी सगरवंशमुक्तिप्रदा
मुनीन्द्रवरनन्दिनी दिवि मता च मन्दाकिनी ।

सदा दुरितनाशिनी विमलवारिसंदर्शन-
प्रणामगुणकीर्तनादिषु जगत्सु संराजते ॥ ७ ॥

महाभिधसुताङ्गना हिमगिरीशकूटस्तनी
सफेनजलहासिनी सितमरालसंचारिणी ।

चलल्लहरिसत्करा वरसरोजमालाधरा
रसोल्लसितगामिनी जलधि^१कामिनी राजते ॥ ८ ॥

क्वचित् कलकलस्वना क्वचिदधीरयादोगणा
क्वचिद् मुनिगणैः स्तुता क्वचिदनन्तसम्पूजिता ।
क्वचिद् रविकरोज्ज्वला क्वचिदुदग्रपाताकुला
क्वचिन्नविगाहिता जयति भीष्ममाता वरा ॥ ९ ॥

स एव कुशलो जनः प्रणमतीह भागीरथीं
स एव तपसां निधिर्जपति जाह्नवीमादरात् ।

स एव पुरुषोत्तमः स्मरति यस्तु मन्दाकिनीं
स एव विजयी प्रभुः सुरतरङ्गिणीं सेवते ॥ १० ॥

१. क सुमेरुशिखरसन्निधौ

२. क स्नपनपानसंदर्शन

५. घ सती

७. ग तपसो

२. घ चरद्विहगमालिनी

४. क भामिनी

६. ग कुशली

८. घ साधु

तवामलजलाचितं खगशृगालमीनक्षतं
 चलल्लहरिलोलितं हचिरतीरसमाश्रितम् ।
 कदा निजवपुर्मुंदा सुरनरोरगैः संस्तुतोऽ-
 प्यहं त्रिपथगामिनि प्रियमतीव पश्यामहे ॥ ११ ॥
 त्वत्तीरे वसति तवामलजलस्नानं तव दर्शनं
 त्वन्नामस्मरणं तवोदयकथासंलापनं पावनम् ।
 गङ्गे मे तव सेवनैकनिपुणोऽप्यानन्दितश्चादृतो
 नत्वा त्वदगतपातको भुवि कदा शान्तश्चरिष्याम्यहम् ॥ १२ ॥
 इत्येतदृषिभिः प्रोक्तं गङ्गायाः स्तवमुत्तमम् ।
 स्वर्गं यशस्यमायुष्यं श्रवणाल्लभ्यते ध्रुवम् ॥ १३ ॥
 हरति सकलपापं बलमायुश्च यच्छति ।
 सन्ध्यात्रयमुपासीत गङ्गासन्निधावेव हि ॥ १४ ॥
 इत्येतद् भागंवाख्यानं शुकमुखाच्छ्रुतं मया ।
 पठितं श्रावितं चात्र पुण्यं धन्यं यशस्करम् ॥ १५ ॥
 अवतारं महाविष्णोः कल्केश्च परमद्भुतम् ।
 पठतां शृण्वतां भक्त्या सर्वाशुभविनाशनम् ॥ १६ ॥
 इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये
 गङ्गास्तवो नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

१. घ जम्बालितम्	२. घ पश्यामो वा
३. घ प्रोक्षणं	४. ग पवित्रं
५. क गन्तुं त्वत्तट	६. घ स्तुत्वा
७. क त्वत्सेवागतपातको	८. घ गङ्गास्तवमनुत्तमम्
९. घ पठनाच्छ्रवणादपि	१०. घ सर्वपापहरं पुंसां बलमायुर्विवर्द्धनम्
११. घ प्रातर्मध्याह्नसायाह्ने गङ्गासन्निध्यात् भवेत्	१२. एतदेव भृगोर्वीर्यं
१३. घ शुकदेवान् मया भुतम्	१४. ग शृभं
१५. घ कल्केः परमद्भुतम्	१६. ग सर्वशान्तिविधायकम्
१७. क × इति श्री	१८. ग × नाम
१९. ग + समाप्तः	

पञ्चत्रिंशोऽध्यायः

अत्रापि शुकसंवादो मार्कण्डेयेन धीमता ।
 अधमवंशकथनं कलेश्च वर्णनं ततः ॥ १ ॥
 देवानां ब्रह्मसदनप्रयाणं पृथिव्या सह ।
 ब्रह्मवाक्याद् विष्णोश्च जन्म विष्णुयशोगृहे ॥ २ ॥
 सुमत्यां स्वांशकैर्भ्रातृचतुर्भिः शम्भले पुरे ।
 पितुः पुत्रेण संवादस्तथोपनयनं हरेः ॥ ३ ॥
 पुत्रेण सह संवासो वेदाध्ययनमुत्तमम् ।
 शास्त्रास्त्राणां परिज्ञानं शिवसंदर्शनं ततः ॥ ४ ॥
 कल्केः स्तवं शिवपुरे वरलाभः शुकात् पुनः ।
 शम्भलागमनं चक्रे ज्ञातिभ्यो वरकीर्तनम् ॥ ५ ॥
 विशाखयूपभूषणं आत्मनः सर्ववर्णनम् ।
 महाभाग्याद् ब्राह्मणानां शुकागमनं तत्र च ॥ ६ ॥
 कल्किना शुकसंवादः सिंहलाख्यानमुत्तमम् ।
 शिवदत्तवरा पश्चात् तस्या भूपस्वयं वरे ॥ ७ ॥
 दर्शनाद् नृपसङ्घानां स्त्रीभावपरिकीर्तनम् ।
 तथास्या विषादः कल्केर्विवाहार्थं समुद्यमः ॥ ८ ॥

१. ग धीमता	२. घ कलेर्विवरणं
३. घ भोगुवा	४. घ ब्रह्मणो वचनाद् विष्णोर्जन्म
५. क पुरा	६. क सम्वादो वेदाध्ययनमुत्तमम्
७. क शस्त्रास्त्राणां	८. घ शिवालये
९. घ शुकापनम्	१०. ग यत्र
११. घ निजसर्वस्ववर्णनम्	१२. ग ब्राह्मणानां महाभाग्यात्
१३. घ शुकस्यागमनं ततः	१४. ग शुकैः कल्केरालापः
१५. घ भूप	१६. घ तस्या विषादः कल्केस्तु

१ शुकस्य प्रेरणं दौत्ये तथा तस्यापि दर्शनम् ।
 शुकपद्मापरिचयः श्रीविष्णोः पूजनादिकम् ॥ ९ ॥
 २ स्मरणं मननं ध्यानं सर्वं तत् परिर्वर्णितम् ।
 ३ शुकाय भूषणं दानं पुनः शुकसमागमः ॥ १० ॥
 कल्केः पद्माविवाहार्थं गमनं सम्मतिस्तयोः ।
 जलक्रीडाप्रसङ्गेन विवाहस्तदनन्तरम् ॥ ११ ॥
 पुंस्त्वप्राप्तिश्च भूपानां कल्केदर्शनमात्रतः ।
 ४ अनन्तस्यागमनं तत्र राज्ञः संवादस्तेन च ॥ १२ ॥
 षण्डत्वादात्मनो जन्म कर्म तत्र शिवस्तवः ।
 मृते पितरि तद्विष्णोः क्षेत्रे मायाप्रदर्शनम् ॥ १३ ॥
 ५ अत्राख्यानमनन्तस्य ज्ञानवैराग्यवैभवम् ।
 राज्ञां प्रयाणं कल्केश्च पद्मया सह शम्भले ॥ १४ ॥
 विश्वकर्मविधानं च वसतिश्च सुखाश्रया ।
 ज्ञातिभ्रातृसुहृत्पुत्रैः सेनाभिर्बुद्धनिग्रहः ॥ १५ ॥
 कथितश्चात्र तेषां च स्त्रीणां रणं महाघोरम् ।
 ततोऽत्र बालखिल्यानां मुनीनां स्वनिवेदनम् ॥ १६ ॥
 सपुत्रायाः कुथोदर्या वधश्चात्र प्रकीर्तितः ।
 हरिद्वारगतस्यापि कल्केर्मुनिसमागमः ॥ १७ ॥

१. घ शुकप्रस्थापनं
 २. क परिक्तीर्तितम्
 ३. घ दर्शनं तयोः
 ४. घ चात्र
 ५. ग तत्रानन्ताख्यानं पूतं
 ६. बुद्धनिग्रहम्
 ७. घान्ततपसां
 ८. ग निवेदितः

२. घ पादादिदेहध्यानं च केशान्तं
 ४. घ शुकभूषणदानं च
 ६. घ अनन्तागमनं राज्ञा संवादस्तेन संसदि
 ८. क समागमः
 १०. घ वसतिः पद्मया सह
 १२. घ संयोधनाश्रयः
 १४. क आत्मनिवेदनम्

१ सूर्यवंशसमाख्यानं सोमस्य च विधानतः ।
 श्रीरामचरितं तत्र सर्वपापभयापहम् ॥ १८ ॥
 देवापेश्च मरोः सङ्गो युद्धयात्रा प्रकीर्तिता ।
 २ महाघोराहवे कोकविकोकविनिपातनम् ॥ १९ ॥
 भल्लाटगमनं तत्र शय्याकर्णादिभिः सह ।
 युद्धं शशिध्वजेनात्र सुशान्ताभक्तिकीर्तनम् ॥ २० ॥
 युद्धे कल्के रागमनं धर्मस्य च कृतस्य च ।
 सुशान्तायाः स्तवस्तत्र रमोद्वाहस्तु कल्किना ॥ २१ ॥
 सभायां पूर्वकथनं निजगृध्रत्वकारणम् ।
 मोक्षः शशिध्वजस्यात्र भक्तिप्रार्थयितुर्विभोः ॥ २२ ॥
 ३ विषकन्याया मुक्तिश्च नृपाणामभिषेचनम् ।
 मायास्तवः शम्भलेषु नानायज्ञादिसाधनम् ॥ २३ ॥
 ४ विष्णुयशसो मोक्षश्च नारदेन प्रकीर्तितः ।
 कृतधर्मप्रवृत्तिश्च रुक्मिणीव्रतकीर्तनम् ॥ २४ ॥
 ततो विहारः कल्केश्च पुत्रपौत्रादिसम्भवः ।
 कथितो देवगन्धर्वगणागमनमत्र हि ॥ २५ ॥
 ५ ततो वैकुण्ठगमनं विष्णोः कल्के रिहोदितम् ।
 शुकप्रस्थानं तत्र च कथयित्वा कथाः शुभाः ॥ २६ ॥

१. घ सूर्यवंशस्य कथनं
 २. घ चारु सूर्यवंशानुवर्णने
 ३. क युद्धोद्यमः प्रकीर्तितः
 ४. क महाघोररणे
 ५. ग शय्याकर्णः जनैः सह
 ६. घ आनयनं
 ७. घ विषकन्यामोचनं च
 ८. तत्रैव च
 ९. घ नारदाद् विष्णुयशसो मोक्षश्चात्र
 १०. क विवाहः
 ११. क शम्भले
 १२. ग X ततो
 १३. ग वैकुण्ठे
 १४. ग + नाम
 १५. घ उचितं

गङ्गास्तोत्रमिह प्रोक्तं 'सिद्धिवृद्धिविधायकम् ।
जगतामानन्दकरं 'भुवि पुण्यकरं नृणाम् ॥ २७ ॥
सकलसिद्धिदं 'श्लोकैः षट्सहस्रं शताधिकम् ।
सर्वशास्त्रार्थतत्त्वानां सारं श्रुतिमनोहरम् ॥ २८ ॥
'धर्मार्थकाममोक्षाणां तत्त्वं कल्किपुराणं हि ।
प्रलयान्ते हरिमुखान्निःसृतं लोकविस्तृतम् ॥ २९ ॥
'व्यासेन मुनिना प्रोक्तं द्विजरूपेण भूतले ।
विष्णोः कल्केर्भगवतो 'माहात्म्यं परमाद्भुतम् ॥ ३० ॥
'प्रीत्या च पुराणसारममलं श्रीविष्णुभावाप्लुतं
शृण्वन्तीह वदन्ति साधुसदसि क्षेत्रे सुतीर्थाश्रमे ।
दत्त्वा गां तुरगं गजं 'मदभरं स्वर्णं द्विजायादराद्
वञ्जालङ्करणैः प्रपूज्य विधिवन् 'मुक्तास्त एवोत्तमाः ॥ ३१ ॥
श्रुत्वा विधानं 'विधिना ब्राह्मणो वेदपारगः ।
क्षत्रियो भूपतिवैश्यो धनी शूद्रो महान् भवेत् ॥ ३२ ॥
पुत्रार्थी लभते पुत्रं धनार्थी लभते धनम् ।
विद्यार्थी लभते विद्यां पठनाच्छ्रवणादपि ॥ ३३ ॥
इत्येतत् पुण्यमाख्यानं लोमहर्षणजो मुनिः ।
श्रावयित्वा मुनीन् भक्त्या ययौ 'तीर्थाटनादृतः ॥ ३४ ॥

१. घ पुराणे मुनिसम्मतम्
२. घ लोकैः
५. घ अहो व्यासेन कथितं
७. घ भक्त्यात्र
९. क मुक्ता भवन्त्युत्तमाः
११. ग तीर्थविचारणे

२. घ पुराणं पञ्चलक्षणम्
४. घ चतुर्वर्गप्रदं कल्किपुराणं परिकीर्तितम्
६. घ प्रभावं
८. घ गजवरं
१०. ग घ विधिवत्

शौनको मुनिभिः सार्द्धं सूतमामन्थ्य धर्मवित् ।
पुण्यारण्ये हरिं ध्यात्वा ब्रह्म प्राप 'स योगवित् ॥ ३५ ॥
लोमहर्षणजं सर्व'पुराणकथनव्रतम् ।
व्यासशिष्यं मुनिवरं तं 'सूतं प्रणमाम्यहम् ॥ ३६ ॥
आलोक्य सर्वशास्त्राणि 'विचार्यात्मधिया पुनः ।
'इदमेव सुनिष्पन्नं ध्येयो नारायणः सदा ॥ ३७ ॥
वेदे रामायणे चैव पुराणे भारते तथा ।
आदावन्ते च मध्ये च हरिः सर्वत्र गीयते ॥ ३८ ॥
सजलजलददेहो वातवेगैकवाहः
करधृतकरवालः सर्वलोकैकपालः ।
'कलिकुलवनहन्ता सत्यधर्मप्रणेता
कलयतु कुशलं वः कल्किरूपः स भूपः ॥ ३९ ॥

'इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्येऽनुक्रमवर्णनं
'नाम पञ्चत्रिंशोऽध्यायः' ।

१. घ सहर्षिभिः
२. घ पुराणं यतव्रतम्
३. ग गुरुं
४. घ विचार्यं च पुनः
५. ग वैकुण्ठनिवासी तत्र
६. क कलिकुलविनिहन्ता
७. क × इति श्री
८. ग × नाम
९. ग + समाप्तः

क + अज्ञानाद् विस्पृतेभ्रान्त्या यन्मूतमधिकं कृतम् ।
विपरीतं तु तत् सर्वं क्षमस्व परमेश्वर ।

१ संवत् १८९५ शाके १७९० मीति पौष सुदि १४ शनिवासरे लिपीकृतमिदं पुस्तकं
शुभं भूयात् माङ्गल्यं दद्यात् श्रीकृष्णाय नमः ।

ग + समाप्तश्चायं ग्रन्थः । श्री हरये नमः ।

कल्किपुराणम्

समीक्षणम्

अष्टादशमहापुराणवदुपपुराणानामपि प्रामाण्यं प्राचीनत्वं चाकाशेनापि स्वीकर्तव्यम् । सर्वेष्वेव महापुराणेष्वेषामुल्लेखः परिचयः प्रसङ्गश्च उपलभ्यते । किन्तु इमानि, महापुराणानि इव न सम्मानमर्हन्ति, महापुराणप्रभावातिशयात् । भारतीये जनसमाजे च पुराणपदेन महापुराणस्यैव स्वीकारादुपपुराणानां नैतादृश आदरः । महापुराणमतानुसारेण उपपुराणानि तेषामुपभेदा एव न स्वातन्त्र्यमर्हन्ति इति न वस्तुस्थितिः । स्वतन्त्ररूपेणैषां स्थितिः सर्वैरेव स्वीक्रियते । बहुनिबन्धकारैः एभ्यो विभिन्नानामंशानां नाम्ना उद्धृतिः, पृथिव्यां बहुषु स्थानेषु मातृकामग्नानामेषां स्वातन्त्र्येणावस्थानमित्यादिभिः उपपुराणानि महत्त्वं प्रमाणपदवीं च भजन्ते ।

महापुराणानां संख्याविषये नामविषये च प्रायशः सर्वेषामेवैकमत्यमस्ति किन्तु न तथोपपुराणविषये । यद्यपि कूर्मस्कन्दपद्मगण्डब्रह्मवैवर्तादिमहापुराणेषु अन्येषु निबन्धेषु च महापुराणवदुपपुराणसंख्या अष्टादश एव स्वीकृता तथापि,

अन्याश्च संहिताः सर्वा मारीचकापिलादयः ।
सर्वत्र धर्मकथने तुल्यसामर्थ्यमुच्यते ।

इत्याद्युक्तिभिरष्टादशातिरिक्तानां विशिष्टानामुपपुराणानां प्रामाण्यमप्यभ्युपगम्यते । अथोपपुराणानां नामानि सर्वत्र भिन्नरूपाणि । वस्तुतस्तु तान्यसंख्यानि इत्येव मन्तव्यम् ।

शैवब्राह्मशाक्तवैष्णवेत्यादिभिर्यथा महापुराणानि भिद्यन्ते तथा उपपुराणेष्वप्ययं भेदः संभवति । वैष्णवान्युपपुराणानि यथा—

विष्णुधर्मम्, विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्, नरसिंहपुराणम्, क्रियायोगसार-
पुराणम्, कल्किपुराणम्, आदिपुराणमित्यादीनि । सौराण्यपुराण-
ानि यथा—साम्बपुराणम्, सूर्यपुराणम्, सौरधर्मपुराणम्, सौरधर्मोत्तर-
पुराणमित्यादीनि । शाक्तोपपुराणानि यथा—देवीपुराणम्, कालिका-
पुराणम्, महाभागवतम्, देवीभागवतम्, नन्दापुराणम्, सारदापुराणम्,
बृहन्नन्दिकेश्वरपुराणमित्यादीनि ।

तन्मध्ये यद्यपि कल्किपुराणं न विष्णुधर्मोत्तरवत् प्राचीनत्वमर्हति
तथापि धार्मिकदृष्ट्या उपपुराणमिदं त्वतुलनीयमेव । नेदं स्वल्पतन्विति
अग्राह्यम् । दशावतारमाहात्म्यनिर्मलं कल्किपुराणं भगवतः कल्केः वेदमार्ग-
प्रतिष्ठाया अपूर्वतमं रसभरं वस्तु । धर्मस्य ग्लानिर्नातिदूरं वर्तते ।
अधर्मस्याभ्युत्थानं सघोषमेव हृदयपटं विदारयन्नास्ते । अस्मिन्नेवावसरे
किमत्र चित्रं यदाबालवृद्धवनिताः सनातनधर्मे दत्तात्मानः कलिकालु-
ष्यहारिणो भगवतो विष्णोरन्तिमावताररूपं कल्किं स्तुवन्ति । अतः
कल्किमाहात्म्यसमुज्ज्वलं पुराणमिदं सर्वेषामेव प्रेमपदवीं भजते ।

इतिहासविदां मते कल्किपुराणं न तादृशं प्राचीनत्वमर्हति । अस्य
पुराणस्य हस्तलिखितमातृकानां पुष्पिकास्विदमुपलभ्यते यदिदं नाम
श्रीमद्भागवतस्य अर्वाचीनो भागः, उताहो श्रीमद्भागवतस्य संक्षिप्तं
रूपम् । प्रायशः सर्वास्वेव पुष्पिकासु इत्थमुल्लिखितमस्ति “इति
श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये” । आगामिनि काले यद् भविष्यति
तन्मूलकतयाऽस्य माहात्म्यं वरीवर्ति । सनातनहिन्दुदृष्ट्या पुराणानि
द्वापरयुगे श्रीमद्व्यासदेवेन लिखितानि । अतः कलियुगसम्बन्धिनी कापि
वार्ता लिखिता चेत् तर्हि भविष्यद्घटनविधायिनी नूनं स्यात् । वस्तुतः
कलियुगस्यान्ते विष्णोर्माहात्म्यवर्णनमेवास्य पुराणस्य मुख्यं लक्ष्यम् ।
कलियुगे कल्क्यवताररूपेण जनिं लब्ध्वा विष्णुः स्वमाहात्म्यप्रचारद्वारा
सर्वान् सुस्थिरान् करिष्यतीति वार्ता तत्र सुप्रसिद्धा । स कल्किः विष्णु-

यशसः पुत्रः । सुमतिश्चास्य मातुर्नाम । तस्य पितरौ शम्भलग्राम-
निवासिनाविति ।

सर्वास्वव मातृकास्वस्यस्यांशतया विभागो न दृश्यते । साकल्येन
पञ्चत्रिंशदध्यायात्मकं केवलं मुद्रितेषु संस्करणेष्वेवांशत्रये विभक्तम् ।
अस्य विभिन्नाध्यायस्य संक्षिप्तपरिचयोऽधुना प्रदीयते ।

तत्र प्रथमाध्याये वैदिकतान्त्रिकादिरोत्या विघ्नेशं नमस्कृत्य कल्कि-
माहात्म्यमुदघोष्यते । स कल्किः स्वयमेव हरिर्नारायणः । नैमिषारण्ये
शौनकादय ऋषय सूतात् कलिधर्मं श्रोतुमैच्छन् । किन्तु तस्योत्तरे सूतो
भागवतपुराणे यथा तेन मार्कण्डेयाय भागवतधर्मा निवेदितास्तदेव स
वक्तुमारभते । अधर्मः स्वयमेव ब्रह्मणो जन्म लेभे । तस्यैवाधर्मस्य वंशे
भयंकररूपी कलिरपि जन्म लब्ध्वा स्वकालुष्यं पृथिव्यां सर्वत्र यथायथं
प्रचारयन्नास्ते । तस्मिन्नेवावसरे लोका अपि भृशं नीचमनसोऽवनतेः
परां काष्ठामापन्नाः भयावहमपि परधर्ममाश्रित्य स्वेच्छ्या वेदपुराण-
विरुद्धाचरणे कृतमतयो विहरन्ति । तत्तापपीडिता धरित्री मनोदैव्यनिरासाय
ब्रह्माणं प्रार्थितवती ।

द्वितीयेऽध्याये ब्रह्मा विष्णुमुपागम्य धरित्रीविषयं तस्मै श्रावयति ।
विष्णुरपीमानि सर्वाणि निशम्य तस्य प्रतीकाराय सपदि एव शम्भल-
ग्रामवास्तव्यस्य विष्णुयशसो गृहे आत्मानं प्रकटय्य पापभारोपशमाय यथो-
पयुक्तां व्यवस्थां गृह्णाति । विष्णुवचनादाश्वस्तो ब्रह्मा स्वालयं जगाम ।
विष्णोरनुरोधेन देवा अपि पृथिव्यामात्मनः परिग्रहं लभन्ते । नररूपेण
विष्णोरवतरणं “कल्किरूपेण तस्य नामग्रहणमखण्डां पृथिवीं कलि-
प्रभावात् मोचयतु” इति तस्य भगवदवताररूपस्य कल्केः प्रतिज्ञा सर्वान्
प्रमोदयति ।

तृतीयाध्याये वेदादीनि सर्वशास्त्राणि पठित्वा भगवान् कल्किः
भगवद्बिम्बोदकेश्वरशिवसकाशात् कश्चन कामचारिणमश्वममूल्यं

शुकपक्षिणमथ च निशितं खड्गमेकं लब्धवान् । ततश्च स कल्किः शम्भलग्रामं प्रत्यागत्य वर्णाश्रमधर्मं द्रढयति, वेदमार्गं सुप्रतिष्ठापयति । अन्ते च माहिष्मतीनृपेण विशाखयूपेन सह कलियुगमाहात्म्यं प्रकटीकर्तुं प्रयतते । विशाखयूपनृपाय सृष्टेरुत्पत्तिस्थितिरित्यादिकं विषयं तथा ब्राह्मणानां चरित्रमाहात्म्यं कल्किः निवेदयति । सिंहलद्वीपवास्तव्यस्य राज्ञो बृहद्रथस्य कन्या पद्मावती नामधेयासीत् । लक्ष्म्या अवताररूपिण्यास्तस्याः सन्देशाहरणाय कल्किप्रेषितः शुकः सिंहलात् प्रत्यागत्य “शिववरात् पद्मावती नारायणमेव पतिरूपेण प्राप्स्यति” इति निवेदयति ।

पञ्चमेऽध्याये सिंहलद्वीपस्य मनोहारिण्यत्यदभुता च वार्ता शुकेन कीर्त्यते । अत्र पद्मावत्याः स्वयंवरसभायां सर्वे प्रार्थिनो यदैव पद्मावतीं प्रेमदृष्ट्या अवलोकितवन्तस्तदैव स्त्रीरूपेण परिणताः । तस्या एव कन्याया दासीत्वं स्वीचक्रुरिति निवेदयति ।

षष्ठेऽध्याये कल्किनावरुद्धः शुकः पुनरपि सिंहलदेशे प्रत्यागत्य पद्मावत्या सह यथायथं वार्तालापं करोति । “अहं नारायणमेव पतिरूपेण लप्स्यामि, नान्यः कश्चित् श्रीहरेर्भिन्नो मम पतिर्भवितुमर्हति” इति पद्मावत्या आत्मनिवेदनं श्रुत्वा कल्किः प्रसीदति ।

सप्तमेऽध्याये ‘ओं नमो नारायणाय’ इति अष्टाक्षरेण मन्त्रेण विष्णुध्यानं वर्णयति ।

अष्टमतो दशमाध्यायेषु विष्णुध्यानस्य विशदं वर्णनं वर्तते । पद्मावत्याः सकाशात् तामामन्त्र्य च शुकः कल्किं प्राप्नोति । तस्यैव शुकस्य आग्रहातिशयेन दैवनिबन्धबलाच्च कल्किः सिंहलमागत्य पद्मावत्याः पाणिं गृह्णाति । तत्र स्वयंवरसभायां समागता ये चासन् भूतपूर्वा राजानः ते सर्वे दैवप्रसादात् कल्केरनुग्रहाच्च स्वं रूपं लभन्ते । विष्णोर्दशावतारं ते स्तुवन्ति ।

एकादशद्वादशाध्याययोस्तेषामनुरोधेन कल्किः तेभ्यो नृपेभ्यो वर्णाश्रमधर्ममुपदिशति । तस्मिन्नेवावसरे कल्केरिच्छ्यानन्ताख्यो कश्चिन् मुनिः तत्र समागम्य पुरुषोत्तमे क्षेत्रे आत्मनो विष्णुमायासम्बन्धिनीं काचिदभिज्ञतां प्रकटयति । अनन्तस्य मते कलौ भगवान् कल्किरेव एको यः खलु निखिलप्राणिभ्यो मुक्तिं दातुमलम् ।

त्रयोदशाध्याये स्वश्वशुरालयं सिंहलं परित्यज्य पद्मावत्या सह कल्किः पित्रालये पुनरागच्छति । कालक्रमेण अनयोर्दम्पत्योर्जयविजयाख्यौ द्वे मित्रे जायेते । तत्र बौद्धानामुपद्रवं श्रुत्वा तं निर्भर्त्सितुं स कीकटाख्यप्रदेशे गत्वा तत्रासंख्यभक्तजनसमावेष्टितं जिनं पश्यति ।

चतुर्दशाध्याये जिनोपदिष्टैः बौद्धैः सह कल्केर्महति रणे प्रायशः सर्वे बौद्धा विनाशमुपगच्छन्ति । अन्ते चेमे सर्वे म्लेच्छा आहूय कल्किं पराजेतुं वाञ्छन्ति ।

पञ्चदशाध्याये कल्किस्तु बौद्धान् तथा म्लेच्छान् सर्वानपि पराजित्य तेन सह योद्धुमागताभ्यो म्लेच्छबौद्धस्त्रीभ्यो ज्ञानभक्तिपरमयोगमुपदिशति ।

षोडशाध्याये कीकटप्रदेशात् प्रत्यागम्य चक्रतीर्थे बालखिल्यैः सह कल्केः वार्ता प्रचलति । तत्र ते सर्वे कुथोदरी इत्याख्याया राक्षस्याः तस्याः पुत्रात् विकञ्जात् भयभीता त्रस्ता भृशं पीडिताश्चेति विज्ञाय तयोर्हंनने कृतमतिः स कल्किः हिमालयं गत्वा तान् हन्ति ।

सप्तदशाध्याये तस्मिन्नेव हिमालये पर्वते सूर्यवंशस्थनृपस्य मरु-इत्याख्यस्य तथा चन्द्रवंशसंभूतस्य देवकी इत्याख्यस्य राज्ञो वर्णनमुपलभ्यते । मरुः इक्ष्वाकुवंशगौरवं कल्कये निवेदयति । प्रसङ्गक्रमेण च भगवतो रामचन्द्रस्य कथा आलोच्यते ।

अष्टादशाध्याये रामवंशस्य परिचय उपलभ्यते । तस्य वंशे बुध इत्यपरनामधेयस्य मरोर्जन्म अभूदित्यादिवार्ता प्रचलति । अत ऊर्ध्वं चन्द्रवंशस्य नृपाणां वर्णनं देवापिना क्रियते । तयोः सकाशाद् इदं

सर्वं विज्ञाय म्लेच्छानां पुष्कसानां च निघनान्ते अयोध्याया हस्तिना-
पुर्याश्च सिंहासने यथाक्रमं मरुः देवापिश्च राजा भविष्यति इति कल्किः
प्रतिश्रुणोति । तस्यैवानुरोधेन राज्ञो विशाखयूपस्य कन्यां मरुः परि-
गृह्णाति । रुचिराश्वस्य कन्यां च देवापिः । कल्केः वरेण स्वर्ग्यं रथं
लब्ध्वा मरुदेवापी प्रमुदितौ वर्णाश्रमधर्मस्य पुनः संस्थापनाय प्रयतेते ।

एकोनविंशत्यध्याये कृतयुगे यथा चतुर्दशमन्वन्तराणां क्रमशः
उत्पत्त्यादिकं भवति तथा सर्वं वर्णितमस्ति । कलिपीडिता देवादयः सर्वे
कल्किमुपेत्य तेषामार्तिहरणाय प्रार्थयन्ते । विशसननगर्यां प्रविश्य
कलिं हनिष्यामीति प्रतिज्ञाय भगवान् कल्किः स्वपुरात् प्रचलति ।

विंशत्येकविंशत्यध्याययोः मरुः देवापिः अन्ये च विश्वस्तान् अनु-
चरान् संगृह्य कल्किः कलिनाशनाय कृतमतिः प्रयत्नमाश्रयते । विशसन-
नगर्यां घर्मः कलिना विताडितः । स एव घर्म आत्मनः पराजयस्य प्रति-
हिंसां जिघृक्षन् कल्किना सह प्रचलति । एतत् सर्वं निशम्य खशाः,
काम्बोजाः, शबराः, बर्बराश्चोदाः, पुलिन्दाश्चोलाः, निषादा विशेषतः
कोकः विकोकश्चेमे सर्वे कलिसहायकाः कल्किना सह योद्धुमुद्यताः ।
अस्मिन् समये पराजयं स्वीकृत्य कलिः अन्यस्मिन् वर्षे पलायते ।

कल्किश्च यथेच्छं कलिं संयम्य निहन्ति । कल्केः पराक्रमात् कोकः
विकोकश्च पञ्चत्वमुपगतौ ।

द्वाविंशत्यध्यायतः सप्तविंशतितमाध्यायपर्यन्तं भल्लाटनगरे कल्के-
रुपस्थितिर्लिखिता । तस्मिन्नेव समये तत्र शशिध्वजनामधेयः कश्चिद्
वैष्णवो नृपो राजासीत् । स राजा कल्केरागमनं श्रुत्वा तेन सह सकोपः
क्रमितुं क्रमं बबन्ध । कल्किशशिध्वजयोर्मध्ये संघटिते घोरदुर्मदे रणे
शशिध्वजो हतचेतनः कल्किना पराजितः । द्वैताद्वैतदर्शननिष्णातः
स राजा सपत्न्यै सुशान्तायै द्वैताद्वैतमतवादस्य वैशिष्ट्यं प्राक् प्रतिपाद्य
कल्किना सह तस्य युद्धं समर्थितवान् । किन्त्वधुना परास्तस्तं स कल्कि

स्तौति । अथ चात्मनः कन्यां रामां तस्मै विवाहार्थाय प्रयच्छति । अन्ते
च पूर्वजन्मनि प्राप्तगूदघ्रावस्थयोस्तयोः प्राग् जन्मनो विस्तृतं वर्णन-
मुपलभ्यते । कथाप्रसङ्गेन विष्णोर्महत्त्वम्, विष्णुपूजा, विष्णुभक्तिरित्यादीनि
सर्वाणि व्याख्यायन्ते । प्राक् कृष्णाग्रजेन बलरामेण निहतो द्विविदो यथा
स्वर्गं लेभे तथा सोऽपि राजा शशध्वजः स्वर्गं कामयते । प्रसङ्गेस्मिन् शश-
ध्वजमुखात् श्रीकृष्णस्यापूर्वलीलाचातुरी सर्वेषां श्रोतॄणां मनो हरति ।

अष्टाविंशत्यध्याये भगवतः कल्केरपरा अद्भुता कथाः प्रचलन्ति ।
काञ्चनपुर्यां स विषकन्यां स्वर्गं निनाय । मुक्तिं च तस्यै दत्तवान् ।
तथा अयोध्यायां मथुरायां वारणावत्यां पुण्ड्रे अङ्गे वङ्गे कीकटे च स
स्वसेवकान् सिंहासनं प्रददाविति सर्वं वर्णयते ।

एकोनत्रिंशत्तमेऽध्याये भगवान् कल्किः शम्भलग्रामे प्रत्यागच्छति ।
एवं च तत्र लुप्तप्रायं कृतयुगं पुनः स गौरवमाहात्म्येन दृढं प्रतिष्ठापयति ।
कोकामुखतीर्थे शशिध्वजः मायां प्रशंसन् । अस्मादेव कारणात् तस्य मुक्तिः
अनिवार्या इति कल्किः उदघोषयति ।

त्रिंशत्तमेऽध्याये सोऽयं विष्णुयशा राजा राजसूयं तथापरं च
यज्ञं करोति । तत्र यज्ञस्थले नारदः समागम्य तस्मै विष्णुयशसे मायायाः
स्वरूपं कल्केः माहात्म्यं चोपदिशति । शम्भलग्रामे भगवदवतारभूतस्य
परशुरामस्योपस्थितिर्घुष्यते ।

एकत्रिंशत्तमेऽध्याये रुक्मिणीव्रतोपाख्यानं वर्णितमस्ति । केन
प्रकारेण व्रतमिदमनुष्ठीयते, कीदृशी वा विधिः, किं वा तस्यानुष्ठानफलमिति
सर्वं रामेण पृष्ठः परशुरामो व्याख्याति । कचशर्मिष्ठादेवयान्या आख्याना-
वसरे संनिविष्टमेवं पुत्रलाभार्थमेव रुक्मिणीव्रतमवश्यमाचरणीयमिति
निर्गलितार्थो बोध्यते ।

द्वात्रिंशत्त्रयस्त्रिंशत्तमेऽध्याये भगवतः कल्केः स्त्रीभिः सह
केलिकला प्रेममयो विलासश्चोपलभ्यते । ब्रह्मादयः प्रमुखा देवास्तत्र
शम्भलग्रामे आगच्छन्ति, एवं शनैः स भगवान् कल्किः स्वर्गं गच्छति ।

चतुस्त्रिंशत्तमेऽध्याये जह्नुकन्याया गङ्गायाः स्तुतिः ।

पञ्चत्रिंशत्तमेऽन्तिमेऽध्याये कल्किपुराणस्य सारोऽस्य ग्रन्थस्य पाठफलमित्यादीनि सर्वाण्युपलभ्यन्ते ।

यथा शशिध्वजो राजा वैष्णवीयं द्वैताद्वैतवादम् व्याख्याति, एवं यथा विष्णोरवतारभूतस्य भगवतः कल्केरुत्पत्तिमाहात्म्यम्, विष्णुधर्मप्रचारः, परधर्मस्यानुपादेयत्वमत्र समुपलभ्यन्ते तथानेनानायासेनैव कैश्चिदनुमातुं शक्यते यदयं ग्रन्थो विशिष्टो वैष्णवप्रबन्ध एव नान्यः कश्चित् । तत्र वासुदेवस्याष्टाक्षरमन्त्रपूजनेन विष्णोरवतारस्य रामचन्द्रस्य माहात्म्यं वैशद्येन वर्ण्यते । कृष्णबलभद्रादीनां महाभारतसूत्रधारणां वैष्णवपुरुषोत्तमानां लीलामाहात्म्यविशदीकरणेनान्ते च बौद्धादिकानां पाषण्डादीनां मतानि निराकृत्य वैष्णवधर्मस्य प्रचारप्रसङ्गेन मतमिदं दृढतरं समर्थितं भवति । यथा भगवान् कल्किः खशकाम्बोजशवर-बर्बरचीनपुलिन्दचोलनिषादादीन् पराजित्य बौद्धधर्मस्य माहात्म्यं दूरीकृत्य च वैष्णवधर्मणेदं भारतवर्षं प्लावितमकरोत् तथा तत्र भगवतः शङ्कराचार्यस्य वेदमार्गविरोधिनां बौद्धजैनधर्माणां पराभव एव स्मर्यते । अतः कल्किपुराणस्य विरचनकारः शङ्कराचार्यात् प्राचीनः कदापि न भवितुमर्हति । तथा च नैकेष्वपि प्रसिद्धेषु स्मृतिनिबन्धेषु कल्किपुराणात् वचनान्युद्धृतानि दृश्यन्ते । अनेनाप्यस्याधुनिकत्वं सूच्यते । तथापि ईशवोयात् सप्तदशशतकात् प्रागेवास्य विरचनकार्यं सम्पन्नमासीत् । डा० आर० सी० हाजरा (स्टडीज इन दी उपपुराणास वाल्यूम १, पृष्ठ ३०८) इदं मतं पुष्पाति यदयं ग्रन्थो वङ्गदेश एव लिखितः । यावत्यो मातृका उपलभ्यन्ते सर्वा एवास्या मातृका वङ्गलिपिभिरेव लिखिता इत्येषां प्रौढपण्डितानां मतम् । किन्तु तदिदं नास्माभिः समर्थ्यते । यतो हि अस्माभिरालोचिता 'क' इत्याख्या हस्तलिखिता कल्किपुराणस्य पुस्तिका या नाम वाराणसेयसंस्कृतविश्वविद्यालयस्य सरस्वतीभवनपाठागारे सुरक्षिता वर्तते, सा देवनागरलिपिभिरेव लिखिता ।

कल्किपुराणसम्पादनाय संगृहीतानामालोचितानां हस्तलिखितपुस्तिकानां परिचयः

वाराणसेयसंस्कृतविश्वविद्यालयस्य सरस्वतीभवनग्रन्थागाराद् द्वे हस्तलिखितपुस्तिके, कलिकातासंस्कृतकालेजग्रन्थागारादेका हस्तलिखितपुस्तिका समानाथ्य तथा मुद्रितकल्किपुराणस्य संस्करणानि पर्यालोच्य ता अवलम्ब्यैव संस्करणमिदं प्रस्तूयते । आलोचनसौकर्यार्थमुक्ता हस्तलिखितपुस्तिका यथाक्रमेण क ख ग इति रूपेणाभिधीयन्ते । इदं पुराणं तावत् कलिकातानगर्या जीवानन्दविद्यासागरेण, जगन्मोहनतर्कालङ्कारेण, पञ्चाननतर्करत्नेन च भिन्नभिन्नसमये मुद्रापितं प्रकाशितं च । अथ काश्यां भारतधर्ममहामण्डलतोऽपि प्राकाश्यं नीतम् । सर्वमिदं मुद्रितसंस्करणं प्रायशः सममेव पाठमाधत्ते अत इमे सर्वे घ इति रूपेणाभिधीयन्ते । अधुना आसां हस्तलिखितपुस्तिकानां संक्षिप्तपरिचयः प्रदीयन्ते ।

(क) वाराणसेयसंस्कृतविश्वविद्यालयसरस्वतीभवनग्रन्थागारस्य पुस्तिका । कुबेरनाथ शुक्ल, डेस्क्रीपटिभू क्वाटलग आफ संस्कृत म्यानुस्क्रिप्ट्स् इन दि सरस्वती भवन, भल्युम ५, नं० १४७८३ प्राचीने देशजपत्रे लिखिता, सम्पूर्णा पत्रसंख्या ६३ । लिपिकालः संवत् १८९५ । देवनागरलिपिभिः लिखितेयम् । दैर्घ्येण ३२'४ से० मो०, प्रस्थेन च १५'३ से० मी० द्वयम् । सर्वपत्रेषु द्वादशपङ्क्तयः, किन्तु अन्तिमपत्रे (६३ ख) सप्त एव पङ्क्तयः ।

आरम्भः—

श्रीगणेशाय नमः, श्रीसरस्वत्यै नमः, श्रीकल्किने भगवते नमः, ईश्वराय मादृग्जनोपकृतये धृतविग्रहाय श्रीमन्नृपेन्द्रजयसिंहसुपूजिताय ज्ञानात्मने कृतयुगादिकराय सिद्धचै श्रीसुशीलायै नमः ।

सेन्द्रा देवगणा मुनीश्वरजना लोकाः सपालाः सदा
स्वं स्वं कर्म सुसिद्धये प्रतिदिनं भक्त्या भजन्त्युत्तमाः ।
तं विघ्नेशमनन्तमच्युतमजं सर्वज्ञसर्वाश्रयं
वन्दे वैदिकतान्त्रिकादिविविधैः शास्त्रैः पुरो वन्दितम् ॥

अन्तिमः अंशः—

कल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये पञ्चविंशोऽध्यायः ।
अज्ञानाद् विस्मृतेभ्रान्त्या यन्नूनमधिकं कृतम् ।
विपरीतं तु तत् सर्वं क्षमस्व परमेश्वरः ॥

१ संवत् १८९५ शाके १७९० मीति पौष सुदि १४ शनिवासरे
लिपीकृतमिदं पुस्तकं, शुभं भूयात्, माङ्गल्यं दद्यात्, श्रीकृष्णाय नमः ।

(ख) वाराणसेयसंस्कृतविश्वविद्यालयसरस्वतीभवनग्रन्थागारस्य पुस्तिका ।
कुबेरनाथ शुक्ल, डेस्क्रीप्टिभ् क्वाटलग आफ संस्कृत म्यानुस्-
क्रिप्टस् इन दि सरस्वती भवन, भल्युम ५, नं० १५५३३,
प्राचीने देशजे पत्रे लिखिता । खण्डिता चयम् । संपूर्णा पत्र-
संख्या ३०, लिपिकालो नोल्लिखतः, वङ्गलिपिभिः लिखितेयम्,
दैर्घ्येण ३२'८ से० मी० प्रस्थेन च १२'२ से० मी० इयम्, सप्त-
पङ्क्तिद्वादशपङ्क्तिभेदेन पत्रेषु पङ्क्तिसंख्या भिन्ना ।

आरम्भः—

ओं नमो गणेशाय, ओं नमो वेदव्यासाय ।
सेन्द्रा देवगणा मुनीश्वरजना लोकाः सपालाः सदा
स्वं स्वं कर्म सुसिद्धये प्रतिदिनं भक्त्या भजन्त्युत्तमाः ।
तं विघ्नेशमनन्तमच्युतमजं सर्वज्ञसर्वाश्रयं
वन्दे वैदिकतान्त्रिकादिविविधैः शास्त्रैः पुरो वन्दितम् ॥

अन्तिमः अंशः—रूपिणो मामथोचुस्ते भोजन्त इति ते दश ।
दिग्वाताकर्क प्रचे.....॥

(ग) कलिकातासंस्कृतपाठागारस्य पुस्तिका ।

हृषीकेशशास्त्री शिवचन्द्र गुँई, डेस्क्रीप्टिभ् क्वाटलग आफ संस्कृत
म्यानुस्क्रिप्टस् इन क्वालकटा संस्कृत कलेज, भल्युम ४, नं०
११, सुप्राचीने देशजपत्रे लिखिता । स्थले त्रुटिता, संपूर्णा पत्र-
संख्या ८०, लिपिकालो नोल्लिखतः, वङ्गलिपिभिः लिखितेयम्,
दैर्घ्येण ४०'६४ से० मी०, प्रस्थेन च १२'७० से० मी० इयम् ।
द्विपङ्क्त्यष्टपङ्क्तिभेदेन पत्रेषु पङ्क्तिसंख्या भिन्ना ।

आरम्भः—ओं नमो गणेशाय

सेन्द्रा देवगणा मुनीश्वरजना लोकाः सपालाः सदा
आत्मकर्मसुसिद्धये प्रतिदिनं भक्त्या भजन्त्युत्तमाः ।
तं विघ्नेशमनन्तमच्युतमजं सर्वज्ञसर्वाश्रयं
वन्दे वैदिकतान्त्रिकादिविविधैः शास्त्रैः पुरो वन्दितम् ॥

अन्तिमः अंशः—

सजलजलददेहो वातवेगैर्वराहः
प्रमथितकरवालः सर्वलोकैकपालः ।
कलिकुलबलहन्ता सत्यधर्मप्रणेता
कलयतु कुशलं वः कल्किरूपः स भूपः ॥

इति श्रीकल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये पञ्चविंशोऽध्यायः समाप्तः

चार्यं ग्रन्थः ।

श्रीहरये नमः

ग्रन्थपञ्जी

अग्निपुराण—	पञ्चाननतर्करत्नेन सम्पादितं, वङ्गवासी- संस्करण, कलिकाता, १३१४
आचारभूषण—	त्र्यम्बक ओक इत्यनेन विरचितम्, हरिनारायण आप्टेन प्रकाशितं, आनन्दाश्रम संस्कृत सिरीज, पुना, १९०८
आचारादर्श—	श्रीदत्तोपाध्यायेन विरचितम्, वाराणस्यां प्रकाशितम्, १९२४
आपस्तम्बधर्मसूत्र—	हरदत्तमिश्रस्य टीकया सह, ए० चिन्नस्वामि- शास्त्रिणा सम्पादितम्, काशी संस्कृत सिरीज, नं० ९३, वाराणसी, १९३२
आयंमञ्जुश्रीमूलकल्प—	टी० गणपतिशास्त्रिणा सम्पादितं, त्रिवान्द्रम संस्कृत सिरीज, त्रिवान्द्रम, १९२०, १९२२
आश्वलायनगृह्यसूत्र—	हरदत्ताचार्यस्य अनाविलटीकया सह टी० गणपतिशास्त्रिणा सम्पादितम्, त्रिवान्द्रम संस्कृत सिरीज, नं० ७८, त्रिवान्द्रम, १९२३
ऊनविशसंहिता—	पञ्चाननतर्करत्नेन सम्पादितम्, वङ्गवासी- संस्करण, कलिकाता, १३१६
ऋग्वेदसंहिता—	सायणाचार्यभाष्येण सह मैक्समूलरेण सम्पा- दितम्, लण्डन, १८४९-१८७४
कर्पास इन्सकृप्सनुं लैटिनारुम्	
कात्यायनश्रौतसूत्र—	विद्याधरशर्मणा सम्पादितम्, अच्युतग्रन्थ- माला कार्यालय, वाराणसी सं० १९८७

कल्किपुराण—	जीवानन्दविद्यासागरेण प्रकाशितम्, कलिकाता, १८६०
कल्किपुराण—	जगन्मोहनतर्कालङ्कारेण प्रकाशितम्, कलिकाता, १८७३
कल्किपुराण—	पञ्चाननतर्करत्नेन सम्पादितम्, कलिकाता, १३१५
कल्किपुराण—	भारतधर्ममहामण्डलतः प्रकाशितम्, काशी, संवत् १६६३
कालनिर्णय—	माधवाचार्यविरचितम्, चन्द्रकान्ततर्कालङ्कारेण सम्पादितम्, एसियाटिक सोसाइटी, कलिकाता, १८०९
कादम्बरी—	काशीनाथ पाण्डुरङ्ग परवेण सम्पादितम्, निर्णयसागर प्रेस, बम्बे, १९३२
किरातार्जुनीय—	वासुदेव लक्ष्मणशास्त्री पणशीकरेण सम्पादितम्, निर्णयसागर प्रेस, बम्बे, १९३३
कृत्यकल्पतरु—	लक्ष्मीधरविरचितम्, षष्ठो भागः, व्रतकाण्ड, के० बी० रङ्गस्वामी आयङ्गारेण सम्पादितम्, गायकवाड़ ओरियण्टल रिसर्च सिरीज, नं० १२३ बडौदा, १६५३
केम्ब्रिज हिस्ट्री आफ इण्डिया—	बाल्युम ३, केम्ब्रिज, १६२८
कैटालाग आफ संस्कृत मैनुस्क्रिप्ट्स् इन दी लायब्रेरी आफ हिज हाइनेस महाराजा आफ बीकानेर—	आर० एल० मित्र, कलिकाता, १८३३

कैटालाग आफ संस्कृत मैनुस्क्रिप्ट्स् इन दी लायब्रेरी आफ डेकान कालेज—	पार्ट २, आर० जी० भण्डारकर, पूना, १८८४
कैटालाग आफ संस्कृत मैनुस्क्रिप्ट्स् इन सरस्वती भवन, बनारस—	बाल्युम ५, श्री कुबेरनाथशुक्ल, वाराणसी, १६५८
खादिरगृह्यसूत्र—	रुद्रस्कन्दटीकया सह ए० महादेवशास्त्रिणा तथा एल० श्रीनिवासाचार्येण सम्पादितम्, गवर्नमेण्ट ओरिएण्टल लायब्रेरी सिरीज, बिब्लियोथेका संस्कृत ४१, माइसोर, १६१३
गरुडपुराण—	क्षेमराज श्रीकृष्णदासेन प्रकाशितम्, वेङ्कटेश्वर प्रेस, बम्बे, १९६३
गैसिस्टे डेर इण्डियेन लीटारेटुर—	एम० भिनूतारनीत्स, लाईपजिक, १९०६-१६२०
गोभिलगृह्यसूत्र—	चन्द्रकान्ततर्कालङ्कारेण सम्पादितम्, एसियाटिक सोसाइटी, कलिकाता, १८०२
गौतमधर्मसूत्र—	हरदत्तकृतया मिताक्षरावृत्या सह हरिना रायण-आप्तेन प्रकाशितम्, आनन्दाश्रम संस्कृत ग्रन्थावली, ग्रन्थांक ६१, पूना, १९१०
जर्नल आफ दी अमेरिकन ओरिएण्टल सोसाइटी—	
जर्नल आफ दी एसियाटिक सोसाइटी—	

जर्नल आफ ओरिएण्टल
रिसर्च—

जर्नल आफ दी गङ्गानाथ झा
रिसर्च इन्स्टिट्यूट—

जर्नल आफ दी बाम्बे ब्राञ्च
आफ दी रायल एसियाटिक
सोसाइटी—

जर्नल आफ दी रायल
एसियाटिक सोसाइटी—

जर्नल आफ दो विहार
एण्ड उड़ीसा रिसर्च
सोसाइटी—

जैमिनिगृह्यसूत्र — डब्ल्यू कैलण्ड इत्यनेन सम्पादितम्, पञ्जाब
संस्कृत सिरीज, नं० २, मोतीलाल बनारसी
दास, लाहौर, १९२२

डास पराणपञ्चलक्षण— कीरफेल इत्यनेन रचितम्, लाईडेन, १९२७

डी कोसमोग्राफी डेर
इण्डार— कीरफेल इत्यनेन रचितम्, वन, १९२०

डेर उरस्पुं उण्ड डी एण्ट-
भीकलुं डेर वामन-लीजेण्डे

इन डेर इण्डियेन लीटरेचर—नायाप्रसादत्रिपाठिना रचितम्, अटो हारासो-
भीत्स्, भीसवाडेन, १९६८

डेस्क्रिप्टिव कैटालाग आफ

संस्कृत मैनुस्क्रिप्ट्स् इन—बाल्युम ३, के० पी० जायसवाल एण्ड ए०
मिथिला वी० बनर्जी शास्त्री, पटना, १९२७

डेस्क्रिप्टिव कैटालाग आफ
संस्कृत मैनुस्क्रिप्ट्स् इन दी
लाइब्रेरी आफ दो संस्कृत
कालेज, कलकत्ता— बाल्युम ४, कलकत्ता, १९०२

तारीक-इ-फिरोजशाही— इलियट, बाल्युम ३,
देवीपुराण— पञ्चाननतर्करत्नेन सम्पादितम्, वङ्गवासी
संस्करणम्, कलिकाता, १३३४

नोटिसेस आफ संस्कृत
मैनुस्क्रिप्ट्स् पब्लिस्ड
अण्डर आर्डर्स आफ दी
गवर्नमेन्ट आफ बंगाल—

आर० एल० मित्र, कलिकाता, १४७१,
१८८८

पद्मपुराण-ए ग्राडो— अशोक चट्टोपाध्याय शास्त्री, संस्कृत कलेज,
कलिकाता, १९६७

पितृभक्ति—

श्रीदत्तोपाध्यायेन विरचितम्, अशोक चट्टो-
पाध्याय शास्त्रिणा सम्पादितम्, चौखम्बा
संस्कृत सीरिज, वाराणसी, १९७१

ब्रह्मपुराण—

पञ्चाननतर्करत्नेन सम्पादितम्, वङ्गवासी
संस्करणम्, कलिकाता, १३१६

भविष्यपुराण—

वेङ्कटेश्वर संस्करणम्, खेमराज श्रीकृष्ण-
दासेन सम्पादितम्, बम्बई

भागवतपुराण—

श्रीधरस्वामिविरचितया टीकया सह पञ्चानन-
तर्करत्नेन सम्पादितम्, वङ्गवासी संस्करणम्,
कलिकाता, १३३४

भारद्वाजगृह्यसूत्र—	हेनरियट जे० डब्ल्यू० सलोमन्स इत्यनेन सम्पादितम्, लाईडेन, १९१३
मत्स्यपुराण—	पञ्चाननतर्करत्नेन सम्पादितम्, वङ्गवासी संस्करणम्, कलिकाता, १३१६
मनुस्मृति—	कुल्लुकभट्टस्य टीकया सह पञ्चाननतर्करत्नेन सम्पादितम्, वङ्गवासी संस्करणम्, कलिकाता, १३२०
मानवश्रौतसूत्र—	गेलोलर इत्यनेन सम्पादितम्, लाईपजिक, १६२१
मार्कण्डेय पुराण—	पञ्चाननतर्करत्नेन प्रकाशितम्, वङ्गवासी-संस्करणम्, कलिकाता, १३१६
याज्ञवल्क्यस्मृति—	मिताक्षरया सह वासुदेवलक्षण शास्त्री पण-सीकरेण सम्पादितम्, तृतीयं संस्करणम्, पाण्डुरंग-जवजीना प्रकाशितम्, बम्बई, १२९४
शिवपुराण—	पञ्चाननतर्करत्नेन सम्पादितम्, वङ्गवासी संस्करणम्, कलिकाता, १३१४
शिशुपालवध—	चौखम्बा विद्याभवन, वाराणसी, १९६५
श्राद्धकल्प—	श्रीदत्तोपाध्यायेन विरचितम्, अशोक चट्टो-पाध्याय शास्त्रिणा सम्पादितम्, संस्कृत विश्व-विद्यालय, वाराणसी, १९७१
समयप्रदीप—	श्रीदत्तोपाध्यायेन विरचितम्, अशोक चट्टोपा-ध्याय-शास्त्रिणा सम्पादितम्, एसियाटिक सोसाईटी, कलिकाता, १९७१

स्कन्दपुराण—	पञ्चाननतर्करत्नेन सम्पादितम्, वङ्गवासी संस्करणम्, कलिकाता, १३१८
स्वर्गखण्ड भाफ दी— पद्मपुराण	अशोक चट्टोपाध्यायशास्त्री, आल इण्डिया काशीराज ट्रास्ट, वाराणसी, १९७२
स्मृतितत्त्व—	रघुनन्दनभट्टाचार्यविरचितम्, खण्डद्वयात्मकम्, जीवानन्दविद्यासागरेण सम्पादितम्, कलि-काता, १८९५
स्मृतितत्त्व—	रघुनन्दनभट्टाचार्यविरचितम्, वाल्यूम १, श्रीरामपूर १८३४ वाल्यूम २, श्रीरामपूर १८८५,
हरिभक्तिविलास—	गोपालभट्टेन विरचितम्, श्यामाचरणकवि-रत्नेन सम्पादितम्, कलिकाता, १३१८
हिस्ट्री आफ इण्डियान— लिटरेचर	एम० भिनतारनित्स, वाल्यूम १, कलिकाता, १६२७
हिस्ट्री आफ धर्मशास्त्र—	पी० वी० काणे, वाल्यूम १, भण्डारकर ओरि-एण्टल रिसर्च इन्स्टिट्यूट, पूना, १६३०
हिस्ट्री आफ वेंगल—	वाल्यूम २, यदुनाथ सरकार इत्यनेन सम्पादि-तम्, ढाका विश्वविद्यालय, १६४८
हिस्ट्री आफ मिथिला—	उपेन्द्रठाकुर, मिथिला इन्स्टिट्यूट, दरभंगा, १६४८
हिस्ट्री आफ संस्कृत— लिटरेचर	वाल्यूम १, एस० एन० दासगुप्ता एण्ड एस० के० दे, यूनिवर्सिटी आफ कलकत्ता, १९४७

शब्दसूची

अ

अंशुमान	१७।१७	अभयद	१८।१९
अक्षम	५।१३	अभिमन्यु	१।१०
अग्निवर्णक	१८।३	अमरावती	३२।३
अङ्ग	२८।७	अमर्ष	२८।२२
अङ्गद	१७।४२	अम्बिका	२।१६
अङ्गिरा	१७।५	अयुतायु	१७।१८
अन्युत	१।१; ३।१५	अयोध्या	१७।४८; १८।१३; २४
अन्न	१।१; २।२०; १७।२१, २५	अरिस्थल	२८।२५
अजमीढ	१८।१४	अरुण	१७।१६
अतिथि	१८।१, १९	अर्क	१८।२
अग्नि	१७।४; १८।१६	अर्जुन	८।४४
अधर्म	१।१५	अर्हत	१८।२
अनन्त	१।१; २।१७; ११।७, १३, ५४; १२।१, २२, २५, ३०, ३२, ४०, ४३; ३४।६; ३५।१२, १४	अश्वत्थ	८।४३
अनारण्य	१७।१५	अश्वत्थामन्	१७।४; ३०।८
अनृत	३।२३	अश्वमेध	३।२०; ३०।७
अन्ध्र	२८।२७	असमञ्जस	१७।१७
अप्सरस	२।१४	असुर	१२।१७
		अहिमीढ	१८।४४

आ

आदिदेव	३।४४	आद्यतोष	३।१३
आम्र	८।४३		

इ

इक्ष्वाकु	१७।१४	इन्द्र	१८।३४; २०।७; ३२।३
इक्ष्वाकु	१७।२०	इन्द्रजित	२७।१०
इन्द्र	३।२७; ११।४३; १३।३, ६;	इन्द्रसावर्णि	१६।११

		ई	
ईश्वर	२।२६; ४।१४; ५।१३; ७।२४; ८।१२; १०।१३; १२।६, २०; १३।३०, ३७; १४।३६; १७।४२;		१८।१९; २०।८; २४।२१; २५।४६; २६।१३, १६; ३०।१४, ३३।८
		उ	
उच्चैःश्रवस्	३।२७	उमा	३।१४
उत्तम	१६।७	उरुध्वय	१८।१२
उपनयन	२।४०		
		ऋ	
ऋक्	२।४	ऋषभ	१८।१६
ऋक्ष	१८।१४, १६	ऋषभाचल	१७।३७
ऋतुपर्ण	१७।६१		
		ओ	
ओङ्	२८।२७		
		क	
कंसारि	२।३०	कलापग्राम	१८।२०
कङ्क	५।१२	कलि	१।६, १३, १८, २१, २३, ३७; २।१, ५, ६, ४५, ४६, ४७, ४८; ३।८, १०, १५, २०, ३०, ३४; ४।२५, २६, ६।६; १२।३६; २०।६, २१, २३, ३०, ३२, ३४, ३५; २१।१, २, ६, १०; २५।१६; ३३।३०; ३५।१
कङ्कक	२८।२८		
कण्व	१७।५		
कदम्ब	८।४३		
कपित्थ	८।४३		
कपिलाश्रम	३०।४०		
कपीसार	१७।४४	कलिङ्ग	२८।२७
कपोतरेखा	१५।३	कवि	२।३१; १३।३२; १४।१४, २६, ३०, ३३, ३५; १५।२; २१।३४;
कमला	७।२२; ६।११; ११।४२		
कमलानाथ	८।६; २०।१७		
कमलापति	९।२१; २२।१५	काककुष्ण	१५।३
कमलेश	१३।५	काकाक्ष	१५।३
कणाट	२८।२७	कामकन्दला	६।११; १३।३२
कलाप	१८।५	काम्बोज	२०।११, ३१, ४।२६; ११।१

कारमती	१३।७, ११	कृष्ण	१।१३, ३७; १२।३६; २५।२६, ३७; २६।२५, २८; २७।२४, २५, २७, २८, ३३, ३४; ३०।२२
कालकञ्च	१६।६		
कालकरूप	२२।३४	कृष्णसार	५।१२
काश	५।१२	केकयी	१७।३०
किन्नर	१०।पृ:५४; ३३।२	केशव	७।८; ८।४३; १२।३८; १४।२४
कीकट	१३।३६; १६।१; २।२७	कैटभ	२१।२५
कुयोदरी	१६।८, १६, ३०; ३५।१७	कोक	२०।४२, २१।१४, १८, १६; ३५।१६
कुद्दाल	८।४३	कोकामुख	२६।१४
कुमुदा	६।११	कौमुदी	२।७; ४।३१; ५।२; १३।८
कुम्भकर्ण	१६।८; १७।४५	कौस्तुभ	६।२१
कुरु	१८।१४	कथन	५।१२
कुश	१७।५३; १८।१	कमुक	८।४४
कुशाग्र	१८।१६	कूर्मर्दन	५।१२
कुशिक	१७।२५	क्रोध	१।१७
कुत	३५।२१	क्रुदमोक्षा	२।१६
कुतयुग	२।६; ३।३२; ३०।२; ३३।२३	क्षेमघन्वा	१८।१
कुतवर्मा	२८।२६		
कुतत्रण	३०।८		
कूप	२।२५; १७।४; ३०।८		

ख

खट्वाङ्ग	१७।२०	खर्जूर	८।४३
खर	१७।३४	खद्य	२०।३१, ४०

ग

गङ्गा	३।१६; ७।११; ११।१६; १६।४५, ४६; १७।११; १८।३७; २५।१२; ३०।६; ३३।३२; ३४।१, २, ३, १२, १३, १४; ३५।१७	गर्ग	१४।१३
		गर्माधान	३।४२
		गार्ग्य	२।३२; ३।१९, २६; १५।२; २१।३६;
गण्डकी	२५।११, १६	गालव	१७।४
गन्धर्व	२।१४; ६; २१, ३३; ८।७, २४; १०।पृ:५४; २२।१३; २८।१४; ३५।२५	गिरिदुर्ग	१।३६
		गुणमित्र	५।१३
		गोलोक	२।३

निकृति	११७	निषधाचल	१६१६
निमि	२६११५	निषाद	२१३६
निरय	१२०	नैमिषारण्य	१४; २७।२०
निषध	१८१५		

प

पञ्चास्य	३१४	पीताम्बर	६।२१
पञ्चनाभ	१०१५; १८३६	पुक्रस	१८।२५; २१।२२
पञ्चलोचन	१८।२२	पुण्डरीक	१८।१
पष्ठा	२।७; ३।६; ४।४३; ५।२, ६, ८, २७, २६; ६।२, २, ८, ६, १५, १९, २६, ४१; ७।४, १६, २६; ८।१, २, ३, १४, २१, २६, ३५, ४६; ९।१२, १५, २२, ३३; १०।१, ५, ६, १५, १७, १६; १२।४२; १३।१, ८, ११, २१, २६, ३१, ३५; २८।५; ३०।५, ४५, ५१; ३२।६, ८, ९, १०, ११, १३, १७, २१, २३, २४; ३३।२२; ३५।७, ९, ११, १४	पुण्डरीकाक्ष	२।४, २१; १६।७; २३।३
पष्ठाभाष	१३।८; १७।६	पुत्राग	८।४४
पष्ठावती	४।३४; ५।२४	पुरन्दर	१६।६
पष्ठाभ्रम	६।३	पुरमीढ	१८।१४
पष्ठाश	१५।१७, ३७	पुराण	२६।२८; ३३।३२; ३५।२७, ३१, ३६, ३८; ३१।१५, ३०
पनस	८।४४	पुरिका	३१।१५, ३०
परशुराम	१०।५०, ५४	पुरुकृतस	१७।१५
पराशर	१७।४	पुरुषसूक्त	३१।२३
परिक्षित्	१८।१५	पुरुषोत्तम	११।१, ३०, ४८; ३४।१०
परिपात्र	१८।२	पुरुवस्	१८।१०
पवन	२।२०; १७।३८	पुलस्त्य	१०।५०, ५४
पवननन्दन	१७।३७	पुलिन्द	२०।४१; २१।१२; २८।२६
पारद	५।१२	पुष्कराक्ष	१८।३८
पार्वती	४।३७	पुष्कराकणि	१८।१३
पाषण्ड	१०।५०, ५५; २३।१६; ३०।४	पुष्प	१८।३
		पुष्पवान	१८।६
		पुग	३०।१०
		पूरु	१८।११
		पौण्ड्र	२८।२६
		प्रचिन्वान	१८।१२
		प्रचेतस्	१७।५९
		प्रबामति	३१।३०
		प्रदीपक	१८।१६

प्रमाथी	५।१३	प्रह्लाद	१५।३५
प्रवीर	१८।१२	प्राण	२।३१; १३।३३; १५।२; २१।३५,
प्रसेन	२७।२६		२८।२६
प्रहस्त	१७।४३		

फ

फल	१।३७		
		ब	
बदरिकाश्रम	३०।४२	बृहद्रथ	२।१; ४।३०, ३४; ५।१; १०।६, १३।८; १८।१६, १७
बलभद्र	१०।५०, ५४	बृहद्वाहु	१३।३२
बलराम	२७।१६, १६, २०	बृहन्नल	२८।२३
बलाहक	१८।२; ३१।४४	ब्रह्मन्	१।६, १४, ३६, ४४, ४५; २।१, २, ३, ४, १०, १८, २०; ३।८; ४।२, ४, ५, ११, २०; ८।१२; १०।२१; १२।१४, १५, १६, १६, २६, ३५; १७।२, ६, १७; १६।१५; २०।२६, ३६, ४२; २१।२७, २६; २२।२२; २५।१३, १४, १६, २७, २८, ४१; २७।२३; २६।६, १०; ३०।२७; ३२।४, १२, ४६; ३५।३५, २७।११
बलि	१०।५०, ५४	ब्रह्मवीर	२७।११
बालखिल्य	१६।५; ३५।१६	ब्रह्मसावर्णि	१६।६
बालि	१७।३७, ३८		
बिल्वोदकेश्वर	३।१२		
बुद्ध	१०।५०, ५५, ३५।१५		
बुध	११।४२, ४४; १२।२; १८।४, ६;		
बृहत्कीर्ति	१३।३२		
बृहत्केतु	२२।२०, ३७, ३६, ४०, ४१		
बृहत्क्षेत्र	१८।१३		
बृहदश्व	३१।४१		

भ

भगीरथ	१७।१८; ३५।५	भाम्नीरथी	३४।१०
भय	१।२०	भारत	३५।३७
भरत	१७।३२, ४६	भार्गव	१७।२६; ३४।१५
भरुक	१७।१७	भार्ग्य	१५।२
भर्ग	३।१६, २६	भौष्म	३४।६
भर्ग्य	२।३२; १४।१३; २१।३६; २२।१८	भूतावास	३।१४; ११।१६
भल्लक	२१।१७	भृगु	३।२; १७।४; ३३।३२
भल्लाट	२१।३७; २२।१, २; २४।२६; २६।५; ३५।२०	भैष्मी	६।१३

म		य	
मगध	१८।२६	मांस	१।३७
मथुरा	१८।२३, २६	माकन्द	२८।२५
मदिराक्ष	५।११	माघव	२।१५; १५।३८
मधु	१।३७	मान्घाता	१०।१३; १७।१५
मधुच्छन्दा	३०।८	माया	१।१७; ५।१७; १।१५२; १।२।६, १।६, ३५, ४३; १।४।३६, ३८; १।५।३०, ३।३।४१; २।२।११, १३; २।८।२; २।८।२, ३।१, ३५, १०, १३; ३।०।२३, २५, २।६।६, १३; २।८।२३
मधुसूदन	१।१।१२		
मनस्यु	१८।१२		
मनु	४।६; १७।१४; १।६।६, १०; २।६।६, १३; २।८।२३		
मन्वपाल	३०।८		
मन्दर	१०।५; ५३	मार्कण्डेय	१।११; १।२।१०, २१, २।६।३, १३; ३।३।२६; ३।५।१
मन्दाकिनी	३।४.७.१०		
मरीचि	१७।१४	माञ्जनीयता	२।१६
मरु	२।८; ३।१०, ३२; १।७।६, १३; १।८।४, २१, २२; २।०।१, २४, ४०; २।१।११; २।२।१६, ३३, ३४, ३५, ३६; २।४।२४; ३।३।२४; ३।५।१९	मालिनी	६।११; १।३।३४
मस्करि	१।६।४	मिथ्या	१।१६
महादेवी	२।२।४	मुकुन्द	३।२।२२
महाषष्ठी	२।१६	मुनि	२।२।८
महेन्द्रशिखर	३०।४३	मुनिस्वर	१।६।१४
महेन्द्राद्रि	३।१, ४	मूल	१।३७
महेश	३।४।५	मृत्यु	१।२०
महेश्वर	१।१३, १६; ६।३१	मेघमाल	३।१।४४
महेश्वरी	२।८।२	म्लेच्छ	३।१५; १०।५०, ५५; १।४।४२; १।५।१, १, ८, ४०, ४१; १।८।२४; २।१।१६
यक्ष	२।८।१६	यदुनाथ	१०।१३
यज्ञ	२।२।४; ४।१८	यदुपति	१।१३
यज्ञरात	१।१।२४	यम	१।५।१, २, ३३; १।८।३४; २।१।७; २।२।२८
यज्ञसूत्र	४।१८		
यदु	१०।५०, ५४; १।८।१०	यमुना	३०।९

ययाति	१।८।१०; ३।१।१०	युतायु	१।८।१८
यातना	१।२।१; ३।०।१०	युवनाम्ब	१।७।२५
		र	
रघु	१।७।२१, ४७	राघव	१।७।३७
रघुनायक	१।७।४५, ५५	राजसूय	३।३०; ३।०।७
रघुपति	१।७।२३, २६, ३१, ३२, ३६, ४६, ४८, ५०, ५१, ५२, ५३, ५४	राम	३।१, ८; १०।५; ५४; १।६।४२; १।७।४, २१, २२, २४, २८, ३५, ३८, ४७, ५३; १।८।१; २।१।१०; ३।०।८, ४६; ३।१।४०
रघुवर	१।७।३५	रामायण	३।५।३८
रघुवीर	१।७।५६	रावण	१०।५०, ५४; १।७।४१
रघुदह	१।७।२८, ४४	रुक्मिणी	३।१।१, ३, ३०, ३५; ३।५।२४
रुक्मक	८।४३	रुक्मिणीनाथ	३।१।२६
रथानीक	१।८।१८	रुचिराश्व	१।८।३०
रमा	७।२५; १।२।४; २।४।२४, २७, २६; २।७।३४; २।८।३१; ३।०।५, ४५, ५१; ३।१।१, ३०, ४२; ३।२।६, ८, १०, ११, १३, १५, २१, २२; ३।३।२२; ३।५।२१	रुचिराश्व	५।११; २।२।२२; २।४।२५
रमानाय	२।५।२१; २।८।७	रुद्रसावर्णि	१।६।१०
रमापति	१०।२, २।४।३३	रैवत	१।६।८
		ल	
लक्ष्मण	१।७।३३, ४३; २।७।१०, ११, १२, १४, १५, १६	लव	१।७।५३
लक्ष्मी	२।६; ६।१६	लीला	६।११
लक्ष्मोपति	६।४	लोभ	१।१७; ३।२३
लक्ष्मोद्य	२।८।१०	लोमहर्षण	१।५; २।७।२०; ३।३।३२; ३।५।३४, ३६
लङ्का	१।७।४०		
		व	
वज्र	२।८।२१	वसुदेव	१०।५; ५४
वज्रनाभ	१।८।२	वसुमान	५।१२
वर्वर	२०।३१, ४०; २।१।११; २।८।२६;	वाचपेय	३।०।७
वशिष्ठ	१।२।२१; १।७।४, ४६, ५५; २।६।१६, २६; ३।०।८	वाजिमेघ	१।७।५१
		वात्स्यायन	२।६।६

वानर	१०।पृ० ५४	विश्वनाथ	३।१४;
वामदेव	१२।२१; १७।४	विश्वश्रवस्	१०।पृ० ५४
वामन	२७।२१, २२, २४	विश्वसह	१७।२०
वारणावत	२८।२४	विश्वामित्र	१०।पृ० ५४; ३१।१६
वासव	१३।२	विश्रुतवान्	२८।२२
वासुकीकण्ठभूषण	३।१४; ११।१६	विषकन्या	२८।११, १४
वासुदेव	७।२५, २७; ८।१२; २३।१२; २५।१७, ३४; ३१।३०; ३२।२४	विष्णु	२।१३, १७, १८, २३, २८, ४१, ४३; ३।८; ४।२०; ५।४, ६; ६।५, ७; ७।१, ४, १५, २८; ८।४, २३; १०।५, १७; ११।२६, २६, ४८; १२।१५; १३।८; १४।१, २२; १७।७; २१।१७; २२।२, ४, १३, १५; २३।६; २५।३६, ४१, ४४, ४९; २६।११ १२, १३; २६।५; ३०।२०, २३, ३६; ३३।१७, ५० १७६; ३४।१६; ३५।२, १३, २६, ३०, ३१
विक्र	१६।६, १६, ४०	विष्णुभक्त	११।५०
विकट	१७।४३	विष्णुमक्ति	१२।३६
विकुम्भ	१६।७	विष्णुयज्ञस्	२।४, १२, २४, ३४; ८।२२; १०।६; १३।२०, २२; १६।८; ३०।५, १५, १८, २७, ४१; ३५।२, २४
विकोक	२०।४२; २१।१४, १७, १८, १६; ३५।१६	विष्णुरात	१।१०
विष्णेश	१।१	वीजपूरक	८।४३
विषय	११।४२; १३।३५	वीरवाहु	२२।२२
विष्णुम्भ	५।१३	वृक	१७।१७
विद्रुम	११।१५, १६, २१	वृकस्थल	२८।२५
विधृत	१८।३	वृकासुर	२१।१५
विन्ध्याद्रि	३०।२६	वृत्र	१६।३६
विमल	११।४२	वृद्धशर्मन्	११।३६, ३७
विमला	६।११	वृषपर्वन्	३१।११
विरथ	१८।१८	वेद	१।२२, २४, २५, ४०; २।३५, ३६, ३७, ३८, ३९; ३।३, ४, ५, ६;
विलासिनी	९।११		
विशासन	१६।१८; २०।३५; २१।६, ६		
विशाख्यूप	२।३३; ३।२०, २५, २७, २८; ८।२५; १३।२३; १४।८; १५।२; १८।२६; २०।४, ४१; २१।१२; २२, २१, ४६; २४।५; २८।२८; ३३।२५; ३५।६		
विशाल	२।३२; ३।२६; १४।१३; १५।२; २१।३६;		
विद्यालाघ	३।१९		
विश्वकर्मन्	१३।२, ३, ५, १४; १८।३३; ३५।१५		

४।४, ७, १०, १४, १७, २१; ८।२३; १०।पृ० ५५; ११।२; १३।३६; २०।२६; २५।४१; २६।५, ६, ७; २६।११, २८; २६।६; ३०।२, ६, ५२; ३१।२३; ३५।४, ३२, ३८	वेदाङ्ग	३।३	
	वैकुण्ठ	२६।१४; ३३।८; ३५।२६	
	वेदभी	३२।३३	
	वैभ्राजक	३२।२०	
	वैवस्वत	१९।८	
	वैश्रवण	१८।३४	
वेदप्रमिति	१७।५		
वेदवती	५।५; ७।२७		
वेदसावर्णि	१६।१०		
	श		
शक	२१।११	२२; २६।१, ४, १८, १९;	
शकनि	२१।१५	२७।२, ७, ८, १०; २८।१, २;	
शक्र	१०।पृ० ५४; १३।२७; १८।३५; २६।१०	२६।१, ५, ६, १३; ३०।१; ३५।२०, २२	
शङ्कर	३।१२; ६।३२; ११।१८	शङ्कुलि	३०।१०
शची	१३।२७	शाक	२०।२१
शतधन्वा	२७।३३	शान्तनु	१८।२०
शम्भल	२।४, ११, २२; ३।८, १६, २५; ८।२२, २४, ३०; १३।१, ३, ५, ६, १४, १६, १७, १६, २५, २८, ३१; २३।१६; २८।२५, २८, ३०; ३०।५, ४५, ४६; ३२।२, ४५, २४; ३३।२; ३५।३, ५, १४, २३	शान्ता	१८।३०
		शाल	८।४३
		शिषाप	८।४४
		शिव	३।६, १३, १५, १६, १८; ४।२०, २७, ३६, ३८; ५।३, २८; ६।३, ७; ७।१, ४, २६; ८।२४, २८, ३७; ११।१८, १६, २१; १२।१५; २३।६; २५।४१; ३२।१७; ३५।४, ७, १३
शम्भु	६।५	शिवपुर	३५।५
शय्याकर्ण	३५।२०	शिवाभय	९।८
शर्मिष्ठा	१८।११; ३१।४, ६, ६, १२, १३, १५, १८, ३६, ३७, ३६	शीघ्र	१८।४
शवर	२०।११, ३१; २१।११	शुक	३।६; ४।२७, २८, २६; ६।१, ६, २१, २९; ७।१; ८।८, २६, ३२, ३५, ३७, ४६; १२।४३; १३।१४,
शशिष्वज	२१।३१; २२।३, ६, १०, १६, १९, २१, २६, ४५; २३।१, ३, ८, १२; २४।१२, १३, १५, २२, २४, २५; २५।१, ५, २१,		

२०; २८१२६; २६१३, ५, १३;	श्रीगुरुवोचम	३२१२५
३२११४; ३४११५; ३५११, ५, ६,	श्रीमधुसूदन	६१२४
७, ६, १०, २६	श्रीराम	१७१२२; ३५११८
शुक ३११६, ६, ११, १५, १७	श्रीवत्स	६१२१
शुद्धोदन १४१२८, ३०, ३१, ३३, ३४, ३६	श्रीवासुदेव	३११२२
शुभ २०१४४	श्रीविष्णु	१११३०; १२१४४; २८१३०;
शेष १७१२३		३५१६
शौनक ११४; १२१२२; २६११; ३११३;	श्रीश	४११५; ८१२२
३४११; ३५१३५	श्रीहरि	६१४०; ३११३५; ३३१३२
शौभ २८१२६	श्रुतभवत्	१८११७
श्यामसुन्दर ३११३५	श्रुति	३४१६
श्रीकृष्ण २६१२८	श्रुपच	२०१४१

स

संवरण १८११४	सार्वभौम	१८११८
सगर १७११७; ३४१७	सावर्णि	१६१८
सख्य ५११२	सावित्री	२११६, ३५, ३६, ३७, ४२; ४१२२
सत्यजित १८११६	सिंहल	२११६; ३१६; ४१२६, ३१; ५१८, ६११३, २८, ३८; १०११६;
सत्यभामा २७१३३, ३४		१३११, ७, २१; ३५१७
सत्यवतीसुत १८१५	सिंहलप्रिया	६११६
सत्राजित् २७१२५	सिंहलेश	५११५
सनक ११४५; १८१३८; २५१२८, ३०, ४६;	सिद्ध	११४५
सनन्द ११४५	सिन्धुद्वीप	१७१२८
सनातन ११४५	सीता	१०१५४; १७१३५; ३११४०
सन्ध्या २१४२	सीतापति	१७१३०
सन्नति १३१३३	सुकर्मन	५१११
सरमा ३११४०	सुग्रीव	१७१३८
सरस्वती ११२	सुदर्शन	२७१३५; २६११४
सहदेव १८११७	सुदास	१७११६
सहस्र २८१२२	सुघनु	१८११५
साम २१२४; ४११८; ७११४;	सुधांशु	५११२
सारस ६११६		

सुमति २१५, १२, २३, ३०; १३१२७;	सूत ११४, ५, ७, ८; ४११; १२११, २२, २३,
३०१४३; ३५१३	२४; १३११; १४११; १५११; १६१२;
सुमन्त २८१२६	१७११; १६११; २०११; २१११;
सुमन्तु ३१२६	२२११; २३११; २४११; २७११, २०;
सुमन्त्र २११३५	२८११; २६११, ३; ३०११; ३१११, ४;
सुमन्त्रक २१३६; १३१३४; १५१२	३२११; ३३११; ३४११, ३; ३५१३५
सुमित्र १८१४	सूर्यकेतु २२११६, ३३, ३५; २८१२४
सुमित्रा १७१३१	सूर्यश्वल २२१४३
सुमेक ३१४५, ६	सूर्यवंश ३५११८
सुरथ १८११८	सुख्य ५११३
सुरपति १७१४६	सोमा ११११६
सुराधिप ३२१७	सोमापि १८११७
सुराष्ट्र २८१२६	सौमित्रि १७१३६
सुलोचना २८११४	स्मृति ३४१६
सुशान्ता २२१६, १५; २३११८, २०; २४११,	स्यन्दन १८१३
११, १२, १६, २४; २५११;	स्वायम्भुव १६१७
३५१२०, २१	स्वारोचिष् १६१७
सुहोत्र १८११५	

ह

हंस ६११६; १११५६; १२११३	३५, ३८, ४८; २६१२१, २३, २४, २७;
हयमेघ १३१३६, ३८	२७१२, २१; २८१७, २३, २५, ३३;
हर ४१३७, ३६, ४२, ४३; ३११४	२९१२, १४; ३०१२१, ३८; ३११२५,
हरि ११७; २१२४, २५, २७, ३७, ३६, ४४;	४६; ३२११६, १८; ३४१४; ३५१३,
३१२०, २१, २२, ३३; ४१२१, ३७,	२६, ३५, ३८
४२; ५१५, २६; ६११, ४, ५, ३०, ३२;	हरिद्वार १६१४५; २७१२; ३५११७
७१११, १२, १३, १४, १७, २१, २२;	हरिवल १७१३७
८१२, ५; १०११, ६; १११२७, ३१,	हरिमक्ति १२१३७
३२, ५२; १३१५; १४१३६; १५१३५;	हरिमन्त्र १२१३७
१६१४; १७११७, ३८, ३६, ४२, ४७,	हरिश्चन्द्र १७११६
४८; २०१११, १८; २१११५, २२;	हर्यश्व १७११६
२२१२, ८, १६; २३११४, १८, १६,	हस्तिनापुर १८११३, १५; २७१३२
२१; २४११; २५१३, १५, १८, ३०,	२८१२५

हस्ती
हिंसा
हिमालय
हिरण्यकशिपु

१८ १३ हिरण्यनाभ
११८ हिरण्याक्ष
१६।१६; ३३।१६ हेहय
१०।पृ:५४

१८।४
१०।पृ:५३
१०।पृ:५४

श्लोकानुक्रमणिका

अ

अक्षौहिणीभिर्दशभिः	२०।७	अघुना तेऽखिलाघार	२०।२२
अग्न्यागारे ब्रह्मवीर	२७।११	अघुनाहं कृतयुगं	२४।२१
अङ्गानि देवास्त्वेषां तु	२५।३६	अनन्त विष्णुभक्तोऽसि	११।५०
अजमीढोऽहिमीढश्च	१८।१४	अनन्तस्य कथामेता	१२।४३
अजादिविबुधार्थितो	१७।२५	अन्धानां बधिराणां च	१२।३३
अतःपरं तामसानां	२५।४६	अन्ये तु पृथिवीपालाः	३३।२६
अतस्तौ मरदेवापी	२०।१	अपदस्य श्रुतं वाक्यम्	१२।४०
अतो भगवतीं मायाम्	२६।१४	अभयं ब्राह्मणानां च	१६।११
अतो भगवती माया	२६।१७	अभयेन जितः क्रोधः	२१।६
अतो मामिन्द्रियाणां च	१२।२६	अमर्षस्तत् सुतो धीमान्	२८।२२
अतोऽहं कल्किरूपाय	२७।२४	अमुं पृच्छत वो भूपा	२७।७
अतोऽहं प्रभुणा योद्धुं	२२।१४	अयं पितेति भावना	११।२८
अतोऽहं वनमासाद्य	१२।२५	अयुते द्वे जघानाजौ	१४।१४
अत्याश्रयंमपूर्वमुत्तममिदं	२७।३७	अरिस्थलं वृकस्थलं	२८।२५
अत्राख्यानमनन्तस्य	३५।१४	अल्पसश्या वसुमती	१।३३
अत्रापि शुकसम्वादो	३५।१	अवतारं महाविष्णोः	३४।१६
अथ कल्किः समालोक्य	१६।१	अवतारानुकरण	२६।२२
अथवात्मन् बाणभिया	२३।४	अवध्यस्य वधे यावां	२६।८
अथोत्तरमिमां हरि	१७।३६	अवहित्थमुपालक्ष्य	१६।१८
अद्याग्नयश्च सुहृता	३०।१६	अवैष्णवानामन्येषां	२०।२५
अघमंवंशजाः सर्वे	३।२३	असौ पतिर्मे भार्याहमस्य	१५।३१
अघमंस्य प्रिया रम्या	१।१६	अस्माकं त्वं पतीन् हंसि	१५।२४

अहं कृतयुगं श्रीश	१६१४	अहमेव परो लोके	३३१
अहं च पुत्राभ्युदये	१११४६	अहो तेषामस्तु शापः	२८१२०
अहं तवैतयोर्भक्त्या	२४१२०	अहो नु भाग्यमस्माकम्	१७३३
अहं त्वामभिषेक्ष्यामि	१८१२४	अहो बलवती माया	१२११६
अहं भाग्यवशादत्र	७१२	अहो बलवती माया	३०१२५
अहं वटस्थो परिकर्षितात्मा	५१२७	अहो भाग्यं दुःस्थितस्य	३०११८
अहं स्वल्पेन सैन्येन	१६१२७	अहोरात्रं च पक्षौ च	१६११४

आ

आकावाशणीमाकर्ण्य	२८१६	आधिव्याधिव्यथादय	२११८
आगन्तुकं मुनिं दृष्ट्वा	३०१४७	आलोक्य सर्वशास्त्राणि	२५३७
आज्ञां कुरु पदाम्भोजं	१०१४	आवां गृहीत्वा गण्डवयाः	२५१११
आधिर्योगेन च व्याधिः	२०३८		

इ

इति कर्तव्यताव्यग्रं	२८१७	इति तस्य वचः श्रुत्वा	२०१२८
इति कल्किवचः श्रुत्वा	४१२६	इति तस्य वरं लब्ध्वा	२७११६
इति कल्किवचः श्रुत्वा	१८१८	इति तस्या वचः श्रुत्वा	५१४
इति कल्किवचस्तेषां	२४१२३	इति तस्याः सुशान्ताया	२४१११
इति कल्केवचः भूयः	११११३	इति तासां व्रतं दृष्ट्वा	३१३६
इति कल्केवचः श्रुत्वा	१११३	इति तेषां वचः श्रुत्वा	११७
इति क्रोधाद् बाणजालैः	१४१२०	इति तेषां वचः श्रुत्वा	११६
इति तद्वच आश्रुत्य	१२१२३	इति दत्त्वा वरं सोमः	६३४
इति तद्वचनं श्रुत्वा	३१५	इति देवैः परिवृतो	२३३
इति तद्वचनं श्रुत्वा	३३३	इति नानाविलापिन्या	६१८
इति तस्य वचः श्रुत्वा	६११३	इति नृपवचनं निशम्य	३३४
इति तस्य वचः श्रुत्वा	८३५	इति नृपवचसा विनोद	२३१२१

इति पद्मा तदाख्यानं	८१२६	इत्यादिबहुभिः स्त्रोत्रैः	१११२०
इति पद्मा रूपसद्मा	१०१५	इत्यावां हरिपूजासु	२५११८
इति पद्मावचः श्रुत्वा	८११	इत्याश्वासकथास्तस्य	१८३१
इति पद्मावचः श्रुत्वा	८१२१	इत्युक्ते वामनः प्राह	२७१२४
इति ब्रुवत्यभयदे	१८३२	इत्युक्त्वा गन्तुमुद्युक्तं	२७५
इति भार्यावनागार	१११५४	इत्युक्त्वा तं पूजयित्वा	१०११४
इति भाषितमाकर्ण्य	६११६	इत्युक्त्वा सा ययौ स्वर्गं	२८२१
इति भिक्षुः समाश्राव्य	१२११०	इत्युक्त्वा स्थाप्य पश्चात् तान्	१६१२८
इति मन्त्राक्षरं द्वारि	२७११८	इत्युदीरितमाकर्ण्य	२११०
इति रतिपतिलीला	३२१२४	इत्येतत्कथितं कल्के	३३३१
इति रत्नं शिवाङ्गध्वा	३११६	इत्येतत् पुण्यमाख्यानं	३५३४
इति राजगणान् भूपः	५१७	इत्येतदृषिभिः प्रोक्तं	३४१३३
इति राजसभायां सः	२५१२०	इत्येतद् भगवत् ईश्वरस्य	२५१४६
इति राजासभायां स	२७११	इत्येतद् भार्गवाख्यानं	३४११५
इति वाग्भिरपूर्वाभि	२०१२३	इत्येतद् वचनं श्रुत्वा	३१२
इति श्रुत्वा मुनीनां तु	१६११८	इन्द्रियप्रीतिकारकं	२५१४५
इति श्रुत्वा सान्त्वयित्वा	३३११५	इन्द्रियाणां वयं देवा	१२३१
इत्थं कल्किवचः श्रुत्वा	२०११७	इमां स्वयंवरां पद्मां	५६
इत्थं वचनमाकर्ण्य	२५१२७	इयं भार्या सहाया ते	१२६
इत्यसौ जगतामीशः	२७३६	इयं सुरतरङ्गिणी	३४४
इत्यस्त्राणां वचः श्रुत्वा	१५३६	इह तां वीक्ष्य तांस्तत्र	११५६
इत्याख्याया स्वशिविकामारुह्या	६१३	इहैहि सुस्वागतमस्तु	६१२६

उ

उच्छिष्टमवशिष्टं वा	२५१४४	उपविष्टे तदा हंसे	१२११
उड्डीय प्रययौ कीरः	८३०	उरुक्षयाच्च अरुणि	१८१३
उपत्यकां च समाप्तः	१६१२	उष्णीषहंसाः संच्छिन्न	२२३२
उपविष्टास्ततो देवा	२११		

		ऊ	
ऊचुः प्रहृष्टमनसः	१७।७	ऊर्ध्वन्तु त्रिवृतं सूत्रं	४।१६
		ऋ	
ऋतं प्रसादमभयं	२०।१०	ऋतुपर्णस्तत्सुतोऽभूत्	१७।१९
		ए	
एकं स्तनं पाययति	१६।१६	एवं नानाविधैरस्त्रै	२३।११
एकदा लुब्धकः क्रूरो	२५।८	एवं निर्विषयं नित्यं	३०।३६
एकदा सा वनगता	३१।१६	एवं पादादिकेशान्तं	८।३
एतद् वः कथितं सर्वं	३२।१	एवं प्रवृत्ताः संग्रामे	२२।३३
एतान् वर्णय राजेन्द्र	२५।२६	एवं वदति देवे तु	१८।३६
एताः सख्यो नृपाः	६।३५	एवं विजित्य तान् सर्वान्	२१।३७
एतास्तेन सहायता	२०।१३	एवंविधा भगवतो	१५।४०
एतैः परिवृतोऽमात्यैः	१२।३६	एवं वृत्ते द्वादशाब्दे	११।३३
एवं तं महाराजमामन्त्र्य	३०।४०	एवमन्ये गार्ग्यभर्ग्यां	२१।२६
एवं ध्यात्वा वाक्यमनो	२५।३५	एवमन्योन्यसम्वाद	६।१०
		क	
कः कलिः कुत्र वा जातो	१।६	कर्णो लसन् मकरकुण्डल	७।२३
कण्ठं मृणालममलं	७।२०	कर्पूरागुरुगन्धाढ्यं	३।३३
कथमत्रागतौ स्तुत्वा	१७।११	कर्म यत्तस्य जीवस्य	१२।३५
कथितश्चात्र तेषां च	३५।१६	कर्मयोगं चात्मनिष्ठं	१५।३८
कदाचिदेषोऽतिबलो	६।२३	कलापग्राममासाद्य	१।८।५
कदाप्यहं विमानेन	२८।१५	कलावतीनां कलयाकलय्य	३२।१८
कन्धरं सूर्यकान्तेन	८।१७	कलिना बलिना धर्मं	२।४५
कपोतरोमा काकाक्षः	१५।३	कलिरमित्रबाणौघै	२१।२
कराघातादेककाले	२१।२८	कलिराजानुगाश्चेरु	१।२३

कलिविप्लुतसर्वाङ्गो	१।११०	कल्केरंशाः पुरो जाता	२।३२
कल्कि कमलपत्राक्षं	१२।४१	कल्केरितीरितं श्रुत्वा	१४।१७
कल्कि दिदृक्षुरापातः	१२।३९	कल्केर्ज्येष्ठास्त्रयः शूराः	२।३१
कल्कि वक्षस्युपादाय	२३।१७	कल्केर्नारायणांशस्य	२५।१९
कल्कि सुराधिपपति	२३।१८	कल्केर्वचनमाकर्ण्य	१३।१७
कल्कि स्तुवन्तो ध्यायन्तो	२५।२४	कल्केर्वचनमाकर्ण्य	२७।८
कल्किः कमलपत्राक्षः	१६।२५	कल्केः स्तवं शिवपुरे	३५।५
कल्किः कमलपत्राक्षः	३०।१३	कविस्तु गदया गुर्व्या	१४।३३
कल्किः कोकविकोकाभ्यां	२०।४०	कविस्तु तं बाणवर्षैः	१४।२६
कल्किः कोकविकोकाभ्यां	२१।१४	कवेः पत्नी कामकला	१३।३२
कल्किदासस्थापि वयं	१५।३५	कस्त्वं कस्मादागतोऽसि	६।२०
कल्किना शुक्रसम्वादः	३५।७	कस्मात् कुतो वा	
कल्किः परमतेजस्वी	८।३२	कस्मिन् वा	१।१६
कल्किर्द्विजवरं प्राप्य	२०।१४	कस्माद् धृयं समायाताः	१६।६
कल्किर्लब्ध्वा प्रियां भार्यां	१०।१६	कस्य कन्यासि सुश्रोणि	२८।१३
कल्किः श्रुत्वा मुनिमुखात्	३०।४४	कस्य वा शिक्षिता राजन्	२५।४
कल्किः सरोवराभ्यासे	६।१	काकोदरं करालास्यं	१।१६
कल्किः सैन्यपरावृतः	२८।३	काऽतस्य सोपानमिदं	६।३०
कल्किस्तानालोक्य निजान्	१४।३८	का भक्तिः संसृतिहरा	२५।३०
कल्किस्तु जलधेरम्भो	१३।१२	का भीतिस्ते क मोहोऽस्ति	२०।२६
कल्किस्तु तं वृषारूढम्	१४।२३	कामभावेन भुवने	४।४०
कल्किस्तुरगमारुह्य	३।२४	कामात्मा तत्कृपणघी	१।१५२
कल्किस्तु सिंहलाद् द्वीपाद्	१३।७	कामिनीनयनानन्द	१३।२६
कल्किस्तेषामिति वचः	३३।६	कामिनीनयनानन्द	१४।४५
कल्किः स्वयं हृदि	२३।२०	काष्णायसशिरस्त्राणौ	२०।३
कल्केः पद्माविवाहार्थं	३५।११	कालकञ्जस्य महिषी	१६।९

कालकर्मगुणावास	१७।९	कुमुद्वतीमोदवहं	३३।७
कालकल्पो दुराघर्षो	२२।३४	कुरोः परिक्षित् सुघनु	१८।१५
कालस्वभावकर्मात्मा	१२।१५	कुशलं ते वरारोहे	६।१६
कालस्वभावसंस्कार	१५।२६	कृतं दृष्टं त्वया ज्ञातं	११।९
कालागुरुसुगन्धाढ्यै	१३।२४	कृतार्थाऽहं त्वया विष्णु	२२।१५
काले तस्मिन् द्विजो भूत्वा	२०।६	कृत्वाग्रे मरुदेवापी	१७।६
कालेन ब्रह्मणो नाशे	४।२	कृपराभवसिष्ठाद्यै	३०।८
कालेनाच्छादिताकारौ	१८।३५	कृपाकटाक्षविक्षेप	३३।६
काशेन्दुधवलकारां	१६।१३	कृष्णसारः पारदश्च	५।१२
कासि पद्मपलाशाक्षि	२४।१३	के च ते दशसंस्कारा	२।४१
किं त्वया कथितं राजन्	२७।६	के यूयं ब्रह्मवेत्तार	१७।२
किं धात्रा सर्वजगतां	६।१८	कोकामुखे तपस्तप्त्वा	२६।१४
किं मायां मोहजननीं	५।१७	कोकिलालापसन्ताप	६।२४
किं रूपेण कुलेनापि	६।२९	को वेदः का च सावित्री	२।३६
किन्तु त्वां काञ्चनमयीं	८।९	कौमुदीं प्राह महिषीं	५।२
किन्तु पारे समुद्रस्य	८।११	कौमुद्यामिह जातायां	४।३१
किमनेनापि कथितं	११।११	क्रोडे कृत्वा ददर्श तं	८।३१
कीकटं मध्यकर्णाट	२८।२७	क्व चाहं मानुषी दीना	६।६
कुतः कालः कुतो मृत्युः	१५।३३	क्वचित् कलकलस्वना	३४।९
कुतर्कवाद्बहुला	१।२५	क्व मे भाग्यविहीनाया	९।६
कुत्रास्ते स द्विजो येन	२।४४	क्वाहं विषेक्षणादीना	२८।१२
कुत्रोषितः कुतो लब्धं	८।३४	क्षणात् समुत्थाय रुरोद	३२।१६

ख

खगणाद्विधृतस्तस्मा	१८।३	खड्गशक्तिधनुर्बाण	१५।२५
खगः समुद्रपारेण स्नात्वा	६।१४		

ग

गगनेऽनुघना देवाः	२२।२५	गते राजनि सन्ध्यायां	४।२७
गङ्गातीरे हरिद्वारे	१६।४५	गत्वा तां ददृशे वीरो	२८।१०
गङ्गायमुनयोर्मध्ये	३०।६	गत्वा तु कल्किसेनायां	२२।१८
गङ्गावारिपरिक्लिन्न	१८।३७	गत्वा पारं शुकं प्राह	१३।१४
गङ्गास्तोत्रमिह प्रोक्तं	३५।२७	गत्वा विष्णुः सुरगणै	३३।१७
गदाघातेन महता	१४।३४	गदाहस्तं समालोक्य	१४।३०
गजतुरङ्गरथैः समाचिता	१३।४३	गमनायोद्यतं दृष्ट्वा	११।१०
गजमालाकुलो वक्षो	१६।४१	गर्गा जघ्नुः षष्टिशतं	१४।१३
गजरथतुरगान् नरांश्च	१९।१९	गार्ग्यभर्ग्यविशालाद्याः	३।१९
गजाश्वरथसंबाधैः	२४।२७	गिरिदुर्गं वह्निदुर्गं	१६।२६
गजाश्वरथसङ्घानां	१५।५	गुम्फन् मणिप्रचयघट्टित	७।१२
गजैर्गजा नरैरश्वा.	१५।६	गुरुमित्रः प्रमाथी च	५।१३
गतायुतसमाः प्रियैर्निजगुणैः	१७।५१	गुरौ प्रसन्ने भगवान्	२५।३२
गते कृष्णे मां निहत्य	२७।३३	गोमांसपूतिगन्धाढ्यं	२०।३३
गते त्वय्यतिरुप्साहं	९।८	गौरीं चन्द्राननां श्यामां	५।१६
गते नृपगणे कल्किः	१३।१	गौरीनाथं विश्वनाथं शरण्यं	३।१४
गते बहुतिथे काले	५।१		

घ

घटिकानन्तरं चास्याः	१६।१७	घोरं जगद्भयकरं	२०।३४
घनाघनोपरि यथा	१०।१०		

च

चक्राङ्कितशिलागङ्गा	२५।१२	चतुर्भिन्नातुभिर्जाति	८।२३
चक्राङ्कितशिलास्पर्शः	२५।१७	चतुर्भुजमिदं रूपं	२।१६
चतुर्दशेन्द्रसावर्णि	१६।११	चराचरात्मा जगतामघीशः	९।२४

चरामि स्वेच्छया खे	६।२२	चित्रग्रीवस्य भार्याहिं	२८।१४
चरावस्तत्र सर्वत्र	२५।७	चित्रवृष्टिकरा मेघा	१।३६
चर्मणाच्छादितौ देहौ	२१।२१	चूर्णयित्वाऽथ तेनापि	२२।३६
चव्यैश्चोष्यैश्च पेयैश्च	३०।१०	चोलबर्बरकवास्यान्	२८।२६

ज

जगतां कदनं दृष्ट्वा	१६।३४	जानीहि कल्के कमला	५।२८
जगामानयितुं कल्कि	१०।८	जामदग्न्यः समाकर्ण्य	३१।१
जघान कल्किसेनां तां	१६।४२	जाम्बवांश्च पुरा भूपा	२७।२१
जघान विमलप्रज्ञः	२१।१३	जिनं निपतितं दृष्ट्वा	१४।२७
जङ्घे सुपर्णगलनीलमणि	७।१३	जिनं प्राह हसन् कल्कि	१४।१५
जनाः पुमांसः पथि ये	६।१४	जिने निपतिते भ्राता	१४।२८
जपादनन्तरं दण्ड	८।४	जिनो विश्वम्भरं ज्ञात्वा	१४।७
जयश्च विजयश्चैव	११।४२	जिनो हीनबलः कोपात्	१४।४
जय हरेऽमराधीश	२४।१	जीवतो राजभोगः स्यान्	२२।७
जयाशेषजगन्नाथ	१७।८	जीवस्यापि गृहस्थस्य	१२।३४
जलकुक्कुटदात्यूह	८।४२	जेतुं कल्किर्ययौ तत्र	२०।३२
जलधेर्दक्षिणे कूले	११।३६	ज्ञातस्तवान्वयस्त्वं च	१८।७
जलस्तम्भमथालोक्य	१३।१३	ज्ञात्वा ताश्च हरेर्लक्ष्मीं	४।३७
जाता देवासुरनरा ये	१२।१७	ज्ञानगर्भं वचः श्रुत्वा	२६।१८
जातिस्मरत्वं गण्डक्याः	२६।१६	ज्ञानागोचरमेतन् मे	१०।१३

त

तं गत्वा रुचिरालापैः	१३।२१	तं व्याकुलमभिप्रेक्ष्य	२७।१२
तं दृष्ट्वा वर्षं निष्क्रान्तं	२२।४३	तं शुकं प्राह कल्किस्तु	४।२८
तं बालकं नराकारं	२।२८	तच्चरितं रघुपतेः	१७।२३
तं भुक्तवन्तं विश्रान्तं	३०।४६	तच्छ्रुत्वा ताः प्रजाः सर्वा	३३।१२
तं वीक्ष्य जातविश्रम्भौ	२६।६	तच्छ्रुत्वा पुण्डरीकाक्ष	२।२१

तच्छ्रुत्वा प्राह पितरं	३०।६	ततस्तु शम्भलग्रामे	२।२२
तच्छ्रुत्वा विनयान्वितः	८।४७	ततस्ते वामदेवोऽत्रि	१७।४
तत उत्थाय संभ्रान्ताः	६।३८	ततः स्वपुरमागतौ	१७।३०
तत उदवास्य हृदये	८।५	ततो गुहनिदेशतो	१७।३१
ततः कतिपये काले	११।२५	ततो जनकभूपति	१७।२६
ततः कल्किर्महातेजाः	१४।२६	ततो जलाशयाभ्यासं	१०।६
ततः कल्किर्महातेजाः	२८।१	ततोऽतिबललक्ष्मण	१७।४३
ततः कल्किर्मल्लेच्छगणान्	१५।१	ततोऽतिबलवानरै	१७।४२
ततः कल्किश्च पद्मायां	१३।३५	ततो दशमुखस्त्वरं	१७।३६
ततः कल्किः सभामध्ये	४।१	ततो दशमुखो रणे	१७।४४
ततः कल्केरभिप्रायं	१३।२	ततो दिग्विजये भूपान्	३।१०
ततः किमपि कारणं	१७।५२	ततो दिलीपस्तत् पुत्रो	१७।१८
ततः कुशलवौ सुतौ	१७।५३	ततो देवादयः सर्वे	३३।१
ततः केशवकीर्त्यादिन्यासेन	७।८	ततो धरणिजारुषा	१७।४७
ततः पुनः क्रुधा विष्णु	२१।१७	ततोऽनुजयुतो युधि	१७।४१
ततः प्रजाः समाहूय	३३।११	ततो बृहद्रथस्तस्मात्	१८।१६
ततः प्रवयसो स तु	११।२३	ततो बौद्धान् म्लेच्छगणान्	१६।१
ततः प्रीतः शिवः प्रादात्	३।१५	ततो ब्रह्मा समागत्य	२१।२७
ततः शशिध्वजो राजा	२४।२४	ततो भुवि नृपास्तावद्	२६।१५
ततः शुक्रस्तमानीय	३१।१५	ततो रघुपतिस्तु तां	१७।५४
ततः शेषं मस्तकेन	८।६	ततो रघुराजस्तस्मात्	१७।२१
ततः सरोवरं त्वरा	३२।२३	ततो वस्तुं गुरुकुले	३।१
ततः स बबूधे तत्र	२।३०	ततो विष्णुयशाः पुत्रं	२।३४
ततः सालोक्यतां प्राप्य	२६।२०	ततो विष्णुः सर्वजिष्णुः	१४।१
ततः सा विस्मितमुख	६।१	ततो विहारः कल्केश्च	३६।२५
ततस्तदुदितं मतं	१७।३८	ततो बैकुण्ठगमनं	३६।२६

ततोऽहं निश्चितमति	१२।२८	तदालोक्य सुराः सर्वे	१६।३२
ततो हनुमता बलाद	१७।४०	तदुदितमिति स निशम्य कीरः	६।४१
तत्र कन्यापुरं प्राप्य	६।१५	तदेतत् कथितं सर्वं	२६।१
तत्र कल्किः पुरस्त्रीणां	३२।६	तदेवं वोऽनुवक्ष्यामि	२६।११
तत्र कृतयुगान्तेऽहं	१६।१६	तदैत्य मरुदेवापी	२४।२५
तत्र गत्वा सभामध्ये	३३।३	तद् दृष्ट्वा महदाश्चर्यं	२१।३२
तत मग्नं जलनिधौ	११।३४	तद् दृष्ट्वा महदाश्चर्यं	३३।२२
तत्र यक्षमुनि दृष्ट्वा	२८।१६	तद् ब्रह्मसदनं देवाः	१।४४
तत्रागतस्तुम्बुरुणा	३०।१६	तद्वाणवर्षभिन्नान्तः	२३।९
तत्रात्मनो वल्लवतीं	३१।६	तन्तुसन्तानसन्धान	३१।२९
तत्रानन्तो भूपगणैः	१२।२४	तन्मात्राणि ततः पञ्च	१२।१६
तत्रायातः प्रमुदिततनु	१८।३८	तन्मुखे स्वमुखं दत्त्वा	८।३३
तत्रायाता नृपाः सर्वे	५।९	तपस्तप्तुं ध्रुवं यामि	२७।३
तत्राहं तदनुज्ञातः	१।१२	तपस्वी सत्यवाग् धीरो	२।४३
तत्राहुस्ते सभामध्ये	२५।१	तमः प्रतिमतेजसं	१७।२७
तत्रेन्द्रनीलोत्पलगह्वरान्ते	३२।१२	तमहं वः प्रवक्ष्यामि	२९।४
तत् सर्वं कथितं विप्रा	३०।१	तमालनीलं कमलापतिं प्रभुं	९।२१
तथा कल्केरनन्तस्य	३३।२७	तमीशमात्मना नार्यः	१५।२७
तथा गायन्ति मुनयो	२६।१३	तमुवाच जगन्नार्थं	२३।३
तथापि मे कर्मदोषात्	८।२८	तमो ह्यनन्तसन्तापा	१२।१२
तथापि शेमुषी मेऽस्ति	१७।२४	तयाहं परितृष्णात्मा	११।४१
तथा रमा सिते पक्षे	३१।४२	तयोः खरतरैः शरै	१७।४६
तथा संपूज्य राजाह	३०।१७	तयोः प्रहरतोः स्वैरं	२१।३०
तद्दभुतं रूपमवेक्ष्य पद्मा	९।२२	तयोरेवं वचः श्रुत्वा	१८।२२
तदा नृपे लयं प्राप्त	१।११	तयोर्गंदाप्रहारेण	२१।१६
तदा रामः कृपो व्यासो	२।२५	तयोर्भुजान्तरं सोऽश्वः	२१।२४

तयोर्महः प्रहृष्टः सन्	१७।१२	तस्यां भूपं सूर्यकेतु	२८।२४
तयोर्वधप्रमुदितः	२१।३४	तस्या निश्वासवातेन	१६।१०
तव गुणालयं नाम	२४।७	तस्यानुजो बृहत्केतुः	२२।२०
तव चञ्चुयुगं	८।१६	तस्याः स्मरक्षोभनिरीक्षणेन	५।२५
तव चरणसरोजं	२९।१२	तस्यैव दक्षिणे पार्श्वे	११।३१
तव जगद्वपुः सुन्दरास्मितं	२४।१०	तां च पत्नीं समाघ्राय	२७।१४
तव जन्म सतां मानवर्द्धनं	२४।८	तां मत्तां रुदतीं कूपे	३१।८
तव दासो मम स्वामी	२४।१९	तां मायां ज्ञानतर्या ये	१२।२०
तव नाभेरभूद् ब्रह्मा	१७।१४	तात ते ब्रह्मसंस्कारं	२।३५
तव बाहुलताबद्धा	६।२६	तानागतान् समालोक्य	२।२६
तव यशो जगच्छोकनाशनं	२४।३	तान् दृष्ट्वा नृपतीन् गजाश्व	५।२९
तव वपुर्जगद्रूपसम्पदा	२४।२	तामनालोक्य ते जिना	१४।४०
तवामलजलाचितं	३४।११	तामालिङ्गथ प्रमुदितः	२२।१७
तवामृतकथात्रात	८।२०	तामालोक्य वरारोहां	१४।३९
तस्माच्छीघ्रोऽभवत् पुत्रः	१८।४	तावच्छतानि चत्वारि	१९।१३
तस्मात् पुरुषवा जज्ञे	१८।१०	तावच्छास्त्रप्रदीपानां	३३।३३
तस्मादिमे ब्राह्मणजा	४।११	ताः शृणुध्वं महाभागाः	१।१३
तस्मादीशस्य मायेयं	१२।९	ताः समालोक्य पद्मेशः	१५।१७
तस्माद् जातो दशरथ	१७।२०	ताः समालोक्य पद्मेशः	१५।३७
तस्माद्देवातिथिस्तस्माद्	१८।१९	तासां मुखामोदमदान्धमृङ्गा	९।१७
तस्माद्यथोपनयनकर्म	२।४०	ताः सादरेणात्मपतिं मनोज्ञाः	३२।१९
तस्मान् मनोनिग्रहार्थं	१२।३६	ताः स्त्रियः कल्किकथितज्ञानेन	१५।३९
तस्य कृत्वा विधानेन	११।२६	ताः स्त्रियः स्वपतीन् बाण-	
तस्य पत्नी महादेवी	२२।४	भिन्नान्	१५।१४
तस्य वाक्यं समाकर्ण्यं	१९।१७	ताः स्त्रियोऽपि समालोक्य	१०।१८
तस्य विष्णोरनन्तस्य	२।१७	ताः स्त्रीरुद्धीक्ष्य ते सर्वे	१५।१५

तिलकालकसंमिश्रं	६।२७	त्यक्त्वा गृहं शिववनं	११।१८
तुष्टुमुमुर्हुः सर्वे	३३।२१	त्रसदस्युः पिता तस्माद्	१७।१६
तुष्टो हरिर्मो भगवान्	११।२७	त्रिगुणं तत्प्रन्थियुक्तं	४।१७
तेजसामालयः कल्कि	१६।२	त्रिभुवनजनकं सदासनस्थं	१।४५
ते जानुनी खगपते	७।१४	त्वं गृहस्थः स्वधर्मज्ञो	१२।८
तेनाहं तान् नमस्यामि	४।१२	त्वं च सप्ततिवर्षीय	१२।५
ते निर्गतास्ततस्तस्याः	१६।३८	त्वं राजन् वैष्णवश्रेष्ठः	२६।२
तेऽपि मामग्रतः कृत्वा	११।४९	त्वं वैष्णवो व्यासशिष्यः	२९।२
ते वेदास्त्रिजगद्धर्मं	२६।५	त्वं सेवकः स च प्रभु	२३।९
तेषां युद्धमभूद् घोरं	१५।४	त्वं हि नाथ त्रिलोकेश	२७।२
तेषां स्तुत्वा प्रसन्नात्मा	१७।१०	त्वत्तीरे वसति तवामलजल	३४।१२
तेषां स्त्रियो रथारूढा	१५।९	त्वमेव हि परा बुद्धि	३०।२३
तेषां स्मरणमात्रेण	१२।२७	त्वया ध्यानं तु यद्रूपं	८।१३
तेषामनुग्रहेणाहं	२५।२९	त्वया यथोक्तकर्माणि	७।६
तौ तत्र भयमस्तिष्कौ	२१।३१	त्वया सादर्धं मम पतिः	२४।१८
त्यक्तपुच्छौ मूर्च्छितौ तौ	२१।२६	त्वामेवानुगच्छाम्यहं	२०।२७

द

दक्षिणां प्रार्थय विभो	३।७	दक्षिणीरगुडान्नादि	३१।३२
दण्डं धारय मे ब्रह्मन्	३१।१२	दन्ताघातैः सटाक्षेपैव	१४।११
दण्ड्याहं दण्डय स्वामिन्	२४।२२	दम्पतीं तौ स्वपितरौ	११।३
दत्त्वा दानानि पात्रेभ्यो	३०।१४	दम्भः सम्भोगरहितो	२१।४
दत्त्वा प्राह नृपं विप्रो	३१।१६	दम्भाचारदुराचारा	१।२४
दत्त्वा वासांसि रत्नानि	१३।१०	दर्शनाद् नृपसङ्घानां	३५।८
ददर्श पुरतो राजा	१०।१२	दशयज्ञैः संस्कृता ये	२।३८
ददृशुस्ते सदो मध्ये	१८।३३	दशाननमरिं ततो	१७।४५
ददौ गजानामयुतं	१३।९	दशाननसहोदरां	१७।३३

दारा गृहा घनान्यत्र	३३।१४	देवापेः सारथि सार्धं	२२।४२
दित्सुः कर्माणि वेदज्ञ	११।४५	देवा बाणाग्नितापेन	२३।१२
दिव्यास्त्रशस्त्रसम्पातै	२१।१२	देवा मन्वादयो लोकाः	४।६
दीनं हीनं सेवया वेदवत्या	७।२७	देवा यथोक्तफलदा	२८।३२
दीनपुत्रा अतिदीना	२०।१६	देवाश्च कुसुमासारै	२१।२३
दुर्वासा देवलः कण्वो	१७।५	देवो वा दानवो वान्यो	६।३३
दूर्वाचन्दनगन्धाढ्यम	३१।२६	देशे बृहद्रथो राजा	४।३४
दृष्ट्वा तस्याः सुललितमुखं	२३।१९	देहबन्धे यथाश्लेषा	३०।३१
दृष्ट्वा प्रभावं कल्केस्तु	१०।२०	देहावसाने जीवं सा	३०।२८
दृष्ट्वा हृष्टतनुः शुक्रं	८।४६	देहावेशादीश्वरस्य	२२।११
देवत्वं भूपतित्वं वा	२२।८	दौवारिकैर्वैत्रहस्तैः	५।१९
देवयानी गृहं गत्वा	३१।११	द्वन्द्वातीते यदि द्वन्द्व	२३।१०
देवानां तद्वचः श्रुत्वा	२।२	द्वादशाब्दसहस्रेण	१९।१२
देवानां ब्रह्मसदन	३५।२	द्वादश्यां शुक्लपक्षस्य	२।१५
देवानामग्रणीर्हृद्य	२०।२०	द्वारकां पुरमागत्य	२७।३०
देवानामुपकर्तारौ	३१।४५	द्वितीये तन्नामहीना	१।३८
देवानोकस्ततो हीनः	१८।२	द्विविदस्तद् वचः श्रुत्वा	२७।१५
देवापिश्च मरुः कामं	३३।२४	द्वैतप्रकाशिनी या तु	२६।४
देवापिस्तदनुदिव्यं	२२।४१	द्वैताद्वैतप्रदानन्द	१२।३७
देवापे तव राज्ये त्वां	१८।२५	द्रष्टुं समीयुस्त्वरिता	२४।२८
देवापेश्च मरो सङ्गो	३५।१९		

घ

घनरत्नाचितं सद्य	१२।३	घनुर्विकृष्य तरसा	२२।३८
घनाढ्यत्वञ्च साधुत्वे	१।३२	घनुर्वेदं च गान्धर्वं	८।२४
घनुर्निषङ्गमनिशं	१४।४३	घनुषा पञ्चवर्षीयं	१६।४३
घनुर्बाणधरं रत्न	२३।२	घनैः स्त्रीभिर्भक्ष्यभोज्यैः	१३।४१

धन्यास्मि कृतपुण्यास्मि	१०।३	धर्मार्थकाममोक्षाणां	३५।२९
धरित्रीमप्रतः कृत्वा	१।४०	धातृमाता महाषष्ठी	२।१६
धर्मं कृतं च कल्कि तु	२६।१०	धावन्तोऽतिब्रुवन्तश्च	२२।३०
धर्मं कृतयुगं पश्य	२०।२४	धीरो विदितसर्वार्थः	११।५७
धर्मः कृतं च तं दृष्ट्वा	२३।१६	धृतपुच्छौ तु विज्ञाय	२१।२५
धर्मः कृतयुगं नाम	३३।२३	धृतहस्तौ धृतकचौ	१४।२५
धर्मः कृतेन सहितो	२१।९	ध्यायेत् पादादिकेशान्तं	७।१०
धर्मार्थकाममोक्षाणां	३०।५०		
न			
नक्षत्रगणमध्यस्थः	२४।३२	नानाकुसुमगन्धाढ्यं	३१।२८
न जाने केन तपसा	२८।१९	नानातीर्थोद्भवं वारि	३१।२७
नदत्पतङ्गमालिनी	३४।७	नानादेवादिलिङ्गेषु	३०।३
न मे भाग्योदयः कश्चित्	५।५	नानाप्रहरणोपेतो	१४।५
नरनारायणौ चोभौ	२०।११	नानाभरणभूषाढ्याः	१५।११
नरा बहुधनाकरा	१७।५०	नानाभोगसुखोद्रिक्ताः	५।१५
नवदूर्वादिलश्यामं	२७।२९	नानामणित्रातचिता	२२।४६
नवमो दक्षसार्वणि	१९।९	नानायुधधरैः सैन्यै	२०।२
न शर्म वेद्मि कुत्रापि	११।५३	नानारसैर्गुणमयै	३०।४८
न शस्त्राणि वयं नार्यः	१५।३४	नानावनलतोद्यान	१३।६
न श्रेयो हि तवानन्त	१२।३२	नानावाद्यैर्लोकसङ्घै	२१।३८
न सन्ति मायामोहाढ्याः	३०।४	नानाशास्त्रपुराणवेदविमल	२६।२८
न हि धातृकृतं मन्ये	८।१२	नान्यां पश्यामि सदृशीं	८।१०
नागकेशरमध्यस्थः	९।४	नामाकुर्वन्तस्तस्य	२।२९
नागपुरी तथा रम्या	२८।२६	नारदः प्राह मुनये	१।९
नाथ कान्तं जगन्नार्थं	२२।५	नारदावेदितमित्थं	३०।४१
नाघयो व्याधयः क्लेशा	३३।३०	नारायणं नमस्कृत्य	१।२

नाहं जीवाम्यहो माये	३०।३०	निवारितां तां शिविकां बहुन्त्यो	९।१५
निक्षिप्ताहं सर्पपुरे	२८।१८	निवेदितं तु जानासि	८।२७
निगृहीता विधात्राहं	६।७	निशम्य पुण्डरीकाक्षो	२।४
निजभक्तजनोल्लास	१४।४६	निशातमसिमादाय	१४।४२
निनादेन सुमहता	१६।२९	निश्वासवाततापेन	९।५
निनाय तां निशां तत्र	१६।४६	निष्कामस्य जयोद्योग	२३।५
निपेतुः प्रघने वीराः	२२।३१	निःस्वाध्यायस्वघास्वाहा	१।३९
निपेतुरन्ये दुःखार्ता	१६।३३	नीलजीमूतसंकाशं	३३।४
निमज्जनोन्मज्जनेन	११।३५	नूपुरैः किङ्किणीभिश्च	५।२
निमेभूपस्य भूपाल	२६।१५	नृत्यगीतविधानैश्च	२४।२९
नियुद्धकुशलौ वीरौ	२३।१४	नृत्यत्कुन्तलसोपान	५।२२
निरञ्जौ बाहुयुद्धेन	२३।१३	नृत्यत्युद्धतवद रौति	२५।३९
निराकृतोऽस्मि साम्प्रतं	२०।२१	नृपाणां तद् वचः श्रुत्वा	११।१२
निरीक्ष्य रघुनायको	१७।५५	नृपा नानाविधैर्भोज्यैः	२४।३०
निरुपाधिर्भवान् काल	१९।५	नेत्रानन्देन नेत्रेण	१५।२३
निर्मायाशृदलं पद्मं	३१।२१	नैमिषारण्ये भवतः	२७।२०
प			
पक्षाहोरात्रमासर्तु	१९।६	पदातिभिर्द्विलक्षैश्च	२०।५
पञ्चमो रैवतः षष्ठः	१९।८	पद्मया रमया कल्कि	२८।३१
पट्टसूत्रं करे बद्ध्वा	३१।४३	पद्मया रमया कल्कि	३०।४५
पठन्ति ये महाभागा	७।३०	पद्मां पतिं प्रेक्ष्य गुहानिविष्टं	३२।११
पतत्रं कुङ्कुमेनाङ्गं	८।१८	पद्माकल्की गौरकृष्णौ	१०।१९
पताकाभिर्ध्वजैश्चिह्नै	२३।२४	पद्मा तु पद्माशतरूपरूपा	३२।१०
पतितः स कल्किकचं	१४।२४	पद्माननां पद्मगन्धां	६।१७
पत्न्या मनोहरैः वाक्यैः	२२।१६	पद्मां पद्मपलाशाक्षीं	१०।१५
पदातिकौ गदाहस्तौ	२०।४४	पद्मापि निर्मुच्य निजाङ्गभूषा	३२।१७

पद्मामुखाब्जमृतपानमत्तो	३२।२१	पुत्रानाहूय चतुरो	३३।१०
पद्मामुखामोदसरोजशीघ्रु	३२।१९	पुत्रेण सह संवासो	३५।४
पद्मावतीं तां प्रसमीक्ष्य भूपाः	५।२४	पुत्रैः स्त्रीभिर्निजगणैः	२०।१८
पद्मोरितमिदं पुण्यं	७।२९	पुनः कृतयुगं कृत्वा	२।९
पप्रच्छ का नदी चेयं	१६।१५	पुनर्लंघने समालोक्य	२१।२२
परं प्राप्स्यति निर्वाणं	१२।३८	पुनस्तं लक्ष्मणः प्राह	२७।१६
परबुद्धिर्यदि दृढं	२३।६	पुनस्तौ मिलितौ तत्र	२१।२०
पराभ्रलोलुपा विप्र	१।३४	पुत्रागपनसैनगिरञ्जै	८।४४
परिवेष्टा द्विजान् कामैः	३०।१२	पुरस्त्रीपद्मिनीपद्म	८।४०
परीवादभयात्तस्य	२७।२७	पुराद् विशसनात् प्रागान्	२०।३५
पाताले दिवि वा क्षितौ	२४।१६	पुरा ब्रह्मसभामध्ये	२५।२८
पादाम्बुजं तेऽङ्गुलिपत्रचित्रितं	९।३२	पुरा युगसहस्रान्ते	२५।६
पाद्यमध्वश्रमहरं	३१।२५	पुरा रामावतारेण	२७।१०
पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैः	७।९	पुरिकायां पुर्यां च पिता	११।१५
पापसारा दुराचारा	२।४७	पुरोहितैर्ब्राह्मणैश्च	१०।७
पारणं कुरु तद् ब्रूहि	११।५१	पूजयित्वा यथान्यायं	३।१३
पाशैर्दण्डैः खड्गशक्त्युष्टिशूलैः	२०।४७	पूजयित्वा वासुदेव	२५।३४
पितरं मातरं भ्रातृन्	३।१७	पूजितास्ते स्वासनेषु	२।२७
पितामहकमण्डलु	३४।६	पूरोजन्मेजयस्तस्मात्	१८।१२
पितृदेवाचर्चनाहीनं	१३।४०	पूर्णज्योतिर्मयः साक्षी	३३।१८
पितृपादे न तं दृष्ट्वा	३१।१३	पूर्णा प्राप्यां द्वैतलभ्यां	
पित्रे घनानि रत्नानि	२८।३०	शरन्यामाद्ये	२९।८
पुंसा महर्शनेनापि	८।२९	पृच्छामि त्वामतो केन	३०।२४
पुंस्त्वप्राप्तिश्च भूपानां	३५।१२	प्रकामानां कामपूरम	८।७
पुण्ड्रमङ्गुलिमानं तु	४।२०	प्रतिकाराय घावतः	२१।१९
पुत्रपौत्रपरिवृत्ता	१६।२२	प्रतिग्रहरताः शूद्राः	१।३०
पुत्रार्थी लभते पुत्रं	३२।३३	प्रतिदाने क्षमा शक्तौ	१।३१

प्रत्यक्षवादिनो बौद्धा	१४।१८	प्राज्ञस्य सन्नतिर्भार्या	१३।४३
प्रलयान्ते जगत्स्रष्टा	१।१४	प्राप्तौ वैकुण्ठनिलयं	२५।१३
प्रलयान्ते नाभिपद्मा	१८।९	प्रायशः साधवो लोके	२६।३
प्रलये या त्वया दृष्टा	१२।११	प्रायशो मानवा लोके	१९।३
प्रवृत्तानां निवृत्तानां	११।२	प्रायश्चित्तं न तत्रास्ति	२६।९
प्रवृत्ते च महाघोरे	२०।३९	प्रासादसदनाग्रेषु	८।३९
प्रसन्नवदनस्तं च	२७।२३	प्रासादहर्मसदन	४।३२
प्रसादताडितो लोभो	२१।५	प्राह त्वां पाठयिष्यामि	३।२
प्रसीद जगतां नाथ	१०।२	प्रियानुजयुतस्ततो	१७।३२
प्रसुप्तलोकतन्त्रस्य	४।३	प्रीत्या च पुराणसारममलं	३५।३१
प्राचीमुखः संयतात्मा	७।७	प्रेक्ष्य भक्तिवितानं वां	२५।३
प्राज्ञः शतसहस्राणां	२१।३५		

ब

बदरिकाश्रमं प्राप्य	३०।४२	बृहद्रथस्तु कौमुद्या	१३।८
बभूवुः सर्वसत्त्वानाम	२।१४	बृहद्रथस्य भूपस्य	२।७
बलं वास्या निशाचर्या	१६।२०	बृहद्रथान्यभार्यायां	१८।१७
बहिर्बभूव सर्वेशः	१६।३७	बृहन्नलानां भूपानां	२८।३३
बहूनां जन्मनामन्ते	२६।१९	ब्रह्मणा प्रार्थितः श्रीशो	८।२२
बाणार्णि चेलचर्याभ्यां	१६।३५	ब्रह्मणा प्रार्थितो भूमन्	३।८
बालाश्चापि ज्ञानवृद्धा	४।२४	ब्रह्मण्यपि द्विधाभूते	१२।१४
बाल्ये बाला युवती यौवने	२९।११	ब्रह्मतो ब्रह्मतेःशस्य	२२।१२
बुधस्य ज्येष्ठपुत्रस्य	११।४४	ब्रह्मलोके पञ्चशतं	२५।१४
बुभुजे पृथिवीं कृत्स्नां	३१।४४	ब्रह्मा तदुपभार्याशु	२।१८
बृहक्केतुं दृढं जघ्ने	२२।३९	ब्रह्मास्त्रस्य च ब्रह्मास्त्रै	२३।१०
बृहदश्वप्रसादेन	३१।४१	ब्राह्मणानां करे स्वर्गा	४।२१

ब्राह्मण्यां ब्राह्मणाद् जातो	२।४२	ब्रूहि तन् मम किं कुत्र	८।१४
भ			
भक्तस्यापि हरौ द्वैतं	२५।३८	भाले विचित्रतिलकं	७।२४
भक्तानां गृहमग्नानां	३१।३४	भुवने दुर्लभा लोके	४।३५
भक्ताः सत्त्वगुणाध्यासाद्	२५।४२	भुवि यन् मरुद्धारितेजसा	२४।६
भक्तिः कास्ति भगवतः	२५।२५	भूदेवा ब्राह्मणा राजन्	४।२३
भक्तिः सा प्रकृतिर्नित्या	२५।४१	भूमौ गन्धो रसताप्सु	२९।९
भगिन्यान्तु दुरुक्त्या स	१।२०	भूमौ लिखन्ती निजकज्जलेन	३२।१४
भगीरथमथानुगा	३४।५	भृङ्गरङ्गप्रसङ्गाब्धे	४।३३
भयं सुखतलाघाताद्	२१।७	भोजयामास विधिवत्	३०।११
भल्लाटगमनं तत्र	३५।२०	भो नाथ सर्वधर्मज्ञ	३३।१३
भल्लाटनगरं त्यक्त्वा	२९।५	भ्रातरौ दानवश्रेष्ठौ	२०।४३
भवन्तो बान्धवा देवाः	२।६	भ्रातृपुत्रसुहृद्भिश्च	२०।८
भस्मना गुण्ठितमुखा	१५।७	भ्रातृभिलोकपालैश्च	१६।३
म			
मणिकाश्चनचित्राढ्यां	२८।५	मन्ये न भौतिको देहो	३०।२१
मणिरत्नसमाकीर्णं	३१।३१	मम कृष्णावतारे तु	२७।२५
मणिर्नाम कारणं हि	२७।२६	मम गृहं पतिपुत्रनप्तृकं	२४।९
मत्तो विद्यां शिवादस्त्रं	३।९	मम धवस्तवयं सर्वदुर्जयो	२४।४
मत्सन्देशहरो भूत्वा	६।१०	मम पुंस्त्वं वरं लब्ध्वा	११।२२
मथुरायां समागत्य	१८।२६	मम संसर्गजाता त्वं	३०।३३
मदबाणजालभिन्नाङ्गो	१४।१६	ममांशान् कलिविभ्रष्टान्	३।३०
मधुमांसैर्मूलफलै	१।३७	ममांशा मायया सृष्टा	४।८
मनःषष्ठानीन्द्रियाणि	२५।३१	ममापि कामं जानासि	२७।४
मनोजवं तमालोक्य	२७।२२	ममापि मन्दभाग्यायाः	६।३

ममाभावे तवाभावः	३०।३४	मायया जीवति जन्तुः	३०।३२
ममार सा भिन्नदेहा	१६।३९	मायासंदर्शनाकाङ्क्षी	११।३२
मयूरचूचकाहंस	१३।२९	मायास्तवमिदं पुण्यं	२९।१३
मरालजालसञ्चार	८।४१	माकण्डेयादयो ये च	३३।२८
मरुः खशैश्च काम्बोजैः	२०।४०	माकण्डेयो वसिष्ठश्च	१२।२१
मरुणानेन मुनिभि	१८।२१	मुक्तस्यापि वसिष्ठस्य	२६।२६
मरुबाणाहतो वीरः	२२।३५	मुक्तागुच्छमणिन्नात	८।१९
मरुस्तु शककाम्बोजान्	२१।११	मुखेषु चन्द्रबिम्बेषु	१५।१९
महदहंयुतं पञ्चमात्रया	२४।५	मुनिर्दाशितमार्गेण	१६।२१
महर्षयः सगन्धर्वाः	३३।२	मुने किमत्र कथनं	११।२४
महाभाग्यं ब्राह्मणानां	४।२५	मुनेरनुसहानुगो	१७।२५
महाभिघसुताङ्गना	३४।८	मुष्टिना वज्रपातेन	२२।४४
महाभीमौ दुष्प्रघर्षो	२१।२३	मृतं स्वामिनमालिङ्ग्य	३०।४३
महिमां स्वस्य भगवान्	२।११	मृतो विकोककोकस्य	२१।१८
महेन्द्रशिखराद् राम	३०।४६	मृद्भस्मकाष्ठचित्राणां	१५।१३
महेन्द्राद्रौ तपस्तप्तुम	३।४	मृदभस्मचन्दनाद्यैस्तु	४।१६
महेश्वरस्तु तुष्टात्मा	६।३१	मेघाकारं सोमसूर्यप्रकाशं	७।२६
मां वीक्ष्य मानिनी भार्या	११।५५	मेघोपर्युप्तताराभं	१४।४४
मांसविक्रयिणः क्रूराः	१।२६	मोक्षं न कामयन्ते ते	२६।२३
मा क्षोभय हरेः पत्नि	४।४२	मोदेन मायया जीव	१२।१८
मामुद्रहन्ति भुवने	४।९	मोहाविष्टौ दम्पती तौ	१३।११
य			
यजुर्विदां नाभिमतं	४।१८	यज्ञसूत्रमिदं देव	३१।३०
यज्ञदानतपःपात्रै	२०।३१	यज्ञाध्ययनदानादि	१।२२
यज्ञधूमैः समाकीर्णं	१।४१	यज्ञाध्ययनदानादि	२।३६
यज्ञरातसुतां पत्नीं	११।२४	यत्पूजायां भवेत् पूज्यो	३०।२०

यत्राष्टषष्टितीर्थानां	३२।४	युयुधाते महावीरौ	१४।३२
यत्सेवकानां जगतां	२४।१७	युयुधे तेन सहसा	२०।३६
यथावतारः कृष्णस्य	२६।२५	युवनाश्व इति ख्यातो	१७।१५
यथावृत्तं द्वीपगतं	४।३०	युवां नारायणस्यास्य	२५।२
यथोषरे बीजमुधं	१४।२२	युवां परमधर्मज्ञौ	१८।२३
यदत्राङ्ग विवाहादि	१३।१६	युवां शास्त्राङ्गकुशलौ	१८।२८
यदि भेत्तासि बाणौघै	१४।१६	युवामादित्यसोमेन्द्र	१८।३४
यदि शम्भोर्वचो मिथ्या	६।५	यूका इव न च व्यग्रा	१६।२४
यदि हरिनं ददाति	२५।४८	ये भक्त्याद्यां ध्यायमानां	७।२८
यद्दोर्दण्डकरालसर्पकवल	१।३	ये शृण्वन्ति रघुवीरस्य	
यद्यस्यनुग्रहोऽस्मासु	३३।८	चरितं	१७।५६
यन्मायया जगच्चाता	१५।३०	ये शृण्वन्ति वदन्ति बौद्ध-	
यमासाद्य वयं नार्यो	१५।२६	निघनं	१५।४१
ययातिस्तदभिप्रायं	३१।१०	ये शृण्वन्ति वदन्ति भाव-	
यशःकीर्तिकरं सर्वं	१८।६	चतुरा	३२।२५
यस्या दर्शनमात्रेण	१४।३७	ये स्वल्पतपसो विप्राः	२।४६
यस्यानुशासनाद् भूमौ	३३।२६	योगेश सिद्धविबुधैः	७।११
यातनायां भगिन्यान्तु	१।२१	योद्धुं समाययुस्त्यक्त्वा	१५।१०
यात यूयं भुवं देवाः	२।८	यो धर्मो ब्राह्मणानां हि	४।१५
युद्धे कल्केरागमनं	३५।२१	योनिरन्ध्राद् गजरथा	१६।३७

र

रकाम्बुजं दशनहासविका	७।२१	रथान् गजानश्ववरान्	५।१०
रजोजुषः कर्मपराः	२६।२१	रममाणोऽर्हनिशं	३२।८
रणे निजगणावृतो	१७।४६	रमा कलालापपरा	३२।१५
रत्नस्फटिकवैदूर्यं	१३।४	रमार्षति कल्किमवेक्ष्य	२४।३३
रत्नानि च महार्घाणि	२५।२२	रमा सखीभिः प्रमदाभिः	३२।१३

रमा समानाः पुरुषोत्तमं तं	३२।२२	रुद्रसार्वणिकस्तत्र	१६।१०
रम्भोरु सम्भोगमुखाय	६।३१	रुधिराक्तं धातुचित्रं	१६।४४
राजधान्यां निजपुरे	३।२१	रुधिराश्वसहस्राणां	२०।६
राजपुत्रीं दुर्भंगां च	३१।३७	रुधिराश्वो वीरबाहु	२२।२२
राजसूयैर्वाजपेयै	३०।७	रुष्टा दानवकन्या सा	३१।७
राजानः स्त्रीत्वमापन्नाः	१०।१७	रूपगन्धरसस्पर्शं	१५।२८
राजानोऽनन्तवचनम	१२।२२	रूपिणौ मामथोचुस्ते	१२।३०
राज्ञो वचनमाकर्ण्यं	२३।७	रे बौद्धा मा पलायध्वं	१४।३
राज्यं शान्तनवे दत्त्वा	१८।२०	रेवावारिपरिस्नातं	९।६
रामात् कुशोऽभूदतिथि	१८।१	रे स्त्रियः शृणुतास्माकं	१५।१८
रामाविर्भावमाकर्ण्यं	१७।२२		

ल

लज्जयाधोमुखीमग्रे	६।३२	लोलाबीजकुशूलसि	३०।३५
लब्धसंज्ञस्तथा कल्किः	१४।६	लोकातीतां द्वैतभूतां	२६।७
लब्ध्वा स्वर्णविमण्डितां	११।६	लोमहर्षणजं सर्वं	३५।३६
लये लीने त्रिजगति	१२।१३	लोललीलालकन्नात	१५।२१
लिखित्वा रामभद्रस्य	२७।१३	लोलाक्षि लावण्यरसामृतं ते	६।२७

व

वक्षःपयोधितनयाकुचकुङ्कुमेन	७।१७	वने ब्रह्म ध्यायतो मे	१२।२६
वचांसि ब्रह्मणः श्रुत्वा	२।२०	वनोपवनसन्तान	३२।५
वद पद्मे साङ्गपूजां	८।२	वयं तदनुगाः सर्वे	२६।७
वद्धावावां वीक्ष्य तदा	२५।१०	वयमेतैस्तु सन्तुष्टाः	३।११
वनं कदम्बकुडाल	८।७३	ववृषुस्तं सुराः पुष्पैः	३३।२०
वनाद् वनान्तरं तत्र	१३।२०	वर्ह्यै यूपान्द्वितोद्यान	१।४२
वने निजगणाश्रमे	१७।३६	वात्स्यायनादिमुनयो	२६।६

वामौ भुजौ मुररिपोर्धृत	७।१९	विशाखयूपभूपस्तु	२०।४
वायुलोललताजाल	१।४३	विशाखयूपभूपालं	८।२५
वालखिल्यादिकानल्प	१६।५	विशाखयूपभूपालः	२।३३
वाससा निर्मितगृहे	३१।२२	विशाखयूपभूपालः	३।२०
वाहू तवैतौ सुरूपौ	६।२८	विशाखयूपभूपालः	३।२५
बाहू सुवेशसदनौ	७।१८	विशाखयूपभूपालः	१८।२६
विकञ्जोऽपि तथा वीक्ष्य	१६।४०	विशाखयूपभूपालः	२०।४१
विचित्रभोगाभरणाः	२४।३१	विशाखयूपभूपालः	२२।२१
विचिन्त्येत्यं ब्रह्मसुतः	३०।२७	विशाखयूपभूपालः	३३।२५
विच्छिन्नपेचकरथः	२१।३	विशाखयूपभूपेन	३५।६
विदार्यं दुर्गं सगणः	२८।४	विशाखयूपोऽपि तथा	१४।८
विदित्वेति कुरुष्वात्मन्	२१।२९	विशाखयूपोऽपि तथा	१५।२
विद्रुमो मे पिता प्राह	११।२१	विशाखयूपोऽवनतः	३।२८
विधानं ब्रूहि मे सूत	३१।३	विश्वकर्मच्छम्भले त्वं	१३।३
विधाय जनमोहन	१७।१६	विश्वकर्मविधानं च	३५।१५
विना नारायणं देवं	४।४१	विश्वासवातैरुड्डीय	१४।१२
विन्ध्याद्रौ रमणी भूत्वा	३०।२६	विषकन्याया मुक्तिश्च	३५।२३
विप्रस्य लक्षणं ब्रूहि	४।१३	विष्णुयशसो मोक्षश्च	३५।२४
विप्रा वेदविदः सुमङ्गलयुता	२८।३३	विष्णोः कर्ति विधिकृतान्त	७।१५
विभ्रान्ततारभ्रमरं	१५।२०	विष्णौ जगदिदं ज्ञात्वा	३०।३६
विमला मालिनी लीला	९।११	विष्ण्वर्चनं शिवेनोक्तं	७।१
विमले किं कृतं धात्रा	६।२	विस्मयाविष्टमनसः	१४।४१
विलासहासव्यसनातिचित्राः	५।२६	विहाय मां ददौ शाप	३०।३७
विलोक्य नेमां सेनाभिः	२८।८	वृकासुरस्य पुत्रौ तौ	२१।१५
विवावकलहक्षुब्धाः	१।२८	वृक्षादागच्छ पूजां ते	८।१५
विविशुस्ते रङ्गगताः	५।१४	वृद्धं संवेश्य तं भिक्षु	१९।२

वेदपुरुषसूक्तेन	३१।२३	वैभ्राजके चैत्ररथे	३२।२०
वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञं	३।३	व्यग्राः केऽपि पलायन्ते	१५।८
वेदा मामीश्वरं प्राहु	४।१४	व्यासेन मुनिना प्रोक्तं	३५।३०
वेदिमध्यारुणक्षौम	५।२३	व्रतं कृत्वा तु शर्मिष्ठा	३१।३६
वेदे रामायणे चैव	३५।३८	व्रतजपनियमैर्वा	३०।५१
वेदो धर्मः कृतयुगं	३०।२	व्रतवरमिति कृत्वा	३१।४६
वेदो हरेर्वाक् सावित्री	२।३७	व्रतिनं पुण्यगन्धाभिः	३१।२०
वेलालोलायिततनु	११।४७	व्रतेन तेन च रमा	३१।२
श			
शङ्खचक्रगदापद्मः	३३।१९	शितधारैः स्वर्णपुंखैः	२२।४०
शतसंवत्सरे ब्रह्मा	१९।५	शिवं शान्तं सर्वलोकैकनाथं	११।१६
शत्रुपत्न्यः कथं साधु	२४।१५	शिवसेवापरा गौरी	४।३६
शम्भलग्रामनगरी	१३।२८	शिवस्य वरदानश्च	२।१८
शम्भले वसतस्तस्य	३०।५	शिष्यशापाद् वशिष्ठस्य	२६।१६
शम्भले वसतस्तस्य	३२।२	शुकः सकरुणः साधुवचनैः	९।७
शम्भले शुशुभे श्रेणी	३२।३	शुकस्य प्रेरणं दौत्ये	३५।९
शय्याकर्णनृपेणापि	२४।२६	शुकस्य वचनं श्रुत्वा	६।६
शरीरे पीतवासांसि	१०।११	शुकस्यैतत् वचः श्रुत्वा	३१।१७
शर्मिष्ठायां ततो द्रुह्युः	१८।११	शुद्धोदनस्तमालोक्य	१४।३६
शशिध्वजः कथं स्तौति	२६।१	शुशुभे शम्भलग्रामो	१३।२५
शशिध्वजचमूनाथाः	२२।२६	शूरात्मजावसथगन्ध	७।२२
शशिध्वजसुतः श्रीमान्	२२।१६	शूलव्यथां विहायाजौ	१०।१४
शशिध्वजस्तत्प्रहार	२३।८	शूलेन तुरगं हत्वा	१४।६
शशिध्वजो वरं लब्ध्वा	२८।२	शूलैः प्रासैर्गदाघातै	२२।२३
शस्त्रास्त्रतेजसा दीप्ता	५।११	शृणु कल्के ममाख्यानं	२०।१९
शान्तोदरं भगवतः	७।१६	शृणु कल्के स्रोतस्विन्याः	१६।१६

शृणु कीर समाख्यानं	६३०	श्रीविष्णोरर्चनं पुष्यं	७१४
शृणुध्वं मुनयः सर्वे	२६१३	श्रीहरेः परिचर्यायां	६१४०
शृणुध्वमिदमाख्यानं	११८	श्रुत्वा जिनो निजगणैः	१३१४२
शृणुध्वमृषयः सर्वे	३४१३	श्रुत्वा तु ता वचस्तस्याः	३१३८
शृणु ब्रह्मन् राजपुत्रीं	३११४	श्रुत्वा नृपाणां भक्तानां	११११
शृणु विष्णुयशः पुत्र	१६१८	श्रुत्वा विधानं विधिना	३५१३२
शृण्वन्ती हंसगमना	५१२१	श्रुत्वा हरेर्वचो विश्वकर्मा	१३१५
शोकसन्तापपापघ्नं	३३१३२	श्रुत्वेति वचनं कल्किः	८१३७
शोभमानं द्युमणिना	३३१५	श्रुत्वेति वचनं विष्णोः	१११२६
शौनको मुनिभिः सार्द्धं	३५१३६	श्रुत्वेदं कल्किवाक्यं च	१६१७
शौभं पीण्डं पल्लन्दं च	२८१२६	श्रुत्वैतद् भृगुवंशजो	३३१३४
श्यामसुन्दर पद्माक्ष	३११३६	श्रुत्वैतद्वचनामृतं	९१३१
श्रद्धा मैत्री दया शान्ति	२०११२	श्रानां षट्सहस्रं तु	२५१२१
श्रिया विरहकातरो	१७१३७	श्रासवातातिवातेन	१६१२२
श्रीवासुदेवचिकुरं	७१२६		

ष

षण्डत्वादात्मनो जन्म ३६११३

स

संजातः शोकदः पित्रो	११११७	स एव कुशलो जनः	३४११०
संताडितेन तेनापि	१४१३६	स एव वा न वापि त्वं	१२१७
संपूरिता दिशः सर्वा	२०१४६	सकलसिद्धिदं श्लोकैः	३५१२८
संप्रवृत्तेऽथ संग्रामे	२१११	सखीमुखेन पद्मायाः	१०१६
संवादभात्मनस्तस्या	८१३६	सख्य एता मतास्ताभि	९११२
संवीक्ष्य मायामिव मोहिनीं	६१२६	स चाधर्म इति ख्यात	१११६
संसारान्धविनाशलालसमतिः	१२१४४	स चाभिमान्युपुत्राय	१११०
संसारे मे नयनयोरुद्वीक्षण	२८१११	सजलजलददेहो	३६१३६

स तु शुद्धोदनस्तेन	१४१३१	समीरितं श्रुतं साध्वि	८१८
सत्त्वान्निर्गुणतामेति	२५१४३	समुद्रियागतांस्तत्र	१६११४
सत्यभामां तथादाय	२७१३२	समुद्रपारममलं	८१३८
सत्वरं तु विष्णुयशाः	१३१२२	समुद्रवीरसञ्चारः	१२१४
सद्य संबाधममलं	१३११५	समुद्रस्योत्तरे तीरे	२७११७
सद्यः पापहरं पुंसां	७१५	समुवासासने चित्रे	९१३
सद्यः पापहरं पुंसां	२६१२७	स मूर्च्छितो नृपः कोपात्	२३११५
सद्यः समभवं भूपाः	१११४८	स राजा कारयामास	१३१२३
स निजेशं परिज्ञाय	२७१२८	सरित्समुद्रा गिरयो	२११३
सन्नद्धः साधुसत्कारै	२०१२६	स रेभे पद्मया तत्र	१३१३१
सन्न्यासिनो गृहासक्ता	११२६	सरोजलं सारसहंसनादितं	९११६
सपुत्रायाः कुथोदर्या	३५११७	सरोजसौरभ्यग्र	६१२
सप्तयोजनविस्तीर्णं	१३११८	सर्वं जानासि महात्मन्	१७११३
सप्तस्वराश्रो भूदेव	२०१३०	सर्वं सूतवचः श्रुत्वा	११४
स भल्लाटेश्वरो योगी	२२१२	सर्वज्ञोऽसि विधिज्ञोऽसि	६१२
सभायां पूर्वकथनं	३६१२२	सर्वज्ञोऽहं कामगामी	६१२१
सभायां विष्णुयशसः	३०११५	सर्वतुं सुखदं रम्यं	१३११६
सभासद इति श्रुत्वा	२५१२३	सर्वे समागता द्रष्टुं	२२१२६
स भूपपरिपूजितो	१७१२८	सर्वस्मयः सभार्योऽहं	१३१३०
समयादभयं क्रोधो	२०१३७	स शशिवजः सर्वजगन्	२२१४६
स मां विज्ञाय बहुधा	१११३६	सह राजा वसन् कल्किः	३१२६
समागतांस्तानालोक्य	१७११	सहस्रशीर्षा पुरुषः	४१४
समागत्य पुनः प्राह	१११८	सहासगोपुरमुखी	१३१३०
समानीय तदा राजा	३१११४	स हिंसायां भगिन्यान्तु	१११८
समाप्य पथि दानवं	१७१३४	सा कामतप्ता मनसा	६११६
स मायायां भगिन्यान्तु	१११७	साङ्गं चतुःषष्टिकलं	३१६
समीक्ष्य कल्किः प्रोवाच	१३१३७		

सा तमालोक्य वरदं	४।३८	सुरथाद् विरथस्तस्मात्	१८।१८
सा तमाह पतिं देवी	५।३	सुराधिपप्रदत्तेन	३२।७
सात्त्विकानां वने वासो	२५।४६	सुशान्तां पुरतो दृष्ट्वा	२४।१२
साधूनां हृदयं धर्मो	३०।२१	सुशान्ते परमो धर्मः	२२।६
साधो भूपाल लोकानां	१८।३०	सूर्यवंशसमाख्यानं	३५।१८
सा पद्मा तं हरिं गत्वा	१०।१	सूर्याकारं तत्त्वसारं	११।५८
सा माया तव पुत्रता	३०।३८	सेनागणगजाश्वादि	१६।१४
सा मे प्रिया पतिरहं	६।११	सेनागणास्तदुदरं	१६।३१
सा रथांश्च गजांश्चापि	१६।३०	सेनागणैः परिवृतः	१३।३६
सारथिस्तमपोवाह	२२।३७	सेनागणैः परिवृतः	२२।१
सावित्री कण्ठकुहरा	४।२२	सेनाङ्गनां तां रति	१४।२
सावित्री त्वं ब्रह्मरूपा	२६।१०	सेन्द्रा देवगणा मुनीश्वरजना	१।१
सा शर्मिष्ठा राजपुत्री	३१।१८	सेव्यः कृष्णः सेवकोऽहम्	२५।३७
सा शुकपुत्री वसनं	३१।६	सेव्यसेवकता त्रिष्णो	२२।१३
सा सखीभिः परिवृता	३१।५	सोपाधय इमे लोका	४।७
सिंहलेशमुते स्वाधि	६।२८	सोपालम्भं मुनिः श्रुत्वा	२८।१७
सीता चाशोकवनिका	३१।४०	सोऽप्यनन्तो मुनिवर	११।७
सुखे शयानं मणिवेदिकागतं	६।२०	सोमसूर्यकुले जातौ	३।३२
सुदर्शनास्त्रघातेन	२७।३५	सोमा मम विभो माता	११।१६
सुबलमिलनहर्षः	१४।४७	सोऽहं तां लज्जया तेन	२७।३१
सुमतिर्मुदिता पुत्रं	१३।२७	सौकुमार्यं शिरीषस्य	६।२५
सुमतिस्तं सुतं लब्ध्वा	२।२३	स्कन्धे भारं करे पुत्रं	१।३६
सुमत्यां मातरि विभो	२।५	स्तनभारभराक्रान्त	१५।२२
सुमत्यां विष्णुयशसा	२।१२	स्तनाविमादुत्थितमस्तकौ	६।२९
सुमत्यां स्वांशकैर्भ्रातृ	३५।३	स्तवं तं वद गङ्गायाः	३४।२
सुमन्त्रकस्तु मालिन्यां	१३।३४	स्तवैः नत्वा स्तुत्वा विधिवद्	१६।४७

स्त्रीणामेव युयुत्सूनां	१५।१६	स्वधर्मनिरतान् ज्ञात्वा	३।२२
स्त्रीत्वं वाप्यथवा पुंस्त्वं	११।४	स्वयं नारायणो यस्य	३०।२६
स्त्रीपुंसोरावयोस्तत्तच्छृणु	२५।५	स्वयंवरगतां मां ते	६।३७
स्त्रीभिः पुत्रैश्च सहितः	२०।१५	स्वयंवरार्थं पद्मायाः	५।८
स्नापयित्वा भद्रपीठे	३१।२४	स्वयं शम्भलमध्यस्थः	२८।२८
स्नेहमोहनिबन्धानां	१५।३२	स्वर्गे क्षितौ वा पाताले	५।१८
स्मरणं मननं ध्यानं	३५।१०	स्वागतास्ते सुखासीना	६।३६
स्मरन्त्यामोदयन्त्येव	४।१०	स्वायम्भुवस्तु प्रथम	१६।७
स्मरेदनन्यया धिया	२५।३३	स्वैरिण्योऽप्यतिकामिन्यो	१५।१२
स्वजनैर्बन्धुभिः पुत्रैः	११।४३		

ह

हंसस्तेषां मतं ज्ञात्वा	१२।२	हर्षोत्फुल्लः स श्रीमान्	२२।३
हत्वा कृतं युगं कृत्वा	१८।२७	हासोपहासैः सरसः	६।१८
हन्ता विष्णुर्हतो विष्णु	२६।१२	हास्यालापसखीसङ्ग	६।२३
हयमेघं करिष्यामि	१३।३८	हिमालयं मुनिगणै	३३।१६
हया हयैरिभास्वेभैः	२२।२८	हृदि ध्यानास्पदं रूपं	२३।१
हरति सकलपापं	३४।१४	हे धर्म हे कृतयुग	२४।१४
हरवरमिति सा निशम्य पद्मा	४।४३	हे नाथ किमनेनोक्तं	२७।६
हरस्तामाह सुभगे	४।३६	हे सूत सर्वधर्मज्ञ	१।५
हरितस्तस्मत्स्तस्माद्	१७।१७	हे सूत सर्वधर्मज्ञ	३४।१
हरिरूपाः क्षेत्रतीर्थं	२६।२४	ह्रस्वाकाराः पापसाराः	१।२७
हरिर्लक्ष्मी पतिः सर्वं	६।४	ह्रिया भिया च शत्रूणां	६।३६
हरीश्वरगणावृतो	१७।४८	ह्रींकारां सत्त्वसारां विशुद्धा	२६।६
हरेः कल्याणकृद्विष्णु	२।२४	ह्येषितैर्योघनोत्कुष्ठै	२२।२७
		ह्येषितैर्वृहितैर्दन्त	२०।४५